

له ژیر چاوه دپیری به پیر

نیچیرقان بارزانی

سه رۆکی حکومه تی هه ریمی کوردستان و

به سه ره رشتیی و هه زاره تی رۆشنییری

فیهستیقالی شاعیری گه وره ی کورد

به هوی

له شاری هه ولییری پایه ته ختی هه ریمی کوردستان

له رۆژانی ۲۸-۳۰ ئاب ۱۵۲۰۰۱ سازدرا

وتهی بهر پێژانی نێچیرفان بارزانی سه‌رۆکی حکومه‌تی هه‌ریمی کوردستان
له‌ رۆژی ده‌ست پێکردنی فیسستیڤالی مه‌حوی له‌ هه‌ولێر
رۆژی ٢٨ ئاب ٢٠٠١

به‌ناوی خوا

به‌رێزان نووسه‌ران و پرووناکیبیران و مامۆستایانی کورد
به‌رێزان میوانانی که‌ له‌ دووره‌وه‌ ته‌شرفیان هه‌تانه‌ زۆر به‌ خه‌یر بێن.
سه‌لاوتان لێ بێ و به‌خه‌یرها تهن‌تان ده‌که‌م، بۆ ئاماده‌بوونتان له‌م فیسستیڤاله‌ رۆشنییه‌دا که‌
یادی که‌له‌ شاعیریکی ناسراوی کورده‌. ئه‌و شاعیره‌ی که‌ یه‌کێکه‌ له‌ لوتکه‌ دیار و ناوداره‌کانی
شیعری کلاسیکی کوردی و، ئه‌ویش (مه‌حوی)یه‌.

مایه‌ی خۆش‌حالییه‌کی گه‌وره‌یه‌ بۆمان، ئه‌مڕۆ شه‌اره‌کانی کوردستان به‌ تایبه‌تی هه‌ولێری
پایه‌ته‌خت ئه‌م جۆره‌ چالاکییه‌ رۆشنییه‌یه‌ به‌خۆوه‌ ده‌گرن و له‌ ئامه‌زیان ده‌گرن. نووسه‌ر و
مامۆستا و شه‌اره‌زایانی کورد له‌ دوور و نزیکه‌وه‌، له‌ ده‌ره‌وه‌ و ناوه‌وه‌ی کوردستانه‌وه‌ هاتوون و
به‌شداری له‌م چالاکییه‌دا ده‌که‌ن، ئه‌مڕۆ وا خه‌ونی گه‌وره‌ی خانی و نالی و حاجی قادر و مه‌حوی
دێته‌ دی و، زمان و ئه‌ده‌ب و هونه‌ری کوردی له‌ سه‌ر خاکی ولاتی خۆیاندا پێژان لێ ده‌گیرێ و به‌
ئازادی گه‌شه‌یان پێ ده‌درێ.

له‌م ده‌رفه‌ته‌ بچووکه‌دا، هه‌ز ده‌که‌م وته‌یه‌کی کورت ئاراسته‌ی پرووناکیبیر و پسه‌پۆر و شه‌اره‌زایانی
کوردستان بکه‌م: ئه‌و ئه‌رکه‌ی ئه‌مڕۆ له‌ ئه‌ستۆی ئێوه‌دا یه‌ ئه‌رکه‌ی یه‌کجار گه‌وره‌یه‌ و له‌ ئه‌رکه‌ی
سه‌رشانی ئێمه‌ که‌مه‌تر نییه‌، دۆزی کورد ته‌نیا دۆزیکی سیاسی نییه‌ که‌ ئه‌رکه‌ی سه‌رشانی حزب و
سه‌رکرده‌ سیاسییه‌کان بێت. به‌لکه‌ دۆزیکی کولتووری و زمانه‌وانی و پرووناکیبیره‌یه‌. ئه‌وه‌ی
ئه‌مڕۆ له‌ بواری رۆشنییه‌ و هونه‌رییه‌وه‌ له‌ کوردستان رووده‌دات، ئیسپاتی ده‌کات که‌ میله‌له‌تی
ئێمه‌ خاوه‌نی فه‌ره‌هنگ و ئه‌ده‌بیات و زمانی سه‌ره‌خۆی خۆیه‌تی و هه‌یچی له‌ گه‌لانی تر که‌مه‌تر
نییه‌.

به‌شێک له‌ مملاته‌ی کورد و نه‌یارانی، بریتیه‌یه‌ له‌ مملاته‌ی فه‌ره‌هنگی و رۆشنییه‌ری.
ئه‌گه‌ر بێتو ئێمه‌ په‌ره‌ به‌ باری کولتووری و فه‌ره‌هنگیمان بده‌ین ئه‌وا ده‌توانین زیاتر و زووتر له‌
په‌ری گه‌لان نزیک بینه‌وه‌. ده‌بێ له‌ بیرمان بێ که‌ دا به‌لۆگی کولتووری یه‌کێکه‌ له‌ که‌ناله‌کانی
ناساندنی کورد به‌میله‌له‌تانی دوور و نزیک. ئێمه‌ زۆر پێوستیمان به‌په‌شخستنی ئه‌م بواره‌ هه‌یه‌

و ئەمەش ئەركێكە لە ئەستۆی ئێوهی بەرێزدایە .

ئێمە دەتوانین لەناو گەلانی دراوسێدا شانازی بەزۆر پەرمزی کولتووڕیمان بکەین کە بەکێک لەم پەرزمانە (مەحوی) یە . وەك چۆن شانازی بە پەرمزەکانی تری وەك : فەقی تەیران و بابەتاهیر و مەلای جزیری و ئەحمەدی خانی و نالی و حاجی و ئەسیری و گۆران و پیرەمێردیش دەکەین . مەحوی ، شاعیر و مەتەسەوف و عارفی سەردەمی خۆی بوو ، بە چەکی بێر و قەلەم بەرەو پرووی زۆرداران و چەوسیتنەران بووئەو . ئەمەش لەسەر تاپای دیوانی مەحویدا هەستی پێ دەکری .

زۆر جێگەی شانازییە کە شیعەر و ئەدەبیاتی کوردی لە هەموو سەردەمیەکدا لە سەنگەری مەزلووم و بەشخوراواندا بوو . زانایانی کورد بەرەو پرووی زالم و داگیرکەران بوونەتەو و پیزی گەلی خۆیان بەرنەداو . ئەمە یەکێکە لە پروو گەشەکانی میللەتی ئێمە و شانازی پێ دەکەین .

نەوهی ئەمەری کوردستان ، زۆری پیتویست بەناسینی مێژوو و ئەدەبیات و شارەزابوون لە داب و نەریب و پابردووی خۆبەتی . پیتویستە لە کوردستاندا نەوهیەکی وشیار بەبیری نەتەوهیی و رۆشنییری نەتەوهیی پێ بگەین . ئەم ئەرکە تەنیا بە داوودەزگاکانی حکومەت هەلناسوورێ و ، دەبێ لەم بارەیهوه پرووناکیبەر و زانایانی کورد هاوکارییەکی تەواو بکەن . پیتویستە هەنگاوه کاتمان فراوانتر و خیراتر بێ و کۆر و کۆنگرە و فیستیڤاله کان زیاتر و فراوانترن .

ئێمە وەکو حکومەتی هەریمی کوردستان ، پشتیوانیمان بۆ بزوتنەوهی رۆشنییری و بەستنی ئەم جوۆرە یادانە و هەر جموجۆلیکی هونەری ، پشتیوانییەکی بێ سنوورە . دەبێ لە سایە ئازادیی دەسلاتی حکومەتی هەریمی کوردستاندا هەموو خەونەکانی پرووناکیبیرانی کورد بپێنەدی .

دوو بارە بەخێرهاتنی هەموو لایەکتان دەکەم . بەتایبەتیش ئەوانە ی ئەرکیان کیشاوه و لە شوینی دوورەوه هاتوون . هیوادارم فیستیڤاله کەتان سەرکەوتوو بێ . زۆر سوپاس .

مهلا محهمهدي مهلا عوسمانی بالخی

مهجوی

۱۹۰۶-۱۸۳۰

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنییری

*

خاوهنی شیمتیاز: شهوکهت شیخ یهزدین

سهرنووسه: بهدران شههمهدههیب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گهرهکی راپهرین، ههولتیر

س. پ. ژماره: ١

دیارم دهیری عیشقه

دیارم دهیری عیشقه، جی به سووتن بی لهوی دهگرم
 که من مشتتی چل و چیتوم، بهچی بم، که لکی کئی دهگرم
 نهگه بییه دامه نی دهستی دوعا، جا دههه خاکی ری
 طه ریهی گوشه گیری بهردهدهم، نه مجاره ری دهگرم
 که دادی به ئسی خۆم برده لا، نه عارفه توند بوو
 وتی ئاخر سبه یینی جهژنه، خوینی تۆ له پی دهگرم
 له رووسووری عیبادهت لام و رووزهردی خه جالتهت مام
 به ناوی سیوی ناوم باغه وان و، من به هی دهگرم
 له سه رخۆ چوونه، شهیدا بوونه، قور پیوانه، سووتانه
 ههتا مردن، مهحه ببهت ئیشی زۆره، ریزی لی دهگرم
 چ شوخه ئاگرم تی بهردهدات و پیم دهلی: یا شیخ!
 به خاشاکی دهوت شوعله، عهصامه دهستی پی دهگرم
 که سینهی ریشمی بهو تیغی نازه نه نجن نه نجن کرد
 وتی: پهژمه سوردهیه نه لاله زاره، ناوی تی دهگرم
 له پاداشتی قسهی سهردا هه مه ئاه و هه ناسه ی گه رم
 که سی شیتانه بهردم تیگری، من بهرقی تی دهگرم
 شوکر هوشیاره «مهحوی»، تیدهگا دنیا خه راباته
 که بهدمهستی بکا نه هلی، خراپه ی بوچی لی دهگرم!

به هوی

ناوی کتیب: مه حوی - به شیک له بابه ته کانی فیسیتیقانی مه حوی - ههولیر ۲۸-۳۰ ئاب
۲۰۰۱
دانانی: ژماره یهک لیکۆلهوه و نووسهران
بلاوکراوهی ئاراس- ژماره: ۸۸
دهرهینانی هونهری: به دران ئهحمدهد حهیب
به رگ: شکار عهفان نه قشبهندی
نووسینی سه ر به رگ: خو شنووس محهمده زاده
پیت لیدان و سه ر به رشتی: ئه میر داوود
ههلهگری: ئه میر داوود + شپرزاد فهقی ئیسماعیل
سه ر به رشتی چاپ: ئاوردحمان مهحمود
چاپی یه کهم - چاپخانهی وهزارهتی پهروهده، ههولیر- ۲۰۰۱
له کتیبخانهی بهرتیوه به رایه تی گشتیی روشنبیری و هونهر له ههولیر ژماره (۳۸۵) ی سالی
۲۰۰۱ ی دراودتی

مه حوی

به شیک له بابه ته کانی فیستیقالی مه حوی

هه ولییر ۲۸-۳۰ ئاب ۲۰۰۱

بەسەرچووم

بەپیر ئەو ماھەوێ چووم و بەسەر چووم
 پەری بوو، ئەو نەبوو، شەو بوو، بەسەرچووم
 تەلێ نێرگسەم و باغی حیرەتم پی...
 بەفەر هات و وەکو گۆل زوو بەسەرچووم
 گلە ی پێشم لەسەر سەر هەم بوو بار
 کە دبی من دۆلبەرم بەرەم هات و بەسەرچووم
 دەزانم بادیهی عیشقە خەطەرناک
 کەچی هەر چووم، ئەگەر مام و ئەگەر چووم
 لە حینی نەزعی رۆحا، رۆحی عاشق
 وتی: ئۆخە ی لە میحەتخانە دەرچووم
 بە ئۆغەرکردنی، من بوومە قەقنەس
 کە ئەو چوو بۆ سەفەر، من بۆ سەفەر چووم
 وتی: قەت وای مەیه، من وای هەر دیم
 نەهات ئەو وای قەت و، من وای هەر چووم
 شوکور مۆورم بوو پامالی میری
 بەبێ نامی ژیا و نامەوێ چووم
 غەمی قاتلمە «مەحوی»! مۆنقەعیل ما
 لە حەشرا کفنی خۆیناوی بەبەر چووم

مەحوی

ئەم دەستپېشخەرییە پەرۆزە پیتۆیستە بەرز پابگیریت

دکتۆر عەبدوللا ئاگرین

دیمەنی پرووداوە تراژیدیایییەکانی کوردستانی خاپوور و کاولکراوی بەر لە پاپەرینی جەماوەری بەهاری ئاداری ١٩٩١ و چەوساندنەوێ کورد و دەریەدەرکردنی لەسەر مائ و زیدی خۆی و تەنانت بەمەبەستی «تەرحیل و تەبعیس و تەعریب» سامناکترین شتیوازی فەوتاندنی میللەتیک بەکارهینرا، کوشندەترین ئامیتر و چەکی کۆکۆژی قەدەغەکراوی سەردەمی بەرامبەر بەکارهینرا، ئا ئەو حالە؛ وای لە خەلکانی وەر تەپیسو و پرووخوا کرد؛ بڵین: تازە کورد چۆکی داداوە و ناتوانیت، خۆی لەبەردەم چەرخێ کهچ رەفتار راپسکینتی و دەستی لی بشۆن!.. کهچی راستی و واقیعی ئاینده پیتچەوانە سەلماند و نەتەوێ کورد بەر لە پاپەرین بەگشتی و دوای پاپەرین بەتایبەتی؟ لە سە هۆشباری و بیرفراوانی و توانای کەم و پینە دلسۆزانیەو؟ تەوێ خۆی لەبەردەم تەوژمی پەلاماری لەناوێردن و رەشەبای مەرگدا بگریت و لە ناوێ و دەریەوێ کوردستاندا پیتشکەوتنی ئەوتۆ بەخۆیەو ببینێ؛ مایە دڵخۆشی بی.

پاستە تازەترین شۆرشێ زانستی سەردەم؛ شۆرشێ ئال و گۆری زانیاری و داھینانی ئەو بەرھەمە نوێ و زانستانەن؛ کەم کەس بەعەقڵیدا ئەھات وەک سەتەلایەت و فاکس و تەلەفۆنی جیھانی و ئەنتەرنیت و کۆمپیوتەر.

بەلام بەکارهینانی ئەو ئامیترە داھینراوانە پیتۆیستییان بەزەمینە خۆشکردن و توانا و عەقڵی کراوەی مەرۆف ھەبە، دەنا بەتەنیا لە ژوووریکدا داھینرین ھیچ رۆلێک نابین و کەلکیان لی وەرناگیریت و ئامیتریکێ ساردوسر دەرئەچن.. توانا و عەقڵی بەکارهینان و جۆری کەلک وەرگرتن مەرچیکێ سەرەکییە، بۆ سەرخستنی ئەو ئامیترە نوێیە داھینراوانە لە ھەمان کاتیشدا، ئەو دیارە بەنیشانە بەردەوامی شۆرشە زانستییە ئەگە پینت.

وہزارەتی رۆشنییری حکوومەتی ھەریمی کوردستان برباری دا رۆژی سێ شەمە ٢٠٠١/٨/٢٨ فیسستیقالیک بۆ مەحوبی شاعیر لە شاری ھەولێر ساز بکات... رۆژی ٢٠٠١/٨/٢١ واتە ھەفتەیک بەر لە سازدانی فیسستیقالەکە، سەردانی دەزگای ناراسی خۆشەویست و برای دلسۆزمان کاکە «بەدران ئەحمەد» م کرد... لە جۆر و چۆنیەتی سازدانی فیسستیقالەکە و کۆسپ و تەگەرە بەردەم چاپکردنی بابەتەکان وەک «ملزە» نەک کتیب دواین، چونکە دەرفەت لەبەردەمدا نەماوە و تەنیا ھەفتەیکە... کاکە بەدران بە پروویەکی گەش و ورەیکێ بەرز و پروا بەخۆکردنەو، پیتشوازی لەسەرخستنی فیسستیقالەکە کرد و گفتی چاپکردنی تیکرای بابەتەکانی فیسستیقالەکە لە کتیبیکێ سەربەخۆدا... ئەمەش

دهستپيشخه ريبه كى نوپى سه رده مانه يه له بوار و دنباى چاپ و چاپه مه نيدا به تايهت به نسيهت بارودوخى ئيستى كورد و ههژارى و دوورده سستى له مه لبه ندى زانسته پيشكه وتوو هكانى دنيا . به راستى ئه م ديارده كه م وپنه يه ، سه لماندى رۆل هى كورديش هوشيار و به توانا و ، خاوه نى عه قلپه تىكى پيشكه وتوى سه رده مانه يه و نه ته وهى كورديش وهك هه موو ميلله تانى سه ربه خۆى سه ر رووى ئه م زه مينه شباوى ئه وه يه ؛ مافى ره واى خۆى هه بيهت و گيانى سه ربه خۆى خۆى به رپوه به رپت .

دهستخۆشى له هه موو كار و داھيتانتيكى به كه لك و نوپى و ئافه رين بو ئه و عه قلله كراوانه ي به هيوايه كى گه ش وره و متمانه به خۆ كرده وه باوه ش به ئاينده دا ئه كه ن .

شێعری مه‌هوی له‌ نیوان سۆفیزم و ده‌رویشیزمدا

دوکتۆر ماریف خه‌زنه‌دار

کۆلیجی ئەده‌بیات - زانستگای سه‌لاحه‌دین

به‌شی یه‌که‌م

سۆفیزم

بیرکردنه‌وه‌ی ئاده‌میزاد له‌ دروست بوونی خۆی و سروشت ڕایکێشاهه‌ بۆ بیرکردنه‌وه‌ له‌ کردگار. ئەمه‌ له‌ ڕۆژگارێکدا بووه‌ که‌ مه‌لبه‌ندی ژبان (المجال الحیوی) په‌یدا بووه‌. واته‌ له‌ کاته‌ی که‌ ئاده‌میزاد له‌ سروشت پچراوه‌ و هه‌ولێ داوه‌ بۆ چاکه‌ی خۆی به‌کاری به‌ێنێ.

بیرکردنه‌وه‌ له‌ کردگار و گه‌ڕان به‌ شوێنیدا فه‌لسه‌فه‌ و سۆفیزمی دروست کردووه‌. پێش که‌ وتنه‌ ناوه‌دیانه‌ و هه‌کوزاره‌ی بێتکی ئه‌کادیمی. به‌لام بیرکردنه‌وه‌ و گه‌ڕانه‌که‌ ساکار بووه‌ تا ڕۆژگاری فه‌یله‌سووفه‌کانی به‌رایبێ گریکی، ئینجا سه‌رده‌می نه‌وه‌ی دووهم له‌ فه‌یله‌سووفه‌کان، سوکرات و ئەفلاتوون و ئه‌رستۆ. له‌م ماوه‌یه‌دا بیرورا له‌ بنج و بناوانی. «ئاده‌میزاد- سروشت- کردگار» شێوه‌یه‌کی جه‌ده‌لی وهرگرت و به‌درتێزایی ڕۆژگار ماوه‌ی بیرکردنه‌وه‌ قوولتر و فراوانتر بوو و گه‌لی تیۆری و تاقیکردنه‌وه‌ که‌وته‌ ناوه‌وه‌.

جه‌وه‌هه‌ری ئایینه‌ ئاسمانی و زه‌مینییه‌کان له‌سه‌ر بنجی ناسینی کردگار دامه‌زراوه‌، هه‌ست کردن به‌بوونی کردگار و جۆری ناسینی و وینه‌گرتنی له‌ناو ئاینه‌کاندا وه‌ک یه‌ک نییه‌ و جیاوازه‌، به‌لام زۆریه‌ی ئایینه‌کان له‌ «بوون» (که‌ون)دا که‌ «ئاده‌میزاد و سروشت»ه‌، «کردگار» ده‌بین.

تاقیکردنه‌وه‌ له‌م بابته‌وه‌ گه‌لی فراوان بوو، سامانیکی بیرورای فه‌لسه‌فی گه‌وره‌ و ده‌ستووری ئایینه‌ کۆنه‌کانی و کتییی پیرۆزی ئایینه‌ ئاسمانی و زه‌مینییه‌کان که‌وتنه‌ ناوه‌وه‌ تا داهاونی ئایینی ئیسلام. ئەم ئایینه‌ شۆرشێکی گه‌وره‌ بوو له‌ تازه‌کردنه‌وه‌ی ئایینه‌ ئاسمانیه‌کانی پێش خۆی به‌تایبه‌تی ئایینی مه‌سیحی که‌ راسته‌وخۆ پێش که‌وتبوو. هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ به‌هۆی له‌ ناوه‌وه‌ بوونی سامانیکی گه‌وره‌ له‌ بیروباوه‌ری فه‌لسه‌فی و سۆفیزمی گریکی و رۆمانی و ئایینه‌ ئاسمانی و زه‌مینییه‌کان بیروباوه‌ری «زوه‌د» له‌ کۆمه‌لی ئیسلامی تازه‌دا په‌یدا بوو. نوێشکی ئەمه‌ له‌ فه‌لسه‌فه‌ی ئایینی ئیسلامه‌وه‌ وهرگیرابوو به‌وه‌ی که‌ گیتیی ئیستا له‌ناو ده‌چی، گیتیی

دوارژێ نهمر و هه‌میشه‌بیهه. بۆ وه‌ده‌ست خستنی گیتیبی داها‌نوو پیتویسته بایه‌خ به‌م گیتیبیه و ژبانی ئەم سه‌رزه‌وییه نه‌دری.

«زوه‌د» ی ئیسلامی سه‌رچاوه‌ی دۆزینه‌وه‌ی سۆفیزم بوو له‌ کۆمه‌لی ئیسلامیی تازه‌دا، له‌و کاته که «زوه‌د» له‌ چوارچێوه‌ی شه‌ریعه‌تدا نه‌چوو بووه ده‌ره‌وه سۆفیزم خه‌ریکی لێکدا‌نه‌وه‌ی ده‌ستوره‌کانی ئایین بوو به‌شێوه‌یه‌کی تازه. تاقی‌کردنه‌وه‌ی بێنراو و نه‌بێنراو (الظاهر والباطن) ی باب‌ه‌ت و که‌س (الموضوع والذات) ئاده‌میزاد و کردگار (الإنسان والخالق) ی به‌یه‌ک شت ده‌زانێ. له‌به‌رئ‌وه سۆفیزم له‌ سروشتی ده‌کۆلییه‌وه له‌به‌ر پۆشنایی «ده‌رچوون له‌ ده‌ستور» که‌ خۆی له‌ خۆیدا دۆزینه‌وه‌ی سه‌ریه‌ستی بوو. سۆفیزم له‌ چوارچێوه‌ی میتۆوی نووسراو ر‌ه‌ت ده‌بی خۆی ده‌کو‌تیت‌ه‌وه‌ ناو جه‌رگه‌ی گیتیبیه‌وه خه‌ریکی مانای شار‌اوه ده‌بی و له‌ مه‌نتیق و ده‌ستوره‌کانی ده‌جیت‌ه‌ ده‌ره‌وه.

ئیدیۆلۆجی سۆفیزم له‌سه‌ر ئەوه دامه‌زراوه که «بوون» دیار و نادیاره، بوونی راسته‌قینه نادیاریه له‌ ئایین و شه‌ریعه‌ت ده‌بی بۆ حه‌قیقه‌ت و به‌ره‌وه دۆزینه‌وه‌ی کردگار ده‌که‌وت‌ه‌ ری. کردگار جه‌وه‌ه‌ری گیتیبیه، سۆفیزم له‌ ناوی‌دا ده‌توت‌ه‌وه، به‌م پیتیه پرت‌ه‌وی دیاره بۆ نادیار. د‌لسۆزی لقه بۆ بنج (الفرع للاصل)، وه‌ گه‌رانه‌وه‌ی وینه بۆ ناوه‌رۆک.

پراستی (ح‌ه‌قیقه‌ت) له‌ سۆفیزمدا دیارده‌بێتکی عه‌ق‌لی (مه‌نتیقی) نییه هه‌روه‌ها نه‌قلی (شه‌رع‌ی) یش نییه به‌ل‌کو ئیله‌مامی و زه‌وقیه‌یه. دیاره ده‌بی «ادا» (ئامراز، ده‌ستا‌وت‌ی) گه‌یشتن به‌ح‌ه‌قیقه‌ت شت‌یتکی تری غه‌یری هه‌ست (الحس) و بێر (العقل) و ده‌ستور (شه‌ریعه‌ت) ب‌ج‌ د‌ل دیاره‌ی کردگار که‌یه که سۆفی به‌هۆی ئەوه‌وه هه‌ست به‌خودا و نه‌یتیبیه‌کانی بوون ده‌کا، د‌ل مه‌ل‌به‌ندی زانین و د‌ل‌دارییه.

له‌ کۆمه‌لی ئیسلامیی تازه‌دا بۆ یه‌که‌مه‌جار له‌ نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی دووه‌می ه‌یجری (نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی هه‌شته‌می مه‌سیح‌ی) زا‌راوه‌ی «سۆفی» په‌یدا بوو. له‌ ناوه‌پراستی سه‌ده‌ی دووه‌می ه‌یجری (نیوه‌ی دووه‌می نۆیه‌می مه‌سیح‌ی) شاری به‌غ‌دا بوو به‌مه‌ل‌به‌ندی بزوتنه‌وه‌ی سۆفیزم و کۆبوونه‌وه و گ‌فتوگۆ و ئالوگۆری بیروبا‌وه‌ری ئایین و شه‌ریعه‌تی تیدا ده‌کرا.

به‌لای ئیمه‌وه قۆناغی یه‌که‌می بزوتنه‌وه‌ی سۆفیزم که له‌ سه‌ده‌ی دووه‌می ه‌یجرییه‌وه ده‌ست پ‌چ‌ ده‌کا و ماوه‌ی جموجۆلی سۆفیزمه له‌ رووی تیبۆرییه‌وه. سۆفیزم بزوتنه‌وه (حرکه) بووه له‌ دژ وه‌ستان (ده‌ستوری هه‌میشه‌بیه نه‌گۆران)، ب‌یگومان شۆرش‌پ‌ک بوو دژی ده‌ستوری هه‌میشه‌بیه له‌به‌رئ‌وه له‌ لایه‌ن ده‌سه‌لاته‌وه به‌ره‌ه‌ل‌ستی ده‌کرا، ه‌یشتا ر‌ه‌نگ‌یتکی ته‌واوی له‌ دا‌ه‌ینانی شیع‌ریدا نه‌دا‌بووه. ئەم قۆناغه تا ده‌رووبه‌ری دوا سالانی سه‌ده‌ی شه‌شه‌می ه‌یجری (دوا سالانی سه‌ده‌ی دوا‌زده‌می مه‌سیح‌ی) خایاند. ئەم قۆناغه دوور و درێژه‌ ناوی گه‌ل‌ی له‌ سۆفیه‌کانی سۆفیزمی ئیسلامی ده‌ور ده‌کاته‌وه به‌ش‌یکیان گه‌یشتنه‌ پله‌ی فه‌یله‌سوفی به‌هۆی

لێكدانهوه ورد و ژیرهكانیان كه له دوااییدا بوون به تیۆزی له بزووتنهوهی سۆفیزمدا. به شێکی تریان خووردهوشت و ژيانی پۆژانهیان یاغی بوون و به رهه لستیی دهسهلاتی خۆتبخوار بوو.

بهشی سێیهی تیۆرییهکانی سۆفیزمیان له گهڵ شهربه تدا گونجان و بزووتنهوهی دهرویشی کهوته ناوهوه. ههندی له سۆفیه هههه ديارهکانی سۆفیزمی ئیسلامی ئەمانه بوون: حهسهن ئەلبهسری (٥٢١-٦٤٢م)، ١١٠-٧٢٨م) ئیبراهیمی کوری ئەدههه له (١٦١-٧٧٨م) مردووه، بالوولی دانا له (١٩١-٨٠٦م مردووه)، شیخ مهعرووفی کهرخه له (٢٤٥-٨٥٩م) مردووه، زونونی میسری له (٢٤٥-٨٥٩م) مردووه تهیفووری بایهزیدی بهستامی له (٢٦١-٨٧٥م مردووه) جونهیدی کوری محمهدی بهغدايي له (٢٩٧-٩١٠م) مردووه، مهنسووری ههلاج له (٣٠٩-٩٢٢م) مردووه، ئەبولقاسم عهبدوکهیمی قوشهبری له (٤٦٥-١٠٧٢م) مردووه، ئەبوحمیدی غهزالی له (٥٠٥-١١١١م) مردووه، شیخ عهبدولقادری گهیلانی له (٥٦١-١١٦٦م) مردووه، سهد ئەحمهدی رفاعی له (٥٧٨-١١٨٢م) مردووه، شههابه دین سههروهردی کوژرا و (٥٨٧-١١٩١م) مردووه و هی تریش.

قۆناغی دووهمی بزووتنهوهی سۆفیزم له سهدهی سێزدهههه می مهسیحیهوه دهست پێ دهکا، به دلنیا ییهوه دهتوانین ناوی بنیین قۆناغی داهینانی ئەدهبی له چوارچێوهی سۆفیزمی کۆزمۆسی و سۆفیزمی ئیسلامی. له قۆناغه دا شاعیره سۆفیهکان یا سۆفیه شاعیرهکان رهزمی سۆفیزم و زاراوهی فهلسه فییان تیکه له بهسروشت و ههستی ناوهوهی خۆیان کردووه و ئەدهبیکی مرۆفایه تیبیان هیناوه ته ناوهوه. ئەمهش ئەوه ناگه بیینی که لیکۆلینهوه له ئیدیلۆجیه تی سۆفیزم پهکی کهوت بوو یاخود ته ریه تهکانی دهرویشیزم کپ بوو بوون، به پێچه وانهوه ئەم ههموو دیاردانه له گۆران و په ره سه نندا بوون، ههندی جاریش تیکه له کیش بوو بوون. بۆ به لگه ئەم قۆناغه کۆمه لیک له سۆفی و شاعیر و شیخی سۆفی و دهرویش دهو دهکاتهوه هی وهکو: فه ریده دین عهتاری نیشابووری له (١٢٣٠م) مردووه، ئینبولفاریز له (١٢٣٥م) مردووه، شیخ محیه دین عه ره بی له (١٢٤٩م) مردووه، ئەبولحه سه نی شازلی (له ١٢٥٨ مردووه)، جه لاله دین رۆمی له (١٢٧٣) مردووه، حاجی به کتاش له (١٣٣٧م) مردووه، عیما ده دین نه سیمی له (١٤١٧م) مردووه، نووره دین جامی له (١٤٩٢م) مردووه و هی تریش.

دهرویشیزم

دهرویشیزم ههندی دهستوور و خوونه ریت و بیروباوه ری سۆفیزم له رووی پراکتیکیه وه دهو دهکاتهوه، رهنگه له سه ره تادا له دژی دهسه لات بووبی، به لام له پاشانا له گه ل دهسه لات یهکی گرت و به ناوی «ته ریه ت» وه کهوته ناوه وه و بوو به پالپهستی دهسه لات وهکو له میژووی سۆفیزمی ئیسلامیدا ده ره که وئ، تیۆری هه موو فه یله سووفهکانی سۆفیزم نه بووه به ته ریه ت به لکو به شیکیان، هه ره وه به شه بووه به ریکخراو و به ناوی شیخی خاوه ن تیۆرییهکانی سۆفیزم

ناوبانگی دهکردوو، له سهراسههري بزوتنهوهی سۆفیزمی ئیسلامیدا، نموونهی تهریقه ته گرنهگان ئه مانهن:

تهریقهی تهیفوووری یا بهستامی، تهریقه تی جونهیدی، تهریقه تی قادری، تهریقه تی ریفاعی، تهریقه تی شازلی، تهریقه تی مهولهوی (جهلاله دین رۆمی)، تهریقه تی بهکتاشی، تهریقه تی نه قشبهندی، تهریقه تی حرووفی و هی تریش.

ئهوهی سه نهج راده کیشی ئه وهیه ئه گهر بهوردی ته ماشای ئه م تهریقه ته دهرویشیانه بکه بین ده بینین ربهه و شیخه کانیان وهکو خاوهن تیۆری سۆفیزم بیرورا و بو چوون و زانیاری ئه وتۆیان نه خستۆته ناو بزوتنهوهی سۆفیزمییه وه زیاتریش ناویان ههر به «دهرویش» رۆیشتوو وهکو له عه ره به شدا ده بینین زاراوهی «الدروشه» بو ئه م بزوتنه وهیه به کاردی، ههروه ها ئه م تهریقه تانه به گشتی نه بوونه هۆی داهینانیتکی ئه ده بی، بئنگومان لیره دا ده بی حسیبیتکی تایبه تی له گه ل جهلاله دین رۆمی بکری.

ئه مه وه له لاییکێ تره وه کرده وه پراکتیکیه کانی ریکخراوی تهریقه تی دهرویشی بوته هۆی ئه وهی «دژی دهرویشیزم» له به ره مه می ئه ده بی نه ته وه موسلمانه کاندایه پیدایه بن.

ئه وهی زۆر دیار و ئاشکراشه له باهت میژووی دهرویشیزم له کوردستانا وهکو ریکخراویک به شیوه ییکێ ره سمی له سه ده ی هه ژده مدا په یادا بووه به ناوی دوو تهریقه تی به ناوبانگ قادری و نه قشبهندی، ده سه لاتی عوسمانی ریزی لی گرتوون و یارمه تی داوون.

له م رۆژگاره دا سۆفیزم وهکو ریباز و فه لسه فه و ئیدیۆلۆجی و داهینانی ئه ده بی له گیتیبی موسلمانیدا به سه رچوو بوو.

شیعری سۆفیزم و دهرویشیزم

له ئه ده بی کوردیدا تا سه ره ده می مه هوی

کورد وهکو کۆمه لیکێ ئیسلامی پتوه ندییکی به هبزی بووه له گه ل هه موو بزوتنه وه بیربه کانی نه ته وه موسلمانه کان، شاعیرانی کورد له قۆناغه جیاوازه کانی گۆرانی شیعری کوردیدا به شیدارییان له ده وه مه ندکردنی ئه ده بی سۆفیزم کرده وه.

به گشتی کارکردنی سۆفیزمی ئیسلامی له شیعری کوردیدا له سن شیوه دا ده بینین ئه م سن شیوه یه ئه گه رچی له ئه جمامی بلابوونه وه ی ئیدیۆلۆجیی سۆفیزمه وه داهاتوو به لام جیاوازیکی ته واو له رووی هونه ربه وه له نیتوانیدا هه یه ههروه ها نرخی ئیستیتیکیشیان له یه ک په لدا نییه . به لای ئیمه وه ئه م شیوانه له رووی روخسار و ناوه رۆکه وه ئه مانه ی لای خواره وین.

۱- شیعری سۆفیزم (عیرفانی).

۲- شیعری وه سفی سۆفیزم.

۳- شیعری دژی دهرویشیزم.

۱- شیعری سۆفیزم (عیرفانی)

شیعری سۆفیزم داھینانیتیکه ئیلھامی له ناوهرۆکی فەلسەفە ی سۆفیزم وەرگرتوو واته داھینانی ویتە ی فەلسەفە ی سۆفیزم ئامیژ زۆرتەر پەنا بۆ رەمز و رۆمانتیزم دەبا. تا ئیستا سنووریک بۆ شیعری سۆفیزم له ئەدەبی کوردیدا نەکیشراوه، بەرھەمی هەندی شاعیر بە شیعری سۆفیزم له قەلەم دراوه بەلام راستییە کە ئەو نییە، شاعیری تریش هەن دەوری بالایان بوو له شیعری سۆفیزم بەلام گوم ناو.

له پاش لیکۆلینەوه و وردبوونەوه گەبشتینە ئەو ی کە بتوانین شاعیرانی پەسپۆری شیعری سۆفیزم (عیرفانی) دەستنیشان بکەین له مانە:

بابا تاهیر (۹۳۵ - ۱۰۱۰م)، مەلا پەرتیشان (سەدە ی چوار دەم)، مەلای جزیری (۱۵۶۰ - ۱۶۴۰م)، سەید سالی نبعمە توللاھی (۱۸۳۴ - ۱۹۰۵م)، مەحوی (۱۸۳۱ - ۱۹۰۶م)، هەرەھا تاکە تاکە له شیعری شاعیرانی وەکو کوردی (۱۸۱۲ - ۱۸۵۰)، پرتەوی هەکاری (سەدە ی نۆزدەم)، حەریق (۱۸۶۵ - ۱۹۰۹)، وەفایی (۱۸۴۴ - ۱۹۱۴)، و هی تریش دەبیری.

۲- شیعری وەسفیی سۆفیزم

شیعری وەسفیی سۆفیزم وەسفیککی رووکەشی خوورەوشت و کردەوه پراکتیکییەکانی دەستووری سۆفیزمە، هەندی جار خەریکی لیکدانەوه و شیکردنەوه ی راستی و زانیارییەکانی سۆفیزمە و تیۆری و دەستوورەکانی دەخاتە روو. هەندی جاریش دەم له میترووی سۆفیزم دەدا، بۆ ئەم ئامانجە پەنا دەباتە بەر زاراوه و تەعبیر و لیکسیکۆنی سۆفیزم، و بە شیعری شیعری تەعلیمی (دیداکتی) بیروراکانی دەگەیی نیتە خۆتندەواران.

شیعری ئایینی لای یارسانان «ئەهلی حق» کە بە شیعری گۆرانیی زمانی کوردییە دەچیتە ناو ئەم جۆرە شیعردەوه^(۱) چونکە ریباز و دەستوور و میترووی مەزھەبی یارسان و گەرە پیاوانیان هەموو بە شیعەر هۆنراوەتەوه، ئەو ی شایەنی باسە لەم روووه ئەو یە کە بە شیک له گیتی پیرۆزیان سەرەنجام شیعەرە و بەشە کە ی تری پەخشانە.

ئەم جۆرە شیعەرە له بەرھەمی هەموو ئەو شاعیرانەدا دەبیری کە شیعری بابەتی عیرفانیان هە یە جگە له مانە له بەرھەمی ئەم شاعیرانەشدا دەبیری:

عەلی هەریری (۱۵۳۰ - ۱۶۰۰م)، فەقن تەیران (۱۵۶۴ - ۱۶۴۳م)، مەلای باتەبی (۱۶۳۰ - ۱۷۰۰م)، ئەحمەدی خانی (۱۶۵۰ - ۱۷۰۶م)، خانای قوادی (۱۷۰۰ - ۱۷۵۹)، شیخ نوورەدینی بریفکانی (۱۷۹۱ - ۱۸۵۱)، مەولەوی (۱۸۰۹ - ۱۸۸۳)، مەلا

عوسمانی فایه ق (١٨٠٦ - ١٨٨١)، تاهیر بهگ (١٨٧٨ - ١٩١٨) و هی تریش.

٣- شیعی دژی ددرویشیزم

ددرویشیزم لایه نی پراکتیکی رهشینی سلهبی سؤفیزمه، خه ربکی لاپه ره تاریکه کانیه تی، ددرویشیزم بوو به دیارده بیکی کۆمه لایه تی دهسه لات (به تاییه تی عوسمانی) به کاری هیناوه به وهی کردوویه تی به دارده ست بۆ راووووت و به نجکردنی خه لکی ناو کۆمه ل. شیعی دژی ددرویشیزم دوو شیوازی وه رگرتووه، یه که میان په نجه درێژکردن بۆ هه ندی کار و کرده وهی خراپی ددرویشیزم و به راورد کردنی له گه ل که موکوری و ناگزووری کۆمه لایه تی به شتوویه کی هونه ری، وه کو له هه ندی له شیعه کانی نالیدا دهرده که وئ، دووه میان هیتش بردنه بۆ سه ر خووره وشت و دیارده پراکتیکیه کانی ددرویشیزم وه کو رووداویکی دوکه وتوو و کۆنه په رست له ناو کۆمه لی کورده واریدا.

ئه م بابه ته شیعه به تیکرایی له به ره می گه لی له شاعیرانی قوناغه کۆنه کانی کوردیدا ده بیئرئ به تاییه تی له شیعی نالی (١٨٠٠ - ١٨٥٦) حاجی (١٨١٥ - ١٨٧٩) شیخ رهزا (١٨٣٨ - ١٩١٠)، له سه ره تای سه دهی بیسته میسه وه ئه گه رچی شیعی عیرفانی و وه سفیی سؤفیزم به مانا کلاسیکیه که ی کزبوو بوو، به لام شیعی دژی ددرویشیزم له په ره سه ندن و گۆران و پێشکه وتندا بوو (٢) و تا ئیستاش شاعیرانی کورد ده می لێده دن چونکه پتوهندی به ژبانی کۆمه لایه تی و سیاسییه وه هه یه.

به شی دووه م

مه هوی (١٨٣١ - ١٩٠٦)

مه هوی یه کیتکه لهو شاعیرانه ی له نیوهی دووه می سه دهی نۆژده مدا له کوردستانا ده وری شاعیرانی سؤفیزمی نه ته وه موسلمانه کانی نوواندوه که له سه دهی سێزده مه وه دهستی پێ کردبوو. دیاره مه هوی یه که مین شاعیری ئه م بابه ته ی کورد نییه له وانه یه دوامین بی (٣).

گه لی جار لیکۆلینه وه له شیعه کانی مه هوی و ره وشت و بیروباوه ری تاییه تی خۆی ئه گه ر له ژیر رووناکی و شیوازی و فه لسه فه ی سروشتییه کان (ناتورالیزم: الطبیعیون) بی تووشی ته نگوچه له مه و سه ر لی شیوان و تیک ترنجانی بیرورایتیکی وا ده بین که ریکه مان نابئ بۆ گه یشتن به هیچ ئه نجامیک. چونکه ته نگوچه له مه و پێچه وانه و ناوه کییه کی له شیعی مه هوی دا وه کو شاعیرانی تریش ئه وه نده زۆره پتووسته له لیکۆلینه وه دا که خه ربکی «مه به ستیک» ده بین مه به سته کانی ترمان له به رچاو نه بی.

هه ندی راستی له بابه ت مه هوییه وه

١- مه هوی وه کو رتیه رتیکي ئایینی باوه ری ته وای به ئیسه لام هه بووه، ئایینه ئاسمانی و

زهووبه کانی کۆنی بيش ئىسلامى ره تکردهۆته وه به هاتنى ئىسلام نه و ئايىنانه هه موويان به تال بوون.

۲- مه حوى وه کو شىخىكى ته ريقه تى نه قشبه ندى باوه رى به تىکه لکردنى ته ريقه ت به شه ريعه ت بووه نه مهش به ماناي ته ريقه ت له پيناوى شه ريعه تدا نه ک پيچه وانه (۴).

۳- شيعرى دژى ده روئيشيزم له پيناوى چاک کردنى بارى کومه لايه تى بووه.

۴- وه کو شاعيرى چاک سوودى له سوؤفيزم يا خود شيعرى سوؤفيزمى ئىسلامى پيش خوى وه رگرتووه، هه ندئ شيعرى ده چيته ناو ببوواوه رى سوؤفيزمى کۆزمۆسى له رووى تيؤر بيه وه له گه ل سوؤفيزمى ئىسلاميش ده گونجى.

۵- له زارواه و ته عبير و ليکسيکۆندا ته ئسييرى شيعرى سوؤفيزمى ئىسلامى دياره به تاييه تى شاعيره گه وه کانى عه رهب و فارسى و تورک که خه رىكى سوؤفيزم بوون.

له مه وه ده توانين بلين له گه ل نه وى مه حوى ته ريقه تى بو شه ريعه ت به کاره يناوه، هه موو ئايينه کۆنه کانى ره ت کردووه و ره فزى کردوونه ته وه، به لام له به شه شيعره سوؤفيزميه کانيدا توانبوه تى به ره مه ميکى نه وتو دا بينى له رووى ره مزى سوؤفيزمى و ئيستيتيکى رۆمانتيزميه وه به رامبه ر به ره مه گه وه کانى سوؤفيزمى ئىسلامى بووه ستى و بى به «مطلق» وه له لايه ن هه موو که سيکيشه وه چيژى لى وه رىگرى و به چاويکى به رز ته ماشا بکرى.

شيعرى سوؤفيزمى مه حوى

۱

مه حوى شيرى عىكى (۵) به م دپره ده ست پى ده کا:

به نوورى باده که شفى زولمه تى ته قوا نه که م چبکه م

به شه معيکى وه ها چارى شه ويکى وا نه که م چبکه م (۶)

مه به ستى له زولمه تى ته قوا ئيماندار و کۆلکه مه لای ناهۆشياره نه وى «عيباده ت» له لای بووه به «عاده ت»، نوورى باده «پرتوه» و «ئيشراق»، دياره ئيماندارى ناهۆشيار له کردگار وه نزىک نبیه، سوؤفى که باوه رى به پرتوه هه به له پيشانا خۆشى ناهۆشيار بووه به لام له دو اييدا به و نوور و چرايه تارىکى عيباده تى ناهۆشيارى رووناک بوته وه له به ر نه وديه سوؤفى له کردگار وه نزىکه نه ک ئيماندارى ناهۆشيار.

له خه زنه ي دلما هه رچى هه يه و هه ر داغى سه ودايه

ده سا نه م نه قده ده ردى عيشقى پى سه ودا نه که م چبکه م

دلی سۆفی له دهردی دلداری زیاتر هیچی تری تیدا نییه، جیی هیج شتیکی دیکه ی تیدا نابیته وه، ئەو دهرده گهراڻ به شۆین کردگاره برینهکانی پارهبه دهبی دهردی عیشقی پین بکری واته ئەم دهرده دهبی ههر بمینیتته وه دهردهکه پارهبه و خۆی پین دهکرتته وه واته ساریژ نابین.

له گهه له دهستی مهلا ریک ناکه وئ زونناری زولفی یار

وهکو شیخ ئیختیاری مهزهه بین تهرسا نه کهم چیکه م

لای مهحوی مهلا به لگه ی ئابین و شه ریه ته، شیخ په مزى سۆفیزم و ته ریه ته ئەم دوو شته له گه له یه کتریدا ناگونجین به لام شاعیر له سه ر پتی ته ریه ته له بهر ئەوه لاسایی شیخی سه نعان ده کاته وه چونکه ئەم شیخه کرده وه و جوانیی کردگاری له کچتیکی گاور دیوه، ئەمه بیروپرای سۆفیزی کۆمۆسییه.

له رتی ئەو شوخه دا خۆم کرد به خاک و پتی پیا نه نام جارئ

دهسا خاکی هه موو عالم به سه ر خۆما نه کهم چیکه م

بو گه یشتنی به و شوخه (مهحبوب) مهحوی خۆی دهکا به خاک به لام مهحبوب گوئی ناداتی دهبی گویشی نه داتی، جا ئەگه هه موو خاکی زهوی به سه ر خۆی دابکا واته ببیته هه موو خاکه که ئایا لیتی نریک ده بیتته وه؟ ئەم پرسیارهش ههر بی وهرامه.

دهمیکه شاری پر شۆری مهحببه ت مات و خامۆشه

به قانونی ته جه نون شۆرشی ئینشا نه کهم چیکه م

شاری دلداری (شاری سۆفییان) په له جموجۆلی و بیرکردنه وه و داهینان به پیچه وانهی ئەو کۆمه له ی که «دهستووری سنور کیشراوی نه گۆراو» به رپوهی دهبا، له م کۆمه له دا هه موو داهینانیک قه دهغه یه، هه موو ده رچوونیک له دهستوور نااساییه، ئەمه شاری خامۆشانه له بهر ئەوه یه ئەگه ر قانونی سنور کیشراو «عاقلی» پین ده بی ئەو قانونه به قانونی «شیستی» به ره له ستی بکری (بالوولی دانا و مه نسووری هه لاج).

۲

مهحوی دهلی:

به بی به زمی حوزووری تو حه رامم کردووه باده

نه وه ک بشکی به نه شه ی مه ی خوماری دهردی بی تویی

دووری شاعیر له مهحبوب (کردگار) بوته هۆی سه رخۆشبی شاعیر به بی مه ی، ئەمه جوژه سه رخۆشیکی سۆفییانه یه، به لام که یه کیستی دروست ده بی به کۆبوونه وه له و کاته دا باده ی حه قیقی هه میشه یی ده خورتته وه.

ههر له بابته یه کیتییه وه مهحوی دهلی:

ئەری دڵ بێ شەرابێ لە علی گۆل ڕەنگت لە گۆل چبکا
 کە جیلووی گۆل لە گۆلشەندا نەبێ بلبل لە چل چبکا

لێرەدا هیوای گەیشتنی دوو شتە بەیەکتەری، مەحوی بەکردگار، دڵ هی مەحویبە، شەرابی لێو
 هی مەحبووبە، بلبل مەحویبە، گۆلی گۆلشەن مەحبووبە، بەلام ئەم دوو شتە نەگەیشتونەتە
 یەکتەری و یەکییتی دروست نەبوو، هەر بۆ دروستبوونی یەکییتیە کە دەلی:

کە هەلگیرسا لە نووری بادە شەمعی حوسنی جانانە
 نەچیتە سەر تەریقەیی حەزەرتی پەروانە دڵ چبکا

پرتەو هی کردگار، دلی شاعیر دەبی لەناو ئەو پرتەویدا بتووتەو و یەکییتی دروست ببی، بۆ
 ئەمە پێویستە بەپەروانە چۆن پەروانە وازناھینێ تا بەرووناکی چرا دەسووتی، شاعیریش واز
 ناھینێ تا لە ناو پرتەوی کردگار دەتووتەو و دەبن بەیەک.

۳

مەحوی بۆیە وینە کردگار لە هەموو شتیکدا ببینی:

ئیعجازی عیشقە مەنشەئێ هەر موعجیزتیکی حوسن
 مەحموودە بەندە بۆیە بوو بەپادشا ئەباز

مەحموود سولتانە، هەبەسێ غولام و پیاویەتی، بەلام مەحموود وینە کردگاری لە هەبەسێ
 خاس دیو، لەبەر ئەوە مەحموود بەپێچەوانەییە، خۆی بوو بەندە و هەبەسێ خاس بوو بەرەمزی
 بوون و، هەول دەدا یەکییتی لەگەڵا دروست بکا.

۴

شاعیر «بوونی» نیبە بەبێ مەحبووب:

کە تۆ غایب لەبەر چاوم دەبی چم بێ لە تۆ غایب
 قیامەت حازری بەر چاومە خۆم لە خۆ غایب

«تۆ»ی مەحبووب کە نزیک دەبی لە شاعیر دورە، چونکە بەنزیکی مەحبووب شاعیر لەناویدا
 تیاوەتەو و نەماوە لەبەر ئەوەیە شاعیر لە خۆی دوورکەوتۆتەو.

هەر لەبابەت تانەووە دەلی:

کە دڵ دەتووتەو بۆ تۆ دەکەیی ئەو ڕۆژە تۆ پروا
 کە خۆ دەرخی وەکو دڵ وەکو شەونم لە خۆ پروا

دلی شاعیر دەبی لەناو مەحبووبیدا بتووتەو، ئەمە بەنزیکیو نەو دەبی، کە نزیک دەبیتەو
 تانەووەیەک دروست دەبی وەکو چۆن شەونم لەناو خۆردا دەتووتەو. خۆر کردگار و دلێش

شاعیره. بهلام مهسه له که دهبی هه ره نیتوان «دهبی» و «نابی» بن و کوتایی پنی نه به. شاعیر دهلی:

که رۆحم تیگه بی تو چه ز به دهه رچوونی ده که ی ده رچوو
 ده بی عاشق که دی بیزاره یاری بی پرۆ پروا
 روحی شاعیر له ناو مه حبو و بیدایه هه ره کاتییک ئه گه ره خوشه و بیست به م یه کیتییه رازی نه بوو
 ده بی له خۆ به وه دوور بکه و یتنه وه.

•

«مه عریفهت» و «عاریف» له زار او دهکانی فهلسه فهی سو فی زمی مه حوی، به کوردی «تی گه یشتن» و «تیگه بیو» ی به کاره یتناوه، تیگه یشتن له ئه نجامی هه سترکردن به پرتنه وه که نه یتنی رووناک ده کاته وه:

گه ره تیگه گن له گه وه هری دلدا چ مه و ج ده دا
 ئه م شه و چراغه له م شه وه دا که س ده دا به که س
 ئه وه ی له ناو دلی عاریفدا مه و ج ده دا دلداریه، ئه مه که س پیتی نازانی خۆی و مه حبو و نه بی
 چونکه پرتنه وی کردگار نه یتنی بکه له نیتوان عاریف و مه حبو و نابی بیدا به که س واته نه یتنی بکه
 ئاشکرا بکا.

حه ق بیژی بیک گونا هیه مه نسوور و حه قمه من
 ئه م قه تعه گه ره نیشانی نه ده م (مه حویا) به که س
 به لام ئه و راستیه ی که مه نسووری هه لاج وتی کاریکی راست نه بوو و گونا ه بوو چونکه
 شتییک بوو نه یتنی له نیتوان عاریف و کردگار و نه ده بوو که س بی زانی بۆ به شاعیر ئاماده نه بوو
 ئاشکرای بکا (۷).

دیسان له بابته عاریفه وه شاعیر دهلی:

تیگه بیو شیوه نییه ئه ورۆ دا سه ی شایی بکا
 پیگه بیو ده رویشه دا سه حه ی شه هنشاهی بکا
 ئه وه ی له نه یتنی گه یشتوه ئه مرۆ له ناخوشیدایه بۆ ئه وه ی سه ی نیی بکه و یتنه خوشیه وه ژیا نی
 ئیستا به بی مه حبو و و ده ختییه ژیا نی سه ی له گه ل مه حبو و هه می شه بیه .
 ئینجا دهلی:

نووری عومری سه رف ئه کا بۆ که شفی تاریکی له خه لقی
 وه ک چرا هه ره که س به شوخی مه جلیس ئارایی ده کا

عاریف به پۆشنایی ئه و پرته وهی که ته نیا خۆی ههستی پێ دهکا خه لکی رووناک دهکاته وه
 واته پتی راستیان پیشان دهدا تا بگه نه پلهی ئه و و ئه وانیش پرته وهی کردگار له ناو دلپاندا
 هه لپێ. ئه و پرته وه په رده له سه ر کردگار لاده دا وه کو چۆن چرا مه جلیسی رهندان رووناک
 دهکاته وه.

٦

له ورده کاربیه کانی شاعیر هه ندی وینه ی پۆمانیکیی داهینراو له رهمزی سۆفیزم وه رده گرین:
 گهردی پتی هه سستا وه جی داوا دهکا
 به خسته مالی چاوی کێ ئاوا دهکا
 تۆزی پتی مه حبووب که هه لده ستنی دیاره جارێکی تریش دهنیشیتته وه جا چاوی ئه و
 سۆفییه به ختیار ده بی ئه گه ر تییدا بنیشیتته وه، بینگومان تۆز و گرده که له باتی کل ده بی.
 ته نگوچه له مه ییک له نیوان عاریف و مه حبووب خۆی دهنوینتی بو ئه مه ده لئ:
 وه رده گی پری روو که سو جده ی بو ده به م
 هه ی ده لئ: که ه ی نوێژی رۆژاوا دهکا
 مه لا ده بی رۆژی پینج جار نوێژ بکا به لام نوێژی سۆفی کات و وه ختی بو نییه له بهر ئه وه هه ر
 که پتیوست بی «عیبادهت» دهکا و «سو جده» دهبا.
 مه حبووب سه ری سوورده مینتی له وهی که مه لا بووه به سۆفی و هاتۆته سه رده ستووری «سو جده»
 نهک نوێژکردن.
 له ورده کاربیه کانی تری مه حوی:

له کێ پرسم دلی پر له خوینتی سه سه رته یاقووت
 عهزا پۆشی چیه و کیه جلی پیرۆزه بو شینه
 ههستی شاعیر وینه ی ئه م دوو به رده جوانه ی دۆزیه وه ته وه یاقووت و پیرۆزه یه که میان دلی
 بریندار و دوو میان بهرگی تازه ی پۆشیوه بو یه کێکیان سوور و ئه و بتریان شینه؟ وه رام دانه وهی
 ئه م پرسیاره ئه وه نده درێژه ماوه ی نیوان عارف و کردگاره!

٧

مه حوی ده لئ:

له پاداشی قسه ی سه ردا هه مه ئاه و هه ناسه ی گه رم
 که سی شیتانه به دم تی بگری من بهر قی تیده گرم

لای مه‌حوی شاری سۆفیزم مه‌لبه‌ندی جموجۆلی و داهینان و گه‌ران به‌شوین راستی و دروستکردنه، به‌رامبه‌ر ئه‌و شاری ده‌ستوور و ده‌سه‌لات و فه‌رمانه‌وایی و زۆر و سته‌م هه‌یه. قسه‌ی سارد و تانه‌لیدان و شیت و به‌رد تی‌گرتن له‌ ئه‌دگاری ده‌ستوور و ده‌سه‌لاته‌ به‌لام مه‌حوی باوه‌ری به‌مه‌ نییه‌ به‌لکو باوه‌ری به‌شاری سۆفیزم هه‌یه که هه‌ناسه‌ی گه‌رمی تێدایه. ئه‌مه وه‌کو بروسک و هه‌وره‌ تریشقه‌ وایه بۆ وه‌رام دانه‌وه‌ی قسه‌ی سارد و به‌ردی ده‌ستی شیتان. ئه‌وه‌ی مه‌حوی زۆر و سته‌می تێدا نییه‌ ئه‌وه‌ی ئه‌وان دروشمی زۆر و سته‌م و خراپه‌یه. به‌رقی مه‌حوی هه‌ناسه‌یه‌تی ئه‌مه‌ ناشتی خوازانه‌یه، هه‌یمنی و نه‌رم و نیانی تێدایه، به‌پێچه‌وانه‌وه به‌ردی ده‌ستی شیت شه‌ر خوازانه‌یه و شه‌ق و ئیش و نازاری تێدایه. بۆ زیاتر روون کردنه‌وه مه‌حوی ده‌لی:

شوکور هوشیاره (مه‌حوی) تی‌ ده‌گا دنیا خه‌راباته

که به‌د مه‌ستی بکا ئه‌هلی خراپه‌ی بۆچی لی‌ ده‌گرم

دنیا شاری ده‌ستوور و ده‌سه‌لاته، مه‌یخانه‌یه خه‌لکه‌که‌ی به‌د مه‌ساتن نووستوون، بی‌ ناگان به‌لام مه‌حوی شاری سۆفیزم مه‌ستی باده‌ی کردگاره، هوشیاره ئاگاداره نانوێ ئیتر چۆن ده‌بی یه‌کیکی هوشیار ناهوشیارێک تاوانبار بکا!

مه‌حوی له‌م به‌شه‌ شیعره‌یدا خۆی وه‌کو سۆفیه‌یکی سۆفیزم (ئیسلامی و کۆزمۆسی) پیشان ده‌دا، داهینان و وینه‌ شیعریه‌یه‌کانی ده‌چنه‌ ناو ره‌مزی رۆمانتیکی ئه‌ده‌بی گیتی و شیوه‌یه‌یکی مرۆفایه‌تی وه‌رده‌گرن.

شعری وه‌سفی سۆفیزی مه‌حوی

١

مه‌حوی ئه‌گه‌ر له‌ به‌شی «شعری سۆفیزی» دا نوینه‌ری داهینانی سۆفیزم بی. له‌ شیعری سۆفیزمدا ته‌ریقه‌ت و شه‌ریعه‌ت تیکه‌ل به‌یه‌کتری ده‌کا بۆ چاکه‌ی شه‌ریعه‌ت، وه‌کو له‌م شیعره‌دا ده‌رده‌که‌وی:

رێگه‌ی هودا ته‌ریقه‌تی عیشقه‌ ده‌مه‌ حویا

وه‌رن پیسا برۆن و (صلوا علی الرسول)

لیته‌دا مه‌حوی خۆی وه‌کو واعیزێک پیشان ده‌دا نه‌ک وه‌کو سۆفی، کاره‌که‌ی ئاسان کردووه رێگه‌ی راست خۆشویستنی پێغه‌مبه‌ره‌ ده‌با سه‌له‌وات له‌ دیداری پێغه‌مبه‌ر بده‌ین و به‌و رێگه‌یه بۆی برۆین.

٢

مه‌نسووری هه‌لاج جیگه‌یه‌یکی دیاری داگیر کردووه له‌ شیعری مه‌حویدا و به‌لگه‌ی

خۆبهختکردنه له پیناوی بیروباوهی و ئیدیۆلۆجی، مه حوی لیته دا وه کو سۆفییکی راست مه نسووری هه لاجی کردوه به ره مز بۆ خۆی به پیتچه انه ی هه ندی مه لا و پیاوی ئایینی موسلمان که مه نسووری هه لاجیان به «به دخوو» له قه له م داوه. له م با به ته وه ده لئ:

موحه ققه ق هه ر که سه م مه سه لکه حه قق و حه ققییه مه نزوور

سولووکی چوونه سه رداره ته ریه ی پیرییه مه نسوور

گه ران به شوین راستیدا کردنه وه ی سۆفیییه، کۆمه لئ قانوون و ده ستوور راستیی ساغ کردۆته وه و باوه ری به داهیتان نییه له به ره وه یه مه نسووری هه لاج له سیداره دده ا چونکه دان به داهیتان و راستیییه که ی ته و ناهیتن. بۆ زیاتر روونکردنه وه مه حوی ده لئ:

له ئۆلکه ی عییشقدا هه ر که سه م سه رداریییه مه نزوور

عولووی مه رته به ی سه رداره بۆته په یه روی مه نسوور

له ولاتی عییشقدا که سۆفی له مه حبوب ده گه ری ته نجامی سیداره یه، به مه له رووی ماددی و مه عنه وییه وه پله ی به رز ده بی. له کاتی هه لواسیندا له شی ده که ویتته سه رووی ئاده میزاد و وه کو مه عناش له شی له ناو ده چی له پیناوی بیروباوه ردا، دیاره ته مه ده بیته ئیدیۆلۆجی و ته ریه قه ت که به ناوی مه نسووری هه لاجه وه خۆی ده نویتن.

«حه ق» ی مه نسوور هه لاج بووه به ره مز و به لگه و پیره و و قوتابخانه بۆ مه حوی:

به حه ق هه ر حه ق به ناحه ق ناحه قم وتوه له رۆژی بووم

وه کو مه نسوور ته گه ر بیشمکوژن ناکه م له حه ق لادم

شاعیر له حه ق لانا دا ئاماده یه بۆ ته وه ی ته نجامی ته ویش وه کو ته نجامی مه نسوور بی.

له حه ق بیژی بووه به حری (انا الحق) هه ر قه سیدیکم

له باتی جائیزه واجیب گه را قه تلم بکه ن واجیب

دیاره شاعیر ته وه ش ده زانی که ته وه ی حه ق بلئ ده بی پاداش بکری به لام نه ک پاداش ناکری و لیبی ده گه ری به لکو له ناویشی ده بن، ته مه یه زۆرانبازی و چوونه مه یدان له نیوان ده ستووری خاوه ن ده سه لات و راستی و داهیتان و دۆزینه وه ی سۆفیزم.

۳

له م ماوه یه دا ته نیا مه نسووری هه لاج یاری مه حوی نییه به لکو یاری دیکه ش ده دۆزیتته وه، ته مانه ره مز و به لگه ی تری سۆفی و ده رویشانن به شیکیان پیتوه ندیان به ده رویشیزمه وه هه یه، له به ر ته وه یه له چوارچێه ی شیعی وه سف ناچه ده ره وه و ته و وینه داهیترا و ره مز بیانیان نییه. شاعیر ده لئ:

قاتی پیاوه له سهر ئەم ئەرزە دەبینی مەنسوور
 بەسەری دارەوێ زەننووێ لەبەن زیندانان
 لێرەدا شاعیر ئەو راستییە دەخاتە روو کە چۆن لەسەر بیرورا و ئیدیۆلۆجی تاییهتی دژ
 بەدەسەلات مەنسووری هەلاج لە سێدارە درا و زەننووێ میسری (٨) خرایە زیندانەوێ.
 نەگەیمە ئەو جوانە و گەیمە پییری
 مەدەد یا پییری پییرانی بوخارا
 واتە لەسەر دەمی ئەلاوێ (مەنسووری هەلاج) نەژیام بەلکو کەوتن پاش سەردەمی پییری پیرانی
 بوخارا کە بەهائەدینی نەقشبەندی شیخی تەریقەتی نەقشبەندییە کە مەحوی خۆشی ئەندامیکی
 رێکخراوی ئەو تەریقەتە یە. لە شیعی تریدا دەلی:
 خۆشی فەرموو چ مەجنوون و چ مەنسوور
 بەشی عاشق درا هەر بەرد و هەر دار
 «لەیلا» ی مەجنوون و «حەق» ی مەنسووری هەلاج یەک شتە لە پیناوی نزیک بوونەوێ لەو
 شتە و تۆوانەوێ لە ناویدا، مەجنوون بەردە باران کرا و مەنسووری هەلاجیش لە سێدارە درا.

٤

هەموو تازە کەرەوێ و داھینەر و شۆرشگێڕێک کە دەیهوێ گۆمی مەند بشلەقینی تاوانی
 گێرەشوینی و تیکدانی شیرازە کۆمەڵ و شتی دەدریتە پال. ئەوێ لە شاری دەستوورا لە
 قانون بچیتە دەرەوێ بەشیت دادەنری. بالوولی دانا شیت بوو مەحوی باس لە شیتیکی سلیمانی
 دەکا:

رەحە بەو شیتیبە ئەلحەق قسیتی عاقلانە ی وت
 منم عاقل لە بەرگی عاریبە خۆم کە عاری کرد
 ئادەمیزاد بەرووتی خولقاوێ، جلویەرگ جەوھەری ئادەمیزاد دادەپۆشی کەچی ئەوێ بگەریتەوێ
 سەر ئەسلە کە و وەکو رەحە بەرووتی بگەرێ بەشیت لە قەلەم دەدرێ بەلام دیارە هەر رەحەش
 راست دەکا چونکە خۆی لە شتیکی سەپینرا و بەسەریدا (کە جلویەرگە) رزگار کرد. دیسانەوێ لە
 بابەت شیتیبەوێ دەلی:

جونوونی ئەو زوھوورە (مەحویا) دێوانگی مەنسوور
 کە دێوانەن هەموو مائیل بەبەرد ئەو مەیلی داری کرد
 شیتیبی مەنسووری هەلاج لەبەر ئەوێ بوو بەرھەتستی کۆمەڵی قانون و دەستووری کرد
 ئەنجامی گەیانە سەر قەنارە کەچی شیتیی تر بەرد کۆ دەکەنەوێ و دەیگرنە بەکتری.

مهحوی لهو دێرانهیدا ئەگەرچی له رووی ئیستیتیکیبهوه نهگه‌یشتۆته پله‌ی شیعه‌کانی تری له بابته سوڤیزمه‌وه به‌لام گیانیتکی فیکرکردن (تعلیمی) ی داوه‌تی و هه‌ندی لایه‌نی میژووی سوڤیزم و نه‌ربیتی ته‌ریقه‌تی روون کردۆته‌وه.

شیری ده‌زی ده‌رویشیمی مه‌حوی

مه‌حوی له‌م جو‌ره شیعه‌هیدا زیاتر وه‌کو دادپه‌روه‌ریکی کۆمه‌لایه‌تی و دلسۆز، مرۆڤایه‌تی و لایه‌نگیری مافی ئاده‌میزاد خو‌ی پيشان ده‌دا. بیگومان ئەم جو‌ره شیعه‌رانه شیوه‌ی شیری فیکرکردن (تعلیمی) یان وه‌رگرتووه، لیکه‌دا شاعیر ته‌ماشای لایه‌نی ره‌شبینی بزوتنه‌وه‌ی ده‌رویشیمی کردووه به‌تایبه‌تی له سه‌رده‌می ئەودا ده‌رویشیمی گه‌وره‌ی بووه له دو‌اکه‌وتنی کۆمه‌ل له‌به‌ر ئەوه هه‌یرشی بردۆته سه‌ر ره‌وشتیان و ره‌خنه‌ی له کرده‌ویان گرتووه له‌م جو‌ره شیعه‌رانه‌یدا زاواوه‌کانی شیخ سوڤی (٩) ده‌رویش و اعیز زاهید... به‌کاردێنی. له شیریکیدا ده‌لی:

که شیخ و واعیز و سوڤی به‌جه‌ننه‌ت به‌ن گه‌د و گیپال

ده‌بی ئەمسالی ئیمه بو‌جه‌ه‌ننه‌م به‌ن سروسپیالی

شیخ و واعیز و سوڤی راست گه‌د و گیپالی نابی به‌په‌یچه‌وانه‌وه له‌رو‌لا‌وا‌ز سروسپیالی له‌به‌را ده‌بی که‌وابی ئەمانه راست نین و درۆ ده‌که‌ن، ئیتر که ئەمانه جیه‌گه‌یان به‌هه‌شت بی پتو‌سته‌هی وه‌کو مه‌حوی جیه‌گه‌یان دۆزه‌خ بی، به‌لام مه‌حوی به‌هه‌موو جو‌ری ئەنجام به‌په‌یچه‌وانه‌ی ئەمه ده‌زانی.

ریش و پرچ هه‌یشتنه‌وه که ره‌مزی ده‌روه‌ی سیمای ده‌رویشانه ده‌بیته هۆی ئەوه‌ی مه‌حوی په‌یکه‌ری ده‌رویش له‌گه‌ل په‌یکه‌ری جووله‌که به‌راورد بکا:

ریشیکی پان و تووکی بناگویی درێژ و لوول

سوڤی له‌دینی لاده به‌دیمه‌ن له جوو ده‌کا

ئیمه ده‌زانین نه‌وه‌کو ته‌نیا جووله‌که به‌لکو هه‌موو موسولمانیک نرخیان لای مه‌حوی وه‌کو مه‌لا و شیحیک چه‌نده!

له بابته و اعیز و زاهیده‌وه مه‌حوی ده‌لی:

لالغاوه‌ی واعیزا ئەم‌یرۆ مه‌وج ئەدا ده‌م پر له‌که‌ف

ریشی قیروسیا کتیبی وه‌عه‌زه‌که‌ی بوو به‌ته‌ره‌ف

مه‌حوی گالته به‌واعیز ده‌کا به‌وه‌ی ئەوه‌ی ده‌یلتی هه‌ر ده‌یلتیه‌وه، ده‌می که‌فی کردووه و به‌ریشیدا هاتۆته خواره‌وه، کتیبی وه‌عه‌زه‌که‌شی هه‌ر ئەوه‌یه نه‌گۆراوه، به‌دریژایی رۆژگار نه‌که‌می کردووه نه‌زیاد، دووره له‌ داهه‌تێان و گۆران.

ئینجا دیته سه‌ر زاهید و سوڤی وه‌کو دوژمنی به‌که‌تری و ده‌لی:

زاهید و سۆفی به شه پهاتن له سهه ته زویر و شهید
 خیری رهندانه خودا کا به ته رهف بی هه ته رهف
 ئەمانه له سهه کاری قهلب و چرووکی خۆبان به شه پهاتن دپاره ژێرکه وتنی هه رلا بیکی ئەم بی
 بارانه قازانجی پیاوچاکانی تیدا ده بی، ئەگه هه چ کامیکیشیان سه رنه که وئ باشت.
 له بابهت زاهیده وه دیسانه وه ده لئ:

زاهید خودا له ناوی به ری ناوی عاشقان
 بوچی ده با ئە وه نده خودایا به بی ئە ده ب
 زاهید به لگه ی درۆیه عاشق به لگه ی راستیه له بهر ئە وه زاهید ناوی عاشقان به خراپه ده با،
 ئنجا شاعیر روو ده کاته واعیز:

واعییز له من بلئی به نه زه ته عننه به س بدا
 دینی بتانه دینی من ئە وه مه زه به بی زه هه ب
 واعییزیش دیسانه وه له عاشق ده دا به لام ده بی ئە وه بزانی که عاشق مه حبووب (کردگار، بت،
 جوانی) ده په رستی به لام واعیز زێر و سامان ده په رستی.
 شاعیر دیتته سهه واعیز و ده لئ:

به ده فعی سیخنی کردن له زاهید راغیبه مه ی بوو
 که چی ساقی وتی: نادم به که م فام ئە زمه بی گوڵ فام
 ئە گه زاهید بیه وئ بیتته سهه ری راست و داوای مه ی بکا ساقی ده وران باده ی ناداتی
 چونکه به فیلبازی داناوه و باوه ری پین ناکا.
 ئە م بابه ته شیعری مه حوی ده چیتته ناو شیعری چاککردنی باری ژبانی کۆمه لابه تی و زیاتریش
 بو فیکردن و ری پیشاندانی خه لکی به کار ده هینری له رووی ئیستیتیکیشه وه له پله ی
 شیعره کانی تری نییه .

ئه نجام ئە وه یه که مه حوی شاعیریکی گه وره یه ، شاعیره تی زاله به سهه بیروباوه ر و
 ئیدیۆلۆجیه تی، له بهر ئە وه یه وه کو شاعیریکی که وتۆته ناو ته نگوچه له مه ی بیربه وه، له روخساردا
 هونه ره وه، ریکوپیته که بۆیه ئە گه ر دوو رای پیچه وانه ی به کتریشی بووین وه کو ناوه رۆک له
 ده برینی هه ر دووکیاندا سهه رکه وتوه .

په راویزه کان

(١) یارسانه کان (ئه هلی حق) له سهه ئە وه باوه رین که له دهوری ئیسلامدا له سه ده ی دووه می هیجری بالوولی
 دانا یه که مین کهس بووه که بیروباوه ری یارسانی له هه ورامان تازه کردۆته وه. هه ندئ شیعری کوردیشیان
 به ناوی ئە وه وه له بلاو کراوه ی «ده وه ی بالوول» دا نووسیوه ته وه پروانه: (صدیق صفی زاده، بزگان یارسان،

تهران، ۱۳۶۱، ص ۷ - ۱۶).

(۲) هندی له شاعیرانی سهدهی بیستمی کورد که شیعی دژی سۆفیزمیان ههیه ئەمانەن: شیخ محەمەدی خالیسی (۱۹۲۵)، مەلا محەمەدی کۆبی (۱۹۴۳)، بیکەس (۱۹۴۳)، دڵدار (۱۹۴۸)، شیخ سەلام (۱۹۵۹)، مارف بەرزنجی (۱۹۶۳) قانێع (۱۹۶۵) جگەر خۆتین (۱۹۸۴)، هێمن (۱۹۸۶).

(۳) مەبەستی ئەم باسە دەربڕینی بیرورایە لە بابەت کارکردنی سۆفیزم بۆ سەر ئەدەبی کوردی بەگشتی و شیعی مەحوی بەتایبەتی لەبەر ئەوەی باسیکی مەیدانی پراکتیکییە لە دیوانی شاعیر بەولایە هێچ کەرەستەییکی تر نەبوو بەسەرچاوە بۆ ئەم باسە. بەلام ئەگەر بەتیرۆتەسەلی لەسەر مەحوی بنوسرێتەوه پێویستە ئەو راستییە بزانی که بەزمانی کوردی نزیکە سەد سەرچاوەمان لەبەردەستدایە لە وتار و باس و لیکۆلینەوه لە بابەت و مەحوییهوه لە رۆژنامە و گۆزارە کوردییەکان بۆ کرانەتەوه ئەگەرچی بەشیکی ئەم نووسینانە سەربەستی و رۆژنامەگەریانەیه، بەلام بەشەکهی تری نرخی خۆیان ههیه. ئەوەی شایەنی باسە ئەوەیه لەسەر داوی ئێمە دۆستی بەرێز عەبدوڵلا عەزیز ناگرین ببیلۆگرافیای مەحوی پێشکەش کردین.

(۴) یەکنێ لە رێبەر و شیخە گەورەکانی سەردهمی ئێستای تەریقه تی نهقشبهندی مستهفای نهقشبهندی ههولتیریه. بیرورای ئەم شیخە تەریقه تی نهقشبهندی دەوردهکاتەوه لە شیخ بەهائەدینی بوخارییهوه (دامەزرێنەری تەریقه تەکه) تا ئێستا ئەم بیرورایە تەریقه تی له پیتاوی شەریعە تی ئیسلام داناوه بڕوانه: (الشیخ مصطفی النقشبندی، الطريقة النقشبندية طريقة محمدية، الطبعة الأولى، بغداد، ۱۹۷۳ رساله جوابية عن الطريقة النقشبندية (المحمدية) من حضرة الشيخ مصطفى النقشبندی في اربيل الي احد احبائه في مكة المكرمة).

(۵) بەلگەکانی ئەم باسە هەموو بابەتەکانی سۆفیزم لە دیوانی مەحوی نەگرتۆتەوه، بەلکو بەشیکی و بۆ نمونە هەلێتێراون، ئەگینا بابەتی سۆفیزم لە دیوانی مەحویدا گەلی لەمە زیاترە.

(۶) سەرچاوەی شیعرە هەلێتێراوەکانی ئەم باسە ئەمانەن:

۱- دیوانی (اشعار محوی) سلیمانی ۱۹۲۲.

۲- سۆزی نیشتمان شیعی چەند شاعیریکی کوردستان دەسنوسی نەجمەدین مەلا سلیمانی ۱۹۴۵ (ل ۵۷۴).

۳- دیوانی مەحوی لیکدانەوه و لیکۆلینەوهی مەلا عبدالکریمی مودەریس و مەحمەدی مەلا کەریم بەغدا ۱۹۷۷. بۆ سەغ کردنەوهی بەلگەکانی ئەم باسە بەراورد لە نیتوان تیکستی ئەم سەرچاوانە کراوه و ئەوەی بەراست زانراوه ئەویان بۆ کراوه تەوه.

(۷) ئەم شیعرەدی مەحوی شیعیریکی شاعیری میسری سەلاح عەبدوڵەبوور (۱۹۳۱ - ۱۹۸۱) مان دێنیتەوه یاد که بەداهینانیککی بەرز بۆی لە قەلەم دراوه. شاعیری میسری لە شانۆگەری «تراجیدیای هەلاجه» کهی دا له گفتوگۆییک له گەل کردگار، کردار به مەنسور دەلی:

کۆرم تۆ هیتشتا هەرزە ی ئەو پێوەندی و کۆبوونەوانە ی لە نیتوان من و تۆدا هەبوون شتی نەیتنی بوون بۆ ئاشکرات کردن!

(۸) زونوونی میسری سۆفییککی گەورە ی میسرییه بەکەمین کەس بووه زاراوه ی (الوجد والحب) ی هیناوه تە ناو

سۆفیزمی ئیسلامییەو. لەبەغدا بەزندیق تاوانبار کرا و خرایە بەندیخانەو لە پاشانا موتەوەکیل نازادی کرد و لە سالی (۱۹۲۴-۱۹۵۹م) لە جیزە میسر کۆچی دوابی کرد.

(۹) ئیمە لەم باسەدا «سۆفیزم» و «دەرۆیشزم» مان لەیهکتری جیاکردۆتەو و بۆ مەبەستی لیکۆلینەو. بەلام لەناو کوردەواری خۆماندا کە هەردوو تەریقەتە دەرۆیشییەکە «قادری» و «نەقشبنەدی» باو، زاراوای «دەرۆیش» بۆ ئەندامی ریکخراوی تەریقەتی قادری بەکار دەهێنن هەرەها «تەکیە» ش بۆ جیگە کۆبوونەو دەیان کەچی لای نەقشبنەندیان «سۆفی» بۆ ئەندامی ریکخراوەکە و «خانەقا» بۆ جیتی کۆبوونەو دەیان بەکار دەهێنن.

کە دڵ دەتۆیتەو

کە دڵ دەتۆیتەو بۆ تۆ، دەکە ی ئەو پۆژە تۆ بپروا
 کە خۆ دەرخی وەکو خۆر دڵ وەکو شەونم لەخۆ بپروا
 کە رۆحم تێگەیی تۆ حەز بەدەرچوونی دەکە ی، دەرچوو
 دەبێ عاشق کە دیی بیزارە یاری، بێ پۆ بپروا
 وتم: با لەم دەر و لەم کۆیەدا ئانی سوکونەت کەم
 وتی: عاشق دەبێ هەر دەر بەدەری، کۆ بەکۆ بپروا
 رەقیب دەرکا، ئەم بەردەرکا پاکە پیس ئەکا، فەرمووی:
 کە بەم بەرقاییبە لازم سەگیکی وایە، بۆ بپروا!
 وتی: «مەحوی» من و تۆ ئافتاب و سایە تیمشالین
 جەنابی من کە دەرکە وتم، دەبێ تەشریفی تۆ بپروا

مەهووی

مه حوی له خۆیدنه و دهیه کی به گاو ده خۆی دیوانه کی و چهند دیریکی به رچا و که و نووی کتیبی ژیا نیا

نووسینی: مه مه دهی مه لا که ریم

پیشه کیسه کی پتویست

چوار کۆله کهی گه وری تائیتستا ناسراوی ته لاری شیعری کوردی له سه ر شتوازی بابان و تراو، واته به دیالیکتی کرمانجی خواروو و له سه ر سه نگ و ئاواز و به ترازووی شیعری عه ره بی و شیعری فارسی پاش هاتنی ئیسلام دانراو، به رۆژگار و، به بۆچوونی زۆری له لیکۆله ره وان و توێژه ره وان به پلهش، کوردی و نالی و سالم و مه حوین. هه رچه نده به ر له پیشترینی ئه مانهش، که م و بیتشیک، شیعری به م دیالیکته و، به م به سه نگ و ئاواز و ترازووه - و تراو، لیره و له وئ، دۆزراوه ته وه، به لام هیشتا ئه وه نده و له و چه شنه نیسه قیزای پی به هیج کام له خاوه نه تاکوته راکانی هیج یه کئ له و پارچه شیعره تاکوته رایانه ی له م جۆره - بدرئ تابیته ریزه وه و، نالیم مملانی له گه ل ئایه ختری، چ جایه له پیشتری، یه کئ له و چوارپایه به بکا، به لکو ته نها بی ترس و بی په روا، ته نانه ت ئه گه ر له دواشیا نه وه بووه، بوه ستی. هیشتا میژووی لیکۆلینه وه ی شیعری کۆنی کوردی و تاوتوئ کردنی لاپه ره زه رد و پرتوو کا و توژاوییه کانی، ده رفه تی ئه م حه ق و ئیددیعا یه یان بۆ هیج پارچه شیعریکی تری کوردی به شتوازی بابان و تراو، نه ره خساندو وه.

له م چواره، تائیتستا، نالی و مه حوی و، به تایبه تی نالی، چه رده یی هه قی خۆبان دراوه تی و، پاش له چاپدانی تیرو ته سه لی دیوانی ساغکراوه و لیکۆلراوه یان به ده ست پیشخه ربی جه نابی باو کم و یارمه تی فاتیحی ره حمه تی برام و به نده ی له خزمه تتانا ئاماده و وه ستاو و، نووسینی ژماره یه کی باشی لیکۆلینه وه ی هه مه جۆره و فره باهت له شیعری و له که سایه تییا ن له لایه ن هه ندئ له رۆشنیران و قوتابییا نی ماجستیر و دوکتۆرای کورده وه و، به ستنی گه لی کۆر و کۆمه ل و فیستیقال و سیمینار له باره یانه وه، پیم وا به باشتر و له جیتر ئه وه بوو که وا به ش به حالئ ئه م دوو که له شاعیره، نالی و مه حوی، جارئ له م ئاسته دا راوه ستا باین و، لایه کمان به لای براکانیا نه وه، کوردی و سالم و، به تایبه تی به لای یه که میانا بکر دایه ته وه. به لام وا دیاره زیاتر به هۆی له بهر ده ستدا نه بوونی هیشتا ی نوسخه یه کی ساغکراوه ی دیوانی هیج یه کئ له م دوو پایه ی سیته م و چواره مه ی شیعری به شتوازی بابان، که س پرکیشیی ئه وه نا کا بیته ئه و مه ی دانه وه. ئه م ئه لیم بی ئه وه ی تو سقا لی قه دری ئه و چهند با به ته م که م کرد بیته وه تائیتستا،

زیاتر له باره‌ی سالمه‌وه، نووسراون و بلاو کراونه‌ته‌وه (*).

ئه‌مجاره بابچینه کورۆکی مه‌به‌ستی سه‌ره‌کیمانه‌وه که دوانه له باره‌ی مه‌حوبیه‌وه.

من که له‌کاتی خۆیا ماوه‌یه‌کی باشی ته‌مه‌نم به‌خه‌ریکبون به‌شبعری مه‌حوبیه‌وه به‌سه‌ر بردووه و شه‌ره‌فی به‌شداری کردنم له‌ ساغ‌کردنه‌وه و له‌سه‌ر نووسینی دیوانه‌که‌دا، پتی پراوه، ئه‌مه‌وی دهر‌باردی بۆ‌چوونیتی خۆم سه‌بارت به‌ مه‌حوی بدویم که له‌ پیتشه‌کی دیوانه‌که‌یشیا ورده هیمایه‌کم بۆ‌کردووه. بۆ‌چوونه‌که‌یشم ئه‌وه‌یه که به‌پیتچه‌وانه‌ی زۆر که‌سه‌وه له‌وانه‌ی که‌م و زۆر له‌ مه‌حوی دوان و له‌ باره‌یه‌وه نووسیویانه، ئه‌م شاعیره‌گه‌وره و جیگا دیاره‌ی نه‌ته‌وه‌که‌مان به‌سۆفی و شاعیری سۆفیه‌تی نازانم و، له‌م باسه‌دا ئه‌مه‌وی بۆ‌چوونی خۆم تا راده‌یه‌ک روون که‌مه‌وه.

په‌نگی به‌لگه‌ی ئه‌وانه‌ی مه‌حوی به‌شاعیری سۆفیه‌تی ئه‌زانن، ئه‌وه‌بێ که هه‌م باوکی مه‌حوی خه‌لیفه‌ی شیخ عوسمان سیراجه‌ددینی ته‌وتله‌ بووه و هه‌م خۆیشی خه‌لیفه‌ی شیخ محمه‌د به‌هانه‌ددینی کوری بووه. له‌ شیعره‌کانیشیان له‌ دژی شیخ و سۆفی و زاهد و واعیز دوان، خۆی له‌ جیهانی سۆفیان ئالاندووه و له‌وانه‌یه‌ ئه‌وه بکری به‌لگه‌ که‌وا لای وا بووه سۆفیه‌تی راسته‌قینه و نابێ که ئه‌وانه ئه‌یکه‌ن و، پشت به‌پتوه‌ندی خۆی و باوکی به‌شیتخانی نه‌قشبه‌ندی ته‌وتله‌وه، ئه‌وه به‌نیشانه‌ی سۆفیه‌تی به‌راستی خۆی دابری. له‌ دیوانه‌که‌یشیا قسه‌ی سۆفیه‌یه‌ و به‌کاره‌یتانی ئیستیلاحتی ئه‌هلی و ته‌سه‌ووف لیته‌ و له‌وی به‌دی ئه‌کری و، ئه‌مه‌یش بۆ‌چوونه‌که‌ی ئه‌و براده‌رانه به‌هه‌تر ته‌کا.

من له‌ ئه‌نجامی خۆیندنه‌وه‌یه‌کی وردی نوێی دیوانی مه‌حوی و چاوگه‌پرانیتی توێژه‌ره‌وانه‌دا به‌ژبانی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی ناو شاری سلیمانی و ده‌وره‌ریدا و، به‌هه‌لسوورانی رۆژانه‌ی مه‌حوی خۆیا، ئه‌وه‌نده‌ی چه‌رده‌یه‌کیمان ئاگا لی بێ، هاتومه‌ته‌ سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ و، ئه‌مه‌یشم، با زۆر به‌کورتیش بێ، له‌ پیتشه‌کی دیوانی مه‌حوی خۆیدا درکاندووه. باوه‌ره‌که‌یشم ئه‌وه‌یه که مه‌حوی خه‌باتکه‌رتیکی سیاسی راسته‌ ریتگا ده‌رنه‌کردووه، له‌ دژی ئه‌و توێژاله‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌ی به‌واقعیته‌که‌ ده‌ره‌به‌گانه و له‌ژێر په‌رده‌یه‌کی ئایینیدا به‌سه‌ر سلیمانیدا زال بووه. من ئه‌مه‌وی بێ پیتچوپه‌نا قسه‌ بکه‌م و باکه‌سیش له‌ خۆپایی له‌مه‌ زویر نه‌بێ و نه‌یه‌یتیه‌ سه‌ر خۆی و، که‌سیش ناچیته‌ گۆری که‌س و تاوانی که‌سیکی تر له‌ ئه‌ستۆ ناگری و، مێژووی میلیله‌تیش نابێ له‌به‌ر به‌رژه‌وه‌ندی که‌س گلمژ بکری و بشیتوێری. خه‌باتی کۆمه‌لایه‌تییه‌ی سیاسی مه‌حوی له‌ پله‌ی یه‌که‌ما له‌ دژی که‌سانیکی ده‌س رۆیشتوو له‌ بنه‌ماله‌ی شیتخانی سلیمانی و داروده‌سته‌یان بووه، که‌ له‌ دیه‌اتا ده‌ره‌به‌گ و له‌ناو شارا پیاوماقوولتی به‌رگی ئایینی له‌به‌ریبون و به‌سه‌ر شارا زال بوون و چیمان ئاره‌زوو لی بووبێ توانیویانه بیکه‌ن. سه‌رانسه‌ری ژبانی تیووری و کرداری مه‌حوی، پاش بوونی به‌جینشینی باوکی، به‌م راستیه‌وه به‌نده.

سۆفیه‌تی به‌واتا گشتیه‌که‌ی، که‌ ده‌رویشان و سۆفیه‌تیه‌ی ئه‌گرته‌وه که له‌ کوردستانی

ئېتمەدا لە دێر زەمانەوه بە قادری و نەقشەبەندی ئەناسرێن، لە ولاتی ئێمەیش وەك لە هەر لایەکی تری جیهانی ئیسلام، لەمێژە، ئەگەر هەر لە دوو هەم كەسی بنەمالە شێخەكە یەشەوه نەبووبێ، پاش دوو سێ وەچە لە پێی خۆی لایداوه و لەگەڵ چینی حوكمراڤی ناوخۆ و بیانی و دەورووبەریان لێك ئالاون. چینی حوكمراڤ لەسەر ئانسەری جیهانا، هەزاران سالە لەسەر خۆئێمژینی جەماوەری رەشپوروت پەرورەدە كراوه و ئەكری و، هەموو ئایین و مەزەب و پێبازێكی بۆ خزمەتی ئەم مەبەستە تەسكە چینیایەتییهی خۆی دەسەمۆ كێدوو و بەش بەحالی ئەو سۆفییانە ی رێبازەكەیان نەكێدوو بەمیراتی بنەمالە ی خۆیان، كە بۆ خۆی جۆرێ بووه لە ئایدیۆلۆژیی بەرەبەرەكانی كێرنی جەوروستەمی حوكمراڤان و، مێژووی خۆئێمژینی چەوساندنەوه شایەتیكی دەنگ هەلبەرپوه كە زۆریان لەسەر حەقبێژی لێكراوه بەدارا وەك هەمووان باسی مەنسووری حەللاج و سەدای (انا الحق) كە بیان بیستوو، یا لەژێر ئازار و جەزەبەدا بەسزا كوژراون وەك عیقاددەبێ نەسیمی و شێخ بەدردەدینی كۆری قازیبی سیماونە و دەیانێ ناسراو و نەناسراوی تر، بەداخەوه لەبەر ناهاوسەنگیبی تەرازووی هێژ، لە بەشی زۆری حالەتەكانیا، تێكۆشانەكە ی تێكۆشانێكی سەلبی و دووره پەڕزانە بووه و بیستوو بەپێرەوانی خۆی نەك هەر لەدووربەری حوكمراڤی، بەلكو لە سەر ئانسەری مایەكانی خۆشیی دنیایش دوورخاتەوه و، ئەمە ی بەشێوەیەك لە دەربینی بێزاری لە دەستگرتنی حوكمراڤان بەسەر هۆیه كانی هێنانە بەرەمدا داناو، لەكاتێكدا كە ئەبوو، لە جیاتی ئەو جۆرە تێكۆشانە، بۆ دامالێنی دەستی حوكمراڤان لە هۆیه كانی هێنانە بەرەم و خستنه دەستی جەماوەری رەشپوروت هەول بەدا و تێبكوژی... لەگەڵ ئەمەیشا سەرەنجام حوكمراڤان زەفریان یەك لە دوا یەك بەبەشی زۆری ئەلقەكانی بردوو و دەستی خۆیان تێكیشاوه و كێدوو یانە بەلقێكی ئایینی رێژمە خۆئێمژەكانیان... سەر ئانسەری مێژووی بەشی هەرەزۆری بنەمالە سۆفییەكان -بەواتا گشتییەكە ی زاراوه ی سۆفییەتی، واتە دەرویش و سۆفی-، وەك وتمان، پاش وەچەبێ دوانیان، بەم رێچكە یەدا رۆیشتون، تەنھا ئەوانەیان لێدەرەكە ی كە لەبەر بارودۆخی شوێنیان رێیان وا نەرویشتوو و بەخاوتینی ماونەتەوه، لەبەر ئەوه ی بەخاوتینی ماونەتەوه و لەگەڵ جەماوەرەكە یان پێك شێلراون، رێگای تێكۆشان بۆ میلله تیان گرتوو تە بەر و توخنی چینی حوكمراڤان نەكەوتوون.

لێرەدا ئەبێ ئەویش بلێین كە دیارە هی وایشیان بووه پاش ئالان لە دنیا و لە حوكمراڤانەوه، ئەوێندە جێ پێیان پتەو بووه بەكەلك وەرگرتن لەو وەزەعی بۆیان لواوه و لەو بارودۆخی كە لەكە یانی تیا ژیاوه، بەشێوەیەكی راستەوخۆ سەر بەخۆ هاتوو نەتە مەیدانی دنیا و سیاسەتەوه و بوون بەسەر كێدە نیشتمانی و شوێشگێری میلی. مێژووی نوێی كورد نمونە ی هەر دوو جۆرەكە ی تیا یە كە بۆ جۆری یەكە میان بنەمالە ی شێخانی بارزان و بۆ دوو هەم راپەرینی شێخ مەحمودی نەمر ئەكە یین بەنمونه.

عوسمانییە بەدرو موسوڵمانەكان لە كوردستانیشا، وەك لە هەر لایەكی ئەمپەرآتۆریەتە پان و

بهرینه‌که‌یانا، به‌تایبه‌تی له‌و سه‌رده‌مه‌وه که‌گۆله‌یان که‌وتیوه‌و لیتی و گه‌لان له‌هه‌موو لایه‌که‌وه لیبیان راست بووونه‌وه و پایه‌ی کۆمه‌لایه‌تیبیان شه‌ق و شر بوو بوو، سیاسه‌تی خانه‌قا و ته‌کیه کردنه‌وه و دیهات و جۆگا و زه‌ویوزار ته‌رخان کردن بۆیان و بۆ شیخه‌کانی سه‌ریه‌رشتی که‌ریانیان به‌ناوی درۆزانه‌ی وه‌قفه‌وه، به‌به‌رفراوانیسه‌کی بی‌ئه‌ندازه‌وه گرتیوه‌به‌ر. خه‌باتی مه‌حوی له‌ به‌شیکێ زۆری شیعه‌کانیا له‌ دژی ئه‌م توێژاله‌ کۆمه‌لایه‌تیسه‌ دژ به‌به‌رژه‌وه‌ندی جه‌ماوه‌ری گه‌له بووه.

بیینه‌وه سه‌ر کۆلینه‌وه له‌ مه‌حوی:

مامۆستا شیخ موحه‌مه‌دی خاڵ له‌ کتیبی (مفتی زه‌هاوی) دا ئه‌یگێرتیته‌وه که‌ مه‌حوی له‌ ساڵی ۱۸۷۴ له‌ گه‌ل چهند مه‌لایه‌ک له‌ سلیمانی دوورخراوه‌ته‌وه و نه‌فی کراوه‌ بۆ به‌غدا. شیخی خاڵ هیچی تری له‌ باره‌ی ئه‌م نه‌فی کردنه‌ و هۆیه‌که‌ی و چۆنیسه‌تی گه‌رانه‌وه‌ی له‌ وه‌پاشیه‌وه بۆ سلیمانی نه‌نووسیوه. مامۆستا سه‌ججادی ئه‌یگێرتیته‌وه که‌ وه‌حوی له‌ ۱۸۸۳ دا سه‌فه‌ری هه‌جی کردوه و له‌ ڕیگای (هه‌ندی) له‌ پیاو ماقولانی کورده‌وه له‌ ئه‌سته‌موول چاوی به‌ سوڵتان عه‌بدولحه‌مید که‌وتوه و سوڵتان زۆری حورمه‌ت گرتوه و فه‌رمانی داوه‌ خانه‌قایه‌کیان له‌ سلیمانی بۆ کردوه‌ته‌وه که‌ ئه‌وه‌یه‌ ئیستا به‌خانه‌قای مه‌حوی به‌ناوانگه‌ و، مه‌عاشیکیشی به‌ناوی خزمه‌تکردنی هه‌ژاران‌ه‌وه‌ بۆ پرپوه‌ته‌وه و، که‌ گه‌راوه‌ته‌وه بۆ سلیمانی، تا کۆچی دوابی کردنی له‌ ۱۹۰۶ به‌ده‌رز وتنه‌وه‌ی فه‌قییان و خزمه‌تکردنی موسوڵمانانه‌وه‌ خه‌ریک بووه.

من، پشت به‌و خه‌باته‌ سه‌خته‌ی مه‌حوی له‌ دژی ئه‌و به‌شه‌ شیخانه‌ی سلیمانی که‌ شیخایه‌تیبیان بۆ مه‌به‌ستی دوور له‌ سوڤیه‌تی راسته‌قینه‌ خستوه‌ته‌ کار و، له‌ دیوانی مه‌حوشیا نیشانه‌ و به‌لگه‌ی به‌زه‌قی له‌ به‌ر چاوه‌ و، ئه‌و ئه‌ندازه‌ پێوه‌ندییه‌ی پاش سه‌فه‌ری ئه‌سته‌موولی به‌ده‌ربار و باره‌گای خه‌لیفه‌ی عوسمانیه‌وه‌ بوویه‌تی و، ئه‌و ئه‌ندازه‌ زانیارییه‌ی له‌ باره‌ی وه‌زعی ناو شاری سلیمانی و ده‌وروبه‌ری و کیشه‌ی کۆمه‌لایه‌تی نیوان دانیشتوانی شار هه‌مانه‌، ڕیگه‌ به‌خۆمان ئه‌ده‌ین نه‌خشه‌ی ره‌وت و گه‌شه‌کردنی چالاکی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی مه‌حوی به‌م جۆره‌ بکیشین.

مه‌حوی له‌ سه‌ره‌تای هاتنه‌ مه‌یدانی مه‌لایه‌تی و خه‌لیفه‌یه‌تی شیخ به‌هائه‌ددینا، وه‌ک مه‌لایه‌کی به‌رحه‌سته‌ و خه‌لیفه‌ی شیخیکی به‌رحه‌سته‌ی ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی، به‌ره‌و رووی چه‌ندین کیشه‌ی گه‌وره‌ بووه‌ته‌وه. له‌لایه‌که‌وه‌ کیشه‌یه‌کی میژوویی له‌ نیوان به‌شیکێ زۆری مه‌لایانی شه‌ریعت ڕاگر و شیخانی قادری تیکرا له‌م باره‌وه‌ سارددا بووه و گه‌رم بووه و، هه‌روا له‌ سه‌ره‌مه‌دا هیشتا کیشه‌ی نیوان شیخ ماری نۆدی بایره‌ گه‌وره‌ی شیخانی سلیمانی و مه‌ولانا خالیدی نه‌قشبه‌ندی پیری شیخ عثمان باوکی شیخ به‌هائه‌ددینی پیری مه‌حویدا، که‌ یه‌که‌م واته‌ شیخ ماری نامیلکه‌یه‌کی له‌ به‌ر کافر ده‌رکردنی دووه‌م واته‌ مه‌ولانادا نووسیوه و، مه‌سه‌له‌که‌ بووه‌ به‌ هه‌را و کیشه‌یه‌کی گه‌وره‌ له‌ نیوان مه‌لایانی کوردستان و به‌غدا و مووسل و

تهانته حه‌له‌ب و شام و ئه‌سته‌مووليشا و، به‌شى زۆرى مه‌لايان، ئه‌وانه‌يان نه‌بێ له‌ ديدگای ميريبه‌وه مه‌ترسييه‌كيان له‌ مه‌ولانا‌دا هه‌ست پێ نه‌کرد، كه‌ ئه‌ویش بۆ خۆی باهه‌تيكه‌ بۆ كۆلینه‌وه له‌و بيه‌رى مه‌ولانا له‌ مي‌شكيا په‌روه‌رده‌ی كردوه‌ و، من يه‌كه‌م جار له‌ ١٩٦٧دا كورته‌ و تاريك‌م له‌ ته‌ئاخيدا له‌سه‌رى بلاو كرده‌وه و تووشی گي‌ره و كيشه‌يش هاتم له‌سه‌رى و، ئيستاش باسيك‌ی قوولم له‌باره‌يه‌وه هه‌يه‌ چاوه‌روانی ده‌رفه‌تيك‌م له‌بارم تا بلاوی كه‌مه‌وه، هه‌يشتا ئه‌و كيشه‌يه‌ش له‌ ئارادا بووه. دياره‌ ئه‌بوو مه‌حوى، چ وه‌ك مه‌لايه‌ك و چ وه‌ك خه‌ليفه‌يه‌كى نه‌قشبه‌ندى، جي‌ی خۆی له‌و كيشه‌يه‌دا له‌به‌ره‌ی مه‌ولانا‌دا بدۆزیتته‌وه.

ئهمه‌ی وتمان، تي‌كرا، زه‌مینه‌يه‌كى له‌باره‌ بۆ سه‌ره‌له‌دانى كيشه‌ له‌ ني‌وان مه‌لايانى سه‌ر به‌شيخانى نه‌قشبه‌ندى و شيخانى قادي‌دا، به‌تاييه‌تى دواى ئه‌وى سه‌رده‌مى ته‌ريقه‌تدرايى شيخانى قادي‌ له‌ سليمانى پرايه‌وه و شيخان روويان كرده‌ دنيا‌دارى و ده‌ورى نه‌قشبه‌ندييه‌كان كه‌وتبووه گه‌شه‌كردن‌يكي زۆره‌وه.

ئاشكرايه‌ مه‌حوى كه‌ مه‌لايه‌كى گه‌وره‌ و پايه‌ بلند بووه و ئيجازه‌ی مه‌لايه‌تيى له‌سه‌ر ده‌ستى زانای كوردي به‌ناوبانگ مفتى زه‌هاويدا وه‌رگرتوه، له‌ سۆنگه‌ی نه‌قشبه‌ندييه‌ته‌كه‌ی خۆيه‌وه و به‌ كۆنه‌ قينى ني‌وان شيخ مارق و مه‌ولاناى پيرى شيخ عوسمانى مورشيدى باوكيبه‌وه له‌ به‌رانبه‌رى ئه‌و به‌شه‌ شيخزادانه‌ی سليمانيدا شيرى ره‌خنه‌ی به‌شيعرى هه‌لنه‌برپوه، نه‌خوازه‌لا كه‌ ته‌نانته‌ شيخ مارقى نودى خۆيشى پاش هه‌لاتنى مه‌ولانا له‌ سليمانى و نه‌مانى ئه‌و مه‌ترسييه‌ی كه‌ وه‌ك خاوه‌ن ته‌ريقه‌تى نوێ بۆ قادي‌ريانى بووه و له‌ بارچوونى ئه‌و هيبوا و ئاواتانه‌ی له‌ دلبابوون له‌ كوردستانا خه‌ريكي هه‌تانه‌دييان بى، له‌و تاوانباركردن و به‌كافردانه‌ی مه‌ولانا په‌شيمان بووه‌ته‌وه و مه‌عززه‌رت نامه‌ی بۆ نووسيووه و دانى به‌هه‌له‌ی خۆياناوه. تا‌قانه‌ هۆى ئه‌و ناره‌زايبه‌يه‌ی مه‌حوى له‌ دل و ده‌روونى خۆيا به‌رانبه‌ر به‌و جووره‌ كه‌سانه‌ی هه‌ست پي‌كردوه‌ راستگۆيى و پاكيى خۆى بووه به‌رانبه‌ر به‌خواوه‌ند و ئه‌و ئايينه‌ی باوه‌رى پي‌ بووه و دل‌سۆزى بووه بۆ ئه‌و خه‌لكه‌ چه‌وساوه و ره‌شوروته‌ی شار و ده‌وربه‌رى. مه‌حوى ره‌وشتى دوور له‌ شيخايه‌تيى راسته‌قينه‌ی ئه‌و هه‌نده‌ كه‌سه‌ به‌ده‌سه‌لاتانه‌ی ديوه و له‌ نزيكشه‌وه وه‌ك رۆله‌يه‌كى ره‌سه‌نى شارى سليمانى و خاوه‌ن پي‌وه‌ندييه‌كى قوول له‌گه‌ل جووتياران و ره‌زه‌وانانى لادى خۆى له‌به‌ره‌ی ئه‌و جه‌ماوه‌رده‌دا ديوه‌ته‌وه و كه‌وتوه‌ته‌ په‌رده‌ هه‌لمالين له‌ رووى ئه‌و ئايين بۆ سوودى خۆخستوه‌ كارانه و كوتانيان به‌كوته‌كى شيعره‌ توند و تون و تي‌زه‌كانى.

به‌لگه‌يه‌كى تريشمان بۆ ئه‌م راستيه‌يه‌ كه‌ ئه‌وه‌ته مه‌حوى هه‌رگيز له‌سه‌نگه‌رى نه‌قشبه‌نديگه‌ر بيه‌وه نا به‌لكو له‌ سه‌نگه‌رى مه‌لايه‌تى و موسولمانه‌تييه‌وه‌ی ئه‌م ئه‌ركه‌ی له‌ ئه‌ستۆ گرتوه، ئه‌وه‌ته له‌ دژى هه‌موو توپزاله‌ چه‌وسينه‌وه و مفته‌خۆره‌كانى لای وايه ئه‌وى حه‌ق په‌رسته و له‌ حه‌ق ئه‌گه‌رئ له‌بنه‌ويه‌يه و ناكه‌س و ماستاو ساردكه‌ره‌وه كاروبارى دنيا ئه‌گي‌رئ... ته‌نانته سل له‌ به‌دوتنى كاربه‌ده‌ستان و حوكمرايانش ناكاته‌وه و شانازى به‌ هه‌لوئىستى مه‌نسورى

هه لاجهوه ئەکا که له پیناوی حهق بێژیدا چوهه ته سهردار و خۆی به پێرهوی رینگای ئەو نه زانی. به لام ئەوهی لهم مهیدانهدا سهرنج رانه کیشی ئەوه ته له ناو ئەو هه موو شاعیرانهدا، به مه لا و نامه لایانهوه، به ده گهمن که سیککی وهک حاجی قادری کۆبی ده سگیر ئەبی ههست به پێوهندی ئۆرگانیی نیوان ئەم توێژاله خه لک خه له تین و چه وسینهوه و مفته خۆر و ناحهق په رستانه و رژی می حوکم رانیدا بکاو تیبیگا که وا ئاو له سه رچاوه وه لیله و هیللی لار له هینی گای پیرایه.

ئەبی ئەو نه فی کردنه ی مه حوی له سلیمانی له گه ل کۆمه لێ له مه لایانی شاردا بۆ به غدا که مامۆستا خال به داخه وه به کورتییه کی ئیجگار کورته وه باسی لێ ئەکا، ئەنجامی کی ئەو تیکۆشانه ی مه حوی و هاوده نگه کانی بووبی و، میری له بهر راگرتنی پێوهندی خۆی له گه ل ئەو ده سه لاتدارانه ی شار له لایه که وه و، له بهر مه ترسیشی له کارایی شیعر و چه ندین جار زۆتر و زیاتر قسه ی مه حوی له ناو کۆمه لدا له دژی ئەوانه له لایه کی تره وه، خۆی به ناچار زانیبی مه لایه کی گه وه ی وه کو مه حوی و کۆمه له مه لایه کی هاوده نگه ی به زۆر له شار دوور بخاته وه و له به غدا نیشه جیبان بکا، ئەو مه حوی به ی که ئەوه نده پایه بهرز بووه خه لیفه خۆی پاش چه ند سالی ک پێشوازی لیکردوه و هیناویه ته حوزووری خۆی و مانگانه ی بۆ پرپوه ته وه و خانه قای له سلیمانی به لێ نه فی کراوه که یا بۆ کردوه ته وه.

ئاشکرا نییه سه فه ری حه جی مه حوی پاش گه رانه وه ی بووه بۆ سلیمانی له نه فی به غدا وه، یا له به غدا ماوه ته وه تا سه فه ره که ی حه جی کردوه. به هه رحال، له هه ر کۆیه چووبی بۆ حه ج، پاش لیبونه وه ی له حه ج که ی له مه ککه وه رینگه ی ئەسته موولی گرتوه ته بهر و، زۆتریش له وانه یه که سانی ک هانیان دابی بۆ ئەم سه فه ره و هه ر ئەوانیش له ئەسته موول دیداری کی سولتانیان بۆ ریکه خسته بی و، له وه یش ئەچی ئەم کاره به لیکۆلینه وه و پرپاردانی کی پێشتر ریکه خرابی و، به هۆی ئەوه ی شه وه بوو بی که ئالۆزی وه زعی ناوشاری سلیمانی به هۆی له جله وگرتن ده رچوونی ئەوانه وه بووبی که بالی ده سه لاتی راستییان به سه ر ناو شارا کیشابوو و به رپوه به ریتی میرییان ئیفلیج کردبوو. بۆیه ئەسته موول پێوستی به دژه هیرشیک بووه بۆ سه ر ئەوانه و، یه کی له وانه یش که بۆ ئەم کاره په نجه یان خراوه ته سه ر مه حوی بووبی و هه ر به م مه به سته یش بووبی خه لیفه چاوی پێ که وتوه و پێشوازی لیکردوه و وهک وتمان فه رمانی داوه خانه قایان بۆ کردوه ته وه و مانگانه یان بۆ پرپوه ته وه و پشتیوانی لیکردنی مه عنه ویشیان پێ به خشیوه.

ئەمجاره ئیتر مه حوی به گورپکی نوپه و به دید و بۆچوونیک نوپه ئەگه رپته وه بۆ شار و په ره به خه باتی قوناغی یه که می ئەدا و له جارێ ترستریش پێیه وه خه ربک ئەبی. لهم باره وه به دووری نازانم مه حوی پارچه شیعی:

خه لاصی بوونی قهت ناوی ئەسیری زولفی زنجیرت
له بهر تیرت، مه له ک بی، هه لفرینی نه بووه نه خچیرت

وتبێ، که له دوا بهیتیا ئەلێ:

فهضیلهی ئەصل و فهصل ئینسانی پێ نابێ بهصاحبی فهصل

که تۆ کۆسهی، بهتۆ چی، مامه، ریشی باب و باپیرت!

ئەگبێ نهوه گوايه يهكێ له شێخهكانی شار که بۆ خۆی کۆسه بووه، که ئەم شیعره ئەبیسێ، ههڕهشه ئەنێرتته سهر مهحوی که واو وای لێ ئەکەم. ئەویش له وهلاما ههڕ نهوهنده ئەلێ: من بهرگدوورم، جبه ئەپریم ههركهس جبهه بهشایانی قهد و بالایی خۆی ئەزانێ با له بهری کا! بهلگه هێنانه وه که بشم بهم شیعره له وه وه به بی پێچوو په نا توانجی تیا گهراوته ئەو که سهی بۆی و تراوه و ئەمه زۆری جیایه له وه گالته به به ناو خواناسیکی درۆزن بکری بێ ئەوهی کهس به زهقی بزانی مه بهست له و خواناسه درۆزنه کتیبه. ئەمهیش دیاره به رهه می قۆناغیکه شاعیر له و قۆناغه دا به ته واوی پشتی قایم بووه.

به م جوړه مهحوی درێژه بهم خهباته ی خۆی ئەدا و ته نهها به به ناو شێخانی ئایین فرۆشه وه ناوهستی، به شیکێ زۆری تریش له توێژاله مفته خۆره کانی شار له بازرگانانی سوود و سه له م خۆر و له کهسانی ساخته چی و ماستا و کهر و خۆ له هوکمرانان ههلسوو، ههروا له ناته واوی به کانی ناو کۆمه ل و له توێژاله دهسه لات به دهسته سته مکاره له خۆباییه کان و، به لکو له هه ر کهس به شایانی رهخنه لیگرتنی بزانی، هه موویان ئەگریتته وه و په رده یان له روو هه لته مالتی...

به داخه وه من لیردها له بهر ته سکی مه ودا ده رفه تم نییه، ئەگینا هه ندی له شیعره تالا و به گه روودا کهر و گورچکی ناپاکان بره کانیم بۆ ئەخویندنه وه. ئەوه زۆر خوشتتر و به جیژتر ئەبوو تا ئەوهی یه کێ بچیتته وه بۆ ماله وه ده ست به ری دیوانه که ی مه حوی، ئەگه ر هه یی، له تا قی کتیبه خانه که ی به ییتته وه خواره وه و بگه ری پارچه شیعری هه لبرێری و بۆ خۆی بخوینیتته وه.

شتیکێ ئاشکرایه بۆ ره وایی هه ر رهخنه یی له هه ر که سه ی یا له هه ر لایێ ئەبێ ئەو رهخنه یه به گوێره ی سه نگ و ترازووی باوی ئەو سه رده مه ره وایی که ئەو که سه یا ئەو لایه نه ئەو کاره ی تیا کردوه که ئەو یستری رهخنه ی لێ بگیری، ئەگینا کهس بۆی نییه که سه ی له سه ر هه لیه ی تاوانبار بکا که له سه رده می ژبانی ئەو که سه دا هه لیه تیبی هه لکه، مه گه ر بۆ که سانی دووربینی پیش سه رده می خۆیان که وتوو، له وانه نه بووبی به بییر و خه یالی تیکرای خه لکه که دا هاتبێ. جا ئاخۆ ئیمه به م پێودانه دروسته و بۆمان هه یه ئەمڕۆ، له گه ل هه موو قه در لیگرتن و شانازییه کمان به هه لویستی رهخنه گرانه و په رده له روو هه لمالانه ی مه حوی له ئاستی گشت ئەو توێژالانه ی کۆمه لدا بوویه تی که له گه ل به رزه وه ندی جه ماوهر و ریبازی ئینسانی و ئیسلامی ناجۆر بوون، رهخنه ی لێ بگرین؟... ئاخۆ له ژبانی مه حوییا مایه یه ک ئەدۆزینه وه بۆ ئەوه ی په نجه ی رهخنه و گله یی له رووی خویشیا هه لبرین؟

مه‌حوی، مه‌لای گه‌وره و خه‌لیفه‌ی شیخی به‌هائه‌ددین که خاوه‌نی ده‌یان پارچه‌ی شیعی شاکاره له دژی زۆر له ناره‌وا‌یییه‌کانی ناو کۆمه‌ل... که ناگاداری ده‌نگوباسی دنیا‌بووه و، هه‌والی شه‌ری رووس و ژاپۆنی زانیوه و، خه‌به‌ری کۆژرانی ناسره‌ددین شای قاچار ییستوه و، به‌چاوی خۆی ئەسته‌موولی بینه‌وه و ماوه‌یی له‌وئ ماوه‌ته‌وه و زۆر له کۆچکردوانی سلیمانی له‌وئ دیوه و گه‌لئ جۆره‌ قسه و باسی له‌وئ به‌رگۆی که‌وتوه، عه‌قل نایه‌رئ ناگای له ده‌نگوباسی خه‌باتی نازادیه‌خو‌زان‌ی هه‌ر هه‌یج نه‌بێن ولاتانی ئیسلام نه‌بووبێن له پیناوی سنور دانانا بۆ حوکمی خودسه‌رانه و تاکه‌ که‌سه‌یی سولتان و دانانی بنه‌مای حوکمی‌کی نامه‌رکه‌زی له ولاته ئیسلامه‌کانی ژێر ده‌سه‌لاتی عوسمانیدا، که‌چی له‌م بابه‌ته‌وه تاقه به‌یتیک چیه‌یه له دیوانه‌که‌یا به‌دی ناکرئ. بابلیین ئەو باوه‌ری به‌و نامه‌رکه‌زییه‌ته نه‌بووه که ئەو نازادیه‌خو‌زان‌ی ولاتانی ئیسلامی ژێر ده‌ستی عوسمانی بۆ ولاته‌کانی خۆیان‌یان و یستوه و، به‌پیلانیکی ولاته ئیمپریالییه‌کانی ئەوروپای داناوه بۆ شه‌قویه‌ق کردنی خه‌لافه‌تی عوسمانی... ئەگه‌ر وایه ئە‌ی بۆ تاقه وشه‌یه‌کی له دژیان و بۆ په‌رده هه‌لمه‌لین له روویان نه‌وتوه؟ ئەمه‌یش هه‌موو، وه‌ک ئە‌لین، به‌ر ته‌ره‌ف. ئە‌وئ که بیگومان ناگای له‌وه بووه تورکان چیه‌یان پاش رووخاندنی میرایه‌تی‌ی بابان به‌خه‌لکی سلیمانی و ده‌وره‌ری کردوه و هه‌ر به‌رده‌وامیش بوون، له جیاتی ئە‌وه‌ی وه‌ک نالی که ده‌ریش نه‌کرا‌بوو، بۆ خۆی چاوی به‌راییه‌ی نه‌دا له سلیمانی بمی‌نیه‌وه و ئە‌و جه‌ور و سته‌مه‌ی عوسمانیان به‌چاوی خۆی بینه‌ی و هه‌یچی له به‌رامبه‌ریان پێ نه‌کرئ. له سه‌فه‌ری جه‌که‌که‌یا، وه‌ک ئە‌و، چه‌کامه‌یه‌ک له دژی ئە‌وانه‌ بلئ له سلیمانیان دوورخستبووه‌وه، وه‌ک نالی له شامه‌وه بۆ سالمی نووسی له سلیمانی. ریی ئە‌سته‌موولی گرت‌ه‌به‌ر و سولتانی گه‌وره‌ی سته‌مکارانی سلیمانی بینه‌ی و به‌فه‌رمانی خانه‌قا بۆ کردنه‌وه و مانگانه بۆ برینه‌وه و به‌خه‌لات و به‌راته‌وه گه‌راپه‌وه! که‌چی نالی، تامردیش، له ئە‌سته‌موول مایه‌وه و قایل نه‌بوو تا رۆژی هه‌شر پێ بنیه‌وه خاکی پۆستالی جه‌ندرمه‌ی تورکان پێشیلێ کردبوو. که‌سه‌یش نه‌یگێراوه‌ته‌وه بلئ هه‌ولی داوه، نه‌ک سولتانی تورکان، کار به‌ده‌سته‌تیکی تورک چیه‌یه، بینه‌ی، به‌لکو، به‌پێچه‌وانه‌وه، پێوه‌ندی به‌رۆش‌بیرانی بیگانه‌وه کردوه و، ئە‌وه‌ی ئیمه، له‌م باره‌وه، زانیومان، ئە‌وه‌یه باسی زمان و ئە‌ده‌بی کوردی بۆ کردوون و، له‌مانه‌یشه شتی زۆری تریشی له‌بابه‌تی جه‌ور و سته‌می عوسمانیان و ژبانی گه‌له‌که‌ی له‌ژێر زه‌بری جه‌ندرمه‌کانیان بۆ کرد‌بن.

دی‌ه‌نیه‌کی تری هه‌لسوکه‌وتی مه‌حوی له‌گه‌ل ئە‌م جۆره‌ بابه‌تانه‌دا ئە‌وه‌یه له دیوانه‌ شیعه‌ره‌که‌ی به‌ولاوه نیشانه‌یه‌کی کوردايه‌تی، به‌واتا نه‌ته‌وه‌یه‌یه رووته‌که‌ی، له‌پاش خۆی به‌جێ نه‌هه‌شتوه. بیگومان ئیمه به‌هه‌یج جۆرێ مه‌به‌ستمان که‌م کردنه‌وه‌ی قه‌دری مه‌حوی و دیوانه‌ به‌رز و بالا‌که‌ی نییه، به‌لام که مه‌سه‌له‌ هاته‌ سه‌ر هه‌لسه‌نگاندنی مه‌وزووعی، ئە‌بێ چی راسته‌ ئە‌وه بو‌ترئ و بنووس‌رئ.

که‌ دینه‌ سه‌ر دیوانه‌که‌یشی تاقه پارچه‌ی چیه‌یه شیعی نه‌ته‌وه‌یه‌ی تیا نییه و، ئە‌و

چوارینه‌بشی که کردوومانه به‌کللی ده‌رگای دیوانه‌که‌ی و ئەلێ:

بنووسه، پیری دلم ئەمری کرد، ئیطاعه‌م کرد
 له ئیبتیداوه که به‌یتێ مونسایی دیوان
 گه‌دایه‌کی وه‌کو (مه‌حوی)، قه‌له‌نده‌رتیکی کورد
 میسالی پادشه‌هی فوسه‌ه‌ی ساحیبی دیوان

ئهم چوارینه، له‌گه‌ڵ جوانیه‌ی بێ هاوتاکه‌بشی، که‌ خاوه‌که‌ی به‌دیوانه‌ شیعری به‌هاوتای شای
 ئیتران و، دیوانه‌ شیعره‌که‌ی به‌رامبه‌ر به‌دیوه‌خانی شای ئیتران دانه‌نی که‌ پادشاهان و گه‌وره
 پیاوانی ولات و ده‌روه‌ی تیا کۆ ئەبنه‌وه و، به‌لای ئیمه‌وه‌ خۆی گه‌لی له‌ هه‌موو شاهانی جیهان و
 دیوانه‌ شیعره‌که‌ی له‌ هه‌رچی دیوه‌خانی شاهانه‌ مه‌زنتره، له‌م بواره‌دا که‌لینیتیکی گه‌وره‌مان بۆ پر
 ناکاته‌وه. ئیمه‌ له‌م مه‌یدانه‌دا هه‌ر ئەوه‌نده‌مان ئەوئ بلێین ئەگه‌ر له‌ بابه‌تی شیعری نه‌ته‌وه‌یی و
 هه‌لوێستی نه‌ته‌وه‌یییه‌وه‌ به‌راوردی مه‌حوی له‌گه‌ڵ حاجی قادری هاوچه‌رخ‌ی نا، له‌گه‌ڵ نالیی
 ماموستا و پیشینه‌بشی بکه‌ین، ئیجگار زۆر کورتی دینێ.

مه‌حوی، بیگومان، هه‌والی خه‌باتی گه‌لانی ولاتانی بالقانی بۆ رزگاربیون له‌ داوی
 عوسمانییان به‌ر گوئ که‌وتوو. بۆیه، ئەبوو ئەگه‌ر نه‌شیتوانی پشتیوانیی خۆی بۆ ئەوان
 ده‌ربهری، چونکه‌ ئهم مه‌لایه‌کی موسولمان و ئەوان مه‌سیحین و له‌ دژی خه‌لیفه‌ی موسولمانان
 راپه‌ریون، ئەلیم ئەبوو ئاواتی راپه‌ربینیکی وا بۆ گه‌له‌که‌ی خۆی بخوازی که‌ ئەمانیش چا و له‌وان
 بکه‌ن، که‌چی له‌ جیهانی ئەسته‌موولی ده‌لاقه‌ی ولاتانی ئیسلامدا که‌ به‌سه‌ر هه‌موو کیشوهری
 ئەوروپادا ئەروانی، له‌ باره‌ی ئەو هه‌مووه‌ ده‌نه‌ سه‌رسام که‌رانه‌ی جیهانی شوێشی پیشه‌سازی و
 دیوکراتی بۆرژوازییه‌وه‌ که‌ حاجی قادری هاوچه‌رخ‌ی ئەسته‌موول نشینی ده‌یان چامه‌ و چه‌کامه‌ی
 تیاوتوون و هانی کوردانی داوه‌ چاویان لێ بکه‌ن، ئەم هه‌ر ئەوه‌نده‌ دیته‌ گۆ شادمانی له‌ زالبوونی
 له‌شکری سولتان به‌سه‌ر خه‌لکی راپه‌ریوی یۆنانا ده‌ربهری و، سه‌رکه‌وتنی ژاپۆن به‌سه‌ر روسیادا
 نه‌گه‌یتره‌وه‌ بۆ نوێکاری و پیشه‌سازی و شارستانه‌تی له‌ به‌رانبه‌ری ده‌ره‌به‌گی و زه‌ه‌روه‌نگ و
 حوکمی خودسه‌ری و پاشکه‌وتویی روسیادا، به‌لکو به‌نیشانه‌ی گه‌وره‌یی ئیسلامی بزانی گوايه
 خواوه‌ند به‌ده‌ستی ژاپۆن تۆله‌ی عوسمانیی له‌ روس سه‌ندووته‌وه، له‌ کاتی‌کدا که‌ روسیا
 چه‌ندین موسسته‌عمه‌ره‌ی ده‌یان ملیۆن موسولمان نشینی له‌ژێر ده‌ستا بووه‌ و به‌شی له‌شکره
 به‌زیوه‌که‌ی له‌ رۆله‌کانی ئەو موسسته‌عمه‌رانه‌ بوون، وه‌ک بلێتی ئەگه‌ر خوا بییه‌وی تۆله‌ی
 عوسمانی له‌ روس بکاته‌وه، نه‌توانی خۆی راسته‌وخۆ له‌شکری خه‌لیفه‌ له‌یه‌کێ له‌ و چه‌ندین
 شه‌ره‌ی نیاویانا به‌سه‌ریانا زال بکا!

نازیران!

قسه‌ زۆره‌ و کات ته‌سک و که‌م. هه‌یچیشمان له‌ باره‌ی هونه‌ری شیعری مه‌حوییه‌وه‌ نه‌وت.

به لّام نه چوره بچّی! با بمیننی بۆ کۆرپکی تر نه گهر ماين و، جارّ خوا حافيز.

په راويز

(*) بهش به حالّی سالم، باوكم، نه وهندهی پیتی كرابی، كاری خۆی له سههر دیوانه وهكهی كردوو و، فاتیحی په حمه تی برایشم پیتیدا چوه ته وه و دهسكاریی تا نزیکه ی دوایی دیوانه كهی كردوو و، ماوه ته وه سههر من. نه گهر عومری نه مانهت باقی بی، سالانی (۲۰۰۲ و ۲۰۰۳) نه كهه به سالی (كهشكۆلی مه محمود پاشای جاف) و (دیوانی سالم) و لهو دوو ساله دا ناته واوییه كانی ههردوو كیان ته واو نه كهه و نه یانگه پیتمه ناو مه كینه ی چاپخانه.

نه میتیتته وه سههر دیوانی كوردی كه بنووسی ناسراو كاك حه مه بۆر، پشت به چه ند ده سنووس، كاریکی زۆری تباكر دووه و بۆ خۆی لیتی كۆلبه وه ته وه و له سههری نووسیوه و پاشان كاره كهی خۆیی خستوه ته بهردهستی دهسته ی كوردی كۆزی زانیاری عیراق به هیوا ی له چاپدانی، كۆریش بریاری داوه لیژنه ی نه ده بیاتی كوردی پیا بچیتته وه به مه رجی حه مه بۆر خۆشی بی به نه ندانی نه و لیژنه یه. لیژنه ی ناوبراو كه ههشت نۆ نه ندانی هه بوو و گه لیكیشیان مرۆی شایان و لیتهاتوو بوون، دوو سال به پیاچوونه وهی ده سنووسه كهی حه مه بۆر وه خهريك بوون و هه موو هه فته یی له سههری كۆ نه بوونه وه. سههره نجامیش كه لیبوه وه لیتی. نهك هه ره له چاپ نه درا، كه سیش نه یزانی نوسه كهی لیژنه خستبوویه دوا قالیبییه وه چیی لی هات و له گۆشه ی كتیبخانه ی كیدا گیرسایه وه. ئیستاش حه مه بۆر عه ودالی دوا ی وه لانی نه م پرسیاره یه و ته نانهت پاش ناومیید بوون مه سه له كهی گه یانده شكات و شكاتكاری لای كۆزی زانیاری. له خوالیخۆشبووان دوكتۆر كامیل به سیر و مامۆستا مه لا جه میلی رۆژبه یانی و نه وانیش هیه گوتیان نه دا به و گالته یان به قسه كانی نه هات و، به رپوه بهر و نه ندانی تری لیژنه ی نه ده بیات و دهسته ی كوردی كۆزی زانیاری له مه سه له كه دا نه هاتنه دهنگ و بیریشیان له وه نه كرده وه له وه بكۆلنه وه نه و كتیبه كه وته لای كی و، بۆ له چاپ نه درا و، كه ی له چاپ نه درئ؟

لیم ببورن له باسی شتوازی شیعی بابان و دیوانی شیعی مسته فا به گی كوردییه وه، هاتمه سه ریاسی نه م ریس و گوربسه، به لّام لای خۆمه وه به پیتویستم زانی نه م هه له ره خساوه به كاریبیم و نه م رازه بدرکیتیم تا خوینده واران كورد پیتی بزانی، تا نه گهر رۆژی له رۆژان نه و دیوانه له كونیكه وه سههری هه لدا، بزانی سههر گۆزه شته كه ی چۆن بووه.

مه هوی

میرانگری په پیام و هه لوپستی جوامیرانه ی مهولانا خالید

مه هه هه هه هه باقی

سه رنج: ئەم نووسینە دوو بەشە و ئەم چەند لاپەرەیه بەشی یەکەمیانە.

ئەگەر داگیرکردنی میرنشینگە لە نیمچە سەرەخۆکانی کوردی قەڵەمپەروی عوسمانی، لە کۆتایی نیوەی یەکەمی سەدەی نۆزدەدا، شەقڵتێکی بێزاری و توورەبوونی بە شیعری نالی و سالم بەخشیب، ئەوا ئەم بێزاری و توورەبوونە، لە سەرەتای نیوەی دووهم و دوواتری هەمان سەدەدا، بە شێوەیەکی جیاواز و هەلکشوتر و تاناستی یاخیبون، بە میراتی بۆ شاعیرانی وەک: مه حوی (۱۸۳۲-۱۹۰۶)، حاجی قادری کۆبی (۱۸۳۵-۱۸۹۷) و شیخ رەزای تالەبانی (۱۸۳۷-۱۸۱۰)، بەجێدەهێلتی.. که ئەگەر ئەم هۆیه (هۆی داگیرکردن و لەناوبردنی میرنشینگەکانی کورد)، شێوازێکی نیمچە یەکسان و لە یەك نه چووی بە شیعری مه حوی و حاجی قادر و شیخ رەزا بەلام شەقڵتێکی سەرۆمەر جیاواز و لە یەك نه چووی بە شیعری مه حوی و حاجی قادر و شیخ رەزا بەخشیه؛ که هەر ته نیا و ته نیا هۆیه کانی داگیرکردنه که، رایه لی هاوبهش و ناوکۆبی ئەم سێ شاعیره ی دواییه و لەم بواره شدا هه ریه که بان له چەندان بۆنه دا، شیعری هه سه ره تانامبیزان بۆ له ده ستدانی ئەو میرنشینگە بەگشتی و میرنشینی بابان بە تاییه تی هه یه (که تیایدا چاویان هه له تیاوه).. ئەگینا جگه له وه ی بناوان و داروپه ردوو، واته: ستراکچهری شیعری هه ریه که له م سێ شاعیره، تاییه تمه ندیی و بۆن و به رامه و ده نگ و په نگ جیاواز و روانگه ی سهریه خۆیان هه یه. له هه مان کاتیشدا میراتی و هه وینی توورەبی و یاخیبونی شیعری مه حوی، ده گه رپته وه بۆ هۆی تر و بۆ سه رده می تری پیش داگیرکردنی میرنشینگەکانی کورد، که سه رده می سه ره له دان و بلاویونه وه ی بانگه واز و په یامی مه ولانا خالیدی شاره زووریه، له دوو تویی ته ریه تی نه قشبه ندیدا و میژووی ئەم ته ریه ته ش ده گه رپته وه بۆ چەند سه ده یه کی زۆر دێرینه تری پیش سه ره له دانی مه ولانا خالید و وه ک به لگه گه لی میژوویی، پیمان ده لێن له پیش پیکه تینانی ده ولته تی سه فه ویبه وه (۱۵۰۱)، په لپوۆی له کوردستاندا زۆر بلاویبوویته وه و له هه ندی قوناغیشدا، رووناکبیرانی کورد له رابه ره دره وشاوه کانی ئەم ته ریه ته بوون، وه ک نمونه ی (شیخ عه لی کوردی - نامیدی)، که له سه ره تایی پیکه تانی ده ولته تی سه فه ویدا له ده رووبه ری قه زوین، وه ک مریدیکی چالاکی عوبه ی دوللای ئەحرار (؟- ۱۴۹۰ ز) رایه رایه تیبی ئەم ته ریه ته ی کردوو و به یاریکی نه ترسی دژی سه فه ویبه کان بووه و هه ر ئەوانیش له کاتی هێرشێ رەشه کۆژیانه یاندا، بۆ

سەر سوننی و نەبارەکانیان، گرتوویانە و کوشتوویانە و ئەم کاری ڕەشەکوژییە سوننیش، زەنگی قەلاچۆ کردنی مەزەهەبی سوننی بوو لە باکوور و خۆرئاوای ئێراندا؟ کە لەم شالاوهدا، تەریقەتی نەقشبەندی، هاوھەڵوێستییکی دڵسۆز و پتەوی مەزەهەبی سوننی بوو لە دژی سەفەویەکان و ھەر ئەم ھۆبەش، خودی تەریقەتی نەقشبەندی خستە بەر شالای راستەوخۆی سەفەویەکان و جیگە لە مەلبەندە دێربەکانیاندا پێ لیتزکردن و ناچاری کردن مەلبەندەکانیان بەرودوا بۆ تەوریز و ورمی بگۆزنەو و لەورمیشەو بە ھەموو ناوچەکانی کوردستاندا بلاوبیتتەو و لە ئاکامدا بەو ھۆبەو کە سولتانەکانی عوسمانی، سوننی مەزەھب بوون و شەری بەردەوامی سەفەوییان کردوو، شاری ئەستەموول و ھەندێ قەلەمپەوی عوسمانی بکەنە دالەد و مەلبەندی چالاک و دواتریش لە زۆر جیگە ئاسیای ناوەراست و ھیندستاندا بلاوبیتتەو و چالاکسیان تێدا بنوێن، کە دوای چەند قسوناغ و ئالوگۆرێکی فیکری بەردەوام بەسەر ئەم تەریقەتەدا، یەکیک لە شیتازە سەرەکییەکانی ئەم گۆرانکاریانە، لە ھیندستان، لەسەر دەستی شیخ ئەحمەدی سەرھیندی (؟- ۱۶۲۴ز)، ناسراو بە (المجدد)دا، شەقل بگری و پەلویۆی تری بۆ (مەککە) و شوێنانی تر، لێ بیتتەو.

ئەم شەقلە (مجدد)ە لەسەر دەستی ئەم رابەرەدا گەلە بوو، ئایدیۆلۆژیایەکی جیاواز و خۆتێکی تازە بەبەر ئەم تەریقەدا کردوو و ئەو تێوری (وحدة الوجود)ەش، کە پێشتر ئەم تەریقەتە پێدەناسرا، کردی (وحدة الشهود) و بەمەش پێچەوانەی بیروباوەرەکانی محیدینی عەرەبی (۱۱۶۵ - ۱۲۴۰ ز) بوو، کە لە دەمیگەو ئەم رێبازە بە چەقەستوویی ھێشتبوو و لە ھەمان کاتدا بەرەنگاری ئەو تەقەللایانەش بوو، کە دەیانویست لە رێگە تەریقەتی نەقشبەندییەو، سەرۆکی سوننی ئیسلام، لەگەڵ ئایینەکانی تر دا گری بەدەن.

ھەر ئەم رابەرە پیتی وابوو بۆ کارکردنە سەر بیروباوەری دەسلەتداران و فەرمانرەوایان رێنوێنی و ئامۆژگاری و رازیکردنیان، بۆ چاکە و خزمەتی خەلک، پرد و دیالۆگیک لەگەڵیاندا داھەزینتی و لەم پێناوەشدا نامەیکەکی زۆری بۆ ئەو فەرمانرەوای مەغولانە ناردوو کە لە ھەو کاتەدا حوکمی ھیندستانیان کردوو و لە ئاکامدا بە باری سەرنجی خۆی، قایلی کردوون و بەم ھۆبەو لەسەردەمی ئەمدا، ئەم تەریقەتە، رۆلێکی گزنگ و بەرچاوی بەخۆبەو دیو و بەرەو گەشانەو و کاملبوون و رەگ داکوتان و خۆرژگارکردن لە سێبەر و جیپەنجە رێبازەکانی تر، ھەنگاوی ھەلگرتوو و بەردەوام جەماوەری زۆرتری لێ ئالاو، کە دواتر لەسەردەمی (شاغولام عەلی)، ناسراو بە شیخ عەبدوڵلای دەھلەوی (؟- ۱۸۲۴ز)دا، خانەقاکی لە ھیندستان بۆتە مەلبەندیکی درەوشاو و بەھزاران ئەویندار، لە ولاتانی ئاسیا و ئەفەریقاوە زیارەتیان کردوو، کە مەولانا خالیدی شارەزووری، یەکیک بوو لەو ئەویندارانە لە سالی (۱۸۰۸)دا، بۆ ماوەی دوو سال بۆتە شاگردی و ئیجازە تەریقەتی تازە نەقشبەندی (المجدد)ی لێ وەرگرتوو و سالی (۱۸۱۱) بۆ کوردستان گەراوەتەو.

به لّام مهولانا خالید بهر لهوهی له کوردستانهوه بچیتته هیندستان و دوی ئهوهش بۆی گهراوهتهوه، کوردستان بهگشتی و قهلهمهروهی بابان و پیتتهختهکهیان (سلیمانی) به تایبهتی، لهوهپهری پشیتی و داپژان و دواکهوتوویدا بوو، چونکه شهپری شیعه و سوننی نیوان ههردوو دهولتهتی قاجاری و عوسمانی و شهپری ئهم دووانهش لهگهلهوهلهتی روس له لایهک و شهپری خویناوی و بهردهوامی میرنشینهکانی بابان، سۆران و ئهردهلان و ناژاوه و ناکوکی نهپساوی نیوان ئهنادمانی بنهمالهه فرمانهراوی بابان لهسه دهسلات، له لایهکی ترهوه، ببوه مایه تیكدانی باری ژبانی کۆمه لایهتی و داته پینی ئابووری و باریکی گران بهسه ئهستۆی جهماوه رهوه، خه لکه کهی به جوژیک وهرس و بیتزار و شپهزه کردبوو، که بهدوی دهرهتان و چاره سه پیکدا ده گهران... بۆیه هه ر که مهولانا خالید گه رایه وه و بانگه وازی بۆ ریتبازه تازه کهی بهناو خه لکدا بلاو کردهوه، خه لکه که وهک بانگه وازیکی رزگار که به پیری به وه چون و پیشوازییان لی کرد؛ به تایبه تیش چینی جووتیاران و توژی بازاری، که شه پ و شوپی خویناوی و بهردهوامی ناوچه که، ژبانی لی شتواندبوون و زبانی له بهرزه وهندی به کانیان ددها.

له بهر ئه وه له ماوه یه کی زۆر کورت و چاوه روانه کراودا، به هه زاران کهس، شه پۆل شه پۆل له هه موو لایه کی کوردستانه وه، له ده وری ریتبازه کهی مهولانا خالید ئالان.

به لّام سه رباری ئه وه هه موو شه پ و مملانی و ناکوکی بهی پیشتر باسمان کردن و له ناوچه کهدا بوون، میملاتیکی سه رسه خت و به ره به ستیکی تری پته و ی بهردهم ته ریه تی نه قشبه ندی، که پیشتر له ناوچه کهدا بوو، ته ریه تی (قادی) بوو. ئهم ته ریه ته ش زانی گه و ره و ناودار: شیخ ماری نۆدی (۱۷۵۳-۱۸۳۸) رابه رایه تی ده کرد و به وه هۆیه شه وه که ئهم ته ریه ته له دێر زه مانه وه، ره گوریشه ی له هه ریمه کهدا بووه و له گه ل سه ران و کاربه ده ستانی بابانی و عوسمانیدا، سه رو پیتوه ندیی به هیزی هه بووه و هاوکاتیش گه رانه وه ی مهولانا خالید و بلاو بوونه وه ی خیرا و به رفراوانی ته ریه تی نه قشبه ندی، به مه ترسی به کی گه و ره و راسته وخۆ، بۆ سه رخۆی زانیوه، بۆیه هه ر زوو که وتوته دوژمنایه تی و زمان لیدان و راپۆرت نووسین لای میرانی بابان و سه رانی عوسمانی و ته نگ پیته له چینی مهولانا خالید و هه ره شه و ته قه لالی تا راده ی تیرۆر کردنی... هه موو ئه مانه ش بوونه ته هۆی ئه وه ی ته ریه تی نه قشبه ندی له لایه ن جه ماوه ری دژ به و سیسته مه وه، وهک تاقانه ئه لته رناتیف و هه لۆیستیکی دژ به زولم و زۆرداری وه ربگیری... به تایبه تیش که مهولانا خالید هه ر له سه ره تای بلاو کرده وه ی په یامه که به وه، له ریه گی (نووسین) وه بۆ سه رانی بابانی و عوسمانی و قاجاری و ته نانه ت بۆ خودی شیخ ماریش، که وتوته سه رکۆنه و ره خنه لیگرتنی سیسته مه سه پا وه که و هوشیار کرده وه ی سه ره له به ری خه لک... که به م کاره ی مهولانا خالید، بۆیه که مجار له میژوی گوتاری رووناکییری کوریدا، جوولانه وه یه کی شاری و شارستانیه، دیالۆگ و مشتومریکی فه ره نگی و نیشتمانیه، له ناو رووناکییرانی ئه و رۆژگاره دا، دیتیتته ئاراوه و زه مینه یه کی به پیت و به برشت، بۆ هیانه

کایه قوناغیکی نوئی پروناکبیری ده پخسی، که هه ره له و سه ده مه دا گه وره ترین بزوتنه وهی شیعی، له سه دهستی نالی و سالم و هاو پیکانیان و گه شانه وهی دیالیکتی (سلیمانی) سه ره له ده دا که تا ئیستا به ده وامه و سه ره تاکانی ده گه پتته وه بو ئه و رۆژگاری مه ولانا خالید، که له ریگه ی ته ریه ته نه قشبه ندیه وه، باس و خواستی تازه ی فه ره نه گیی ده ورووژتینی و ره خنه ی توند و تیژ له رابه رانی له ری لاده ری ئایینی ئیسلام و فه رمانه وایانی مله وور و سیسته می گه نده لیبوی سیاسی ده گری... که نه گه ره له میژوی بزوتنه وه گه لی ئایینی ئیسلامدا، نمونه ی وهک (ئاته ئیزم- ئیلحد)، (سۆفیزم) و (ته ئویلی) و رابه رانی تری وهک (سوه ره ووردی) و (ئیبین راوه ندی- ۸۲۵-۸۶۴)، له ناو گوتاری پروناکبیری عه ره بی و ئیرانیدا هه بووین، نه و بزوتنه وه ی نه قشبه ندی (المجدد)، که مه ولانا خالید له کوردستاندا پیاده ی کردوه، نمونه یه کی به رجه سته ی نه و بزوتنه وانه یه، که به گیانی ره خنه ی ئایینی و ریفورمخوازی و واقیع بینانه کۆمه لگه ی کوردستانه وه، بو چاره سه ری کیشه کانی نه و کۆمه لگایه وه، هه نگاوی هه لگرتوه و هه ره له م روانگه یه شه وه بووه، که نه و کاته ی مه ولانا خالید بو خوتندن له هیندستان بووه، شیعی حه سه ره تی دیدار و دیتنه وه ی کوردستانی نووسیه و دواتریش هه ره نه م روانگه نیشتمانیه، بو شاعیرانی وهک نالی و سالم و هاو پیکانیان بو ته سه ره مشق و چا ولیکه ری.

نه گه رچی مه ولانا خالید هه ره ته نیا (۹) سالی پر له مملاتی و روویه پروبوونه وه و ده سته ویه خه بوونی نه و واقیعه گه نده له ی پخ مه ودا دراو له و (۹) ساله شدا، بهک دوو جار ره نجاندیان و گوشاریان بو هینا، تا پیتته ختی بابان (سلیمانی) به جی بهیلتی، به لام له ماوه ی نه و (۹) ساله دا، نه و واقیعه ی به جۆرتیک هینایه جووله و جۆش و خرۆش، که په یام و بانگه واز و لایه نگره کانی مه ولانا خالید، وهک ناگروپوشو، به ئاقاری مه ولانا خالیددا، به رین و به رینتر ده ته نیتته وه. به راده یهک که ته نیا له تازه شاریکی وهک (سلیمانی) دا و وهک کلۆدیوس جیمس ریج (۱۷۸۷-۱۸۲۱)، خۆی له و رۆژانه دا له ناو واقیعه که دا بووه و ده یگپرتته وه، ناماری مرید و لایه نگرانی گه یشتونه ته (۱۲) هه زار و له ده ره وه ی کوردستانیشدا گه یشتونه ته (۲۰) هه زار مرید و (۳۴) خه لیفه ی کورد و (۳۳) خه لیفه ی سه ره به نه ته وه کانی تر که نه م ناماره زۆر و جوگرافیا به رینه، بو نه و ماوه کورته ی مه ولانا خالید بو کوردستان هاتوته وه (۱۸۱۱) و تا کوردستانی جیه پشستوه له (۱۸۲۰)، جیتی سه رنج و لی ریمان و به لگه ی نه وهن، چه ند له و سیسته مه ی نه و رۆژگاره بیتزارن و له سه روو نه مه شه وه توانای نه م رابه ره پروناکبیره ده ره خه ن، که چۆن له ناو نه و واقیعه گه مارۆ دراوه ی به مملاتی و به گژدا چوونه وه ی سه رانی بابانی و عوسمانی و ته ریه ته ی بالاده سته ی (قادری) دا، توانیوتی نه و واقیعه سه رکوت و بیده نگ کراوه، به پیتته ده نگ و جووله و راپه رین و نه و بزوتنه وه فیکری و پروناکبیریه شارییه هه لایستی و له ناو گوشار و ته نگ پتیه لچینیکی به ده وامدا، مشتومر و مملاتییه که به خرۆشای بو دای

خۆی به جێ بهیلتی و بهیه کجاری کوردستان به جێ بهیلتی؛ که خودی بریار و سه رهه لگرتن و جیهتشته کهی کوردستانی، هه لۆتستیکی تری خۆتنده واران و شاربیانهی مه ولانا به و کاتی ده بیانی ناستی مملانی و رو به رو بوونه وه که خه ریکه بگاته به کارهینانی زمانیتی تری جیا له نووسین و مشتومی، که زمانی باوی چهک و یه کتر کوشتنه، نه وسا به و بریاری سه رهه لگرتن و جیهتشتهی کوردستانی، دهیسه لمینی که نه و پروای به دیالۆگی شاری و شارستانیانه هه بووه.

مه ولانا خالید له دواي کۆچی کتوپری بۆ به غدا (١٨٢٠) و دوايیتر له وێهه بۆ شام و مه رگی ناکاوی هه ر له ئاواره بیدا (١٨٢٧)، دوو کهس له خه لیفه کانی، له هه موو نه وانیتیر چالا کتر و به نفووزتر بوون و خانه قا کانیان بوو به ناوه ندی گرنگی ئیرشاد و رابه رایه تی بلا و کورده وهی ته ریه قه ت، که یه که میان: شیخ عوسمانی سیراجو ددینی بیاره (١٧٨٠-١٨٦٠) و نه ویتیران شیخ ته های شه مزینی (؟-١٨٣٥) بوون، که نه گه رچی ناوه ندی هه ردوو خانه قا که له ده ره وهی قه له مه وهی بابان، واته: له ده ره وهی مشتومی و مملانی به رده وامه کهی مه ولانا خالیددا بوون، به لام نه می دوا ییان به هه مان گه رمایی و جۆشی ریفۆرمخوازانهی مه ولانا خالیده وه، درێزه ی به زیندوو راگرتنی بیرو را کانی ته ریه قه تی (مجدد) دا و که وته سه رکۆنه ی هه ردوو سیسته می حوکمی عوسمانی و قا جاری و له ئاکامیشدا له رۆژگاری شیخ عوبه یدوللای نه هری (١٨٣٠-١٨٨٣) دا، بۆ چاکترکردنی باری ژبانی خه لک، راپه رپین و شۆرشه ی به ربلاوی سالی (١٨٨٠) ی له دژی رژی می قا جاری لی که وته وه و دواتریش هه مان پیره و، له شۆرشه کانی شیخ عه بدولسه لامی بارزانی و شیخ سه عیدی پیران و دواتری به رزاندای به رده وام بوون و بالی دووه میشیان، بالی خانه قای بیاره و شیخانی هه ورامان بوو، که هه ر نه وه ندی له مه له بند و جه رگه ی مملانی و مشتومی که دوور که وته وه و له نیوان سنووری هه ردوو ده وه ته تی قا جاری و عوسمانی جیگه ر بوو، ئیتیر مۆرکه (روونا کبیری و ریفۆرمخوازی) یه که ی له ده ست داوه و مۆرکی فیتیرکردنی رۆتینی نو قسان جیتی گرت وه (١). .. که نه م هه لۆتسته ی نه م خانه قایه، جیتی سه رنج و وردبوونه وه یه، چونکه هه مان بالی (مجدد) ی نه قشی، له سه رتاسه ری ناوچه که دا، به هه مان گیانی ریفۆرمخوازانه ی راپه رپوو، له گه ل خه م و خۆزگه ی خه لکی سه ته مدیده دا بووه و له دژی زولم و زۆرداری راپه رپوو، که شۆرشه کانی شیخ شامیلی داغستانی (١٧٩٧-١٨٧١) و (سو فی ئیسلام) ی هیندی و (خواجه یوسفی قه شغه ری) و (عه بدولقادی جه زائیری)، نمو نه ی به رجه سته ی په ریه وانی نه م باله (مجدد) ی ته ریه قه تی نه قشه ندین.

به لگه شمان له سه ر خۆ نه بان کردنی خانه قای بیاره، له به رامبه ر په یامی ریفۆرمخوازانه ی ته ریه قه تی نه قشیدا، سه رخوا رکردنه وه یه کی خیرا و راگوزارییه، له جیهانی شیعیری لوتکه یه کی شیعیری ناو کهش و هه وا و ته متومانی فیکری خانه قای بیاره، که شیعیری مه وله وی تا وه گۆزییه (١٨٨٠-١٨٨٢).

شیعیری مه وله وی تا وه گۆزی له گه ل نه وه شدا که بۆن و به رامه ی نیشتمان به هه موو که ژ و

کوستان و گه‌رمیان و رووبار و قه‌لبه‌ز و سروه و دره‌خت و مرۆق‌بیه‌وه، بانگمان ده‌که‌ن و پینمان ده‌لین که هه‌موو جوانییه‌کانی کردگار، وه‌ک (کچه کوردیکی نازدار، به‌به‌رگ و پۆیلانه‌ی ته‌واوه‌وه) (٢) له کوردستانان؛ که‌چی له‌گه‌ل ئەمانه‌شدا سه‌رجه‌می شیعیری مه‌وله‌وی، یادیک له میرنشینی بابان، یادیک بۆ له‌ده‌ستدانی میرنشینی بابان، یادیک له رووناکبیران و شاعیرانی پیتته‌ختی بابان ناکات، که له‌و رۆژگارهدا دره‌وشاوه‌ترین شاری فه‌ره‌ه‌نگیی کوردستان بووه. ته‌نانه‌ت مه‌وله‌وی، که‌چهندان جار له هه‌ورامانه‌وه، نامه‌ی شیعیری بۆ به‌غدا بۆ (مه‌حمود پاشای جاف) ده‌نووسی، یان که مه‌وله‌وی خۆی له به‌غدا بووه و له‌وتیه‌ نامه‌ی شیعیری بۆ (ئه‌حمه‌د پرسی) ی بۆ بناری هه‌ورامان ده‌نووسی، به‌سه‌ر (سلیمانی) مه‌ل‌به‌ندی مه‌ولانا خالییدی نه‌قشبه‌ندییدا باز ده‌دا و له‌ناوه‌ینانی ئەو شار و شارۆچکه و جیگا‌یا‌نه‌شدا، که له دووتویی شیعه‌کانیدا به‌لێشاوه‌هه‌ن، ناوی تاقه‌چیا و گوند و شاری‌کیش ناهێتی، که له جوگرافیای میرنشینی بابان، واته له مه‌ل‌به‌ندی مه‌ولانا خالییدان! له‌مانه‌ش سه‌یرتر، له‌سه‌رتاسه‌ری شیعیری مه‌وله‌ویدا، تاقه‌ شیعیریک و تاقه‌ به‌یتیک، به‌لکو تاقه‌ حه‌رفی‌کیش به‌دی ناکه‌ین، که یادی له‌مه‌ولانا خالییدی کردبیت!!

خۆ ئە‌گه‌ر ئەم ریتباز گۆرینه‌ی خانه‌قای بیاره و هاوته‌ریب نه‌بوونی له‌گه‌ل په‌یامی (مجددی) نه‌قشبه‌ندییدا، ئاوردانه‌وه و لیکۆلینه‌وه‌ی تایبه‌تی بویت؛ که ئیره جیتی نییسه، به‌لام خۆ جیاکردنه‌وه و جیا‌وا‌ز‌بوونی روانگه و که‌ش و هه‌وای شیعیری مه‌وله‌وی، له‌گه‌ل ریتبازی مه‌ولانا خالیید و شیعیری قه‌له‌مه‌روه‌ی بابان، هۆی ئە‌وه‌یه که جیهانی‌بینی مه‌وله‌وی و داروپه‌ردووی شیعه‌کانی له‌سه‌رچاوه‌ قووله‌کانی عیرفانی ئیرانی پاراو ده‌بێ و ئەم سه‌رچاوه‌یه‌ش، تیکه‌له‌یه‌کی فره‌ روانگه‌یی نایینه‌ کۆنه‌کانی ئیرانه، هه‌ر له‌ بودایی و میترا‌یییه‌وه، تا زه‌رتوشت و ئیسلام؛ که سه‌ریاشقه‌ به‌رجه‌سته‌کانی ئەم شیعه، جه‌لاله‌ددینی رۆمی، واته: مه‌وله‌وی رۆمییه و پیتش مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزیش هه‌موو شاعیرانی دیالیکتی گۆزان و مه‌لای جزیری و دواتریش وه‌فایی مه‌هابادییه و که‌میت‌کیش (بیخود)، هه‌ر له‌م سه‌رچاوه‌یه‌وه پاراو بوون.

ئە‌مه له‌ کاتیکدا که شاعیرانی هاو‌رۆ‌ژ‌گاری مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی، وه‌ک نالی و سالم و هاو‌ر‌پ‌ک‌انیان، که له ناوجه‌رگه‌ی مملانی‌بیه‌که‌ی و سه‌ره‌ه‌ل‌گرتن و کۆچی مه‌ولانا خالیید، له سلیمانییدا، سه‌ریان هه‌ل‌دا، بچ ئە‌وه‌ش که هیچیان سه‌ر به‌ریتبازگه‌که‌ی مه‌ولانا خالیید بن، که‌چی هه‌موویان میراتی و هه‌وینی بزوتنه‌وه و مملانی‌بیه‌که‌ی مه‌ولانا خالیید گرتیه‌وه و تاراده‌یه‌کیش تیه‌وی گلان و بچ سلنه‌مینه‌وه، شیعیریان له‌و که‌ش و هه‌وا جه‌نجال و خرۆشاوه‌دا چاوی هه‌له‌پینا و ناسنامه و مۆرکی سه‌رده‌مه‌که‌یان له شیعه‌کانیاندا هه‌ل‌گرت.

خۆ ئە‌گه‌ر نه‌بوونی سه‌ر و پتیه‌ندی مه‌وله‌وی له‌گه‌ل نالی و سالم و هاو‌ر‌پ‌ک‌انیاندا، به‌گریمان و هۆی ئە‌وه‌ دابنیتین، که نالی و سالم، سه‌ر به‌ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی نین، ئە‌ی خۆ شاعیریکێ وه‌ک (مه‌حوی)، که خۆی و باوکیشی، نه‌ک هه‌ر سه‌ر به‌ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی، به‌لکو هه‌ردووکیان

به‌رودوا، خه‌لیفه‌ی شیخ عوسمانی بیاره، واته: خه‌لیفه‌ی هه‌مان (پیری) مه‌وله‌وی-ن!، که‌چی مه‌وله‌وی تاقه شیعری و تاقه‌ه‌رفیتیکی بۆ (مه‌حوی)ش نییه!! (٣) به‌لام (مه‌حوی)، که مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی ئەم نووسینه‌ی ئیمه‌یه و سه‌ر به‌شه‌پۆله شیعرییه‌که‌ی دوا‌ی نالی و سالم و دوا‌ی رووخان و له‌ناو‌چوونی میرنشینی بابان و دوا‌ی ماوه‌یه‌کی دره‌نگتری کۆچی مه‌ولانا خالید، له‌گه‌ڵ شاعیرانی هاوته‌مه‌نی خۆی، وه‌ک: (حاجی قادری کۆبی) و (شیخ په‌زای تاله‌بانی) و...هتد دا سه‌ره‌له‌ده‌دات؛ ئەگه‌ر چه‌ندان په‌گه‌زی شیعری، له شیعره‌کانی‌اندا جی‌ی ئاو‌ردانه‌وه و لی‌کۆلینه‌وه بن، ئەوا به‌رجه‌سته‌ترین په‌گه‌زی شیعری مه‌حوی، په‌گه‌زی هه‌لو‌تسته، که سه‌روم‌ری سیماکانی سه‌رده‌می مه‌ولانا خالید له‌خۆیاندا کۆده‌که‌نه‌وه و به‌هه‌موویان بنچینه‌ی شیعره‌کانی مه‌حوی پیک‌دین.

شیعری مه‌حوی به‌رجه‌سته‌کردنی جوامیرانه و راست‌گۆیانه‌ی ئەو واقیعه‌یه، که مه‌ولانا خالید خرۆشاندی و به‌خرۆشایی بۆ دوا‌ی خۆی جیه‌ت‌ش و به‌دوا‌یشیدا داگیرکردنی دل‌په‌قانه‌ی له‌شکری عوسمانی بۆ سه‌ر قه‌له‌مه‌وه‌ی بابان به‌سه‌رداها‌ت و جگه له مه‌حوی، که‌سی تر نه‌یتوانی وه‌ک مه‌حوی، له‌ناو‌چه‌رگه‌ی رووداو‌ه‌کان و رووبه‌رووبونه‌وه‌دا بمینیتته‌وه و به‌رگه‌ی ئەو هه‌موو ته‌نگ پیه‌له‌چین و هه‌ره‌شه و زه‌بر و زه‌نگ و گوشار و گه‌مارۆ رۆحیه‌ی بگری، که مه‌حوی له به‌رامبه‌ریاندا سه‌نگه‌ری شیعری لی‌گرتن و له‌گه‌لیاندا ده‌سته‌ویه‌خه بووه‌وه... به‌پرا‌ده‌یه‌ک که له تیک‌رای شیعری مه‌حوی و ته‌نا‌ه‌ت له‌زۆرینه‌ی به‌یته شیعره‌کانیشیدا، هه‌ست ده‌که‌ین: ها ئیستا نا، تاو‌یکی تر، چه‌ند جه‌ندرمه‌یه‌کی داگیرکه‌ری عوسمانی، هه‌له‌ده‌کوته سه‌ر مه‌حوی و لی‌ی ده‌نه‌ون و به‌ده‌ست به‌سه‌راوی بۆ به‌ر سیداره‌ی ده‌به‌ن و مه‌حویش له‌ده‌می‌که‌وه خۆی بۆ ئەم به‌رسیداره‌ بردنه ئاماده‌کردوه...

چونکه سه‌ره‌له‌به‌ری شیعری مه‌حوی، شیعری په‌خه‌ی توندوتیژ و پلار و توانج و لا‌قرتی و ده‌مامک هه‌لمالینه، له‌سه‌ر ئەو واقیعه‌ی، به‌درۆ و ده‌له‌سه و فرت و فیل و چاو و راو، جه‌ماوه‌ر ده‌چه‌وسیتنه‌وه و ئایینی ئیسلامیش ده‌که‌نه سوپه‌ر و چه‌تر! ئەو واقیعه‌ی مه‌حوی سه‌رکه‌شانه دژی وه‌ستاوه‌ته‌وه، ئەوه‌نده سه‌خت و دژوار بووه، که مه‌حوی به‌ته‌نیا تیا‌یدا ماوه‌ته‌وه و به‌رگری کردووه و وه‌ک (نالی) پیناسه‌ی ده‌کات: ئەگه‌ر شاعیری‌ک دل‌ی له‌به‌رد نه‌بیت، ناتوانی تیا‌یدا بژی... بۆیه که نالی (دوا‌ی جیه‌ت‌شینی یه‌که‌جاره‌کی ئەو واقیعه، کاتێ له‌شامه‌وه، نامه بۆ سالم)ی به‌جی‌ماوی ناو ئەو واقیعه‌ی پر ترس و بیمه‌ ده‌نووسی، پیتی ده‌لی: ئەگه‌ر دل‌ت له‌به‌رد نه‌بوایه، چۆن ده‌توانی به‌رگه‌ی ئەو هه‌موو دژوارییه‌ بگریته؟:

حالی بکه به‌خوفییه، که ئە‌ی یاری (سه‌نگ دل)

نالی له‌شه‌وقی تو‌یه ده‌نی‌ری سه‌لامی دوور

که هه‌ر نالی خۆی، له جیه‌گه‌یه‌کی تری هه‌مان به‌یتدا، ئامازه‌یه‌کی سه‌یر، به‌که‌ش و هه‌وا و زه‌بروزه‌نگ و درن‌دایه‌تی سه‌رده‌مه‌که ده‌کات و به‌ئه‌ندازه‌یه‌ک باسی مه‌ترسی و بالی په‌شی

داگیرکه رانی عوسمانی دهکات، وهک ئه وهی سیخوڤریان له سه ره ناسه دانی خه لکیش دانا بیت: (حالی بکه به خوفیه!)...

به دوای نالی-شدا، شاعیرانی تری هاوڤوژگاری مه حوی و هاوته مه نه کانی، وهک: حاجی قادری کوی و شیخ رهزای تاله بانی و کهیفی جوانرۆیی و... به رودا له دوری مه حوی نه ماون و کوردستانیان جیه شتوه، که حاجی قادر و کهیفی جوانرۆیی، هه زو سه ری خۆیان هه لگرت و له ئهسته موڵدا گیرسانه وه و هه ره له ناواریه بشدا سه ریان نایه وه. شیخ رهزاش له نیوان سلیمانی و کهرکووک و کۆیه و ئهسته موڵدا، که ڤیده یه کی نه گیرسا وهی بی لانه و بی دالده بو.

که چی مه حوی، به هه مان گیانی ڤه خنه گرانه ی مه ولانا خالیده وه، به ته نیا و بی پشتیوان، له مه یدانیکی ڤر ترس و بیمی ڤو به ڤو بو نه وه که دهسه لاتداران به زه بیان به هه یج زینده وه ڤیکی کوردستاندا نایه ته وه و (سالم) واته نی: دهست له دار و دره خستی ڤیروژه ی سه رگۆری ڤیاوچا کانیسه ده وه شین و (ئه وهنده شوومن، له شه خیسش ده دن زه ره) و... ئا له و دارو یاره دا، مه حوی به تین و تاوی به رزی شیعه وه، بیباکانه و نه ترسانه، به بی ئه وهی ڤو ساتیکیش له هه ق بیژی بکه ویت، گیانی خۆی ناماده ی مه رگ کردوه و ته شه ری گرتۆته ناهه ق و داکوکی له هه ق کردوه و له خه م و خه ونی مرۆڤ دوا وه... له کیشه ی رۆژانه ی مرۆڤ دوا وه... هه لۆیستی شیعی جوامی رانه ی ڤو دهسته به رکردنی به خته وه ری مرۆڤ نواندوه و ڤه خنه ی توندوتیژی له دهسه لاتداران و ئه وانیش گرتوه، که هاوکاری دهسه لاتدارانی بیگانه یان کردوه و به گژ زو لم و زۆردا چوه. هه میشه له به ری هه ق بیژی دا بو وه و هه رگیز سازشی له گه ل دهسه لاتداران و فه رمانه وایانی رۆژگارا نه کردوه. ته نانه ت ئه و شیعه ره که به یۆنه ی سه رکه ونی سولتان عه بدولحه میدی دو وه م (۱۸۷۶ - ۱۹۰۹ ز)، به سه ره خه لکی یۆناندا نووسیویتی و ڤیخۆشحالی خۆی ڤی ده رڤیوه، ده بی به چاوی ئه و رۆژگاره سه یر بکری و لیک بدریته وه، که به رای ئیمه، ڤو دو وه ده گه ڤیته وه:

۱- له ماوه ی (۴۰۰) سالی ڤا بر دو دا و به سو نگی شه ره کانی نیوان سونی و شیعه وه، دیدی ئایینی به جو ریک تیکه ل دیدی سیاسی بیو، هه لۆیستی سیاسی له سه ره داده ڤیژرا و له مه شدا مه زه بی سونی، لایه نگری له ده وه له تی عوسمانی و مه زه بی شیعه ش لایه نگری له ده وه له تی قا جاری ده کرد. به تاییه تیش وهک ڤیشتر و تمان: له کاتی شالا و بر دنه سه ره ڤا به رانی ته ر یقه تی نه قشی و لایه نگره کانیاندا، له لایه ن شاهه کانی سه فه وییه وه، ڤا به ران و لایه نگرانی نه قشبه ندی، ناچار ده بوون ها وه لۆیستی له گه ل سونینییه کاندای بکه ن و به وه یه شه وه سولتانه کانی عوسمانی، سونی بوون، ڤۆیه به هه لیان ده زانی ئه م شالا وه ی سه فه وی بقۆز نه وه و پشتیوانی له سونی مه زه ب و مه زه به به ره شالا و که وتوه کانی سه فه وی بکه ن.

۲- سالی (۱۸۷۸)، له گه رمه ی خو ناماده کردنی گه لی کورد، به ڤا به رایه تی شیخ عوبه یدوللای نه هری و هاوته ر یقه تی مه حوی، ڤو ڤا به رین و شوڤش، دژی رژیمی عوسمانی، که

تازە لەدوا جەنگی دۆراوی لەگەڵ روس بپووه و بەو بۆنە یەشەوه کە گەلی ئەرمەن، لەو جەنگەدا، بەنهیینی و بەناشکرا، پشتیوانییان لە سوپای روس کردبوو؛ سوپای روسیش بۆ پاداشتدانەوهی چاکە ی ئەرمەن؛ لە کۆنگرە ی ئاشتی: سان ستیفانو (۳ مارتی ۱۸۷۸) و دواتر لە پەیمانامە ی بەرلین (۱۳ تەموزی ۱۸۷۸)دا، مەرجی بەسەر دەولەتی عوسمانیدا سەپاند، کە دەبی یاسای ئۆتۆنۆمی، بۆ ناوچە ئەرمەن نشینەکان پیاده بکات و لەمەشدا بەشیتکی زۆری خاکی کوردستان، بەر ئەو یاسایە دەکەوت و دەولەتانی ئەوروپاش هەمان پشتیوانییان لە کیشە ی ئەرمەن دەکرد، کە ئەگەر هۆشیاری شیخ عوبەیدوللا و بەتەنگەوه هاتنی گیانی دۆستایەتی کورد و ئەرمەنی نەپاراستبایە، ئەم بریارە ی روسیا و دەولەتانی ئەوروپا، گەلی کورد و ئەرمەنی دەگلانده شەرتکی لایەلا و خۆتیاویبەوه؛ بۆیە مەحوی ئەم رووداوانە ی بەوردی سەرنج داوه و هەموو ژێرکەوتنێکی دەولەتانی ئەوروپا و سەرکەوتنی سولتان عەبدوڵحەمیدی عوسمانی، بەسەریاندا پێ خۆش بووه... کە رووناکبیر و شاعیریکی هەمان رۆژگاری وەک حاجی قادری کۆبی، کە لەو کاتەدا خۆی لە ئەستەموول بووه و لە نزیکەوه رووداوەکانی سەرنج داوه، لەمەدا هەمان هەلۆتستی مەحوی هەبووه لەبەر ئەوه ئەم شیعەری مەحوی، بۆ ئەم سەرکەوتنە ی سولتانی عوسمانی، نابیتە مایە ی داکۆکی لە دەسەلداران و فەرمانرەوایان، بەلکو شیعری ئەو رۆژگار و رووداوانە یه، کە مەحوی بەلای خۆیەوه، هەلۆتستی سیاسی لەسەر دارشتوون.

بۆیە شیعری مەحوی، شیعری هەلۆتستی سیاسی و پەرخەنی رووناکبیرانە ی شاعیریکی شارە و لەو رۆژگار و سەردەمە بەزۆر داسەپاوانەدا، کە هەموو ئازادیبەکی مرۆقی تیتدا پینشیل دەکری و لە هەموو زەمان و لە هەموو جێگە یه کیشدا، خەمی مرۆف دەلاوتینی؛ کە ئەم پەيامە ی مەحوی، جگە لەوه ی درێژە ی پەيامی بەپیتتترین سەردەمی رووناکبیری کوردییە، کە بانگەوازه ریفۆرمخوازە کە ی مەولانا خالید هەژاندی، لەهەمان کاتیشدا ئەزمونیکی دەگمەن و نموونە یهکی ناوازه یه لە مێژووی ئەدەبی کوردیدا، کە ئەگەر (حافزی شیرازی) و (خاقانی) و (عوبیدی زاکانی) لە ئەدەبی فارسی و (ئەبونەواس) و (ئەبوعەلای مەعەری) یش لە ئەدەبی عەرەبیدا، هەمان پەيام و هەلۆتستیان بۆ ئازادی مرۆف هەبووبی، ئەوا پەيام و هەلۆتستی شیعری مەحوی، لە هەلۆتست و پەيامی ئەوان کەمتر نەبووه.

۲۰۰۱/۸/۲۷-۲۰

پەراویز

- (۱) هەلکەوت حکیم: ابعاد ظهور الطريقة النقشبندية في كردستان - في اوائل القرن التاسع عشر - مجلة دراسات كردية - العدد (۱) كانون الثاني ۱۹۸۴ - ص ۵۵-۷۶ .
- (۲) ئەوانە ی ناو کەوانە کە قسە ی شاعیری گەوره (گۆزان)،
- (۳) بەلام مەحوی شیعری بۆ مەرگی مەولەوی هەیه .

سەر که جۆشیکێ نه بێ

سەر که جۆشیکێ نه بێ، من زرکه تالم بۆ چیه!
 دل که هۆشیکێ نه بێ، شیشهی به تالم بۆ چیه!
 دهرد و داغیکێ دهروونی گهر بێ، با رهنگ و روو
 سیس و موغبه ر بێ، که مالم بوو جه مالم بۆ چیه!
 ته جره بهی عاشق به سووتانی ده کرد ئه و ظالمه
 سهیری کهن ئیستا ده لێ: مشتێ زوو خالم بۆ چیه!
 پیتی به سه رما نا که بوومه خاکی رتی، گهردم شوکر
 گه ییه داوینی، ده لالیی بای شه مالم بۆ چیه!
 داغی سینه و پیتج و تابی دوودی ئاهم خو هه یه
 موور و طوریهی ئینپه راطور و قه رالم بۆ چیه!
 خه لق ئه و مه جبووری دوو خو خستنی خه لقن به جان
 من به دل مه نفوورمه، روتبه ی جه جالم بۆ چیه!
 ماله پیتکی نییه ماله و، گه ینه حالی خو یه حال
 من که و حالی بم، ئیتر ماله و حالم بۆ چیه!
 پر به پێ زنجیره ی شیتی، داغی سه ودا پر به سه ر
 سهیری حالی خو مه، سهیری زولف و خالم بۆ چیه!
 ده رده دار ئه له بهت زویانی دهرد و هه سه رت تی ده گا
 چاوی بیما ری ده زانی، ناله نالم بۆ چیه!
 دل گله و شه کوهی له ئه شکه نجه ی عه ذابی زولفی یار
 کرد و، ئه و فه رمووی: ئه دی زنجیری زالم بۆ چیه!
 حاله به د حالی له شوین و، ماله ویرانیی له دوو
 «مه حویا»! گهر ئه هلی حالی، حال و مالم بۆ چیه!

به هوی

له نیوان دوو غه‌زه‌لی شه و رۆژی هه‌مدی و مه‌هویدا لیکۆلینه‌وه و به‌رامبه‌ری

نووسینی: دکتۆر ابراهیم احمد شوان

به‌ناوی خوای دلۆقان

پیشه‌کی

مه‌حوی (١) یه‌کیکه له‌و شاعیره کوردانه‌ی که رۆلێکی دیاری له‌سه‌رده‌می خۆیدا بووه و شاعیره‌کانی به‌گشتی په‌نگدانه‌وه‌ی واقیعی ئه‌وکاتی شاری سلێمانی بووه و به‌پیشه‌ری شیعی سۆفیانه و تاراده‌یه‌کیش شیعی ئایینی داده‌نری، که ده‌لێین تاراده‌یه‌ک چونکه (نالی) سه‌ر مه‌شقی ئه‌م جۆره شاعیره بووه و له‌ دوا‌ی ئه‌و به‌ دل‌سۆزییه‌وه مه‌حوی دروشمه‌که‌ی هه‌لگرتوو و شاعیران چاویان لێی کردۆته‌وه.

به‌بۆچوونی نووسه‌ری ئه‌م لیکۆلینه‌وه‌یه هه‌مدیی (٢) ساحیتقران ١٨٧٨ - ١٩٣٦ یه‌کیکه له‌و شاعیره به‌توانایانه‌ی که تاراده‌یه‌ک کاریگه‌ری مه‌حوی پیتوه دیاره له‌ شیعی ئایینیدا، ئه‌م کاریگه‌رییه‌ش زیاتر له‌ دوو غه‌زه‌لی (شه‌و و رۆژ)ی مه‌حوییه‌وه سه‌ره‌ه‌ل‌ده‌دا، چونکه ئاسۆیه‌کی گیانی و فه‌لسه‌فییان پیتوه دیاره.

لیکۆلینه‌وه‌که له‌ دوو لایه‌نه‌وه خۆی ده‌بینی:

١- لیکدانه‌وه‌ی واتای (شه‌و و رۆژ) به‌پیتی فه‌ره‌ه‌نگی سۆفیانه و لیکدانه‌وه‌یه‌کی سۆفیانه بو هه‌ردوو غه‌زه‌له‌که‌ی مه‌حوی که کۆتاییان به‌ (شه‌و، رۆژ) هاتوو.

٢- به‌رامبه‌ریکردنی هه‌ردوو غه‌زه‌لی (شه‌و و رۆژ)ی مه‌حوی و هه‌مدی، ئه‌مه‌ش له‌ دوو رووه‌وه ئه‌نجام ده‌دریت:

ا- لیکچوونیان له‌ رووی روخساره‌وه.

ب- لیکچوونیان له‌ رووی ناوه‌رۆکه‌وه.

به‌هيوای ئه‌وه‌ی خزمه‌تیکی بچووک پيشكه‌شی ئه‌ده‌بی نه‌ته‌وايه‌تیمان کرابی و مه‌لۆبه‌ک خرابیته سه‌ر خه‌رمانی ئه‌ده‌بی کوردی.

به‌شی یه‌که‌م

رۆژ:

به‌دوادا‌هاتنی نوور پیتی ده‌گوتری رۆژ، هه‌روه‌ها رۆژی په‌یمان و ئه‌له‌ست و ئه‌زه‌لیشی پێ

دهگوتری. به لای هندی له سۆفیه کان رۆژ پینج جوړی هه به:

- ۱- رۆژی ونبو (مفقود): رۆژی جیهانه که دهروا و له دوای خۆی په شیمانی به جی دیتلی.
- ۲- رۆژی ئاماده بوو (مشهود): ئه و رۆژه به که تیبدا، ئه گهر کاری چاکی تیدا بکری و بههل وهر بگیری ئه و به غه نیمه ت له قه له م ده درئ.
- ۳- رۆژی داها توو (مورود): رۆژی به یانیسه و نابج دلی خۆتی تیدا به ند بکه ییت و کاتی خۆی به ئومیدی ئه و له کیس بدهی، چونکه سبه یینی هیشتا نه هاتوو و له دهست نییه.
- ۴- رۆژی به لئیندراو (موعود): به و رۆژه دهگوتری که ته مه ن به ره و کۆتایی دهچی و گیان ده گاته قورگ و ئاوی که سه ره له چاو ده وهستی و روخسار زهره هه لده گه پری.
- ۵- رۆژی درێژکراو (ممدود): رۆژی به پابوونه وه به که هه موو مرۆقی تیدا کۆده کریته وه و ده کرینه دوو چین، پاک و ناپاک (۳).

شهو:

هاتنی شه و له فه ره نگی شاعیران هیمای خه م و ترس و ته نیایی و ناموویی و مردنه، رۆشستنیسی ژیان و هیوا و به ختیاریه (۴).

لای عاریفه کانیش جاری جیهانی غه ییه و جاری جیهانی جه به پروته (سنووری نیوان جیهانی ههستی و ناههستی)، هه ره ها به به نه چه ی شته کان و شه وی مرۆقی دهگوتری، تاریکی شه و تاریکی له گینه کانه (ممکنات) چونکه له گینه کان سیبه رن و ده رکه وته ی زۆری حه قن، مه به ست له شه وی پروناک خودی خویه، چونکه خوا بیته رنکه و به شه و چوینراوه (۵).

دوای ئه وه ی هندی له واتاکانی رۆژ و شه و مان بو ئاشکرا بوو، ئیستا دین له ژیر سایه ی ئه م بۆچوونانه هه ردوو غه زه له که ی مه حوی که له باره ی (شه و و رۆژه) ه شی ده که ی نه وه.

شاعیرانی کۆن به گشتی یاره کان بیان به رۆژ چوواندوو چونکه هه یج شتی خۆی له به ر تیشکی ناگری و به زینه ری هه موو جوانیکه له جیهانی هه ستیدا.

به لام له به ر ئه وه ی مه حوی به گشتی شیعه رکانی له ته وه ری شیعه ری سۆفیانه ده خولینه وه بۆ به سروشتی رۆژیش گۆراوه و له دولبه ره وه کالای دلداری به به ردا پراوه و به دوای دولبه ری مانگ ئاسادا وێله.

له م غه زه له ی مه حویدا رۆژ دلداره و شیتی رووی یاره که پیغه مه به ری ئیسلامه (د.خ):

رووتی دی، له و رۆژه وه، گه ر رۆژه سه ره گه ردا نه رۆژ

گه ییه ئیواره، وه کو من، ئیسی قو پ پتوانه رۆژ (۶).

واتا: له و رۆژه ی که خوا نووری مه حه مده ی (د.خ) ئه فراند، له و نووره بوونه وه ری دا هینا (رۆژیش به کتیکه له وان)، بۆ به رۆژ حه ز ده کا به ره و کانگای خۆی به جیته وه که نووری مه حه مده و

هەر لهو رۆژهوه بهدوایدا دهگه پیت.

که رۆژ عاشق بی، ده بی له پیناو عه شقه کهیدا سهر دابنێ چونکه نه وهی به گه ل کاروانی نه وین کهوت نه مه پیشه یه تی:

ره رهوی رینگه ی مه حه بیه ت واده بی، هه رسه عیه تی

تا هه یه له م رینگه ناخر کاری سهردانانه رۆژ (۷)

هه رچهنده له جیهانی هه ستیدا مانگ به رامبه ر رۆژ خۆی ناگرێ و تیشکی ده شاردریتته وه، که چی له م هه لوتسته دا کار ئاو هژویه و رۆژ که عاشقه و په روانه ئاسا له ده وری مۆمی نه و مانگه دیت و ده چی و چاو له په روانه ده کا و ده یکاته مامۆستای خۆی له سووتاندا هه ر وه ک سه عدی شیرازی ده لیت:

ای مرغ سحر عشق ز پروانه بیاموز

کان سوخته را جان شد و آواز نیامد (۸)

به م جوړه مه حوی نه م واقیعه پیچه وانیه ده گونجینی به کاربگه ری نه و عه شقه ی که نه شیواوه ده شیینی:

لاجهره م کردوویه نووری جیلوهی نه و ماهه به چاو

ده وری بو نه و شه معه یه دايم وکو په روانه رۆژ (۹)

نه وهی مه حوی رۆژی به عاشق داناو و روونی کردۆته وه که له پیناو نه و عه شقه دا داوینی هه لکردووه و له ته واف دایه، ئینجا داوا ده کا هه ر که سی که ده یه وی بگاته یار ده بی رۆژ ئاسابن و ئارامگرتن نه زانی، که واته عه شقه که دابه زبیه سه ر زه وی و مرۆف به دوای نووری محه مه دیدا (د.خ) و پله:

مه طله بت گه ر یاره، هه ر سه عیت به کاره دائیما

بو طه وافی قاپییه ک وا په رزه ده دامانه رۆژ (۱۰)

دووباره شاعیر به ره و عه شقی رۆژ ده چیتته وه و روونی کردۆته وه که رۆژ ده بی به شه و پیکی له دهستی مه یگتیر (خوا) وه رگرتی بو یه وا به مهستی له به یاندا سه ر ده ردینی و که وتۆته مه قامی نه مانه وه (فنا):

شه و ده بی باده ی له دهستی ساقییه ک وه رگرتی

نه م سه به یینییه له مه شریق دیتته ده ر مه ستانه رۆژ (۱۱)

نه مجاره دولبه ر له شیهوی له یلادایه، نه مه ش پیشه ی گه ل له عاریفه کانه که خوا یان پیغه مه ر (د.خ) له شیهوی ئافره تی به دی ده کهن، چونکه ره گه زی (می) لای یۆنانی و میسری و جاهیلی و مه سیحیه کان پیرۆز بووه. بۆیه رۆژ که وتۆته شاخان و به دوای یاردا ده گه ری، واتا:

هه‌لانتن و ئاوابوونی له‌ودبو شاخه‌کان لای شاعیر جوړه گه‌رانیکه به‌دوای جوانی یاردا:

ئه‌لبه‌ته مه‌جنوونی رۆژی روومه‌تی له‌یلایه‌که

موتته‌صیل، شام و سه‌حه‌ر، که‌وتۆته ئه‌م شاخانه رۆژ(١٢)

ئه‌و عه‌شقه‌ی مه‌حوی له‌م غه‌زه‌له‌دا ده‌ستنیسانی کردووه به‌رده‌وام له‌جیگۆرکی دایه له‌نیوان رۆژ و مرۆف، له‌م به‌یتیه‌ی خواره‌دا شاعیر خۆی دلداره و له‌به‌ر جوانی یار رۆژی له‌به‌ر چاو که‌وتوو، دوور نییه مه‌به‌ستی له‌و مانگه‌ نووری پیغه‌مبه‌ر (د.خ) بی، بۆیه له‌به‌ر رووناکی ئه‌و پیوستی به‌رووناکی رۆژ نییه، چونکه رۆژی له‌وه‌وه رۆشنی بۆ هاتوو:

ماهه‌که‌م ئه‌مشه‌و شوکر پرته‌وفشانی خانیه

قه‌ت له‌ ده‌رگا ده‌رده‌چم گه‌ر بیته ئه‌م سه‌ریانه رۆژ(١٣)

رۆژ له‌ ئه‌وینه‌که‌یدا بی ئارامه و تا رۆژی به‌پابوون که‌س چاره‌ی نا‌کا گه‌ر مه‌سیحیش بی، چونکه ده‌رمانی دلدار گه‌یشتنه دولبه‌ره و ئه‌مه‌شی بۆ نه‌ره‌خساوه:

ئه‌م گلاراوه‌ی له‌ عییشه‌قه تا قیامه‌ت هه‌رده‌بی

سه‌د مه‌سیحا چاری نا‌کا، ده‌ردی بی ده‌رمانه رۆژ(١٤)

رۆژ به‌شه‌و و رۆژ ویتلی بینینی ئه‌و یاره‌یه، به‌لام به‌و هه‌موو تیشکه‌وه په‌ی بی نه‌برد و به‌جیلوه‌ی نووری شاد نه‌بوو، چونکه ئه‌و نووره له‌ نووری خواوه‌یه و شه‌و و رۆژی ئاسایش ده‌می بینینی ئه‌و نووره نییه:

رۆژ و شه‌و ئه‌م سه‌ر زه‌مین و بن زه‌مینیه‌ی پشکنیی

نه‌بووه شوین هه‌لگر له‌ عه‌کسی جیلوه‌ی ئه‌و جانانه رۆژ(١٥)

له‌ سه‌ره‌تاوه تا ئیره عاشق دیاره که‌ رۆژه و وه‌کو گۆبه له‌ مه‌یدان و عه‌شقیش گۆچانه‌که‌یه، به‌لام هه‌شتا گۆچان بازه‌که به‌ ته‌واوی دیار نییه:

رۆحی به‌فداکه‌ بزانه کێیه چه‌وگان بازه‌که

«مه‌حوبا» چه‌وگانه عیشق و، گۆبه له‌م مه‌یدانه رۆژ(١٦)

لیره به‌ولاوه دولبه‌ر به‌دیار ده‌که‌وی و ئاشکرایه که‌ مه‌به‌ستی پیغه‌مبه‌ره (د.خ)، چونکه (رۆژی) عاشق بی هه‌یزه له‌وه‌ی که‌ نه‌یتوانی به‌رووناکی خۆیه‌وه بگاته خزمه‌ت دولبه‌ر و به‌لکو شه‌و ئه‌و مه‌زنییه‌ی به‌نسیب بوو و یار (مه‌مه‌د) به‌شه‌و به‌ره‌و ئاسمان رۆیشت:

حه‌قیه رۆژ و شه‌و که‌ بی تابی ده‌کا، واده‌ی و یصال

شه‌و بوو، بیبه‌ش ما له‌ وه‌صلی ئه‌و سه‌راپا جانانه رۆژ(١٧)

که‌واته له‌م به‌یتیه‌وه رۆژ به‌ره‌و ئائومیدی ده‌چی و شه‌و جیگای ده‌گریتته‌وه له‌ عه‌شقه‌که‌دا،

چونکه له داوینى ئەو شهوهدا بهرهبه یانی هیواى سهدهها سالى لى دپشکوى و ههزاران رۆژ
خویان په نهان داوه:

شهو چ شهو، لى پشکواوى قهره نهها صوبحى ئومید

هه ر له داوینى یه کى صوبحا به له ک په نهانه رۆژ (١٨)

بهم پیتییه به بۆچوونى مه حوى هاتن و چوونى شهو و رۆژ جۆره گه رانییه که به شوین دولبه ردا،
که واته عه شق هه موو گه ردوونى داگرتوو، به لام لهو گه رانه دا رۆژ بهو هه موو رووناکی خویبه وه
نه گه یشته ئه نجام و شهو ئه م شه ره فه ی پى ره وا ببنرا، بۆیه ده بینان شهو ده بیته ئوقبانوو سیکی
مشت له عه نبه ر و رۆژیش له داخانداه سووتى و ده بیته خۆله مییش:

شهو نه بوو، به حرى مو حیطى عه نبه رى بوو، ناوى شهو

بوو به نیسه به ت ئەو شهوه، خاکسته رى گولخانه رۆژ (١٩)

دواى ئەوه ی به کورتى لایه نى سو فیگه رى له م غه زله ده ستنیشان کرا، ئیستاش وا به چاک
ده زانری که زارواه کانی سو فیگه رى له م شیعه ردا نیشان بدرین بۆ زیاتر پشت ئه ستوو رکردنى
بۆچوونه کان، وشه کان بریتین له مانه ی خواره وه (ئیحسان، به حر، په روانه، جیلوه، جانان،
چه وگان، خودا، ذات، رۆژ، رۆح، ساقى، سو جده، شاه، شه مع، عیشق، گه وهه ر، گولخان،
مه حه بیته، مه ست، میعراج، نوور، و بصال، وه صل)، له م (٢٣) زارواه یه دا ته نیا یه ک زارواه ی
حالی به کاره یناوه که (مه حه بیته) هه زارواه یه کى مه قامیشى به کاره یناوه که (ئیحسان) ه.

شهو:

شهو لای شاعیران به گشتى نائومیدى و نایه تى (سلبى) ده گه یه نى، به لام لای مه حوى
شکو مه ندی و نایه تى (ایجابى) نیشان ده دا، چونکه ئەو شهوه ی مه حوى باسى ده کات شهوی
مه رد و خۆشه و یستانى خوایه و به بۆچوونى (شه بسترى) (٢٠) بریتیه له (خودى ته نیا - خوا)
که له بهر بیره نگى به شهو ده چوینری چونکه له شهوی تاریک شت لیک جوئى ناکریتیه وه و
رۆشنیشه که به خودى خۆی رووناکه و هه موو شتى نوور لهو وهرده گرن، بۆیه ئەو شهوه ی شاعیر
مه به سستی شهوی جیهانى جه به رووت و مرۆقییه.

مه حوى به شهوی جیهانى جه به رووت ده ست پیده کا ئەو شهوه ی که له نیتوان جیهانى هه ستى و
ناهه ستى دایه، ده بینان تاکه سواردى ئەو شهوه په روانه یه که له بهر عه شقى راسته قینه ی خۆی
ده سووتینى، په روانه ش لای عاریفان ئوستادى عه شقه:

شهو که سى پرسى له خو ده رخستنى په روانه شهو

ئهو وتى: ناتیه گه یشتوو! ته جره به ی مه ردا نه شهو (٢١)

مهحوی لهوه ئاگاداره که شهو له سهردهمی ئه ودا به سووکی سهیری دهکرا و هیمای نازار و مهینهت بوو، بهلام ئه م شهوهی مهحوی به پیتچه وانهی ئه و شهوه زۆر پایه بهرزه و نووری هیدایهتی عاشقانی خوی تیدا دهرده که وئ و ئه گهر ئه و نه بیج ئه ستیره کان نابینرین:

ههرسیا بهختانی عیشقه و مهظههری نووری هودان
شه و نه بیج ئه ستیره مهستورن، به که م مهروانه شه و (٢٢)

ئه مجاره شه و ده بیته شهوی مرۆژی و په رده پۆشی گوناهاکارانه، سه ره رای ئه مه ش رۆژی مهحوی هینده ره شه بۆیه خه لکی ئاگایان له گوناھی گوناهاکاران نییه، ره شی رۆژی مهحوی بۆ خۆی نایه تییه و بۆ غهیری خۆی نایه تییه، بهلام ره شی شه و که بۆ هه موان نایه تییه:

ئه م سییا رۆژی منه پۆشیوییه عه بیی که سان
ناشکاره سه تری ئه حوالی گونههاکارانه شه و (٢٣)

هه ر ئه م شهوی مرۆقییه یه له خزمه تی خۆشه و بیستانی خوايه نووریان ناشکرابی و رابه ری ده ورویه ریان بکه ن، که واته هه رچه نده شه و به شتیه تاریکه بهلام بۆ ئه هلی دلان دهمی ده رکه و تنی نووریانه، ئه م نووره ش له و نووره و هیه که له کیتی توور ته جه لالی کرد:

بۆیه طولمهت پۆشه، نووری ئه هلی جه و هه ر ده رکه وئ
سهیری حه ققیکه ن له سه ر ئه م ما ه و ئه ستیرانه شه و (٢٤)

شه و لای سو فی زۆر مه زنه، چونکه کاتی رازونیاز ده رخستنی دلداره دولبه ره و ها و ده می عاشقه و سه ره رای ئه وهی که په رده پۆشیسه و وهک مه حره می خۆی نیشان دده ا و رازگر و ها و ده ردی عاشقانه:

نه بووه، نابینی له شه و مه حره متری تا رۆژی حه شر
په رده پۆشه، هه مده مه، هه مده ردی عوششاقانه شه و (٢٥)

شه و دلداره و به شوین رۆژی دولبه ریدا و پله و هه ر له چا و پروانی ده رکه و تنیتی، ئه و عه شقه ی شه و هه به تی ئه زه لبیه و به دیارکه و تنی رۆژی دولبه ری مه حوو ده بیته وه له بهر پیتیدا:

شه و هه موو شه و چا و ده پتیه رۆژ هه لی، هه ر رۆژهه لات
مه حوه سه رتا یا له بهر پیتیا فیدا کارانه شه و (٢٦)

مهحوی تانه له عاشقه فیلبازه کان دده ا و به خو په رستیان داده نی، چونکه له عه شقیکی رووکه شیدان و سه رکزییان بۆ و ده سه تهینانی جیهانی ماده یه، ئینجا روونی ده کاته وه که عاشق ده بی خۆ بۆ مه عشو و قه که ی بهخت بکا و په روانه ئاسا بسووتی، بۆیه شه و که دلداری رۆژه هه ر که ده رکه و ت خۆی به قوربان دهکا و بارگهی تیک ده نی:

خود په‌رستینه! له شه و فیتری په‌رستان بن، که خوږ
 هەر دیاری دا، به‌دهوری سه‌ریه‌دا قوربانه شهو (۲۷)

ئهمجاره مه‌حوی خوږی وه‌کو شه و داناوه و هه‌ردووکیان له داخی یاریان ده‌روونیان په‌شبووه،
 که‌واته په‌شیی شه و له سووتانی عه‌شقه‌که‌یه‌وه هاتووه، به‌م جوړه شاعیریش شه و ناسا به‌دوای
 دولبه‌ریدا ویتله و که‌وه‌پتیه:

فیرقه‌تی رۆژه ده‌روونی کرده داغیتکی سیا
 وه‌ک منی سه‌ودا زه‌ده ئاته‌ش زه‌ده‌ی هیجرانه شهو (۲۸)

له‌م غه‌زه‌له‌دا شه و دلداره و رۆژ دولبه‌ره، تاریکی شه و نیشانه‌ی سووتانیتتی له عه‌شقه‌دا، هه‌ر
 ئهم تاریکیه‌یه که ده‌بیتته هۆی په‌یدا‌بوونی رووناکتی رۆژ، له‌م روانگه‌یه‌وه شه و لای مه‌حوی
 فه‌زلی به‌سه‌ر رۆژدا هه‌یه، چونکه له داوینتی ئه‌وه‌وه رۆژ ده‌ردی، دوور نییبه مه‌به‌ستی شاعیر له
 (تیره‌گی) پیتش ئه‌فراندن بی، جا له‌م تیره‌گییه‌وه رووناکتی رۆژ ده‌رکه‌وتووه:

تیره‌گیی وا فه‌زلی بو نادم به‌سه‌ر رووناکتییا
 مه‌نشئی ئیظهاری جیلوه‌ی فه‌یضی سبه‌ه‌ینانه شهو (۲۹)

له‌مه‌وه‌به‌ر شه و وه‌کو عاشقی رۆژ خوږی ده‌رده‌خست، لیره به‌دووه ده‌گه‌ریتته‌وه سه‌ر بنه‌چه‌ی خوږی
 و وه‌کو شه‌ویکی مرۆشی خوږی نیشان ده‌دا و ئه‌و‌ده‌م و کاته‌یه که عاشقانی خوا راز و نه‌یتنی
 خوږیانی تیدا نیشان ده‌ده‌ن، چونکه عه‌شقی خوایی نه‌یتنییه‌که و نابی ده‌ریخری، هه‌روه‌کو بابا
 تاهیری هه‌مه‌دانی له‌م رووه‌وه ده‌لی:

نه‌می‌دانم که رازم واکتی واژهم؟
 غه‌می سۆز و گودازم واکتی واژهم؟
 چ واژهم هه‌رکی زوونه بنگره‌فـاش
 دیگه‌ر رازونیـازم واکتی واژهم؟ (۳۰)

که‌واته ئه‌هلی نیاز به‌شه‌وه گرتی دلێ خوږیان ده‌که‌نه‌وه و ریتیان پێ ده‌دری، چونکه شه‌وه
 په‌رده‌یه‌که له نیتوان چاوی سه‌ر و بینینی ئه‌و حاله‌تانه‌ی که له ژوانی عاشقانی راستی رووده‌دا،
 له‌م باره‌یه‌وه مه‌حوی ده‌لی:

هه‌ر له تاریکیی شه‌وا‌یه ری درێ ئه‌هلی نیاز
 رازی دل ئیفشا بکه‌ن، خه‌لوه‌تگه‌هی خاصانه شهو (۳۱)

شه‌وه کانگای رازونیازه، شه‌وه رۆینیی پیغه‌مه‌به‌ر (د،خ) قه‌در و به‌رات هه‌ر له شه‌ودا بووه،
 به‌لای مه‌حوی میعراج گه‌یشتنی دلداره به‌دولبه‌ر له شه‌ودا «ثم دنا فتدلی فکان قاب قوسین أو

«أدنی» (٣٢)، بهم پییبه دهبینین شهو لهم غهزه له دا دوو رۆلێ گرنگی ههیه، بهکهم دلداره و بهدوای خۆری دولبهریدا عهوداله، دووهم کاتیکی پیروژه و سهراوهی راز و نهیینهییه کانه له ئهزه له دا، چونکه بوونهوه له سهره تادا تاریک بووه و دوایی لیک جودا بوونه تهوه:

هینده صاحب سیره، (میعراج) وشه (قهدر) و (بهرات)

خاصه جاتی ئهون و مومتازه بهم ئه سرارانه شهو (٣٣)

شهو ههنده پایه یه رزه لای مه حوی که دهیکاته ده ریا یه کی مشت له دوری خواناسین، بهلام ئه و ده ریا یه کی که مه ترسیی خنکانی لی ناکرێ، چونکه ئه وهی مه له وان نه بی زاتی ئه وه ناکات خۆی هه لدا ته ناویه وه، لیره دا ئه م دور و ده ریا یه بو سه ره تایی خولقاندنی گهردوون ده گه ریته وه، که هه ر خوا هه بووه و نه ناسراوه، هه ر وه ک له حه دیسی قودسیدا هاتووه «کت کنزاً مخفیاً مخلقت الخلق کي أعرف» (٣٤) بهم پییبه شهو ده مکاتی وه ده سه ته پتانی ئه م مرواری ناسینه یه:

هه ر که سهی طالیب به دوری مه عریفه ت کۆ کردنه

په له دور ده ریا یه کی بی مه هه له که ی خنکانه شهو (٣٥)

ئیسستاش دوای لیکدانه وهی غهزه له که له روانگی سۆفیگه ریه وه، وا به چاک ده زانی زاراوه کانی سۆفیگه ری ده ستنیشان بکرین بو ده وه له مه ندرکدنی غهزه له که له لایه نی عیرفانییه وه، زاراوه کانی ئه مانه ن (ئاته ش، ئای حه یات، ئه حوال، په روانه، جان، جیلوه، جه وهه ر، حه ق، خضر، خه لوه تگه ه، خودا، داغ، دل، ده ریا، ده روون، دور، راز، رۆژ، سه ودا، سیره، شهو، ظولمه ت، عیشق، عوشاق، فه یض، فیراق، فیرقه ت، مه حره م، مه عریفه ت، مه حوو، میعراج، نوور، هیجران).

بهشی دووهم

بهرام بهرکردنی ههردوو غهزه له که ی به هوی و هه مدی:

حه مدی له چینی سییه می شاعیرانی قوتابخانه ی بابانه و خاوه ن شیوازیکی چوپره و له دارشته هونه ریه کانیدا هاوتای که مه، بهلام نابی ئه مه پشتگوێ بخه پین که هه موو شاعیری که م تا زۆری کاریگه ری شاعیرانی تری به سه روه یه، حه مدیش وه کو ئه و شاعیرانه به (کوردی و نالی و مه حوی) کاریگه ر بووه و ئه مه شی له چوارینه یه کدا ئاماژه پیکردووه و وای بو چووه که مه حوی خه رمانی شیعی کوردی تالان کردووه و ده یه که کی داوه ته حه مدی وه ک ده لێ:

خه رمانی له فظی کوردی، کوردی که کردی پیتوان

نالی که نالی کاسه یه کی دا به ئه و لیوان

تاراجی کرد که مه حوییه فه ندی به لوظفی خۆی

عوشریشی دا به (حه مدی) وتی ببه ره دیوان (٣٦)

مه‌حوی:

ئه‌لبه‌ته مه‌جنوونی رۆژی پروومه‌تی له‌یلایه‌که
موتته‌صیل شام و سه‌هر، که‌وتۆته ئه‌م شاخانه رۆژ (٣٩)

ئه‌و رۆژه‌ی هه‌مدی باسی ده‌کا، رۆژیکی ئاماده‌یه چونکه شاعیر و رۆژ هه‌ردووکیان به‌دوای یاردا ویتلن، به‌لام رۆژه‌که‌ی مه‌حوی رۆژیکی ئاماده و ئه‌زه‌لییه چونکه ته‌نیا رۆژ عاشقه و به‌دوای یاردا که‌وه‌پێیه .

له‌هه‌ردوو به‌یته‌که‌دا رۆژ به‌دوای بێینی یاردا ویتله و له‌گه‌رانییدا به‌و کیتوانه‌وه شه‌که‌ت بووه و گه‌ردوونی پشکنیوه، جا ده‌بێ ئه‌و له‌یلایه کێ بێ که رۆژ که‌وتۆته ئه‌و بێینییه‌وه؟ به‌پێی به‌یته‌کانی دوایی ئه‌و له‌یلایه بێغه‌مه‌به‌ره (د.خ) که خودان په‌رجووی میعراجه .

هه‌مدی:

گه‌ر به‌ئومێدی و یصالی شامی زولفی تو نه‌بی
سه‌ر له‌که‌ل ده‌رنایه‌نی هه‌ر نایه‌وی ئه‌و مانه رۆژ (٤٠)

مه‌حوی:

پرووتی دی له‌و رۆژه‌وه گه‌ر رۆژه سه‌رگه‌ردانه رۆژ
گه‌یه‌ ئیواره، وه‌کو من، ئیشی قور پیتوانه رۆژ (٤١)

هه‌مدی له‌ رۆژی ئاماده دایه، به‌لام مه‌حوی له‌ رۆژی ئه‌زل دایه و که‌میکیش به‌ره‌و رۆژی ئاماده هه‌نگاو ده‌نی. هه‌ردوو به‌یته‌که باسی جوانی پرووی یاری ده‌که‌ن که رۆژیش گه‌یژده‌ی ئه‌و جوانییه بووه و له‌ داخندا خه‌ریکی قورپیتوانه و گه‌ر له‌به‌ر بێینی پرووی ئه‌و یاره نه‌بێ جارێکیتر سه‌ر ده‌رناهیینی .

هه‌مدی:

ئه‌و شه‌وی میعراجه فه‌خری ئه‌نبیا ده‌عه‌وت کرا
تا‌قه نانی بوو خرایه سه‌رده‌می ئه‌و‌خوانه رۆژ (٤٢)

مه‌حوی:

شه‌و شه‌وی میعراجی شاهی ئه‌نبیا بێ، وا ده‌بێ
بێپه‌رستی، به‌لکی سو‌جده‌ی بو بیا هه‌ر ئانه رۆژ (٤٣)

هه‌مدی و مه‌حوی هه‌ردووکیان له‌ شه‌وی گومبوو دان و یادی میعراج ده‌که‌نه‌وه، ئه‌و شه‌وی که (مه‌مه‌د) (د.خ) بو ئاسمان ده‌عه‌وت کرایه سه‌ر سفیدی خواپی .

داهیتانی هه‌مدی له‌وه‌دایه که رۆژی کردۆته نان و له‌سه‌ر ئه‌و سفه‌ریه‌ی داناوه، لێکچوونه‌که‌ش له‌به‌ر خری و زه‌ردی و گه‌رمییه، هه‌رچه‌نده هه‌مدی وه‌کو مه‌حوی باسی کړنۆشی رۆژی نه‌کردوه،

بهلام لهژیرهوه دانانی رۆژ وهکو نانێ لهسهه سفره جوژه کړنۆشێ دهگه بهنی که لهسهه روو بکهوئ،
ئوکاته سفره که دهبیته بهرمان.

حهمدی:

ئهو شهوه ئهو ئیحتیرامه تا حهشر نابیتهوه
گهر دهگیرئ بیکه نه قوربانئ ئهو قوربانه رۆژ (٤٤)

مهحوی:

من فیدای ئهو زاته بم، بهو، ئهو شهوه بوو بهم شهوه
تا قیامهت ههر حهسه د با بهو شکۆه و شانە رۆژ (٤٥)

ههردووکیان باسی پلهو پایه ئهو شهوه مهزنه دهکهن و ئیرهیی پێ دهبن و ئهو روون دهکهنهوه
که رۆژیش ئیرهیی بهو شهوه دهبا، حهمدی زیاتر له گهورهیی ئهو شهوه دهکۆلێتهوه و داوای ئهو
دهکا گهر رۆژ بگیری ئهوا بیکه نه قوربانئ ئهو شهوه، جا لیتره وشه قوربانئ نزیکیبونهوهش
دهگریتهوه که له (قرب) هوه هاتوه.

شهو:

ههروهها له ههردوو غهزه له کهی مهحوی و حهمدی که لهسهه شهویان نووسیهو لیکچوون بهدی
دهکری و بهگشتی ههردووکیان باسی شکۆمه ندهیی شهوه دهکهن و فهزلی بهسهه رۆژدا دهدهن،
له بهر ئهوهی نهیبنیه کانی خو شهوه و بستی ههر له شهو دا به دیار دهکوهئ، سه ره رای ئه مهش بهرات و
شهوی قه در و میعراج ههر له شهو دا روویان داوه و یاد دهکریتهوه.

سه ره رای واتای گشتی غهزه له کان له شپوه و روخساریشدا پێک دهچن و ههردووکیان لهسهه
بهحری عهرووزی پهمهلی ههشت ههنگاوی مهقسوورن و دوا سهروایان وشه (شهوه) و پێش
سهروایان به (انه) کۆتایی هاتوه. بهلام له رووی و اتاوه جگه لهو لیکچوونی و اتا گشتیه کهی
ههست دهکری که ئه م بهیتانهی خوارهوی حهمدی کاریگه ری بهیته کانی مهحویان پێوه دیاره:

حهمدی:

کردهوی دنیا که ههر عه ریبه ئه بی داپۆشرئ
په رده بیکی موخته صه ر خاصئ به سهه دادانه شهوه (٤٦)

مهحوی:

ئهم سیار رۆزی منه پۆشیویه عه بیی که سهان
ناشکاره سه تری ئه حوالئ گونه هکارانه شهوه (٤٧)

ههردوو شهوه کان له خانهی شهوی مرۆقی دان و باسی کاتی جیهانی ههستی دهکهن، حهمدی
و مهحوی لهوه دهوین که شهو تاوانی گونه هباران داده پۆشئ، له لای حهمدی په رده یه کی

بەسەرادهدا، بەلام مەحوی زیاتر قوول بۆتەوه و ڕەشیی شەو بەجوانی و ڕەسەنی دادەنێ چونکە بۆتە پەردەبەک و تاوانبارانی لێوه دیار نابیت، ئەم سیفەتی شەو نامازەبە بەم ئایەتە پێرۆزە «وجعلنا الليل لباساً...» (٤٨)

لێرەدا (لباس) جۆرە داپۆشینیکە.

حەمدی:

بێ سەر و سامان عەجەب دەریایەکی قەترانە شەو
رۆژی ڕەشیی دۆزەخییکی مودەتی هیجرانە شەو (٤٩)

مەحوی:

فیرقەتی رۆژە دەروونی کردە داغییکی سییا
وێک منی سەودا زەدە ئاتەش زەدە هیجرانە شەو (٥٠)

هەردوو شاعیر لە باسکردنی شەوی مرۆقی دان، لە هەردوو بەیتەکەدا شەو لە داخی دوورکەوتنەوهی یاری ڕەش هەلگەراوه و یارەکش یا رۆژە یار رۆژ ئاسایە لە جوانیدا، حەمدی هەر تەنیا ناوەرۆکەکە ی دووبارە نەکردۆتەوه بەلکو لە روخساریش پیتی کاریگەرە و هەمان سەر و پێش سەر وای ئەوهی هیناوەتەوه کە (هیجرانە شەو) ه، مەحوی هەنگاوێ لە حەمدی زیاتر رۆیشتوو و شەو بەخۆی چواندوو کە لە داخی یاری ئاگری دووری سووتاندویتی.

حەمدی:

هەر شەوی میعراجە تەنیا کائیناتە قیمەتی
(لیلة القدر) ی موقابیل صەدە هەزار رۆژانە شەو (٥١)

مەحوی:

هیندە صاحب سیرپە (میعراج) و شەوی (قەدر) و (بەرات)
خاصە جاتی ئەون و، مومتازە بەم ئەسرارنە شەو (٥٢)

دیسان شەوهکان مرۆقین، هەردووکیان باسی ئەو راز و نەهینیانە دەکەن کە لە شەوی قەدر و میعراجدا پەیدا بوونە، هەردوو بەیتەکان لە ئاستی هونەربدا وەکۆ یەکن و هەر هیندە حەمدی بێرۆکەکە لە مەحوی وەرگرتوو.

حەمدی:

حەمدی لادە لەم حیسابە کافییە بۆ تینگەبوو
چونکە رۆژی رۆشنی ئەهلی دل و رەندانە شەو (٥٣)

مەحوی:

شەو کەسێ پرسی لەخۆ دەرخستنی پەروانە شەو
ئەو وتی: ناتینگە یشتوو تەجرەبە ی مەردانە شەو (٥٤)

ئەمجارە شەوێکان شەوی جەبەرۆتن و لە سنووری نێوان جیهانی هەستی ناھەستی دان، هەردووکیان لەو دەدوین کەوا مەزۆفی دانا تێدەگا کە شەو کاتی تاقیکردنەوێ مەردانی خواپە و لە شەو دا خۆ دەردەخەن وەکو پەروانە کە لە پیتناوی عەشقدای خۆی دەسووتین. هەرچەندە بەیتەکەیی حەمدی ئاستی هونەری نزم نییە، بەلام هیشتا ناگاتە مەحوی کە زۆر شاعیرانە دایەلۆگیکیی لە نێوان دوو کەسی دانا و نادان دروستکردوو لە بارەیی خۆ دەرخستنی پەروانە لە شەو دا.

ئەنجام

- لەم لیکۆلینەوێدەدا توانرا ئەم ئەنجامانە بەدەست بهێنرێ:
- ۱- سروشتی رۆژ لای مەحوی گۆراوە لە دولبەرەوێ بۆ دلداری.
 - ۲- هەرەوێ سروشتی مانگیش گۆراوە و رۆژ لە دەوری دیت و دەچی.
 - ۳- یار لای مەحوی پیتغەمبەرە و لای حەمدی برادەرێکی.
 - ۴- عەشق لای مەحوی هەموو گەردوونی داگرتوو.
 - ۵- شەو لای مەحوی شکۆمەندی و ئایەتی دەگەبەنی.
 - ۶- مەحوی و حەمدی باسی هەردوو شەوی مەزۆفی و جەبەرۆتیان کردوو.
 - ۷- حەمدی کاریگەری مەحوی پیتوێ دیارە لە هەردوو غەزەلی شەو و رۆژدا و کاریگەرییەکەش لە ناوەرۆک و روخسار دایە.
 - ۸- هەردوو غەزەلەکەیی مەحوی سۆفیانەن و پارچەیی دوو مەحوی شیعەرەکەیی حەمدی ئاینی.
 - ۹- هەردووکیان باسی رۆژی ئامادە و گومبوو دەکەن، بەلام مەحوی رۆژی ئەزەلبیسی بۆ زیاد کردوو.

پەرەزێنەکان

- (۱) ناوی مەلا محەممەدی کوری مەلا عوسمانی بەلخییە و لە دەورەری ۱۸۳۶ لە دایکبوو، باوکی خەلیفەیی شیخ عوسمانی سیراجوینی تەوێلە بوو و لای ئەو خۆیندویتی و چووەتە سنە و سابلاخ بۆ خۆیندن و لای موفتی زەهاوی لە بەغدا ئیجازەیی وەرگرتوو.
- لە ۱۸۶۲ بوو تە ئەندامی دادگا لە سلیمانی، لە ۱۸۸۳ چووەتە حەج و لەوێ بەرەو ئەستەمبۆل رۆشتوو و چاوی بەسولتان عەبدوڵخەمیدی عوسمانی کەوتوو و ریزی لیناوە و لە سلیمانی خانەقایەکی بۆ بنیات ناو، لە ۱۹۰۶ وەفاتیکردوو و لە خانەقایەکەیی نێزاو. (دیوانی مەحوی، مەلا عەبدوڵکەری مودەریس، ۷-۵).
- (۲) ناوی ئەحمەد بەگی کوری فەتاح بەگی ساحیبقرانە و لە ۱۸۷۸ لە سلیمانی لە دایکبوو، لە قوتابخانەیی سەرەتایییی رۆشیدیەیی عەسکەری و لە مەزگەفتەکانی سلیمانی خۆیندویتی، نازناوی شیعری (حەمدی)

بووه و هەر له مندالییهوه ههزی له شیعركردووه و مستهفا بهگی كوردی مامی بووه و سالم نامۆزای باوکی بووه. له بزووتنهوهكهی شیخ مهحمووددا نازاری دیوه و ههموو سامانی لهو پیناوهدا خهرجكردووه و مرۆڤتیکی بهههلتۆتست بووه. له ١٩٣٦ وهفاتی كردووه و لهگردی سهیوان نیتراوه.

(٣) فرهنگ اصطلاحات و تعبيرات عرفانی، ص ٤٣١ - ٤٣٢.

(٤) عزف علی وتر النص الشعري، ص ٢٩.

(٥) فرهنگ اصطلاحات و تعبيرات عرفانی، ص ٤٩٧.

(٦) دیوانی مهحوی، ل ١٣٧.

(٧) سهراوهی پیشوو، ل ١٣٧.

(٨) کلیات سعدي، محمد علی فروغی، ص ٦٨.

(٩) دیوانی مهحوی، ل ١٣٧.

(١٠) سهراوهی پیشوو، ل ١٣٨.

(١١) سهراوهی پیشوو، ل ١٣٨.

(١٢) سهراوهی پیشوو، ل ١٣٨.

(١٣) سهراوهی پیشوو، ل ١٣٩.

(١٤) سهراوهی پیشوو، ل ١٣٩.

(١٥) سهراوهی پیشوو، ل ١٣٩.

(١٦) سهراوهی پیشوو، ل ١٣٩.

(١٧) سهراوهی پیشوو، ل ١٤٠.

(١٨) سهراوهی پیشوو، ل ١٤٠.

(١٩) سهراوهی پیشوو، ل ١٤١.

(٢٠) ناوی مهحموودی كوری عهبدولكههیمی شهستههیه له (٦٧٨ ك - ١٢٨٨ ع) له نازریایجان له دایكبووه و له (٧٢٠ ك - ١٣٢٠ ع) وهفاتی كردووه. خاوهنی دیوانی (گلشن راز)ه له بارهی ریتبازی یهكیتتی

بوونه، گلشن راز، شیخ مهحمود شهبستری، چاپ اول سنندج ١٣٦٩ ه.ش، ص ٤ - ٦.

(٢١) دیوانی مهحوی، ل ٢٥٦.

(٢٢) سهراوهی پیشوو، ل ٢٥٧.

(٢٣) سهراوهی پیشوو، ل ٢٥٧.

(٢٤) سهراوهی پیشوو، ل ٢٥٧.

(٢٥) دیوانی مهحوی، ل ٢٥٨.

(٢٦) سهراوهی پیشوو، ل ٢٥٨.

(٢٧) سهراوهی پیشوو، ل ٢٥٨.

(٢٨) سهراوهی پیشوو، ل ٢٥٨.

(٢٩) سهراوهی پیشوو، ل ٢٥٩.

- (٣٠) ديوانى بابا تاهيرى عوربان، ل١٧.
- (٣١) ديوانى مهحوى، ل٢٥٩.
- (٣٢) النجم / ٨ .
- (٣٣) ديوانى مهحوى، ل٢٥٩.
- (٣٤) الكشف الالهى، محمد الطرابلسى، مكتبة الطالب الجامعي، مكة المكرمة، ١٩٨٧، ص٥٧٤.
- (٣٥) ديوانى مهحوى، ل٢٦٠.
- (٣٦) ديوانى همدى، جمال محمدهد محمدهدمين، ل١٦٩.
- (٣٧) ديوانى همدى، ل٧٤.
- (٣٨) ديوانى مهحوى، ل١٣٨.
- (٣٩) ديوانى همدى، ل٧٥.
- (٤٠) ديوانى مهحوى، ل١٣٧.
- (٤١) ديوانى همدى، ل٧٦.
- (٤٢) ديوانى مهحوى، ل١٤٠.
- (٤٣) ديوانى همدى، ل٧٦.
- (٤٤) ديوانى مهحوى، ل١٤١.
- (٤٥) ديوانى همدى، ل٧٧.
- (٤٦) ديوانى مهحوى، ل٢٥٧.
- (٤٧) النبا / ١٠ .
- (٤٨) ديوانى همدى، ل٧٧.
- (٤٩) ديوانى مهحوى، ل٢٥٨.
- (٥٠) ديوانى همدى، ل٧٧.
- (٥١) ديوانى مهحوى، ل٢٥٩.
- (٥٢) ديوانى همدى، ل٧٨.
- (٥٣) ديوانى مهحوى، ل٢٥٦.

سه چاوه كان

كوردیه كان:

- ١- ديوانى بابا تاهيرى عوربان، كيتابفرۆشى رهجهبى، تهران.
- ٢- ديوانى همدى، چ١، جمال محمدهد محمدهدمين، چاپخانهى ئۆفیتىستى سهركهوتن، سلیمانى، ١٩٨٤.
- ٣- ديوانى مهحوى، چ٢، مهلا عهبدولكهرمى مودهريس، چاپخانهى ئۆفیتىستى حيسام، بهغدا ١٩٨٤.

فارسییه کان:

۴- فرهنگ اصطلاحات تعبیرات عرفانی، چاپ چهارم، د. سید جعفر سجادی، چاپ افست گلشن، تهران، ۱۳۷۸.

۵- کلیات سعدی، محمد علی فروغی، انتشارات نشر طلوع.

۶- گلشن راز، چاپ اول، شیخ محمود شبستری، سنندج ۱۳۶۹ ه. ش.

عهده بییه کان:

۷- عزف علی وتر النص الشعری، د. عمر محمد طالب، دمشق، ۲۰۰۰.

۸- الكشف الالهی، محمد بن محمد الطرابلسی، مكتبة الطالب الجامعی، مكة المكرمة، ۱۹۸۷.

کیش و سهروایه کانی شیعری مه حوی

نووسینی: شوکور مستهفا

پهنگه بهه له دا نه چوویم که ده لیم، که له شاعیرتیکه وه کو مه حوی بهه شتی، هیندهی له مه پ نووسراوه بهشی من و ئی وه کو منی به به ره وه نه مایی، له ئه رده و فه زلی، له هونه ر و شاعیریه تی، له دنیای سۆفیگه ری و عیرفانیدا، که م کهس له کورد دهسکی له دوو کردبێ...

راسته مه حوی، به چه شکه ی قوتابخانه که ی نالی و سالم فریشکی هه لدر او ده ته وه، به لام بۆ خۆی، ختوی شه قل و مۆرکی سه رده قی خۆیه تی و زۆر به سانایی و به کراست ده توانی، له شه قل و مۆرکی شاعیرتیکه دیکه ی هه لا و تیری و ته نانه ت که سانیتیکه دیکه ی پاشه وی که به و ژه کی عیرفان و سۆفیگه ریه یی ئه و گۆش کراوه، دهسته پاچه ی سه ر خوانی وین. مه حوی زیتیر له دنیای عیرفاندا- به مانا ئه قلاتیبه که ییم مه به سه ته- باسکه مه له و سۆبایی کردووه، تا عیرفانیتیکه میتافیزیکانه ی به حه و او ده مۆله ق، مه حوی، بۆ هه یج واژه یین، بۆ هه یج زاوا ده یین، بۆ هه یج مه جازی لیکچوواندن، بۆ هه یج مه جازی ئه قلیبه ک، بۆ هه یج کینایه تی، بۆ هه یج جۆره ئیستیعاره به ک، له موسه پرده حه، له مه کنیه، له ته خه ییل، له ته مسیل، بۆ هه یج یه کێ له ورده کاریه کانی به دیعی له فزی و مه عنه وی، دانه ماوه. به و په ری له خۆرا و بێ هه یج زۆر له خۆ کردن و داتاشینی واژه و رسته ی ئیسک گران و ناقۆلا، به سه لیه و مجیزی کورده واریبانه و ته کنیکه به لاغه تی ده لته مه ندی عه ره بی و فارسی به ره هاوه ت و ره وانی و زار و پل پاراوی، هه مه شه سوار و سه رده ق شکینه. گزاره ی له دزبوی و به د فه سالی بی ئاکاری کۆمه ل کیشاوه، دلێ ده گه ل به ده نگ هیتانی هه قبه رستی و بۆ هه قیانه ت، لیتی داوه، شایی به میر و گزیر و شا و سولتانان نه بووه. له ره زای هه ق وه و لاوه، هینده ی با له پیشکه یه کی په روا به دنیا نه بووه.

مه حوی خۆی له قه ره ی زۆرینه ی کیش و سه روایه کانی له باوی عه رووزی شیعری دانسته داوه و هینده ی موویه ک، له نگ و له واری ده شیعره کانی دا، هه ست پی ناکرێ ئه وه ی لێ بترازی که ئه گه ر ناشاره زایه ک، شیعرتیکه به له نگی میزاجی خۆی به شل و شه ویتی و ده خوینی، وه بنووسی... ئه و جا ئه من، وا بینم به سه ره له به ر دیوانه شیعره که یه وه ناوه و به ش به و نه ده ی بۆم هه لسووراوه، شایه تیکم بۆ کیشی هه ر چامه به کی، له شیعری فارسی، بۆ هینا وه ته وه و ئه گه ر ورده سه هویتکم له کاکه محمه دی برام، که دیوانه که ی مه حوی شه رح و شرۆفه فه رموو به سه ر گرتیه ته وه، دیاره دو عای خیرم بۆ ده کا و به ر فه حوای "لکل سیف نبوة ولکل فارس کبوة" ده که وی... جا له به ر وه ی با سه که م زیتیر وه ک زانسته ئه ژماری هیشک و برینگ ده چی، دیاره

به‌خوێندنه‌وه‌ی سه‌رتان ناییشینم، به‌لکو ته‌نێ ژماره و جزوی به‌حره‌کانتان، عه‌رزێ خزمه‌ت ده‌که‌م.

ده‌ باسی سه‌روادا، ده‌لیم، سه‌روا بۆ خۆی ده‌ بنیچه‌دا زانستیکی سه‌ر به‌به‌دیعه و شیعیری فارسی و کوردی، هه‌ر چه‌ند هه‌ر له‌سه‌ر بنجی سه‌روای عه‌ره‌بی پرواوه، به‌لام سه‌روای تاییه‌تی خۆی هه‌یه.

جاری ده‌ هه‌موو شتێکدا، ده‌ شیعیری کوردی و فارسییدا، سه‌روا و په‌دیف هه‌ن، سه‌روا بریتیه‌ له‌ هیندی واره‌ی دوایی به‌یت، به‌مه‌رجی به‌هه‌مان خۆی و به‌هه‌مان مانا دووباره‌ نه‌بیته‌وه، هه‌رچی په‌دیفه، ئه‌وه واره‌ به‌خودی خۆی و به‌هه‌مان مانا دووباره‌ ده‌بیته‌وه. دیاره‌ که‌وشه‌نی سه‌روا به‌پیتی سه‌ر و بۆر و ژیر (بزوین) و زه‌نده‌دار، ده‌بی به‌پینج جزه‌وه:

۱- موته‌کاويس: واته سه‌روایه‌ک که چه‌وار پیتی به‌بزوین و یه‌ک پیتی زه‌نده‌داری هه‌بی، وه‌ک: "سه‌فه‌ربه‌لک" و "فه‌رمان فه‌رما".

۲- موته‌راکيب: واته سه‌روایه‌ک که که‌سی پیتی بزویندار و یه‌ک پیتی زه‌نده‌داری هه‌بی، وه‌ک: "که‌رمم" و "له‌به‌رم".

۳- موته‌داره‌ک: واته سه‌روایه‌ک که دوو پیتی بزویندار و یه‌ک پیتی زه‌نده‌داری هه‌بی، وه‌ک: "سه‌حه‌ر" و "هونه‌ر".

۴- موته‌واتير: واته سه‌روایه‌ک که له‌پیش دوو پیتی زه‌نده‌داریه‌وه، پیتیکی بزوینداری هه‌بی، وه‌ک: "کوناودهر" و "هولواسم".

۵- موته‌راديف: واته سه‌روایه‌ک که دوو پیتی زه‌نده‌داری له‌ دوو یه‌کدی به‌دوادا بێن، وه‌ک: "ده‌ست" و "گه‌شت". هه‌رچی بزوینه‌کانی پیته‌کانی سه‌روان، ئه‌وه شه‌شن:

۱- پ: واته بزوینی پیش ئه‌لفی ته‌ئسیسه و ئه‌ویش له‌سه‌ر "فه‌تخه" به‌ولاوه چیدیکه نییه، وه‌ک: بزوینی "م" له "ماهير" دا.

۲- ئیشباع: واته بزوینی پیش ده‌خیل، وه‌ک "ی" له "سمایل" دا.

۳- هه‌زو: واته: بزوینی پیش پیته‌کانی په‌دیف و قه‌ید، وه‌ک بزوینی "م" له "مه‌ست" دا.

۴- ته‌وجهیه: واته: بزوینی پیش په‌وی زه‌نده‌دار، وه‌ک: "ش" له "سه‌رمه‌شق" دا.

۵- مه‌جرا: واته: بزوینی په‌وی پیش پیتی وه‌سل، به‌مه‌رجی به "خورووج" هه‌ بلکی، وه‌ک بزوینی "ن" ی "دوژمنی".

۶- نه‌فاز: واته بزوینی وه‌سل، به‌مه‌رجی به "خورووج" هه‌ بلکی، وه‌ک بزوینی "م" له "می سپارمت" له فارسییدا.

هه‌رچی پیته‌کانی سه‌روان، ئه‌وانه ده‌کرتین به‌ دوو ده‌سته‌ی پیش په‌وی و پاش په‌وییه‌وه. پیته‌کانی پیش په‌وی:

١- ریدف، وهک: "ا"، "و"، "وو"، "ۆ"، "ی"، "ئ"، "وی" که له پیتیش پیتی رهوییه وه بێن، و
 ئەمەش دوو جۆره:

أ- ریدفی ئەسلی، که بێ ناوبر له پیتیش رهوییه وه دئ، وهک: "ا" له "کار" و "و" له "گول" و "وو"
 له دوور" و "ۆ" له "زۆر" و "ی" له "تیسر" و "ئ" له "نیسر" و "وئ" له "گویی" و "وی" له
 "سویر" دا.

ب- ریدفی زێده، که له نیوان ئەم ههشت بزوتنه ی پیتی رهویدا، زهنه داره که ی ده بی به ناو پ،
 وهک: "ش" له "فرۆشت" دا. له نیوان پیتی رهوی و پیتته بزوتنه کانی "ا"، "و"، "وو"، "ۆ"،
 "وئ"، "وی"، "ی"، "ئ" دا، شهش پیتی (خ، پ، س، ف، ن) داده مه زین.

٢- قهید. واته ئەو پیتته زهنه داری که له پیتیش رهویدا دئ. قهید، ده پیتی ههیه: (ب، پ، خ، ر،
 ز، س، ش، غ، ن، ه) وهک: سهبر، بهخت، سهرو، بهزم، دهشت، دهست، مهغز، پهنج،
 چه په ر.

٣- تهئسیس: واته: ئەو ئەلفه ی که دهگه ل ناو پری بزوتنه داردا له پیتیش پیتی رهویدا، دئ، وهک:
 "ا" له "عاشق" دا.

٤- دهخیل: واته ئەو پیتته بزوتنه داری که ده نیوان ئەلفی تهئسیس و پیتی رهویدا، دئ، وهک:
 "ه" له "ماهییر" دا. ئەوهت له بییر نه چی که دووباره کردنه وه ی پیتی دهخیل، کاریکی ناچاری
 نییه. هه چی پیتته کانی پاش رهوین:

١- وهسله، واته: پیتی پاش رهوییه و، رهوییه زهنه دار دهکا به بزوتنه دار، وهک: "ت" له "موبت"
 به فارسی و "ی" له "دوژمنی" دا.

ئەوجا لیتره دا من، هه چه نده ئەم درێژا دریبیه ته ئی بۆ روونکردنه وه ی مه به ست کردوه و
 رهنگه که م کهس له م سه ر و به نده دا هینده به ته نگ کیش و سه روا ی شیعره وه بی، دهمه وئ به ش
 به حالئ مه حوی ئاماژه بۆ کاربرد ی هونه رمه ندانه و وه ستایانه ی سه روا بکه م. به جوانی سوود له
 سه روا وه رگرتن له که ته گۆریه گه لیکه که شاعیری توانا و زه برده ست، ده گه ل که لک وه رگرتن له
 کار کرد و کارتیکرانی جۆراو جۆری ده روونی، هونه ری، مووزیکی و هتد... په ی به ری، بۆ نمونه
 واژه ی "روزگار" هه موو که سن، به هیندی مایه ی که مه وه، ده توانی بیکا به سه روا، به لام هه موو
 که سی ناتوانی، وهک فیرده وسی به کاری به ری:

"چنان پیش بنشاندت روزگار

که به زو نیابی تو امروزگار"

و هه روه ها واژه گه لی "زین" و "زین" و "رهایی" و "روشنایی" و "حق" رونق" که به ریزه وه ده
 سی به پیتی فیرده وه سی و نیزامی سه عدیدا به م ته رزه به کارباون:

"بفرمود تا اسب زین کنند

دم اندر دم نای زرین کنند
 "رها کن که در من رهایی نماند
 چراغ مرا روشنایی نماند"
 کسانی که مردان راه من اند
 خریداردکان بی رونق اند"

هەر بە کەمێ لەم چوار بەیتە وردبوونەووەیە، تی دەگەین کە هەر چوار واژە "زین" و "روزگار" و "رهایی" و "حق" و "رونق" کە لە سەر وایەکانی بەرەبەرەری خۆیان کورتترین، سەرلەبەریان لە دێرەکانی یەکەمی بەیتەکاندا هاتوون، دە حالتیکدا ئەم شاعیرانە دەیاننوانی ئەم سەر وایانەیان لە دێرێ دوووەمی بەیتەکانیشدا، بە کار بردن، بچ وە ی قسەکانیان زەدەبەکی ئەوتۆی پێکەوتی، واتە بەجۆرێ کە ئاسەواری شاعیرە گەورەکانی زمانی فارسی، بەدیاری دێخن کە سەروا بەکاربردن بەمەرجێ لە عەیبەکانی سەروا بەدوور بچ، دە بەکەم دێرەدا شیعەر جوانتر و بەئاوازتر دەکا... ئەمانە بەش بەحالی سەر واسەرایبێ مەحوی، کەم کەس بەتۆزی قولەپێیدا گەییو و دەسکی لە دوو کردوو. ئەگەر هێنانەووەی دوو واژە عەرەبی لە سەر وادا کە دەتوانی هاوکیشیی دوو دێرە شیعەر راگری، وەک: ئەم بەیتە ی نیزیامی کە دەلی:

"اي چاردة سالءة قرءة العين
 بالغ نظر علوم كسونين"
 خۆ مەحوی ئەم کارە ی لەکن هەر وەک ئاوخواردنەو وایە، وەک:
 "بەجی نایە دەبی رووکەینە سارا
 حەقی ئادابی مەجنونی لە شارا"

"کە تیغت دل دەکا دوو قەد، دەدا تەبشیری (قد اقلح)
 دەنووسیتن لە صفحە ی سینە تەفسیری (الم نشرح)
 "حەیاتم صەرفی عیشقت کرد بەئومیدی (فمن يعمل)
 بەهیجرت کوشتم و نەتکردهوه فکری (ومن يعمل)"

ئەمن پێم وایە شاعیرانی وەک نالی و مەحوی لەم روووە لە سەلەف سەلەفیتە ی سەر واپەرادیدا لە شاعیرانی فارسی زمان کەم پایەتر نەبوون.

هێندێ نموونە ی عەرزووی شیعری مەحوی

یەك: بەحری هەزەج موسەمەن سالم

مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن
 ---u /---u /---u /---u ---u /---u/---u /---u

وهك:

اگر آن ترک شیرازی بدست آرد دل مارا
بخال هندویش بخشم سمرقند و بخارا"
(حافز)

- ۱- به یادی ئەو له به، ئەی شوخی روومەت رۆژی مەه غەبغەب
له با له ب ما له نالەم سینه، هەرۆک کۆتری له بلەب
- ۲- که تۆ غایب له بهر چاوم دەبی، چم بی له تۆ غایب!
قیامەت حازری بهر چاومە خۆم له خۆ غایب
- ۳- دەپرسی بۆچی من دەرکەوتم و دل بۆ له تۆ غایب
که وختی رۆژەهلات، ئەلبەت دەبی شەونم له خۆ غایب
- ۴- خەلاسی بوونی قەت ناوی ئەسیری زولفی زنجیرت
له بهر تیرت، مەلەک بی، هەلفرینی نەبووه نەخچیرت
- ۵- خەرامی ناز ئەگەر هینایه له نجە سەروی مەزوونت
وهکو له یلا، لەسەر ری پرسشی که حالی مەجنوونت
- ۶- بە دەم ئەمواجی خۆینی ئەشکەوم، بروانه چۆنم بۆت
دەروونم کەیلی زووخى دەرد و غەم، بروانه چۆنم بۆت

۷- به (مەوجی)، به یته که له نگ دەبی، دەنا دەبی (خ) ی "خۆینی" به کەسەری موخته له سه
بخۆینییه وه، به لام کاره که به (ئەمواجی) پیک دی و چ پیوست به وه ناکا به Xiwēn
بخۆینییه وه.

- ۸- خودا بیدا، له هیلکی دەدا، سەیری هەیه ریکهوت
وه نهوزم دا، نیگارم هاته خەو، ئەم شەو خەوم پیکهوت
- ۹- که تیغت دل دەکا دوو قەد، دەدا تەبشیری (قد افلح)
دەنوسیتن له سەفحە سینه تەفسیری (الم شرح) دا به
- ۱۰- بە سوورمه بۆیه دولبەر خەنجەری موژگانی دا پەرداخ
دلی هەل ناگری ببیی له کوشتهی دەنگی ئۆف و ناخ
- ۱۱- دلی سووتا به حالی زاری تیلفی دلّم و چاری کرد
سەری زولفی له دەم نا، زەهرە ماری پر به زاری کرد

١٢- ئەگەر تۆرۆو بەخالیکی لە لەیلا شوخ و زبباتر
 منیش ئاشفته خالیکی لە قەیسەم شیت و شەیداتر
 ١٣- موحەققە هەر کەسێ مەسلەکیە حەق، حەققییە مەنزور
 سلوکی چۆنە سەردارە، تەریقە ی پیریە مەنسور
 ١٤- ئەوەندە ی ئەهلی دنیان ئەهلی دنیا، تاقە پۆژی گەر
 بەقەرنی من ئەوند ئەهلی خودابم دەبە پتەغەمبەر
 ١٥- شەتی ئاوی کە زاھید بۆ وزوویە ک کردوو زایع
 فەقیەر، هەر بەپایە ک ئەو هەموو رەنگە ی چوو زایع
 ١٦- ئەوی ئەمڕۆ بە دەوری نەختیایە هەلە لەی مەخلوق
 لە دەوری نەعیشا سبەحە ی دەبینی وەلە لەی مەخلوق
 ١٧- کە شیخ و واعیز و سوئی بەجەننەت بەن گەد و گیپال
 دەبی ئەمسالی ئیمە بۆ جەھەننەم بەن سەر و سیپال
 ١٨- شەنی بادی بەھاری، هاتەو خۆشی لە تۆ بولبول
 بەشایی هاتی گۆل کۆکی کە سازی چەھچەھە و غولغول
 ١٩- حەیاتم سەرفی عیشقت کرد بەئومیدی (فمن یعمل)
 بەھجرت کوشتم و نەتکردهو فکری (ومن یعمل)
 ٢٠- بنازم من بە کوفری زولفی تۆ ئەی ئافەتی ئیسلام
 کە ئەستۆبەندی جیزیە ی خستە مل ئیمانی خاس و عام
 ٢١- دیارم دەیری عیشقە، جی بەسووتن بی لەوئ دەگرم
 کە من مشتتی چل و چیموم، بەچی بێم کەلکی چی دەگرم؟!
 ٢٢- لە ناکەس کارییا، خاکم بەسەر، رۆیی بەبا عومرم
 خودا تۆ بژیتنە تا لەبەر قاپیی کەسێ دەمرم
 ٢٣- ئەوی دلدار و دولبەرمە ئەوا دەروا لەبەر چاوم
 بەدوویا بۆچی دل نەتوتیت—هەو، نەروا لەبەر چاوم
 ٢٤- لە باسی مەینەت و دەردی دەروونی بۆیە دەم نادەم
 لە خویناوی دلی پر غەم کە سینەم مەوج ئەدا تا دەم
 ٢٥- ئەسیری سەیدی قەیدی کەید و شەیدی نەفسی ئەمارەم
 لە دەست ئەم مارە بەد چارە، چییە چارم، خودا چارەم!

٢٦- به نووری بادی که شفی زولمه تی ته قوا نه که م چیکه م
به شه معیکی وه ها چاری شه ویکی وا نه که م چیکه م

•ووو: به حری هه زه ج موسه دده س مه حزووف

مفاعیلن مفاعیلن فعولن مفاعیلن مفاعیلن فعولن

--u/---u/---u --u/---u/---u

وهک:

"دلم در جنبش امــــد باردیگر

ندانم تاجسه دارد باز در ســــر"

(فهروخیی سیستانی)

١- نه وهک هه ر چاوی مهسته، خوشی هه ر مهست

به لادا دئ، که دئ، وهک تورکی سه رمهست

٢- دهمت چی؟ پر له دور، دورجیکی یا قووت

نیشانهی مۆری چی؟ خه تتیکی زمرووت

٣- شوکور رۆژ ئه و مه هه له و دوره ده رکهوت

له میوه ئه شک و ئاهی ئیمه سه رکهوت

٤- له ئۆلکهی عیشقه دا، بی چوونه سه ردار

به ئاسانی مه زانه بوته سه ردار

(نووسینی "عیشقه دا" به "عیشقه دا"، که سه ری موخته له سه بی راستره، چون کیشه که ی بی

له نگ نابیی).

٥- پیرسه حالم، ئیه مالی وه فا بهس

بترسه تۆ له حه ق، جه ور و جه فا بهس

٦- به کسه نابیی بتی من ئاشنا قهت

غه زاله ی بهر نییه رامی وه فا قهت

٧- که لامیکه له حیکهت که یل و جامیع

عه تاکه ر هه ر به که، هه ر ئه وشه جامیع

٨- چ خاکئ که م به سه رما، مامه وه تاک

به لیو ئاه و به چاو ئه شک و به سه ر خاک

۹- زه مانه ی پر ته عه ب ده ی کاته تیروک
 له تی نانت ده داتی دوو به شی نوک
 ۱۰- وتی: بۆچی وه ها بی تین و بی رهنگ؟!
 وتم: تو بۆچ ئەمەندە شوخیی و شهنگ؟!
 ۱۱- به پیر ئەو ما هه وه چووم و به سه رچووم
 په ری بوو، ئەو نه بوو، شه و بوو، به سه رچووم
 ۱۲- به هاری عومر ئەو ا گه ییه حوزه یران
 که چی وه ک کووده ک ئیسته ده چمه سه یران
 ۱۳- له مه یخانه خودا! گهر ئیمه ده چین
 به کی به ین ئیلتیجا، بۆ کی هه ده چین؟!

ئە: به حری هه زه ج موسه مهن مه قسوور

مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل
 --u /---u /---u --u/---u/---u

وهک:

"سحرگه بلبلی اواز می کرد
 همی نالیید و با گل راز می کرد"
 (سه مان ساوچی)

۱- هه موو عاله مته پابه ند و له دامان
 که چی ده ستی که شت ناگاته دامان

چوار: به حری هه زه ج موسه مهن ئە خه رب مه کفووف مه قسوور

مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن
 --u/u--u/u--u/u -- --u/u--u/u--u/u --

وهک:

"دیگر به کجا می رود این سرو خرامان
 چندین دل صاحب نظرش دست به دامان"
 ۱- نیسبه ت بدری حوور و په ری گهر به له تو چوون
 بالییده ده بن تا ده گه نه ئە وجی له خو چوون

پیشخ: به حری موحتهس موسه مهن مه خبوون نه صلهم

مفاعلن فعلاتن مفاعلن فع لن مفاعلن فعلاتن مفاعلن فع لن
 --/-u-u/--uu/-u-u/ --/-u-u/--uu/-u-u

۱- "ز جگر زخم تو معمور و دل ز عم شادا است
 نه وهنده بابه تی عه یشی نه داوه بو شا ده ست"

شەش: به حری موزاربع نه خرهب مه کفووف مه خرووف

مفعول فعالات مفاعیل فاعلن / مفعول فعالات مفاعیل فاعلن
 u - - / u - - u / u - u - / u - - - u - / u - - u / u - u - / u - -

وهک:

"ساقی بیبا که شد قدح لاله پر زمی
 طامات تا به چند و خرافات تابکی"
 ۱- لهم به حری فیتنه به لکی نه جاتت بدا خودا
 داوینی باخودا بگره و و به رده ناخودا
 (کورد نالئ: "bigire" به (و)ی عه تفی بو ردار راستره).

۲- زلهی موعه للیم نه و گوئی رووتیه خسته ته ب
 "تبت یدا ابي لهب"ی بی نه ده ب
 ۳- یار از وفا گذشت بر این کشته ء جفا
 شد مشهدم ز مقدم او روضه ء صفا
 ۴- دلدۆزه تیری ئاهی فه قیرانی رووت و قووت
 بو کوشتنه هه میشه که ئاماده شیرری رووت

ههوت: په جه زموسه مهن مه خبوون نه هه تم

مستفعلن مفاعلن مستفعلن فعول مستفعلن مفاعلن مستفعلن فعول
 - u / - u - - / - u - u / - u - - / - u / - u - - / - u - u / - u - -

۱- زه مزه م چیبیه ؟ به زه مزه مهی ئایات و سه د حه دیس
 پابوونه وه له شه ئنی نییه تینه تی خه بیس
 ۲- ئهی نه و که سه که مهستی غورووری به هاتی کار
 به رده سستی زۆره بدره په رۆیه ک له کاری چار

۳- ئەو عیشووه بازه دهرهقی من چاره گرژه باز
 بیچاره ماوه بهنده خوداوهندی چارهساز
 ۴- بی میهر و بی مرووتی توهر (علی الخصوص)
 دهرهقی فیدائییانی جگهر سووختهی خولوووس
 (بیم وایه، نابیی "سوخته" بنوسری!)

۵- واعیز له رهندی مهیکهده دهگری که ئیعتیراض
 رازی نییه بهسه نویشتی ئەزهل (انی لراض)
 ۶- دۆزهخ له عیشقه خالیی و جهننهت له دهرد و داغ
 عاشق له ههشریشا نییهتی جیی دلی فهراغ
 ۷- مهئلووفه زهوقی زاهید ئەوهنده بهتامی نیسک
 بیگانه ماوه شهمی له نهشئهی خیتامی میسک
 ۸- پهروانهیهک به بولبولی وا وت که (بولفوضوول)
 سووتانه ئیشی ئەهلی مهحهبهت نه هووله هوول
 ۹- نالهم له سینه، ههم له دلهم دهرد و غهم ههرام
 بی، بی تو بهزمی عوشهت و عهیش ئهر نهکهه ههرام
 ۱۰- پروانه سووتنم، وهره، پروا که من نهمام
 پهروانه ئیترم نییه پهروا که من نهمام

ههشت: بهحری رهمل موسهمن مهحزووف

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن
 - u - / - - u - / - - u - / - - u - - u - / - - u - / - - u - / - u - / - - u -
 وهک:

"باغبان گر پنج روزی صحبت گل بایدش

بر جفای خار هجران صبر بلبل بایدش"

(حافظ)

۱- دل له سهه خۆ چوونی پهی دهر پهی دهلیلی یاره هات
 عهقل و هووش ئەی دل بکه حازر، له پیشه کاره هات
 ۲- خۆ نهگهر چاوی ههیاتی برییه ئاوی ههیات
 من له خاکی دهری جانانه مه ههر ئاوی ههیات

- ۳- ئیتیففاقی، ئافتاب ئانئ موقابیل بوو به پرووت ئافه تیکی دی، نه ما تابی، بوه ستی پروو به پرووت
- ۴- ساقی، ئه ی مایه ی ئه دهب له ب، په رچه مت په یحانی پروو نیم خه ندی که له غونچه، ده رخه سه رچاوه ی سه بوو
- ۵- بهس بکه، ئه ی ئه شکی خوتینیم، به غه مازی ته لاش رازی عیشق و ده دری دلّ خو هه رچی بوو کردووته فاش
- ۶- ئه وده مه پۆم له سه ر له ب بوو له بهر ده ردی فیراق هاتو زوو کاردم به یئ شایاشی، (نعم الاتفاق)
- ۷- پرووتی دی، له و پۆزه وه سه ره گه ردا نه پۆژ گه یبه ئیواره، وه کو من ئیشی قورپیانوه پۆژ
- ۸- پرسرا حاله، که من که وتم له بهر پیا دریش ئه و وتی: هه ر سیبه ری دیوم بووه سه رسام و گیش
- ۹- لالغاوه ی واعیز ئه مرۆ مه و ج ئه دا، ده م پر له که ف ریشی قیروسییا، کتیبی وه عزه که ی بوو به رته ره ف
- ۱۰- ئاشتی تو، تۆری من، بو یئ سه باتی هه ردوو یه ک گه یوه ته هه ددی یه قین، ئه م دوو یه قینه ن هه ردوو شه ک
- ۱۱- بیبی، یا نه بیبی، من داد و بیدادی ده که م گوی بداتی، یا نه داتی، ئاه و فه ریادی ده که م
- ۱۲- غونچه دلّ بوونم له هه سه ره ت لیتوی تۆبه غونچه ده م! غونچه که ی تۆ مه ر شیفادا غونچه که م، ئه ی غونچه که م!

نۆ: به حری په مه ل موسه مه ن مه خبوون مه قسوور

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن
 - u u/ - - u -/ - - u -/ - - u -/ - u u/ - - u -/ - - u -/ - - u -
 وهک:

"دارم از زلف سیاهش گله چندان که مپرس
 که چنان زو شده ام بی سر و سامان که مپرس"
 ۱- که م بوو وهک ئه و ده مه، سیدق، ئه م ده مه هه م که م بووه قات
 فه ره حی نه ک به دوا بی غه م و هه م هه م بووه قات

٢- تۆ نه بی مه لجه ئی من بی، ئە به ده ن نیمه مه لاز
 له و دهره بیته و دهرم که ی، به خودا نیمه مه لاز
 ٣- بۆته موئیس، بۆته مه ئوا، قه وم و شاری (ئه له یاز)
 دیوی بیته، جی به جی ده روا به باری (ئه له یاز)

٥٥: به حری ره مه ل موسه دده س مه جزووف

فاعلاتن فاعلاتن فاعلن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن
 - u - / - - u - / - - u - / - u - / - - u - / - - u -

وهک: "افتاب از کوه سر بر می زند
 ماهروی انگشت بر در می زند"
 (سه عدی)

٥٦: به حری موخته س موسه مه ن مه خبوون ئە صلهم

مفاعلتن فاعلتن مفاعلتن فع لن مفاعلتن فاعلتن مفاعلتن فع لن
 - - / - u - u / - - u u / - u - u - - / - u - u / - - u u / - u - u

وهک:

"چو مست من ز خمار شبانه برخیزد
 هزار فتنه و شور از زمانه برخیزد"
 (جامی)
 ١- به داوه وه عزیزی و، خووشی به تاوه (یا حافیز)
 له هه لقولانه که لیککی دهم و لچی واعیز
 ٢- به خاک پای عزیزت که عهد نشکستم
 زمن بریدی و با هیچ کسی نپیوستم

کورتیه ی باسه که

- ١- لهم باسه دا له مه ر کیش و سه روای شیعی مه حوی قسه کراوه، که بۆ یه که م جاره، - به ش به و نه ده ی به نه ده بزانه - شیعی شاعیره کائمان لهم رووه وه پراکتیکانه، له سه ری نووسرا بی.
- ٢- نووسینه که چه نه نمونه یه که له مه ر کیش و سه روای شیعی مه حوی، که ده کتیبیکی به ریلادا بۆ له چاپدان ئاماده کراوه.

۳- وا به دیار ده که وئ که مه حوی خۆی له زۆریه ی کیش و سه روایه کانی له بار و ناله باردا، تا قی کردۆته وه.

۴- ئه وهندی من شاره زاییم ههس- ئه تو له وه گه پئ ئه گه ر شیعریکی به هه له نووسرا بیته وه - له پرووی کیش و سه رواوه، ههستم به له نگ و له واری شیعره کانی نه کردوه.

۵- مه حوی زیتیر شیعی به هه موو جو ره کیشه کانی "هه زه ج"، "یه مه ل"، "یه جه ز"، "موجته س"، "موزاریع" و "مونسه ریح" و "موتنه قاریب" هۆنیه ته وه.

زههانه

زههانهی پر تهعهب دهتکاته تیروک
 له تی نانت دههاتی دوو بهشی نوک
 پیــــــــــــــــالهی دیده لهبریزه، دلا توش
 بجوشه، سازی ناله ههم ببی کوک
 بهنوکی تییری شوخیکی کهوا چوخ
 له بهرما تن بووه جامهه ی برنجوک
 بهکولمی ئالییا ئالا خه تی سهبز
 ترنجی کهوته بهر پهنجهه ی ترنجوک
 گهر ئه م ریش و سهره ی زاهید له گهل بی
 ده بی جهننهت بهدهشتی شهنهگ و پیشوک
 پهقیبه لهعنه تی، عاشق دهکهه ی پهجم
 له باتیی سهگ دهکهه ی شیرئ سهمه ندوک
 بهخوژیایی له «مهحوی» بهس بردهنجه
 نهجیبی، مهگره وهک هوکل، بهگم، هوک

مههوی

دهقی کراوه له هۆنراوهکانی مه‌هویدا

په‌ئۆف عوسمان

شیتهل کردن^(۱) و خویندنه‌وهی ده‌قه کۆنه‌کان به‌دید و پیتوانه و سیستمی رووناکیبیری نویی سه‌رده‌می رۆبۆت و ئینته‌رنیته‌ هەر له‌ خۆیه‌وه‌ جۆزه‌ سرکی و سلّه‌مینه‌وه‌یه‌ک دینیتته‌ گۆری، دیاره‌ ئهم‌ هه‌ولّه‌ موغامه‌ره‌ نامیژه‌ ده‌شیت چه‌پکی بنه‌ما و مه‌رجی تاییه‌تی خۆی هه‌بیت، که هه‌ندیکیان په‌یوه‌ندی به‌خودی خوینته‌ر و په‌خه‌گره‌وه‌ هه‌یه، وه‌ک ئاست و به‌هره، هه‌ندیکی تریان په‌یوه‌ندی ئۆرگانی به‌سیستمی فۆرمه‌له‌بوونی ده‌قه‌وه‌ هه‌یه:

هه‌ندیکی مه‌رجی تری ئه‌و خویندنه‌وه‌یه‌ به‌نده‌ به‌رگه‌زی باه‌ته‌که‌وه، ده‌قی ئه‌ده‌بی کراوه‌ ئه‌و تیکسته‌ ده‌ولّه‌مه‌نده‌یه‌ که ده‌توانیت هه‌موو تاقیکردنه‌وه‌ و ده‌ولّه‌مه‌ند و ئه‌بستمۆلۆژییه‌کانی په‌خه‌گره‌ه‌لمۆی و په‌نجه‌ره‌ی ده‌ولّه‌مه‌ندکردنی ده‌ق له‌به‌رده‌م خوینته‌ردا بخاته‌ سه‌ریشته‌، پیده‌چیت هه‌ندیکی جار هیند راو‌بۆ‌چوونی به‌هه‌بیز و فره‌ لک له‌سه‌ر ده‌قیکی له‌ خودی ده‌قه‌که‌ و روژینه‌تر بیت، ده‌قی کراوه، هه‌موو خویندنه‌وه‌یه‌کی نویی ژیرانه‌ ده‌ولّه‌مه‌ندتری ده‌کات و نه‌یینی داهیتانه‌کانی باشت‌ر والا ده‌کات، مه‌رج نییه‌ ده‌قی کراوه‌ له‌به‌رده‌م هه‌ست و بییری خوینته‌ردا پابه‌ند بیت به‌ته‌نیا لایه‌نی هونه‌ری و به‌دیها‌تنی مه‌رجه‌ پۆزه‌تیه‌یه‌کانی میتافۆر؛ به‌لکو ناو‌ه‌رۆکه‌ ده‌ولّه‌مه‌نده‌کانیسی، یان ئه‌و تیکستانه‌ی که کیشه‌ مرۆ‌قاپه‌تی و ئه‌نتۆلۆژی و ژیاریه‌یه‌کان به‌رجه‌سته‌ ده‌کات، به‌په‌چه‌وانه‌ی ده‌قی کراوه‌وه‌ ده‌قی داخراو هه‌رگیز ناتوانیت وه‌لامی تیوره‌ نوێکانی په‌خه‌ بده‌ته‌وه‌ و خوینته‌ریش بخاته‌ سه‌ر که‌لکه‌له‌ی بیه‌رکردنه‌وه‌ی قوول و چهند لایه‌نه‌، جگه‌ له‌وه‌ش له‌ چه‌قی خالیکدا وه‌ستاوه‌ و کونبه‌ر بووه، قسه‌کردن له‌سه‌ر هۆنراوه‌کانی مه‌حوی مه‌زن، ده‌شیت پانتایییه‌کی گه‌وره‌ی فره‌ مه‌ودا بگرتته‌ خو، دیاره‌ فره‌ مه‌وداییش حاله‌تیکی په‌های وا نییه‌ که شیعره‌کانی سنوور به‌ندیه‌کی ئه‌وتۆ بکرتن، وه‌ک ئه‌وه‌ی که په‌یوه‌ندی ئۆرگانی له‌ نیوانیاندا نه‌ما‌بیت و کۆمه‌له‌ کیتلگه‌یه‌کی به‌یه‌ک نامۆ بن، تیکسته‌کانی دیوانی مه‌حوی زاده‌ی بیه‌ر و ئه‌ندیشه‌ و عه‌بقه‌ریه‌ت و دا‌رشتن و ریک‌خستنی خودی مه‌حوی، به‌لام ده‌بیت په‌چاوی ئه‌وه‌ش بکرتت ئاستی هه‌موو تیکسته‌کان چون یه‌ک نین له‌به‌ر کۆمه‌لێک هۆی خودی و باه‌تی، چونکه‌ ئه‌و هۆنراوه‌ له‌ کات و ته‌مه‌ن و رووداوی جیاجیادا نووسراون، ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که هه‌ندیکی باه‌ت بۆ شیع‌ر پتر مل ده‌دا وه‌ک له‌ باه‌تیکی دی.

دیاره‌ ئه‌م هۆکارانه‌ په‌نگرتی تیروزمی داهیتان له‌ ئاست و بۆن و به‌رامه‌ی شیعرا ده‌که‌ن، ئه‌وی راستی بیت که‌م تابه‌شیت فرسه‌ت بۆ لیدوان و توێژینه‌وه‌ له‌سه‌ر مه‌حوی له‌ بار و هه‌لکه‌وتووتر بووه‌ وه‌ک له‌ (سال‌م و کوردی)، دیاره‌ ئه‌م دووانه‌ش که‌متر نه‌بوون له‌ مه‌حوی، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی

(نالی و مه‌حوی) زانایه‌کی گه‌وره‌ی وه‌ک مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌ریس راڤه‌ی نه‌کردوون، ئیتر که‌متر خه‌لک به‌ لایاندا ده‌چیت یان هه‌ر پیتیان ده‌وێڕێ! بابه‌تی ده‌قی کراوه‌ لای مه‌حوی تا ئیستا ده‌ستی بۆ نه‌براه‌ه‌ و پیتیستی به‌میتۆدی هیرمونتیکا هه‌یه‌ که‌ ئه‌ویش له‌ ئاست تاک گه‌رابی توێژه‌ره‌ودا په‌رت په‌رت ده‌بیت، دیاره‌ تاک گه‌رابی مه‌به‌ست له‌ دا‌بران و ئامرازگه‌ریانه‌ی خود (الآلیه) نییه‌ له‌ پرۆسه‌ی رووناکبیریدا وه‌ک دیارده‌یه‌کی سوسولۆژی، ده‌قی کراوه‌ لای مه‌حوی ئه‌و تیکسته‌ دا‌هینراوانه‌یه‌ که‌ چاره‌ قرزالییه‌کانی شیعرییه‌تی تیا ئه‌دره‌وشیتته‌وه‌، خوریه‌ی نه‌پینی دا‌هینانه‌کان وه‌ک برووسکه‌ له‌ مێشکی خوێنه‌ردا بارانی ئه‌فسوون و ته‌ئوبلی سه‌رته‌لانه‌ ده‌بارینی، پرۆگرامی ئه‌م نووسینه‌ ده‌ستنیشان کردنی چهند به‌یتیکی کراوه‌یه‌ که‌ له‌ درزی نیوانیه‌وه‌ ده‌شیت خوێنه‌ری پسپۆر که‌شفی گه‌لی پانتایی و دورگه‌ی نه‌بیراوه‌ و دلۆفانی ئه‌وتۆ بکات که‌ له‌ ئه‌نجامدا شیعرییه‌ت بکاته‌ ده‌سته‌ گول و ده‌ستنیشانی عه‌بقه‌ریه‌ت و جیهانگه‌رابی ده‌قه‌ سه‌رکه‌وتوه‌کانی مه‌حوی پێ بکات.

١- مه‌حوی ده‌لیت:

له‌هه‌ر جیهه‌ک هه‌لی خورشیدی عیشقی گول رۆخان «مه‌حوی» (٢)

ئه‌گه‌ر عه‌قلی ببی، له‌و جیهه‌ ناوگی عه‌قل چبکا؟!

شیعرییه‌تی ئه‌م به‌یته‌ به‌ر له‌ هه‌ر شت مه‌ئولف کردنی نامه‌ئولفه‌، له‌ سیستمی باوی دا‌هینانه‌ جو‌زیه‌جو‌زه‌کانی شاعیرانی تر و هه‌لفرین رووه‌و لوتکه‌ به‌رزه‌کانی دا‌هینان، ئه‌قلانییه‌تی نیویه‌یه‌که‌- نه‌ک ده‌ره‌وه‌ی- بوته‌ ناوگی و له‌گه‌ل هه‌له‌هاتی لیزگی خو‌ردا ده‌بیتته‌ هه‌لم و له‌به‌رده‌م سوپای خو‌ری عیشقا ده‌پرنگیتته‌وه‌، مه‌حوی وه‌ستایانه‌ ئه‌وه‌ی به‌رجه‌سته‌ کرده‌وه‌ که‌ پانتاییه‌کی شیتواو (مساحة‌ متوترة) له‌ نیوان هه‌یزی عه‌قل- به‌په‌چه‌وانه‌ی رۆشنبیری باوه‌وه‌- شکستی له‌به‌رده‌م وزه‌ میتافیزیکیه‌کانی خو‌شه‌وبستیدا هیناوه‌، ئه‌و شیتواوی و دژیه‌کبوونه‌ له‌ نیوان گه‌رمای خو‌شه‌وبستی و ناوگی عه‌قلا دا‌ینه‌مۆی دا‌هینانه‌که‌یه‌، رولان بارت ده‌لیت: (٣)

(ده‌قی له‌زه‌ت ئامیز ئه‌و ده‌قه‌یه‌ که‌ دلنیامان ده‌کات، چالاکی و پرپوونمان پێ ده‌به‌خشێ و دیاره‌ ئه‌و ده‌قانه‌ش زاده‌ی رۆشنبیری و ئاسووده‌یی خوێنه‌رن).

مه‌حوی له‌ دیوانه‌که‌یدا هیند ئه‌م واتایه‌ سه‌رنجی راکیشاهه‌ له‌ چهند به‌یتیکی تردا دووباره‌ی کردۆته‌وه‌، به‌لام به‌بارگه‌کردنی واتا و ده‌لاله‌تی نوێ و له‌ کۆنتیکستی (سیاق) جیا‌جیادا.

هه‌ر له‌م فه‌زایه‌دا مه‌حوی ده‌لیت:

که‌ دل ده‌توتته‌وه‌ بو تو، ده‌که‌ی ئه‌و رۆژه‌ تو‌ پروا (٤)

که‌ خو‌ ده‌رخه‌ی وه‌کو خو‌ر دل وه‌کو شه‌ونم له‌ خو‌ پروا

دیسانه‌وه‌ ده‌لیت:

ده‌پرسی: بوچی من ده‌رکه‌وتم و، دل بوو له‌ تو غایب (٥)

که‌ وه‌ختی رۆژه‌لات ئه‌لبه‌ت ده‌بی شه‌ونم له‌ خو‌ غایب

دیاره وشه‌ی (غایب) (رد الصدر علي العجزة) و تکراری سواو نییه.
دیسانه‌وه له هه‌مان و اتا ده‌لیت:

تۆ که ده‌رکه‌وتی، مه‌پرسه چی به‌سه‌ر دئ جان و دل (٦)
حاله‌تی شه‌ونم ته‌ماشاکه به‌وه‌قتی رۆژه‌ه‌لات
دیسانه‌وه بۆ هه‌مان بابه‌ت ده‌لیت:

به‌جیلوه‌ی ئه‌و، وه‌کو شه‌ونم، فری هه‌ر عه‌قل و هۆشی بوو (٧)
که سببه‌ر مه‌حوه له‌و جییه هه‌تاوی له‌حظه‌یه‌ک لی که‌وت

وه‌ک هه‌مام بۆ کرد ئه‌قل له‌ کۆمه‌لگا و له‌ بواره ئه‌کادیمییه‌کاندا ره‌مزی مانه‌وه و لۆژیک و
به‌رقه‌راره‌بوونی تاقیکردنه‌وه سه‌رکه‌وتوه‌کانه، به‌لام سۆز به‌په‌یچه‌وانه‌وه دواکۆتا و دوور له
هاوکیشه‌کانی ئه‌قله، مه‌حوی هه‌ر دوو ته‌وه‌ره‌که‌ی (ئه‌قل و سۆز) ی به‌وزه نه‌بینه‌راو داهینه‌ره‌کان
جی گۆرکی پێ کردوه و به‌هه‌یزی میتافۆزی مه‌ر (عه‌قلی عه‌قل) په‌نجه‌ره‌ی داخراوی مه‌ر و اتای
فه‌ره‌هنگی وه‌ستاو له‌به‌رده‌م جیه‌انبینییه‌کی داهینه‌راو دا کردۆته‌وه، ده‌شیت منی خوینه‌ر هه‌ولتی
ئه‌وه‌ش بده‌م که ئایا خودی مه‌حوی له‌ ناواخنی به‌یته‌کانیا هه‌مای راسته‌وخۆ هه‌یه بۆ ده‌قی کراوه
یان نا؟ دیاره ئه‌م به‌یته‌ی مه‌حوی جوړه مۆرکیکی ئه‌و ده‌لاله‌ته‌ی پتویه‌یه: (٨)

له‌هه‌ر شیعری له‌ دیوانت ده‌جۆشی نه‌شه‌یه‌ی «مه‌حوی»
سه‌دایه‌کی له‌ یه‌کتر جوئ ده‌دا هه‌ر تاری قانونت

دیاره (نالی) یش هه‌مان جه‌ختی له‌سه‌ر ده‌قه‌کراوه‌کانی خۆی کردوه و ده‌لیت:
نه‌ظمی (نالی) میثلی ئاو و ئاوینه‌رهنگی نییه (٩)
دوو رووه بۆ سه‌یری خاطر: یه‌ک خه‌فی و یه‌ک ئاشکار

٢- مه‌حوی ده‌لیت:

ئه‌گه‌ر ئازاده‌گیه‌ک بی له‌ عه‌ده‌مدا بۆمان (١٠)

چی هه‌یه غه‌یری به‌په‌یچی په‌له‌په‌ل داوی حه‌یات

مه‌حوی وه‌ک هه‌ر شاعیریکی سۆفی و عیبرفانی میتۆدی ژبان و عه‌ده‌م به‌خه‌ستی چۆکی
داداوه‌ته سه‌ر مه‌به‌سته تاییه‌تیکانی و به‌ره‌نگی جوړ به‌جوړ له‌ هۆنراوه‌کانیدا ره‌نگی داوه‌ته‌وه،
سه‌ره‌جم وشه‌کانی نیوه دپیری یه‌که‌م جگه له (بی) کراوه و سه‌ریه و اتاگه‌لی جیباوازن، دیاره
جیباوازی و اتای وشه وه‌ک خودی خۆی له‌ سیاقدا گۆرانی چۆنیته‌ی تری به‌سه‌ردا دیت، نیوه دپیری
یه‌که‌م رسته‌یه‌کی مه‌رجیه (شرط) و وه‌لامه‌که‌شی له‌ نیوه دپیری دووه‌مدا کۆتایی پێ دیت، بیری
سۆفی گه‌رایبی له‌ هه‌ندیک حاله‌تدا نوقمی ره‌شینییه‌کی سه‌رتاپاگیری ده‌بیته و فه‌لسه‌فه‌ی
ژیانبیش لای ئه‌و ده‌بیته جوړیک له‌ نه‌هه‌لسته‌یه‌ت، واته ده‌سه‌ردان له‌ هه‌موو ئه‌گه‌ره

پۆزه تیفیه کانی ژبان، خۆجاریش هه به لیزگی نووریکی ئیلاهی در به تاریکیه کان دهدا و ده پۆزته سهر پانتایی زامی گومان و دوو دلێه کان، وشه ی (ئه گهر) له کۆنتیکست (سیاق) ی به یته که دا نه گه شتۆته بن به ست بوون و له چه قی ده لاله تیکدا نه وه ستاوه، (ئه گهر) دوو ئه نجامی دژیه که له خۆیدا بارگه ده کا که بوون و نه بوونه، ئایا له عه ده مدا وه ک مه حوی به هیمما پیمان ده لێ نازادی هه یه؟ وشه ی (نازاده گیسه ک) دیسانه وه وشه یه کی ئیجگار کراوه یه و ده شیت چه ندان هیرمۆنتیکای پێ سه نته ر بکریت، ئایا نازاده گی لای مه حوی چییه؟ چ جوړه سه ره سته یه که جه سته یی پۆچی؟ ئایا نازاده گی له خودی ده قه که دا ناکاته جوړیک له خامۆشبوونه وه یان پاکژبوونه وه ی روح؟

دیاره وروژاندنی بیرى دواى نازاده گیسه که ی مه حوی په یوه نداره به و میتۆده فه لسه فه یه که پیتی وایه مرۆف بهر له هاتنه دنیا وه ی له (لوح المحفوظ) دا مه ی نه ی خۆی هه بووه وه ک نه خش، دیاره ئه م بیرى نه هلسسته یه ی مه حوی ئه نجامی ئه و بیزاری و وه رسیه یه تی به رامبه ر کیشه و کۆسپه کانی سه رده مه که ی، مه حوی وه ک شاعیریکى مۆرالی هه میشه پا به ندی به ها پیرۆزه کانی ژبان بووه و به موو لای نه داوه له ریسواکردن و به که م زانینى ئه و سۆسۆلوژیا باوه ی که پشت به ده سه لات و بنه ماله و نیوه ندی حوکم ده به سته ی و وه ک هه ر موته نه ورێکی بوێری سه رده مه که ی دژی ته ورژمی باو وه ستاوه ته وه و کۆی له هیه چاوسوورکردنه وه یه ک نه کردوه، (ئه گهر) به هه ر دوو ئه نجامه پۆزه تیفی و نیگه تیفیه که یه وه، واته به بوونی نازادی له عه ده مدا یان نه بوونی، ده شیت هه ر له ئه نجامدا پا به نده مان کات به دواى پێچه ل پێچی ژبان و لیتی ره ها نه بن، فه نتازیای بوون (وجود) لای مه حوی و له نیوان ئه م دێره وه که وتۆته نیوه ندی دوو هیتزی ئه وتۆ که به درێژایی میژوو میژوفایه تی له زۆرانبازیدان، دیاره ئه م فه لسه فه ی بوون و نه بوونه و سه ره تا نادیار و پرسیار و وروژینه کانی قورسترین کیشه ی ئه نتۆلۆژیه و تا ئیستا نه هاتۆته سانا بوون! له عه ده مدا نازاده گی به هه موو ره هه نده کانیه وه هه بێ یان نه بێ مرۆف هه ر ده بیته له نیوه ندی گری کۆیره کانی ژباندا پێ بگیری و سه رسام بیت، واته هه ر ئه زه له وه ئاده می ده بیته له به رده م که ژى سامناکی مردندا چۆک دادا و ئاماده گی هه میشه یی هه بیته بۆی، دیاره ئاماده یی هه میشه یی لای سۆفیزم ده کاته خۆ ئاماده کردن و له خواترسان و په ی ره وکردنی بنه ماکانی ئاین، وشه ی (عه ده م) دیسانه وه چ وه ک خۆی و چ وه ک سیاق کراوه یه به رووی دوو واتا و ده لاله تیکى ئه و دیو دوو واتاکه ش، که یه کیتکیان مردنی دواى ژبان و ئه وى دیش هه ر نه بوونه له ئه زه له وه، ئه مه جگه له وشه ی (بۆمان) که چه ند ده لاتیک ده گریته خۆ، که هه ر یه که یان پانتاییه کی کراوه یه به رووی چه ند واتایه کی تر، (بۆمان) به واتای بۆ (ئیمه) یان (بۆمانه وه) واته درێژه دان، یان (بۆ ژبان) که من ئه مه یان به ستانده رتر ده زانم له هه موویان، دیاره مه حوی به دهر له شاعیره کورده کان به وه ناسراوه که سه بکی تیکسته کانی قورسن و پێویستیان به مان دوو بوون و ته فکیک هه یه، دیاره مه به ستم به دهر له لۆژیکى فۆکۆ و رولان بارته له و بواره بونیاتگه راییه دا، ئه م گوێ پیدانه

فرهه ی مه حوی به سنعهت، لای هه ندی به نه نگی که وتۆته وه، خوالیخۆشبوو عه لانه دین سه جادی ده لیت: (١١) (نازانم مه حوی چی ناچاری کردۆته سه ر ئه وه که به م جوړه عه زبه تی خۆی بدا بو ئه وه شیعیر دابنی...) من وای بو ده چم ئه و حوکمانه جوړه تاک ره هه ندیه کیان پیته بیت و له گه ل فه زای زۆریه ی هۆنراوه کانی نه گونجین، ره خه نگری گه وره جورجانی ده لیت: (شاعیره تی دوور له سنعهت وهک نافرته تیکی شوخی نه زۆکه، به لام ئه و ده قه ی که به هره و سه نعه تی تیا ناویزان ده بیت به سه ر ته ل و نه وازه تر له قه له م ده ریت، کاتی خو شی ئه بو ته مام هه ر به هه مان تۆمه تی ئیستای مه حوی پییان ده وت: بو شتی نالیی که خه لکی لیی تیبگه ن؟ ئه ویش له وه لامدا ده یوت: ئه ی ئه م خه لکه بو تیناگه ن؟ مه حوی شاعیره ی نوخبه و ده سته ی گولبژیتری سه رده می خۆی بووه و هه میشه ویستوتی و اتا قوول و فه لسه فه ئامیزه کان مۆرکی تایبه تی هۆنراوه کانی بن، ئه مه جگه له وه ی که هه ندیک جار ئه بولعه لای معه ری ئاسا ویستوتی له هه ندیک چامه دا خۆی به شتیکه وه به سه ستیته وه که پیویست نییه (لزوم مالا یلزم) هه روه ک کو تایی هینانی هه ندیک چامه به (چیکه م، رۆژ، شه و...)

٣- مه حوی ده لیت:

خودا بیدا به رحمهت، داغی دل، چاوی دله «مه حوی» (١٢)

به گریه چا و ئه گه ر چوو، شک ده به م چاویکی بینا تر

مه حوی له م به یته دا که ده توانم به شاهه یتی (البیت القصید) قه سیده که و ته نانه ت ده ره نجامیسی دانیم، مامه له یه کی نو تی هونه رمه ندانه ی به جوړیک له گه ل پیکهاته ی دا هینانه که دا کردوه، که له حاله ته ئاسایی و زهینیه فه ره نگی و رۆژانه ییه که وه گواستوتییه وه بو دۆخی شیعیره تیکی ئه وتۆ که کو مه لیک ئه رک و پیدا ویستی نو تی خسته تۆته ئه ستۆی وشه و ده سته وازه کانه وه، دلی بی خه م و شاد له میتۆدی عیشقی عیرفانی مه حویدا به تال و عه ده م ئامیزه و له پانتایییه کی بی به هادا گر ده خوا و ده خولیتته وه، ته نیا سه رچاوه، که هیزه و گوروتین ده دا به جیهانه بی به راییه که ی دل، ئاوه دانی ده کاته وه، ماکی مانه وه و جیهان بینی بی ده به خشیت ته نیا و خه م و داخه، بازار و کسپه به سوپکان ئه و خوینه گه شه ن که هه میشه سیستی پیکهاته ئۆرگانیزمییه کانی دل و هه گه ر ده خه ن، رسته ی (داخی دل چاوی دله) هیندکراوه یه به رووی بیریی خوینه ردا چه ندان ته ئویلی جوړ به جوړ هه لده گریت کام داخو خور په یه ی دل و کام چاوه شی؟ به دوا داچوونی وه لایمی ئه و دوو پرسیاره له تاک ره هه ندیه وه ده مانبا ته فره مه ودایی و گه ل و اتا و مه به ست و سه ره نجام به ده ست دینی، شیعیره تی رسته که بریتییه له فه زایه ک ته م و چری و وینا کردنی (تصور) جوړ به جوړ، که له گه ل گو کردنی کدا پانتایییه ک سه ر سو ره اتن دینه گۆزی، با ئه وهش له یاد نه که م که له م دۆخه دا تا قی کردنه وه خودیه کانی هه ر خوینه ریکیش هینده ی تر گه رم و گورپی ته ئویلی جوړ به جوړ ئه ره خستی، دیاره له م رسته یه دا هه ر دوو چه مکی شیعرییه ت و هیرمونتیکا پیکرا لکاون و هارمونیای ترپه ی دلی خه م بار و چاوی به فرمیسیکی دل ره نگ

دەرپێژن، (١٣)

(په یوه ندى نىوان شىعربىهت و هىرمونىىكا په یوه ندىه كى ته وا كه رانه ی سه ركه و تووه، هىرمونىىكا لای تۆدوروف له یهك كاتدا دهكه و پته بهر و دواى شىعربىه ته وه)، مه حوى هه ر له سه ره تاي به یته كه وه ده لىت:

(خودا بىدا به ره حمهت)، وشه ی (به ره حمهت) له ره وان بىژىدا هونه رىكى واتادارى گرنگه، كه پىى ده لىن (احتراز) و له هه مان كاتىشدا دژىكى نه بىنراوى له گه ل خوى هه لگر توه كه خو پنه رى وربا ده بىت هه سته پى بكات كه ئه وىش پىچه وانه ی ره حمه ته و به بارى نىگه تىفىدا ده شكىته وه، واته ئه گه ر ئه و چاوى دله كه لای سو فىبه كان (بصیره) هیه، خوا بتداتى و به لام له بوارى دژه ره حمه تدا به پىنى تووشى كاره سات ده بى و به زىان ده شكىته وه بو خۆت و ده ورو به رىش، مه حوى له نىوه دىرى دو وه مدا له ئه ركى مه عنه وى دله وه ده گو پىته وه سه ر ئه ركى مادى چا و، كه گرنگ ترىن ئامىرى مرۆقه و له وىوه ناشنا ده بىن به هه موو ئه و دىهن و وىنه و توخم و دىاردانه ی كه سه راسىمه مان ده كهن و به هاكانى ژىانمان پى ده به خشن، دىاره له ده ستدانى چا و له ئه نجامى هه لپىنانه وه ی فره به تى به ملوانكه فرمىسكى درشت و پىروژ، كه ده كاته كوژانه وه ی چراى ته مه نى عه شق و خامۆشبوونه وه ی هىدى هىدى تا لىواره به سو پىكانى مه رگ، به لام مه حوى به و هستا و شاعىرى گه وره وهك كوت و پر په كى چا وه روان نه كرا و، وهك وزى شىعربىه تىكى برووسكه ئاسا، چا وىكى جىبا له وه ی پىشوو تر، به سىماى ژىاندا هه لده هىنى كه گه وه هه رى مه عربفه ی سو فىزمه، رسته ی (چا وىكى بىنا تر شك ده به م) كه ئالته رناتىفى چا وه ئاسا بىبه كه په، تىكس تىكى ئىجگار كرا وىبه و ده شىت گه مه ی هونه رمه ندانه به خو پنه ر بكات و بىخاته كه لكه لى به دوا دا گه ران و بىر كرده وه ی قو و له وه، ئه مه جگه له وه ی كه ئه و رسته به خوى له خو پىدا جو رىك له سه ر سه ختى و مل نه دانى مه حوىبه نهك به ته نىبا به رامبهر به نامۆبوونه ئه نتو لوژىبه كه ی روونا كىبىره گه وره كان به لكو به كاره سات و روودا وه سىاسىبه كانى سه رده مى خو شى، چونكه ئه م شاعىره نهك شایه ته به سه ر سه رده مه كه په وه به ته نىبا، به لكو رو لى تاپه تى و بهر چا وىشى هه بو وه له وه ستانه وه ی بو پىرانه ی به رووى ته وژم و شه پۆله با وه نىگه تىفىبه كانى ده سه لاتى سه رده مه كه پىدا. له بوارى ئه م جو ره و اتا كرا وه و سو فىزم ئامىزه دا، دوو رپىياز سه ره له ده دا: (١٤)

(به كىكىان ئه و نووسىنه سو فىزمه تاك ره هه ندانه ن كه تا قى كرده وه لاده خهن (انزىاح) و به ته نىبا لایه نه زه پىبه كان تىو رىزمه ده كهن، واته ئه و پانتا بى دله را و كى و شىوا وىبه ی نىوان نووسه ر و وه رگر، بان نووسه ر و خودى دهق له ده ست ده دن، به لام ئه و تىكس تانه ی كه له ئه نجامى گىنگلدان و تا قى كرده وه ی سو فىانه دا چا وىان كرده ته وه پر شنگ ده دن به گىبانى سو فىزم، گىبانى دله را و كى و خو خوار دنه وه و په رت بوون و شىوا وى كه ئه م حاله ته بان گىبانى شىعربىهت ده گر تىته خو)

٤- مه حوی ده لیت:

به هاری بوو جوانی، بوو به سوخره ی پایزی پیری (١٥)

به سه رچوو باخ و باقی ماوه وهی مشتت چل و چپوه

ئه م تیکسته پیش له دایکبونی وهک شاعر له ویردانی شاعیر و سروشتی وزه کاندایا به سرکی، خودی خۆی چاوی هه له پیناوه، بهر له وهی دهقه که گۆش بکریت شاعیر به دوایدا ویتل بووه و ئه له های پامکردنی کردوه، دیاره زمانی ئه م خیتابه ی مه حوی به فه زایه کی میتافۆر بارگه کراوه، جوانی و لاوی خه ویتکی به هاره و له ده مه ده می پایزی پیریا به ناگادیت، رسته ی (بوو به سوخره) ده قیتکی کراوه یه و له سیاقی به یته که دا به یه ک و اتا دانا که ویت، ده شیت سوخره، لیره دا له (سخریه) ی عه ره بی واته گالته جاریه وه، هاتیب، خۆ ده شیت به واتای زۆر و توندی بیت وهک به سوخره بردن، واته کیتلگه ره نگاله بی و سوورمه چنه که ی به هاری ته من له بهرده م ره شه با و تۆفی پایزا کزر و په شمرده بووه، جۆگه له کانی هه وه سبازی و له زهت هه لپرووکان، گه لا و گوڵ و میوه ی زهرد و سووری باخی ته من به ره و به سه رچوون و خه زان ده رۆن، جهسته ی شه که تی بهر هه له مووتی ژیان بریتیه له مشتت چل و چپوی ئه و تۆ که ئاماده گی هه می شه ی هه یه بو له ناو چوون و دارمان؟ ئه م و اتا ئاساییه (١٦) (یان هه ندی زانیاری دیارده کانی تری ژیان هه رگیز به فیربوون ناتوانین بیانگه یین، به لام به چیت و له زهت پامیان ده که بن)، له سه رجه م به یته که دا مرۆف به پیتی میتافۆری شارراوه (الاستعارة الکنائیه) مرۆف دره ختیتکی رووت و قووته و له بهرده م زستانی مه رگدایه، دیاره زمانی هیتا یه کیتکه له خه سلته ته دره وشاوه کانی شیعریه ت، مه حوی له نیوان به هار و پایزه وه دوو وه رزه که ی تری بو خوتنه ر جیه هیشته وه، به هار په ریوه بو پایز به سه ر هاوینه دا، پایزی په ریوه ته وه بو زستان به هیمای مشتت (چل و چپودا)، ئه مه جگه له پامکردن و سانابوونی وه رزه دزه کان له پانتاییه کی ته با و چیتکی سفت و سوڵدا، دیاره ئه م دهقه کراوه یه و له م ئاسته دا مه حوی (١٧) (خستۆته نیوهندی ده سه لاتی خۆیه وه و پیتی که ووتوه و کاربگه ریشی خستۆته سه ر، ئه مه جگه له وهی که دهقه که بهر له شاعیر ئاماده گی ده لالی هه بووه و شاعیریش به دوای پامکردنیا ویتل بووه)، ئا لیره دا ئه رکی شاعیری گه وره ئه م به دوادا گه ران و سوړاخ و ویتل بوونه یه که تا هه یه له خالیکی مۆله قه دا به بی ئۆقره بی ده میتیتته وه. ده سه ته واژدی (مشتت چل و چپو) ئیجگار کراوه یه به رووی هیرمۆنتیکادا، که دیارترینیان به که م و کورت زانیینی ته مه نی مرۆف و به هه در چوونی ژیان و بی بایه خی و کاتبه ندی تاقیکردنه وه که یه تی، له به رامبه ر ژیا نه هه تا هه تاییه که ی تر، له بواری ئه م کیشه ئه نتۆلۆژییه ی نیوان بوون و نه بووندا گه لی به یتی نه وازه و سه رته ل و تراون، که لیره دا دوانیان به نمونه دینه وه:

نالی ده لیت:

شهوی به هاری جوانی خه وی بوو پر ته شویر (١٨)

له فه جری پایزی پیری به یانی دا ته عبیر

ههروهها مهولهویش دهلیت:

دل بیبهن وه دار سهه ره کهل لای وهشت (۱۹)

چه مه رای وایین ریشسه ش بی وه دهشت

ئهو خورپه و دلهره اوکتیهی مه حوی که له ئه نجامی کیشهی وه رزه کانه وه وینا ده بیت و شاعیر وه ستایانه له بهر ناده می کردنیاندا کار دهکات، خۆی له خۆیدا جۆریکه له روانینه شموولیبه کان، نامیتته کردنی دههراویشتهی دیاردهکانی سروشت و ژبانی مرۆف، هوشیاری زه مه نی به چل و چیبوون له ئاست به هاری هه رزه کاری ته مه ندا، خۆی له خۆیدا تانویزی شیعرییه تی به یته که یه و ده رگای جۆره نامۆبوونیککی له زهت نامیز ده خاته سه رپشت بوگیانی تامه زرۆ و بی ئوقره ی شیعر گه راییمان:

۵- مه حوی دهلیت:

دل له ئیدراکی حه قیقه ت بی به شه بی داغی عیشق (۲۰)

«مه حویا» دانا ده بی به م چاره بینایی بکا

مه حوی له م تیکسته عیرفانی ئامیزده دا وشه و دهسته واژهکانی له دهسه لاتی فه رهه نگیی باو قوتار کردوون و خستوونیه ته نیو پانتایی می تافۆری نوپوه و له و ریگایه وه په یوه ندی هونه ری تازه ی چنیوه، له نیوان کوننتیکسته (سیاق) ه نوپکانه وه هه ولئی فره ی داوه بو گه یشتن به حه قیقه ت، دلی مه حوی بو گه شتن به پیکهاته مه عریفیهکانی حه ق، ده بیته وه هم و مه حال؛ ئه گه ر و ئازار و خورپهکانی عیشق په نجه ره ی ئه و حه قیقه ته ی بو والا نه کهن، لای مه حوی و له م به یته دا گه شتن به کایهکانی حه ق له هوش و عه قلّه وه ده ست پی ناکات، که ئه مه خۆی ره فزی ئاماده گی (حضور) عه قلّه و په نابردنه بو جیهانه نه بیئراو و ته ماوییهکانی دل، که چاوه گی خورپه و سۆز و کسپه به سوپکانی عیشقه و هه میشه ده رزی ئاژنی خه مه گه وره کانه که به دژ ده که ونه وه له گه ل ئه قلانیه ت و پیکهاته ده لالییهکانی، دیاره وینا کردنی مه حوی بو گه شتن به و فه زای حه قیقه ته ده بیته به و چاره بینایی بکریت، قه رتاجنی لای وایه (۲۱) (بنه مای نامۆ کردنی باره ده روونیه کان هۆیه که بو هه سته کردن به ستاتییکای ده ق و بزواندنی سه ر سوهراتن و واق و پرمان)، له م ده قه کراوه یه ی مه حویدا یه کسانیی نیوان وشه و مه دلول تیک ده چیت، تیوریزه کردنی پیشینه ی واتا له سه ر وشه، ریتمیککی تر وه رده گریته، که ئه ویش هیمایه بو واتا و نه کان، ئه و و اتایانه ی که خودی خوینه ر سه ره نوئ و له ده ره وه ی ده قدا ده بنووسیتته وه و جاریکی دی ده بیته وه به داهینه ر به لام له فه زاو که شتیکی تر دا.

۶- مه حوی دهلیت:

که سینه ی ریشمی به و تیغی نازه ئه نجن ئه نجن کرد (۲۲)

وتی په ژموره یه ئه م لاله زاره، ئاوی تن ده گرم

لەم بەیتەدا مەحوی ئیجگار وەستایانە پەنجەرە ی هیرمونتیکیای لە میتافۆرە خەیاڵ ئامیزەکان کردۆتەوه، زۆر هونەرماندانه جێ گۆرکیتی بە ئامیزەکانی هەست (تراسل الحواس) کردوو، هەر لە سەرەتاوە سینە ی زامداری بە ئاخ و خەمی خۆشەویستی بۆتە باخیکی سیس و ژاکا، بەلام نازی یار دەبیتە تیغ و هیندە ی دی دلی ئەنجین دەکا و بەخوینی گەش گولالە سوورە سەر دەردینی (تیغی ناز) هیند کراوێه دەشیت سیبەری کۆمەڵیک دەلالەتی جۆر بەجۆر بخاتە سەر وینای خوینەر، دەشیت ناز دەرھاویشتە ی قسە، یا نیگا، یان لەنجەولار یان هەلسوکەوتی ئەفسوون ئامیز، یان... یان... ئەو ی که دەبیت لەبیر نەچیت ناز لەسەرەنجامدا بۆتە ئاو و باخچە ی دلە ژاکا و ڕەنگ پەریوەکە ی چا و پیتکردۆتەوه، واتە لەیەک چرکە داو لە فەزای یەک پانتاییدا، ناز بۆتە زام و دەرمان، گۆل و ڕەشەبا، وجود و عەدەم، خوینەر بۆی هەیه بپرسی (ناز) و ئاو لە چیا تەبان و لە چیا لیک دادەبرین؟!

دەشیت لە وەلامی ئەم پرسیارە دا پەنجەرە ی ئەنجامگیر بەکی دی بکرتتەوه، که ئەویش هۆ و ئەنجام، پەرت بوون و پیکرا لکان، واتە جووت بوونی دیار دە دژەکان و مەتلوف کردنیان لە چوارچێوەکی هونەری دا، که ئەمە خۆی لەخۆیدا ماکی شیعرییەتیکی بەرچاوه (٢٣)، (دیارە دۆزینەوهی هاوکیشە دژەکان، بەرپرسیارەتیکی بەکەمی خوینەرە بۆ کەشفی ستاتیکی و ڕەهەندەکانی دەق، لێرەدا دەشیت خودی تیکستە که بیته هاندەر و جوولینەر، واتە خویندەوه لەو داروبارەدا دەبیتە کاریکی قورس و دەشیت پشت بەبەها ستاتیکی و ڕەوانبێژەکان بەستەتی)، مەحوی شاعیر و وەستای بەهرەمەند بەبیری جوانناسی جیگۆرکیتیکی وردی لە نیوان سیفەتی ئاو و نازدا کردوو (تینگرتنە)، دیارە ئاو لە دۆخی شلیدا ناگیرتتە کەس بەلام مەحوی بەهونەری میتافۆر بەخەسلەتی (نازی) بەخشیوه بەئاو و گرتوویتیکی باخچە ی ژاکاوی دل ئەم کارگۆرکیتیکی (تراسل عمل العناصر) دەرھاویشتە ی کرانەوهی دەقیکی سەر لێوه لە شیعرییەتدا.

٧- مەحوی دەلیت:

خەلاصی بوونی قەت ناوی ئەسیری زولفی زنجیرت (٢٤)

لەبەر تیرت مەلەک بێ، هەلفریبی نەبووه نەخچیرت

پۆچی بێ ئۆقرە ی مەل ئاسای مەحوی لە قەفەزی سینگەوه داویەتی لە شەقە ی بال و کەوتۆتە داوی زولفی زنجیر ئاسای یارەوه، لە فەزای زولفیا وشە ی (زنجیر) بەرووی دوو مەدلولدا سەر دەردینی، یەکیکیان جوانییە که بەتی که لولە و ئەوی دی ئەو داوه کرژ و پێچەلپێچە یه که مەلی دلی تیا بەند بووه و قوتار بوونی نییە، هەردوو واتاکە لە کیشە یه کی هامبەریدا (متوازن) ئامبازی یەک بوونەتەوه، مەحوی بەم حالەشەوه نەوہستاو، بەلکو وشە ی (تیرت) ی هیناوتە فەزای بەیتەکه و دەشیت کۆمەڵیک تەئویل هەلبگرت و هیندە ی تر جیهان بینی خوینەر لەو سیاقەدا فروانتراکت، دیارە ئەم گوتارە دەلالەتی نوێ نمایشی دەکات که ئەویش گواستەوه ی

حاله هیوماناییه که یه بۆ قوولایی ئاسمان و فریشته، دیاره وشه‌ی (مه‌له‌ک) یش ده‌رگای هیمایه‌کی تر جگه له به‌ئینسان کردنی، که هه‌لفرین و ئاسمانه ناواله ده‌کات، لابردنی (انزیاح) واتای فه‌ره‌نگی (مه‌له‌ک) و به‌ستنه‌وه‌ی به‌کوئنتی‌کستی (سیاق) ی زه‌وی و به‌ئاده‌می کردنی فریشته جوړیکه له‌خۆ ده‌ربازکردن له ئاسته‌نگی وه‌سفی ئامرازگه‌راییه (الالیة) وه بۆ جیهانه به‌پیتنه‌که‌ی شیعریه‌ت، که ده‌کاته په‌ی بردن به‌فه‌زا نه‌بینه‌راوه‌کانی رۆح و وه‌ستانه‌وه به‌رامبه‌ر ته‌وژمی واتا باو و چه‌قیسه‌کان، دیاره ده‌قی کراوه (٢٥) (هه‌میشه هانی خوئینه‌ر ده‌دات بۆ نووسینه‌وه‌ی سه‌رله‌نوئ و ده‌شیت خوئینه‌ریش کیلگه‌ی ده‌قه‌کان ئه‌م دیوه و دیوکات بیروورژینی بۆ پیتکه‌هاته نوئ و تازه‌کان)، دیاره مه‌حوی به‌م واتایه سه‌رسام بووه بۆیه له چه‌ند جیهه‌کدا هه‌مان واتا دووباره ده‌کاته‌وه:

ئه‌سیری زولفه‌ دل، ئه‌ی بازی غه‌مه‌، غیره‌تی حه‌یفه (٢٦)
 ذه‌لیل ئه‌م عه‌نده‌لیسه که‌وتوو به‌ر ده‌ستی قه‌ل چاری

ئه‌نجامگیری

خوئینه‌ری ئازیز دیاره من گه‌لێک ده‌قی کراوه‌م له دیوانه‌که‌دا ده‌ستنی‌شان کردوو و ته‌نیا به‌م حه‌وت به‌یته‌ واز ده‌هینم و وه‌ک هه‌ر لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی ئه‌کادیمی ئه‌م چه‌ند ئه‌نجامگیریه ده‌ستنی‌شان ده‌که‌م:

- ١- زۆریه‌ی ده‌قه‌کراوه‌کانی مه‌حوی له‌و قه‌سیدانه‌دا به‌ده‌ر ده‌که‌ون که تا‌قی‌کردنه‌وه زیندوو و رۆحیه‌کانی شاعیری تیا به‌دی ده‌کریت و له پانتاییه‌کانی ریتبازی عه‌شق و سو‌فیه‌گریدا خول ده‌خۆن.
- ٢- دیارده‌ی شیعریه‌ت و هیرمۆنتیکا (تأویل) له‌و ده‌قه‌ کراوانه‌دا به‌زه‌قی ده‌رده‌که‌ون و به‌هه‌ردووکیان مۆری داهینانی په‌سه‌ن دهنه‌خشین.
- ٣- زۆریه‌ی ده‌قه‌ کراوه‌کانی مه‌حوی له پانتایی به‌هه‌ر و سنعه‌تدا چاو ده‌که‌نه‌وه، به‌لام ئه‌وه‌نده هه‌یه ریتیه‌ی ئاماده‌گی به‌هه‌ر تاییه‌ته‌که‌ پتر له سنعه‌ت ده‌دره‌وشیته‌وه.
- ٤- له ده‌قه‌ کراوه‌کاندا مه‌حوی ته‌ک و زوو خۆی له شیبوازی سه‌بکی هیندی گرژ و سنعه‌ت ئامیتز پاراستوه و گه‌راوه‌ته‌وه سه‌ر ریتچکه‌که‌ی نالی و سالم و کوردی.
- ٥- له به‌رامبه‌ر ده‌قی کراوه‌دا مه‌حوی ده‌قی داخراوی زۆره و له بواره په‌ند ئامیتز و ستایش و سکا‌لاکان و هه‌جو‌ه‌کاندا ده‌رده‌که‌ون.
- ٦- له ده‌قه‌ کراوه‌کاندا هه‌ست به‌ریتمی مۆسیکی ناوه‌وه‌ی به‌یتنه‌کان ده‌کریت و جو‌ره‌خوری و گه‌رم و گوریه‌کی ئاوازه‌یی تیا به‌دی ده‌کریت.

سەرچاوهكان

- ١- رۆژنامهى ههريئى كوردستان، ژماره (٤٠١) دهقى داخراو دهقى كراوه، رهئوف عوسمان.
- ٢- ديوانى مهحوى ل ١٦، مهلا عهبدولكهريئى مودهريس، چاپخانهى كۆر، بهغداد، ١٩٧٧.
- ٣- فى الشعريه، كمال أبو ديب ص ٨٤.
- ٤- ديوانى مهحوى ل ٣٥.
- ٥- ههمان سەرچاوه ل ٥٢.
- ٦- ههمان سەرچاوه ل ٥٧.
- ٧- ههمان سەرچاوه ل ٨٦.
- ٨- ههمان سەرچاوه ل ٧٥.
- ٩- ديوانى نالى ل ٤٣٩.
- ١٠- ديوانى مهحوى ل ٦٤.
- ١١- ههمان سەرچاوه ل ٥٦٢.
- ١٢- ههمان سەرچاوه ل ١٢٧.
- ١٣- الشعريه، تودوروف ٢٤.
- ١٤- فى الشعريه، كمال أبو ديب ص ١١٠٣ لطبعة الأولى، ١٩٨٧، لبنان، بيروت.
- ١٥- ههمان سەرچاوه ل ٢٩١.
- ١٦- المشاكلة والاختلاف ص ١٠٠ دكتور عبدالله محمد الغدامي، المغرب، دار البيضاء، ١٩٩٤.
- ١٧- المشاكلة والاختلاف ٩٧.
- ١٨- ديوانى نالى ل ٢٠٤.
- ١٩- ديوانى مهولهوى ل ٢٠١.
- ٢٠- ديوانى مهحوى ل ١٩.
- ٢١- المشاكلة والاختلاف ٦٨.
- ٢٢- ديوانى مهحوى ل ٢١٩.
- ٢٣- المشاكلة والاختلاف ١٠٦.
- ٢٤- ديوانى مهحوى ل ٦٦.
- ٢٥- المشاكلة والاختلاف ١٠٢.
- ٢٦- ديوانى مهحوى ل ٢٩٩.

باسیگ له شیعی سۆفیگه‌ری مه‌هوی

نووسینی: مه‌یدولوه‌هاب چروستانی

که مه‌هوی ئەسپی خۆی تاو دا له مه‌یدانی فه‌صاحه‌تدا
به‌جی ما نالی وه‌ک نالی به‌جی ما کوردی وه‌ک گه‌ردی
خۆشم بۆ مه‌هوی ئەلیم:

ئەگه‌ر خه‌لکی له مه‌یدانی عیشقدای میر و سولطانە (١)
ئەوا مه‌هوی له کۆری شاعیرانا میری میرانه (٢)
به‌بیری ورد و ئەندیشه‌ی فراوان ئۆقیسیانووسی
قه‌سیده‌ی شیعی ئەو مه‌رده‌ی رهنوکی (٣) ئەهلی عیرفانه

ده‌روازه‌ی و‌الامان بۆ چوونه مه‌یدانی باسی شیعی مه‌هوی ئەبیت شاره‌زا بوونمان بیت له‌بیری
سۆفیگه‌ری. له راستیدا په‌رتوو‌کخانه‌کانی کوردستانی ئەگه‌ر بی به‌ش نه‌بن ئەوا زۆر که‌م به‌شن
له‌و سه‌رچاوه و نووسینانه‌ی که له بواری سۆفیگه‌ریدا قه‌له‌می تیا خراوه‌ته گه‌ر ئەوه‌ی هه‌شپیت
زیاتر یا به‌زمانی عه‌ره‌بی یا فارسییه، جا لیتره‌دا ئیمه‌ ئەم په‌خه‌یه که له نووسه‌رانی کورد ئەگرین
مه‌به‌ستمان ته‌نها به‌زه‌بی هاتنه‌وه نییه به‌که‌می زانستی سۆفیگه‌ری له بلا‌وکراوه‌کانی کوردیدا
ئەگه‌رچی ئەوه‌ش بۆ خۆی خالیکی لا‌وازییه بۆ نووسین و نووسه‌ری کورد به‌لام له‌وه گرن‌گتر ئەوه‌یه
ئەوه‌ی شاره‌زایی ته‌واو و رۆشنی‌بیری له جیهانی سۆفیگه‌ریدا نه‌بیت ناتوانی مافی ته‌واو بدات
به‌و راقه‌کردن و توێژینه‌وانه‌ی که له بواری هۆنراوه‌ی سۆفیگه‌ریدا ئەیکات، وه ئەوانه‌ی خۆیان
به‌حه‌قدار ئەزانن له لیکۆلینه‌وه‌ی شیعه‌کانی شاعیرانی سۆفیدا رایان ئەکیشیت که به‌ ئاره‌زوو و
ویستی خۆیان ته‌ئویل کردنی ناپه‌سه‌ند و بی ناگا بخه‌نه سه‌ر رووی کاغه‌ز و ئەمه‌ش ناهه‌قییه‌کی
گه‌وره‌یه ئەکریت به‌رامبه‌ر ئەم شاعیرانه. هۆنراوه‌ی سۆفیگه‌ری جیهانیکی تایه‌تی هه‌یه و
ده‌ریایه‌کی فراوانه، ئەوه‌ی بیه‌و‌یت خۆی له‌قه‌ره‌ی ئەو ده‌ریایه‌ بدات ئەبیت چابوک و شاره‌زا
بیت له مه‌له‌وانی و ده‌ریاکه‌شدا، بۆیه که‌سیکی وه‌ک (ابن الفارض) ناسراو به‌ (سلطان
العاشقین) شاعیری سۆفی سه‌ده‌ی شه‌شه‌می کۆچی و هاوچه‌رخ (ابن عربی) و (سه‌روردي) و
(ابراهیم الجمبری) و زۆر له سۆفییه گه‌وره‌کانی تر بوو کاتی دا‌وايان لێ کرد راقه‌ی شیعه‌کانی
بکات به‌تایه‌ت قه‌سیده‌ی (التائیه الکبری) که ٧٦١ به‌یت بوو ئاوێنه‌ی بییری سۆفیگه‌ری ئەو
بوو به‌رامبه‌ره‌که‌ی وت: ئەته‌و‌یت له چه‌ند به‌شدا (جزء) راقه‌ی بکه‌یت. (٤)

وتی: له دوو به‌شدا. (ابن الفارض) پیتی وت: ئەبیت هه‌ر به‌بتیکی له دوو به‌شدا راقه

بکهیت. جا ئیمه لیره دا ئەم باسه مان بۆه هینایه کایه وه چونکه خالی دەست پتکردمانه له باسی دەریای فراوانی شیعرە مەحوی، من لیره دا ئەلیم: ئیمه له سەر دوو ریتیانیکی له باره ی رافه کردن و لیکدانە وهی شیعرەکانی مەحوی که ئەبیت ئاراسته ی خویمان له سەر رتیبه کی ئەو دوو ریتیانه دیاری بکهین، لقیکی ئەو دوو ریتیانه ش ناسینی مەحوی وهک شاعیریکی سۆفی و هه لسه نگانندی شیعرەکانی له بهر رۆشنایی بیه و بنه ماکانی ژبانی سۆفیگه ری له حالیکدا که سیش نکۆلی له و راستییه نییه به شاهیدی پینوسی زۆریه ی زۆری ره خه ساز و میژوونوس و ئەدهب دۆستانی کورد، لقی دووه می ئەو دوو ریتیانه ش ئەوه یه شیعرەکانی مەحوی وهک شاعیره مه زنه کانی تری کورد (نالی و کوردی و قانیه و... هتد) مامه له ی له گه ل بکریت له لیکدانە وه و رافه کردنیدا.

به لام سه ی له وه دایه که له گه ل ئەوه شدا دان نراوه به وه دا که مەحوی شاعیریکی سۆفییه که چی هه ر لیکدانە وه یه کی روو که ش کراوه بۆ هۆنراوه کانی، رافه که ران و لیکۆله ره وان نه چوونه ته قوولایی بییری سۆفیگه ری مەحوییه وه، ئە توانم بلیم دەست به خامه کانی ئەو بواره دهستکورت بوون ئە گه رچی وهک لیکدانە وهی روو که شی کاری باشی بۆ کراوه.

کاتی مەحوی خۆی دان به وه دانه نیت که ئەو هه لگری بیروبا وه ره کانی ئەمثالی (ابن عربی و حلاج و رابعة العدویه و ابن الفارض) ه و ئەوان به پیشه وه ی ریتیازی سۆفیگه ری دانه نیت، ئەوه تا ئەلایت:

بکه سه ییری (فتوحات) نه ر گه ره کته تۆ فتووحی رۆح
کتیبی دل موتالا کردنه بر وانه (مه کتوبات) (۵)

ئەم به یته شیعرە مەحوی هیه چ ته مو مژی ناهیلایت له سەر رووی ئەو راستییه که چه ند مەحوی پا به ندی بییری سۆفیگه ری «ابن عربی» بووه چونکه به ئاشکرا ئەلایت: ئە گه ر ئە ته ویت مه قاماتی سۆفیگه ری بپریت و پله به پله پیایدا سه رکه ویت ئەبیت په ی ره و ی (ابن عربی) بکه ییت و جی پتی سه رمه شقی ئەو ریتیازه هه لگری که له کتیبه که یدا به ناوی (الفتوحات المکیه) دا دیاری کردوه.

وه له شوینی تریشدا مەحوی دووباره ئیشارهت ئە کاته وه بۆ گرنگی فتوحاتی مه کی و به ده روازه ی و الای چوونه ژووره وهی ئە زانیت بۆ جیهانی بی سنووری ئەو خو شه و یستیه حه قیقییه ی که هه زاره ها و یل و سه رگه ردانی بووه، مەحوی (ابن عربی) له و ریتیازه دا به ئیمام و پیشه وه ی خۆی له قه له م ئەدات بۆه ئەلایت:

باسی چیبکه م بی که رانی به حری ته شویری عیشق؟!
تاقه قه طریکی (فتوحات) ه، ئمیکی (مه ثنه و ی) (۶)

به لئێ ئەو له و ده ریا بی بن و بی لیسواره دا خۆی به مه له وانیتی که نه زان و بی پهل و پا ئە زانی ئە گه ر په نا نه با ته بهر فتوحاتی مه کی (شیخ محی الدین) ی عه ره بی، با ئەو فتوحاته ش

قه‌تره‌یه‌کی ئه‌و ده‌ریا‌یه‌ بی‌ت و‌ه‌یا په‌نا نه‌باته‌ به‌ر کتیبی مه‌ثه‌وی که (جلال‌الدین) ی رۆمی به‌فارسی دایناوه‌ که ئه‌ویش هه‌ر چ‌را‌خانیکی ئه‌و مه‌یدانه‌یه‌، به‌و جۆره‌ بینیمان چۆن مه‌حوی ئاگاداری ئه‌و نووسینانه‌ بووه‌ که له‌ بواری سۆفی‌گه‌ریدا به‌فارسی و عه‌ره‌بی بلا‌و‌کرا‌ونه‌ته‌وه‌ خو ئه‌گه‌ر به‌وردی شیعه‌کانی مه‌حوی رافه‌ بکرتین و لیکۆلینه‌وه‌ بیان بۆ بکرتیت زۆر به‌ئاشکرا بی‌ری (ابن‌عربی) تیا‌ی‌اندا رهنگ ئه‌داته‌وه‌، ئه‌وه‌تا مه‌حوی بی‌ چ‌هند و چوون پر‌وای به‌مه‌سه‌له‌ی (وحدة الوجود) هه‌یه‌ که (ابن‌عربی) دا‌هین‌ه‌ری ئه‌و بی‌ره‌یه‌ له‌ شتیه‌ی ته‌وا‌ویدا که ئه‌لایت: «سبحان الذي أظهر الأشياء وهو عينهما» (٧)

واته: په‌نا به‌و‌که‌سه‌ی هه‌موو شتیکی هینا‌وه‌ته‌ پێش چا‌و‌خۆشی جه‌وه‌ه‌ری ئه‌و شته‌یه‌ یان که ئه‌لایت:

فما نظرت عيني إلى غير وجهه
وما سمعت أذني خلاف كلامه (٨)

واته چا‌وی من جگه‌ له‌ ر‌ووی ئه‌و به‌ه‌یچ شتیکی تر‌دا هه‌لنه‌ها‌ت‌وه‌ گو‌یشم ه‌یچ ده‌نگیکی نه‌بیست‌وه‌ جگه‌ له‌ ده‌نگی ئه‌و نه‌بی‌ت.

جا به‌پراستی ئه‌و هۆنرا‌وه‌یه‌ی (ابن‌عربی) ئه‌گه‌ر که‌سی‌ک شار‌ه‌زای بی‌ری (وحدة الوجود) نه‌بی‌ت بێ‌گومان له‌ مه‌به‌سته‌که‌شی ناگات که هه‌موو ده‌نگ و رهنگ و ر‌وویه‌ک لای (ابن‌عربی) بیستنی ده‌نگ بینینی ر‌ووی خوا‌یه‌ مه‌ح‌ویش له‌بار‌ه‌ی بر‌وایه‌وه‌ به‌ (وحدة الوجود) ئه‌لایت:

عه‌یری وه‌حده‌ت له‌ وجودا نییه‌، که‌ثره‌ت وه‌همه
ساده‌ ته‌کراری یه‌که‌، مه‌نشئه‌ئێ ئه‌وه‌های عه‌ده‌د (٩)

به‌لێ مه‌ح‌وی به‌ئاشکرا و بی‌ ه‌یچ سل‌ کردنه‌وه‌یه‌ک دان به‌و (وحدة الوجود)‌ه‌ی (ابن‌عربی) دا‌ئه‌نی‌ت و پر‌وای بی‌ ئه‌ه‌ینی‌ت و ئه‌لایت: «ثنائية الوجود» نییه‌ و به‌ک‌بوونی حه‌قیقی هه‌یه‌ و بوونه‌وه‌رانی تر س‌ب‌ه‌ری ئه‌و بوونه‌ راسته‌قینه‌یه‌ن و زۆرن له‌ سیفات و نا‌ویاندا یا وه‌ک وینه‌ دان‌ه‌وه‌ی که‌سی‌ک که له‌ ئا‌وین‌ه‌دا مه‌ح‌وی رای ابن‌عربی دو‌وباره‌ ئه‌کاته‌وه‌ و ئه‌لایت: په‌یوه‌ندی نیوان خوا و بوونه‌وه‌ر وه‌ک په‌یوه‌ندی نیوان ژماره‌یه‌ک و ئه‌و ژمارانه‌ی که له‌ چ‌هند جار‌ه‌کانی یه‌ک دروست ئه‌بن وایه‌، ئه‌وه‌تا ئه‌لایت ژماره‌ی ده‌ بن‌چینه‌ی بوونه‌که‌ی یه‌که‌ و ده‌ و هه‌موو ژماره‌یه‌کی تریش جگه‌ له‌یه‌ک پراستی بوونیان له‌ بوونی ژماره‌ی یه‌ک په‌یدا‌بووه‌ که‌واته‌ مه‌ح‌وی ئه‌لایت: بوونه‌وه‌ر وه‌ک ژماره‌کانی که له‌یه‌ک هه‌ل‌ده‌ستن ده‌چ‌یت و یه‌ک که خوا‌یه‌ بن‌چینه‌ی بوونی بوونه‌وه‌ر‌ه‌کانه‌ له‌ شو‌ینی تر‌دا مه‌ح‌وی هه‌مان مه‌به‌ست به‌کینایه‌ ئه‌در‌ک‌ینی که ئه‌لایت:

نه‌ق‌شی خودا ببینه‌ و له‌ خه‌لقی خودا گه‌ری
گه‌ر ئه‌ه‌لی ئیحتیازی، له‌ که‌س مه‌گره‌ ئیعتیاض (١٠)

که‌واته‌ مه‌ح‌وی له‌م به‌یت‌ه‌دا مه‌خلوق به‌سیفات و تجلیاتی خوا ئه‌زانێ ئاگاداری لۆمه‌گر و

رەخنەگران ئەكاتەوه كە وریا بن دەست هەلگرن لە لۆمه و رەخنەگرتن لەهەر بوونەوهرێك هەیه چونكە ئەوان نەقشی خودا خۆین نابیت كەموكوریان بوتریت و بەچاوی بی بەهاوه تەماشای بكریت چونكە هەموو بوونەوهرێك لە جەوهەردا یەكە لە شۆینی تریشدا مەحوی هەر لە بواری پڕواهیسانی بەمەسەلە (وحدة الوجود) هیمای پی دەكات و دەلیت:

نە ناوی رۆژ و مەه بردن، نەباسی صەدر و شەه كردن (۱۱)

مەوهەحید هەر دەبی هەریەك بناسی، هەر لەبەك دەدوی

لێرەشەدا مەحوی هەموو بوونەوهرێك ئەخاتەوه ناو بازنە (وحدة الوجود) دوه ئەو تەئەفەرموی: رۆژ و مانگ شا و وەزیر كە بەحیساب ئەمانە لەسەردەمی خەلكن و دیارن ئەگینا ئەو ئەیویست بلیت بەپایەدار و هەزارەوه واتە بەمیر و گزیرەوه هەمووی لە بنەرەتا لە جەوهەری دا خواپە با لە پەلە و پایەو شێوه و ناویشدا جیاواز بن ئەو تەئە و شە (هەر) تاكیدی ئەو دەكات كە ئەبیت موحد هەر خوا بناسیت و دان بەبوونی راستەقینە ئەودا بنیت موحدیش مەبەستی لە موحدی خاصە واتە موحدی سۆفی و پڕواداران بە (وحدة الوجود) بۆ ئەبیت ناو و باسی شتیکی تر نەبات چونكە ئەوانە هەمووی پڕوكەشن و لە گۆرانی بەردەوام دان و مانەوهی هەتا هەتاییان نییە.

جاریکی تریش مەحوی هەر لەو مەیدانەدا ئەلیت:

هەرچی هەیه مەسەبیبە، باقیكە فانییە (۱۲)

بەندی یەكی بە، بەس بەسەرە عەبدی صەد هەزار

«مەحوی» چ كەس مەناسە، بناسە خوداو و بەس

ذیکری یەكی كە، ماره، مەكە باسی چار و مار

مەبەستی بەروونی ئەو هیه ئەبیت ئەو راستییە بزانیت كە بوونی راستی هەر لە خودایە، بوونەوهرەکانی تر پڕوكەشن و نامین، وە كە ئەلیت بەندی یەكی بە مەبەستی ئەو هیه پڕوات بەو تاك بوونە راستییە هەبیت، وە ئەگەر دان بنریت بەبوونی راستی بوونەوهرانی تردا وەك ئەو وایە هاوتاکت بۆ خودا پەیدا كەردبیت ئەمەش لە رۆی لادانە بۆیه دووبارە ئەلیت: مەحوی چ كەس مەناسە و وای دامەنێ كە بوونەكە بوونیکی راستییە چونكە ئەوانە سیبەری خوا و سیفاتی ئەون دیارە مەبەستی مەحوی لە ناسینەكە بەراستی زانینی بوونەكە یەتی چونكە وشە ناسینی بۆ خوا و بۆ خەلکیش دووبارە كەردۆتەوه.

بەلێ ئەو چەند نمونانە ی باسمان كەرد نیشانمان دا كە مەحوی ناگای لە بۆچوونی (ابن عربی) هەبوو لە بییری (وحدة الوجود) دا كە (ابن عربی) دامەزرتنەر و داھینەری ئەو بیره بوو لە شێوهی تەواویدا وە جێ پیتی ئەوی هەلگرتوو بەلام (وحدة الوجود) یك كە ناسینی خواپە وەك بوونیکی راست وە بوونی بوونەوهرانی تر بوونیکی مەجازییە خوا خوشی ئەفەرموی (كل شيء

هالك إلا وجهه) گومان له بروای بههیزی (ابن عربی) و مهحوی ناکریت له بهندایه تیبانا (ابن عربی) ته لیت: «لایجوز لعارف أن یقول (أنا الله) ولو بلغ أقصى درجات القرب وحاشا العارف من هذا القول، حاشاه إنما یقول: «أنا العبد الذلیل فی المسیر و المقیل» (۱۳) بو مهحویش شیعه کانی له ستایشی خوادا و له پارانه وهی خوادا شاهیدی حالی ته وهن چهند بروای بهخوا هه بووه و چهند زه لیلی و بی دهسه لاتی خوی پیشان داوه و چاو له دهستی بهزه بی و سوژی تهو بووه.

ههروهک له سه ره تاوه و تمان که مهحوی ناگای له زانستی سو فیگه ری و رابه رانی هه بووه و لیکچوونی (ابن عربی) و (مهحوی) مان له بواری (وحدة الوجود) دا له چهند نمونه به کدا دهستینشان کرد به کورتی تهو باسه زور له وه زیاتر هه لته گریت و مهحوی له زور جیتی تر دا هیمای بو کردوه.

له لایه کی تره وه مهحوی ناگاداری بیروباوه ری (مهنصوری حهلاج) بووه و له عاستی دا تهفه رمویت:

به حهق هه حهق به ناحهق ناحهقم وتوه له روژی بووم (۱۴)

وهکو مهنصور ته گهر بیشمکوژن ناکه م له حهق لاده م

یان تهفه رموئی:

هه تا حهق ناصیره، هه حهقمه مهنصور (۱۵)

وهکو (مهنصور) ته گهر بکه م به دارا

دیاره بهو جو ره به ستنه وهی خوی به حهقه وه و لانه دان له سه ر وتنی حهق وه ناوه پینانی مهنصوری حهلاج لهو باسه دا دیاره هه م به ستنی به حهق زانینی مهنصوره و ئیتر چهند و چون تهوانهش پیوستیان به لیکو لینه وه و توژی نه وهی زور هه یه که لیره دا تهو بواره مان نبیه که زور له سه ری بوژین .

مهحوی له شوینیکی تر دا دهفه رمویت:

قاتی پیاوه له سه ر ته م ته رزه ده بینی مهنصور (۱۶)

به سه ری داره وه، (ذا النون) ه له بن زیندانا

لهو به یته شدا مهحوی به شان و شکوی حهلاج و (ذو النون) دا هه لی داوه و تهوانی به مهرد و پیاوی مهیدانی پیاوه تی زانیوه چونکه به بی سله مینه وه له پیناوی وتنی راستی و بیری سو فیگه ربیه که باندا هه لویتیان بووه له ده ره نهجامی خراپی تهو هه لویتیه شیان نه تر ساون، تهوه بوو حهلاج سه ری خوی بو دانا و (ذو النون) ی میصریش که سالی ۲۴۵ کوچی وه فاتی کردوه ماوه یه کی زور له زیندانی به عدا توندکرا. بیگومان مهحوی ته گهر له بیرو بوچوونیان ناگادار نه بووی هه لویتیان هه لته سه نکاند و نه یته نر خاندن و به مهردی دانه ته نان.

ههروهه مهحوی شوین پیتی (رابعة العدویة)ی هه لگرتوووه که یه کیتک بووه له سو فیه گه وره کانی سه دهی دووه می کۆچی له به سره و بیرو چکه ی خوشه ویستی خوی خستوته مهیدانی سو فیه گه ریبیه وه و توویه تی: «خوایه ناتپه رستم له ترسی ناگر و له ئاره زوومه ندیتی به هه شته که ت به لام له خوشه ویستیتا و له بهر خاتری رووی پیروزی خۆته به ندایه تبت ته که م. دووباره ئه لیت:

كلهم يعبدون من خوف نار (١٧)
 ويرون النجاة حظاً جزيلاً
 أو لكي يسكنوا الجنان فيحفظوا
 بكوؤس ويشربوا السلسبيلاً
 أو يقيموا بين القصور جميعاً
 أنا لا ابتغي بحسبي بديلاً

دیاره (رابعة العدویة) نه له ناگری دۆزه خ و نه له خوشی به هه شت بیریکردوته وه ئه وهی مه بهستی ئه وه خوشه ویستی خوایه و ئه و خوشه ویستییه هیچ شتی که به رامبه ری نبیه بیگومان له م خوشه ویستی خوایه دا زۆر شاعیری سو فی تر ئه سپی خو ی به چابوکی تیا دا تا و دا وه، مه حوبش ئه وه تا له و مهیدانه دا ئه فه رموت:

گه ر ناگری مه حه بیه تی شک به م له دۆزه خا (١٨)

ئو دۆزه خه به هه شتمه، جه نه ت ده که م حه رام

مه حوبش وه ک (رابعة العدویة) و ئه مثالی ئه و مه بهستی چوونه به هه شت نه بووه له خوا په رستییه که یدا هه روه ک چۆن له ناگری دۆزه خیشی نه ترسا وه وه له وه زیاتریش ئه گه ر خوشه ویستی خوی له نا و دۆزه خیشدا چنگیر بیتی ئه و دۆزه خه هه لده بیژی و به به هه شتی ناگۆریته وه و به لکو هه ر به هه شت له خوشی حه رام ده کات.

جاریکی تریش هه ر له بواری خوشه ویستی خوادا رووبه رووی زا هید ئه دویت و پیتی ئه لیت:

که ئیمه چوونه جه نه تمان به تو دا (١٩)

له ئیمه لاده زا هید ئیمه هه رچین

له م به یته شدا مه حوی بیرو باسی لای به هه شت نبیه و ناشیه ویت و هه ول و هه لپه شی بو ناکات بو یه به زا هید ئه لیت: به هه شت بو تو، تو هه لپه ت بو به هه شته و ئیمه بو شتیکی تر پرۆ زا هید تو پاداشتی به رامبه ری زوهد و خوا په رستییه که ت که به هه شته وه ری بگره ئیمه کرین و فرۆشتن له گه ل خوادا ناکه ی نایه رستین بو ئه وهی به رامبه ر تاکی ته رازووی په رستنه که ی به هه شتمان بداتی چونکه خوشه ویستیمان بو خوا بی به رامبه ره، لیته دا به جوان و شیای ئه زانم حیواریک بگۆریمه وه له نیوانی ئافره تیکی سو فی خوا په رست له گه ل کۆرپکی (حبان بن هلال) دا.

(ئافره ته که رووی کرده کۆره که و وتی: بۆم هه یه پرسیار تیکتان لی بکه م.
وتیان: بیره سه ئه وهی ئه ته ویت.
ئافره ته که وتی: به خشندهیی چیبه به لاتانه وه.
وتیان: به خشین و پیشخستنی به رژه وه وندی خه لکه به سه رخۆدا.
ئافره ته که وتی: ئه وه به خشندهیی به له دونیادا ئه ی له دینا چیبه ؟
وتیان: ئه وه به خوا به رستیت و گیانت له پینا ویدا دا بنیت به ویستی خۆت و هزی خۆت.
ئافره ته که وتی: پاداشتان ئه ویت ؟
وتیان: به لی.
ئافره ته که وتی: بۆ ؟
وتیان: خوا په یمانی دا وه به رامبه ر به یه ک چاکه ده قات پاداشته .
ئافره ته که وتی: په نا به خوا ئیوه به رامبه ر چاکه یه ک ده قات پاداشتان بدریته وه ئه وه
به به خشندهیی ده زانن.
وتیان: ئه ی به خشندهیی لای تو چیبه ؟
وتی: به خشندهیی ئه وه یه که ئاره زوو خو شستان له په رستنی خوادا ده ست بکه ویت بی
بیر کردنه وه له پاداشت، شهرم ناکه ن له وه ی له کاتیکدا خوا له دلی ئیوه دا ناگای له هه موو ویست
و ئاره زوویه کتانه ئیوه له دلتانا چا وه پروانی به رامبه ر خوا په رستی به که تان بکه ن ئه وه شتیکی
نا شیرینه له دونیادا). (۲۰)
هه و له بواریکی تر و له مهیدانی جی پی هه لگرتنی گه وره پیا وانی سو فیکه ریدا ئه مثالی «ابن
عربی» که ئه لیت: «ان الله سبحانه وتعالى يتجلى أعظم ما يتجلى في صورة المرأة» (۲۱)
ئه وه تا (ابن الفارض) شاعیری سو فی سه ده ی شه شه می کوچی به نا شکرا و بی هیج ته مو مژیک
ئه لیت:

وتظهر للعشاق في كل مظهر
من اللبس في أشكال حسن بدیعة (۲۲)
ففي مرة لبنی وأخری بثینه
وأونة تدعی بعزة عزت
ولسن سواها لا ولاکن غیرها
وما إن لها في حسنهما من شریكة

مه حویش هه ر وه ک ئه وان و له و بواره دا کینایه ی خوی به ئافره ت کردوو و ده لیت:
ئه و له یلا به رۆژی هه شر ئه دا واده ی لیکا «مه حوی» (۲۳)

ههتا قامی قیامهت، ئاه و واوهیلا نهکهه چیبکهه!

بێگومان خوا مژدهی بینینی خوێ ئه‌دا به‌ئه‌هلی ئیمان له‌ رۆژی قیامه‌تدا مه‌حویش خوێ به‌شایسته‌ی ئه‌و بینینه‌ ئه‌زانێ بۆیه‌ ئه‌لێت: له‌یلا که‌ کینایه‌یه‌ به‌خوا ئه‌و واده‌ی بینین و پێگه‌یشتنه‌ی به‌ئیمه‌ داوه‌ به‌لام واوه‌یلا تا رۆژی قیامه‌ت مه‌گه‌ر ئیمه‌ تا پێگه‌یشتنی ئه‌و بینین و پێگه‌یشتنه‌ هه‌ر شین و شه‌پۆر بکه‌ین، له‌ شوێنیکه‌ی تریشدا هه‌ر ئه‌فهرموت:

به‌دوو یا ویتلم و ئه‌شکم ده‌پرسی (٢٤)

له‌هه‌ر دار و دیاری (أین سَلْمَاک)

سه‌لما له‌ ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بیدا کینایه‌یه‌ بۆ خو‌شه‌ویست ئیتر خو‌شه‌ویسته‌که‌ ناوی هه‌رچی بێت هه‌روه‌ک چۆن شیرین یا له‌یلا له‌ ئه‌ده‌بی کوردیدا کینایه‌یه‌ بۆ خو‌شه‌ویست، بۆیه‌ مه‌حویش ویتلم و سه‌رگه‌ردانی خو‌شه‌ویسته‌که‌یه‌تی به‌ناوی سه‌لماوه‌ که‌ کینایه‌یه‌ بۆ خوا ئه‌یه‌ویت به‌رووی شاد بێت وه‌ به‌دوای ئه‌و راستیه‌دا ئه‌گه‌ر ئی و ئه‌یه‌ویت بگاته‌ (حق الیقین) بۆیه‌ ئه‌گه‌ر ئی و ئه‌پرسی له‌ داروبه‌رد و هه‌موو شتییک که‌ پیتی بگات بۆ ئه‌وه‌ی به‌ سه‌لما شاد بێت له‌ شوێنی تریشدا مه‌حوی کینایه‌ی خوای کردووه‌ به‌ناوی ئافه‌ته‌وه‌ که‌ ئیمه‌ لێره‌دا له‌وه‌ زیاتر بواری لێ دوامان نییه‌ ئه‌وه‌نده‌ی پێویسته‌ بیلێین ئه‌وه‌یه‌ له‌م بواره‌شدا هه‌ر له‌ روانگه‌ی (وحدة الوجود) وه‌ سو‌فیه‌کان ئه‌و بۆچوونه‌یان هه‌یه‌.

به‌راستی ئه‌مه‌ی ئیمه‌ له‌سه‌ر رووی ئه‌م چهند کاغه‌زه‌ نووسیمانه‌ مشتیکه‌ له‌ خه‌رواریک باس و لیکۆلینه‌وه‌ و توێژینه‌وه‌ له‌ شیعره‌کانی مه‌حوی زۆر زۆر بیر و کات و زانیاری ئه‌ویت له‌ بواری بییری سو‌فیه‌گری و سو‌فیه‌ گه‌وره‌کاندا هیوام وایه‌ به‌م چهند په‌رده‌یه‌ توانیبیتم تیشکیکی تازهم به‌که‌می خستبیته‌ سه‌ر ژبانی سو‌فیه‌گری مه‌حوی و پێچکه‌یه‌کم خو‌ش کردبیت بۆ که‌سانی تر له‌و بواره‌دا به‌هیوای قبول کردنی.

نه‌میری بۆ گیانی مه‌حوی و زیاتر هه‌ولدان له‌ پیناوی زیندووکردنه‌وه‌ و لیکدانه‌وه‌ی پاست و پێویست بۆ شیعری شاعیرانی گه‌وره‌ی میلله‌ته‌که‌مان که‌ له‌ پله‌ و پایه‌ و مه‌زنیدا هیچ که‌متر نییه‌ له‌ شاعیرانی تری میلله‌تانی زیندوو له‌ جیهاندا.

ئیتیر سه‌رکه‌وتنتان دروشمه‌

سلیمانی / زانکۆی سلیمانی

کۆلیجی زمان / به‌شی عه‌ره‌بی

په‌راویزه‌کان:

(١) مه‌به‌ستمان ابن الفارضة که‌ له‌قه‌به‌که‌ی (سلطان العاشقین).

(٢) ئه‌مانه‌ویت له‌قه‌بی (سلطان الشعراء) بده‌ین به‌ مه‌حوی.

(٣) په‌نووک: واته‌ ئاویتنه

- (٤) شرح ديوان (إبن الفارض) مطبعة الأزهرية مصر ج ١ ص ٧.
- (٥) ديوانى مهجوى ل٣١٨.
- (٦) ههمان سهچاوه ل٣٦١.
- (٧) الفتوحات المكيه ج ٢، ٤، ٦٠.
- (٨) فصوص الحکم أبو العلا العفیفى ص ٢٥.
- (٩) ديوانى مهجوى ل١١٣.
- (١٠) ههمان سهچاوه ل١٥٧.
- (١١) ههمان سهچاوه ل٣١٣.
- (١٢) ههمان سهچاوه ل١٢٤.
- (١٣) (ابن عربى) حياته و مذهبه ترجمة عبدالرحمن بدوى.
- (١٤) ديوانى مهجوى ل٢٢٧.
- (١٥) ههمان سهچاوه ل٨.
- (١٦) ههمان سهچاوه ل٣٤.
- (١٧) حقائق عن التصوف عبدالقادر عيسى ص ٢٨٥.
- (١٨) ديوانى مهجوى ل٢١٣.
- (١٩) ههمان سهچاوه ل٢٤١.
- (٢٠) (ابن عربى) حياته و مذهبه أثنين بلائوس ترجمة عبدالرحمن بدوى ص ٢٤٩.
- (٢١) التصوف جدلية وإنتماء أحمد علي حسن ص ٣٦.
- (٢٢) ديوان إبن الفارض د. ابراهيم السامرائى ص ٣٩.
- (٢٣) ديوانى مهجوى ل٢٣٣.
- (٢٤) ههمان سهچاوه ل١٨٥.

به دههه مهه وچه خوینی نه شهکه وههه

به دههه مهه وچه خوینی نه شهکه وههه، برهوانه چۆنم بۆت!
 دههروونم که یلی زووخه دهرد و غههه، برهوانه چۆنم بۆت!
 رهقیبی سهگ ههزی بوو، کوشتمت، سهیری که چۆنی بۆم
 دوعا بۆ دهست و تیغت من دهکههه، برهوانه چۆنم بۆت!
 بهغدداری نه وهک ناوت بهرن، بهه نهنجی، قههت من
 شکاتی جهوری تۆ بهرکههه دهههه؟ برهوانه چۆنم بۆت!
 هه ناسهه ناگرینم بردهه بههه، تا دههروونم سهووت
 به ناله تا دلت سه خههت نه دههه، برهوانه چۆنم بۆت!
 بیانوو بگره، شه بهی خۆت شه یۆینه بهه من کوشتن
 وههه چاوی بهدت لهی لادهههه، برهوانه چۆنم بۆت!
 به ئاوی گریه هه دههه ناوی چاوم شه شهتووه، نهک جیت
 به خۆین ئاغوشته بی، تۆ، چاوه کههه، برهوانه چۆنم بۆت!
 غهه می خۆشی نییه «مه حوی» له دلیا، هههه غهه می تۆ به
 له عه شهقتدا ده کههه غههه بۆ به غههه، برهوانه چۆنم بۆت!

به هوی

وینە ی شیعری له هۆنراوەکانی (مەهوی) دا

نووسینی: کەریم شارهزا

پێشهکی

وینە ی شیعری هونەریکی ڕهوانبێژی ئەدەبیبه، له باره ی بێ ناگایی له لای شاعیری داهێنەر دهخولقن و دهبیتته مایه ی جوانکاری له هۆنراوهکانیدا و به زۆری وینەیهکی ڕوونبێژییه و له ڕیگه ی لیکچواندن و ئاوهلواتا (خوازه) و (خواستن) وهیا له ڕیگه ی وهسفکردن و پیکهوه نانی هونەری درکه (کینایه) وه دروست دهبن و تام و چێژیکی تایبه تی دهدات به گۆتگر و خوینەری شیعرهکان. چونکه کاردهکهنه سه رهست و سۆز و ئەندیشه یان و تام و چێژیکی خوشیان لێ وهردهگرن.

خولقانی وینە ی شیعری له هۆنراوه ی شاعیراندا، سه ردهمی کۆن و نوێی بۆ نییه، چونکه له گه ل په یدا بوونی شاعر، وینە ی شیعری له گه لدا خولقاوه، به بێ ئەوه ی شاعیر ناگاداری بێ وهیا مه بهستی خولقاندنی وینەکانی بیت، واته: له باری بێ ناگایی شاعیر دروست دهبی و، وا دهبی وینەیهکی زۆر جوان و گهش و گۆل له شیعری شاعیریکی کۆندا خولقایی، له وانه یه گه لیک گه شتر بێ له وینە ی شیعری له لای شاعیریکی نویدا و، ئەم دیارده ی وینە ی شیعریش، ره خنه گرانی ئەدهبی ڕۆژئاوا پتر له دوو سه د و په نجا سه لئه که وتوونه ته سه ر لیکۆلینه وه ی و، له سه ده کانی شازدهم و حه قدهم دا ئەو ره خنه گر و شاعر ناسانه له و باوه ره دابوون که وینە ی شیعری ته نها بۆ رازاندنه وه ی هۆنراوه ی شاعیره و بهس، که چی له م سه رده مه ماندا، ئەو وینە یه بووه ته به شیکه هه ره گرنه له هۆنراوه دا و ده شێ ناوی بنیین دلی تاقیکردنه وه ی ئەده بیی شاعیر. له ئەده بی کوردیشماندا وا بیست سی سه لیکه لیکۆله ره وه و ره خنه گرانمان ناویران له وینە ی شیعری داوه ته وه و هه ندی لیکۆلینه وه ی شیاویان له سه ره ده سنیشان کردن و شیکردنه وه ی ئەو هونه ره ناسکه له شیعری شاعیرانی کوردا کردوه. ئیتمهش لیره دا ده مانه وی ئەم دیارده ئەده بی و روانبێژییه له ناو هه یکه لی شیعره کانی شاعیرانی مه زنی کورد مه حوی ده سنیشان بکه یین و نمونه ی گهش و زیندوویان لێ هه لبێژین و به پیتی توانا تیشکی شیکردنه وه یان بخه ینه سه ر و له چۆنیه تی دروست بوون و جۆره کانی ئەو وینانه وه بدوین و، بزانی به چ هه ستیک له هه سته کانی ناده میزاد وهرده گیرین و له گه لیاندا ده گۆنجین.

په یوه ندیی له نیوان شاعر و وینە دا

له سه رده میکی زۆر کۆنه وه شاعیر و هونه رمه ندان و زانایانی جیهان بیران بۆ ئەوه چوه که

شاعر دانان و وینه‌کیشان، به‌تایبه‌تی شیعری وه‌سف په‌یوه‌ندییه‌کی هونه‌ریبان له‌نیواندا هه‌یه. یه‌ک له‌وانه‌شاعیری مه‌زنی گریک (یۆنانی کۆن) سیمۆنیدس (۵۵۶-۴۶۸) ی پیش‌زاین، گوتویه‌تی: «وینه‌شعیریکی به‌هیل کیشراوه و شیعریش وینه‌یه‌که به‌وشه و به‌ده‌نگودوو ده‌رده‌پری»^(۱).

له‌نوسهر و ره‌خنه‌گره مه‌زنه‌کانی عه‌ره‌بی سه‌رده‌می عه‌بباسیه‌کانیش، یه‌کیکی زانای وه‌ک (ئه‌لجازه) که له‌نیوانی سالانی (۷۷۵-۸۶۸) ی زاینیدا ژیاوه، له‌کتیبه‌که‌ی (ئه‌لحه‌یه‌وان) یدا، له‌باری په‌یوه‌ندی نیوان شاعر و وینه‌وه‌گوتویه‌تی «شاعر دارشتنیکی تایبه‌تییه و جوړیکه له‌وینه‌کیشان»^(۲).

شاعیر و ره‌خنه‌گری رۆمانسی ئینگلیزیش سه‌مۆئیل کولریډج (۱۷۷۱-۱۸۳۴) له‌باری په‌یوه‌ندی شاعر به‌وینه‌وه‌داوه و گوتویه‌تی: «شاعر جوړه وینه‌کیشانیکه به‌وشه ئه‌نجام ده‌دری، به‌مه‌رجیک پر هه‌ست و سۆز بیته»^(۳). وه‌ک ده‌بینین ئه‌م ره‌خنه‌گره نوێکاره مه‌زنه‌ش شاعر به‌جوړیک له‌وینه‌کیشان داده‌تی، به‌مه‌رجی پر هه‌ست و سۆز بیته.

وینه‌ی شیعری و چۆنییه‌تی دروست بوونی

وینه‌ی شیعری له‌ساده‌ترین پیناسه‌ی دا بریتیه‌یه له: «وینه‌یه‌کی هونه‌ری به‌وشه کیشراو»^(۴). به‌لام کاتیک که له‌چه‌مک و ئه‌رکی ئه‌و وینه‌یه له‌ناو هه‌یکه‌لی شیعریدا ورد ده‌بینه‌وه، هه‌ست ده‌که‌ین ئه‌م پیناسه‌یه گه‌لێک ساده و ناته‌واوه، چونکه له‌ده‌وری سۆز و ئه‌ندیشه‌ی شاعیره‌وه نادوی که هه‌وینی دروستبوونی ئه‌و هونه‌ره‌ن و ده‌بێ ئاماره‌ش بو‌ئه‌وه بکریته که ئه‌و وینه‌ هونه‌رییه له‌ریگه‌ی وه‌سف و لیکچوواندن و ئاوه‌لواتا (خوازه) و (خواستن) و درکه (کینایه) وه‌له‌باری بێ ناگایی له‌ناو شیعری شاعیری دا‌هینه‌ردا ده‌خولقی و^(۵)، وه‌ک کاریکی هونه‌ری ناسک پیتشکه‌ش به‌خوینهر و گوێگری شاعر ده‌کریته. هه‌ندی له‌زانایان له‌سه‌رده‌میکی کۆنه‌وه له‌و باوه‌ره‌ دا‌هون که وینه‌ی شیعری زاده‌ی هونه‌ری ئاوه‌لواتا (خوازه) و (خواستن) ه و ده‌وری ئه‌و هونه‌ره‌یان له‌خولقاندنی شیعری پته‌ودا ده‌رخستوه، یه‌کیک له‌وانه فه‌یله‌سووفی مه‌زنی گریک ئه‌ره‌ستۆ (۳۸۴-۳۲۲ پ.ز) بووه و گوتویه‌تی: «کاری گزنگ ئه‌وه‌یه بزاین شاعیر تا چ راده‌یه‌ک زاله به‌سه‌ر به‌کاره‌یتانی هونه‌ری (خوازه): (المجاز) له‌شعیره‌کانیدا و به‌ره‌سه‌نایه‌تیه‌که‌ی حوکم له‌سه‌ر شاعیر بده‌ین و بزاین ئایا سه‌رکه‌وتنی له‌خولقاندنی شاعیره‌که‌ی وه‌ده‌ست هیتاوه یان نا؟»^(۶).

ره‌خنه‌گری کوردیش دوکتۆر کامیل هه‌سه‌ن به‌سیر (۱۹۳۳-۱۹۸۷) له‌باری ده‌وری سۆز و ئه‌ندیشه و (خوازه) له‌خولقاندنی وینه‌ی شیعری و هه‌یکه‌لی هۆنراوه‌دا ده‌لی: «نابی ده‌وری هه‌ست و سۆز له‌پال ئه‌ندیشه‌دا له‌بیر بکه‌ین که هیتزیکن له‌هیتزه‌کانی هۆشمه‌ندی ئاده‌میزادی هونه‌رمه‌ند و کارگه‌ی خولقاندنی ئاوه‌لواتا (خوازه) ن له‌مه‌له‌ندی تۆمارکردنی واتا‌کانی وشه له‌

میشکدا، چونکه ئەندیشه ههروهک له جیهانی ڕه‌خه‌سازیدا چه‌سپاوه، هۆی له دایکبوونی وینه‌ی روون و هینانه‌وه‌ی ئەو وینه‌ی بێراوانه‌یه» (٧).

هۆره‌کانی وینه‌ی شیعری و چۆنه‌تی وه‌رگرتنیان

وینه‌ی شیعری دوو جۆری سه‌ره‌کی هه‌یه، وینه‌ی چه‌سپاو و وینه‌ی جوولاو، جۆری به‌که‌می ده‌توانین له‌یه‌ک وینه‌یان تابلۆبه‌کدا بیکه‌ین به‌وینه‌یه‌کی هونه‌ری، چونکه له‌یه‌ک باردایه و گۆرانکاری تیدا نییه و جۆری دووه‌میشی ده‌بێ له‌چه‌ند باریکدا وینه‌ی بکیشین و له‌چه‌ند تابلۆبه‌کدا دایه‌ریژین. له‌هه‌ردوو باریشدا ده‌بێ ئەو وینه‌ی هه‌ست و سۆز و ئەندیشه‌ی وه‌رگر (واته: بینه‌ر و خۆینه‌ر) رابکێشن. جۆری چه‌سپاو فرمانی ڕسته‌که‌ی رابوردوو و جۆری جوولاویش فرمانه‌که‌ی به‌زۆری رانه‌بردوو و به‌رده‌وامیه.

بۆ وه‌رگرتنی‌شان، ئەگه‌ر وینه‌که په‌یوه‌ندی به‌رنگ و ده‌مه‌ن و رووناکی و تاریکیه‌وه هه‌بێ ئەوا به‌هه‌ستی بینه‌یان واته به‌چاو وه‌رده‌گیرێ و ئەگه‌ر له‌ده‌نگ و ئاوازه‌وه دوا ئەوا به‌هه‌ستی بیستن واته: به‌گۆی وه‌رده‌گیرێ و گه‌ر له‌بۆن و به‌رامه‌شه‌وه دوا ئەوا به‌هه‌ستی بۆن کردن وه‌رده‌گیرێ گه‌ر له‌تام و چه‌ژبانه‌وه دوا ئەوا به‌چه‌ژبه‌ هه‌ست ده‌رکی پێ ده‌کری و خۆ ئەگه‌ر له‌نهرم و نۆلی و ره‌قی و سه‌ختی و توند و تۆلێشه‌وه دوا ئەوا به‌هه‌ستی جه‌سته‌یی وه‌رده‌گیرێ و، ئیستاش ده‌که‌وینه سه‌ر ده‌سنیشان کردنی وینه‌ی پته‌وی شیعری له‌هۆنراوه‌کانی شاعیری مه‌زنی کورد (مه‌حوی)ی لوتکه‌ تاکو بزانه‌ن چۆن ئەو وینه‌ی خولقاندوو و چ جۆرێکن و چۆن و به‌چ هه‌ستیک وه‌رده‌گیرین:

وینه‌ی شیعری له‌هۆنراوه‌کانی مه‌هویدا

مه‌حوی (١٨٣١-١٩٠٦) له‌شاعیره‌ مه‌زنه‌کانی کورده و یه‌که‌که له‌چله‌ پۆیه‌کانی ڕیازی شیعری کلاسیکی کوردیمان، شاعیریکی ورده‌کار و شیوه‌پته‌وه. ڕوخساری هۆنراوه‌کانی به‌ته‌واوی له‌گه‌ڵ ناوه‌رۆکه‌ پته‌وه‌کانیدا کاریان لێک کردوو و له‌گه‌ڵ یه‌کتهدا جۆشاون و بوونه‌ته زاده‌ی تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی ئەده‌بی کلاسیکی نه‌ته‌وه‌ییمان و، زۆریه‌ی هۆنراوه‌کانی به‌فله‌سه‌فه‌ی ته‌سه‌ووفی نه‌قشه‌ندی ئاودراون، مه‌به‌ستیشی له‌شاعرانا‌ندا به‌کاره‌ینانی کیش و سه‌روای پته‌و نه‌بووه، ئەوه‌ندی به‌دوای ناوه‌رۆکی به‌هێزدا گه‌راوه و هه‌ر هۆنراوه‌یه‌کی دایناوه‌ کردوو به‌ته‌ی به‌تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی تازه‌ بۆ داه‌ینانی هۆنراوه‌ی پته‌وتر و نوێتر و به‌بێ ئاگاداری له‌چۆنه‌تی دروستبوونی شیعره‌کانی. وینه‌ی جوان و پته‌وی شیعری له‌ناو پیچ و لۆچی چه‌مکی شیعره‌کانیدا خولقاون و به‌چاکی هه‌ست و سۆز و ئەندیشه‌ی خۆینه‌ر و گۆتگری شیعره‌کانی ده‌رووژینی و وینه‌کانی له‌ناو هۆنراوه‌دا وه‌کو زنجیره‌یه‌ک ئاوینه‌ی روون له‌گۆشه‌ جیا‌جیا‌کانی هۆنراوه‌کانیدا داده‌نی، تاکو جوانی باه‌ته‌کانیان بنوێن و شاعیری هونه‌رمه‌ندی‌شان وینه‌ی شیعریه‌کانی به‌رزبێ و ژبانی هۆنراوه‌کانی ده‌نوێن.

ئەگەر بەوردی بەدوای هەلبژاردنی وێنە شیعیری چەسپا و جولۆ لەناو هۆنراوە بەپێزەکانی شاعیری مەزەمان مەحویدا بگەرێت، بیگومان بەسەدان وێنە گەش و گۆلی شیعیریان دیتە دەست. بەلام لەبەر کەمی ماوەی پێشکەشکردنی لێکۆڵینەوە کەمان، تەنیا چەپکیک لە وێنە دەخەینە روو و کەمێک تیشکی شیکردنەوەیان دەخەینە سەر و بەپێی ئەو وتەبەیی کە دەلی: «مشتیک نموونی خەرواریکە» بەوئەندە نمونەیه دەوستین و گۆلبژیکیان لێ دەخەینە بەرباس و لێکۆڵینەوەیه کی کورت و خێرا:

۱- شاعیر لە هۆنراوەیه کیدا کە لەلایەر «۱۳» ی دیوانه کیدا بلاوکراوە تەو (۸) لە ڕێگە ی هونەری لێکچوواندنەو دوو وێنە شیعیری جوانی بۆ خولقاندووین، هەرۆک لە دێری یە کەمی دەلی:

ئەری دڵ بێ شەرابی لەعلی ڕەنگت لە گۆل چبکا؟
 کە جیلوهی گۆل لە گۆلشەندا نەبێ بولبول لە چل چبکا؟

ل: ۱۳

مەحوی شاعیری وردەکار لە نیو دێری یە کەمی شیعەر کیدا دلی بەهەنگ چوواندوو و رووی یاریشی بەگۆل و، ماچی لیبوی ئەو یارە شۆخەیشی بەمژنی شیلە ی گۆل، بەگۆل چوواندوو و (۹)، بەهۆنەری لێکچوواندنەو وێنەیه کی شیعری ناسکی خولقاندوو و، لە نیو دێری دوو هەمیشیدا دلی خۆی بەبولبول چوواندوو و بالای یارە خۆشەوێستە کەیشی بەچلی داری گۆل و رووی ئەو یارە ی بەگۆل داناو و لەمەش وێنەیه کی جوان و گەشی پێکەو ناو و، هەردوو وێنە کەیشی لە جۆری چەسپا و بەهەستی بینین وەر دەگیرێن.

۲- شاعیر لە دێریکی دیکە ی هەمان هۆنراوەیدا، لە ڕێگە ی لێکچوواندن و دەسەوه وێنەیه کی جوان و گەش و ڕازاوه ی بۆ دارشتووین و دەلی:

چ حاجەت نەرگسی مەستت بکەم وەصفی بەمەخموری
 کە چاوی سورمە کیشراوی خودایی بێ لە کل چبکا!؟

ل: ۱۵

مەحوی هونەر مەندانە چاوی یاری نازداری بەنیرگز چوواندوو و وەسفیکە ی هونەری وای دەکات کە ئەو چاوه نەرگزییه خۆی مەستە و پیتی ناوی پیتی بلتین سەرخۆشە و کاتیک کە ئەو چاوه ڕەشە ی ئەو شۆخە لە خواوه کلدراو بێ پیتی ناوی کلی دەسکردی تی بکری و بەم جۆرە ئەو وێنە شیعیرییه مان بۆ دەخولقینێ و وێنە کەش لە جۆری چەسپاوه و بەهەستی بینین وەر دەگیرێ.

۳- شاعیر لە دێریکی هەر ئەو هۆنراوەیهیدا، لە ڕێگە ی پێکەو نانی هونەری (خواستن) وێنەیه کی جوانی شیعیریان لەباری بێ ناگایی بۆ دەخولقینێ و دەلی:

له ههر جێیه هه‌ڵێ خورشیدی عیشقی گۆل روخان «مه‌حوی»
ئه‌گهر عه‌قلی بێی له‌و جێگه‌ ئاونگی عه‌قل چبکا؟!

ل: ١٦

له‌ نیوه‌ دێری یه‌که‌می شیعره‌که‌یدا شاعیری هونه‌رمه‌ندمان عیشق به‌رۆژ ده‌چوینێ و عه‌قلیش
له‌ نیوه‌ دێری دووه‌میدا به‌شه‌وه‌نی سه‌رده‌می شه‌و ده‌چوینێ که‌ له‌سه‌ر رووی گیا و گۆل ده‌نبشین.
ئنجاه‌ له‌ هه‌لاتنی رۆژی عیشقی کچی جوانی روومه‌ت وه‌ک گۆل، هونه‌ری خواستن پێکه‌وه‌ده‌نی
و، مامله‌ت کردن له‌گه‌ڵ ئاونگدا وه‌ک که‌سیکی ئاقل ئه‌مه‌شیان هونه‌ری خواستنیکی دیکه‌یه،
له‌مانه‌ تابلۆیه‌کی هونه‌ری چهند وینه‌ییمان بۆ ده‌خولقینێ و هه‌مووشیان وینه‌ی چه‌سپاون و
به‌هه‌ستی ببنین وهرده‌گیرین.

٤- شاعیر له‌ هۆنراوه‌یه‌کی دیکه‌یدا دیسان له‌ ریگه‌ی پێکه‌وه‌نانی هونه‌ری (خواستن)ه‌وه،
وینه‌یه‌کی شیعریان بۆ ده‌خولقینێ و له‌ دێرێکیدا ئه‌مه‌ی کردووه‌ و ده‌ڵێ:

غونچه‌ ده‌می له‌ باسی تۆوه‌ ده‌دا، سه‌با
مشتیکی دا له‌ ده‌می، دم قسه‌ی زلی شکا؟!

ل: ٢١

مه‌حوی که‌ ده‌ڵێ: «غونچه‌ ده‌می له‌ باسی تۆوه‌ ده‌دا» له‌م دهرپه‌ینه‌ ناسکه‌ روونبێژیه‌یدا،
هونه‌ری (خواستن)ی پێکه‌وه‌ناوه‌ و چووه‌ غونچه‌ی وه‌ک که‌سیکی ئاقل و هوشیار داناوه‌ و له‌
باسی یاره‌ شوخه‌که‌یه‌وه‌ ده‌دوێ و له‌ هه‌نگاوێکی دیکه‌یدا که‌ ده‌ڵێ: «سه‌با مشتیکی دا له‌
ده‌می» دیسان هونه‌ری (خواستن)ی پێکه‌وه‌ ناوه‌، به‌وه‌ی که‌ باسی بای سه‌با وه‌ک که‌سی ئاقل
ده‌کات و مشتیکی له‌ ده‌می غونچه‌ ده‌دا ده‌بیشکوینێ. له‌ هه‌نگاوی سێیه‌میشی که‌ ده‌ڵێ: «ده‌م
قسه‌ی زلی شکا» دیسان وه‌ک که‌سی ئاقل مامله‌تی له‌گه‌ڵ (ده‌م)دا کردووه‌ و قسه‌ زله‌کانی بێ
شکاندووه‌ و له‌م سێ هونه‌ری خواستندا سێ وینه‌ی شیعری یه‌ک له‌دوای یه‌کی بۆ خولقاندوویین
و به‌هه‌ر سێکیان تابلۆیه‌کی هونه‌ری پێکه‌وه‌ناوه‌ و به‌هه‌سته‌کانی ببنین و بیستن وهرده‌گیرین و
له‌ جوړی وینه‌ی چه‌سپاون.

٥- له‌ هۆنراوه‌یه‌کی دیکه‌یدا، له‌ ریگه‌ی لێکه‌چواندنی جوان و ناسکه‌وه‌ وینه‌یه‌کی گه‌ش و
گۆلی شیعری ناسکمان بۆ ده‌کیشی و له‌ دێره‌ شیعره‌که‌یدا ده‌ڵێ:

وه‌ک بولبول ئه‌و دله‌ به‌گۆلی روو که‌ روو ده‌کا
په‌روانه‌یه‌ زیاره‌تی شه‌مع ئاره‌زوو ده‌کا!!

ل: ٢٥

شاعیر دله‌ به‌بولبول ده‌چوینێ که‌ رووده‌کاته‌ گۆل و له‌هه‌نگاوی دووه‌می دارشتنی دێره‌

شيعره كه يشيدا، دل بهو په روانه به ده چوینې كه پروو ده كاته گري پرووناكي مۆم و بهمهش وینه به كي گهش و گۆلی شيعریمان بۆ ده كیشی و به جوانترین شیوه پیشكه شمان دهكات و جۆری وینه كهیشی جوولاهه، چونكه گۆرانكاری دیمه نی تیدایه و فرمانی رسته كانی رانه بوردوون و بههستی بینین وهرده گیرین.

۶- له هۆنراوه به كي دیکه یدا و له دپره شيعرێکی جوان و ناسکی، له رینگه ی پیکه وه نانی هونه ری (خواستن) و (لیکچوواندن) هوه. وینه به كي شيعریمان بۆ ده خولقی تینی و بازانین چۆن دروستی کردوه و له چ جۆری کدا خۆی دنوینې؟

که دل ده تویتته وه بۆ تو، ده که ی ئه و رۆژه تو برۆا

که خۆ ده رخه ی وه کو خۆر، دل وه کو شه ونم له خۆ برۆا

ل: ۳۵

شاعیر مه بهستی ئه وه به به یاره شوخه که ی بلتی: «ئه و رۆژه ی که دل ده تویتته وه بۆ تو، باوه ر ده که ی که وا هه ر کاتی تو پرووی وه ک رۆژ جوانت ده رخست دل و وه ک شه ونم که له بهر گه رمایی خۆردا خۆی راناگرئ و، له خۆ به وه ده رۆا و له ناو ده چی» (۱۰)، له توانه وه ی دل، هونه ری (خواستن) ی دروست کردوه و له خۆ ده رخستنی یاره کهیشی وه ک رۆژی پرووناک و لیکچوواندن دل به شه ونم که به رامبه ر به رۆژه له ناو ده چی، وینه به كي جوانی شيعرێ بۆ خولقاندووین و وینه کهش له جۆری جوولاهه و بههستی بینین وهرده گیرئ.

۷- له لاپه ره «۵۹» ی دیوانه که یدا و له دپره شيعرێکی به بییری فه لسه فی ناودراو، له رینگه ی هونه ری لیکچوواندن و (خواستن) هوه وینه به كي گهش و گۆلی شيعرێ بۆ خولقاندووین و ده لئی:

عه نه به ری سارا وتم زولفی، نه باتی میصری لیو

زولفی ئالۆزا، وتی لیوی که ناوی من نه بات!!

ل: ۵۹

شاعیر بههستی ناسکی و پیکه وه نانی هونه ری لیکچوواندن بۆنی زولفی یاری شوخ و شه نگ به بۆنی خۆشی عه نه به ر و لیویشی به شه کری (نه بات) ی ولاتی میسر و، له به ده نگه اتنی ئه و لیوه ی به وه ی که ناوی نه هینی، هونه ری خواستنی پیکه وه ناوه و له دروست کردنی ئه و هونه رانه له ناو دپره شيعره که یدا جوانترین وینه ی چه سپاوی پیکه وه ناوه و بههسته كانی بۆنکردن و چه شتنه وه وهره گیرئ و له نیتوان هه ردوو وشه ی (نه بات) یش ره گه زدۆزی ته واوی پیکه وه ناوه و کارێکی هونه ری سه رکه و تووی خولقاندوه.

۸- له دپره شيعرێکی نیتو هۆنراوه به كي دیکه یدا، له رینگه ی پیکه وه نانی هونه ری (خواستن) و (لیکچوواندن) هوه، وینه به كي گهش و گۆلی شيعرێ بۆ کیشاوین و ده لئی:

خه رامی ناز ئەگەر هینایه لهنجە سه روی مه وزوونت،
وهكو له یلا له سه ر یی پرسشی که حالی مه جنوونت!!

ل: ٧٤

خه رام کرده و په که که له رووی نازه وه بکری و کینایه به له رۆیشتنی به ناز و، له پیکه وه
هونه ری خواستن له ده رپینی (هینانه لهنجه ی سه روو) و له لیکچوو اندنی نه و یاره جوانه
به (له یلا) ی خو شه ویستی (مه جنوون)، وینه یه کی شیعی جولاوی بو خولقاندووین، چونکه
لهنجه ی سه روو جووله و گۆزانی باری دیمه نه که ی تیدایه و بههستی بینین وهرده گیری.
٩- له دپره شیعیکی دیکه ی هه مان هۆنراوهیدا، له رینگه ی خواستن و وهسفه وه وینه یه کی
دیکه مان بو ده کیشی و ده لئ:

ده ترسم گه ردی خوینی من له شیشه ی گه ردنت نیشی
وه گه رنا، غه م نییه بمرم له هه سه رت لیوی مه یگوونت!

ل: ٧٤

شاعیر له نیشتنی گه ردی خوینی خو ی له شووشه ی گه رده نی یاره شوخه که ی هونه ری
(خواستن) ی پیکه وه ناوه و له وهسفی لیوه سه وره کانی نه و یاره بشی به رهنگی (شه راب)
وینه یه کی جولاوی شیعیمان بو ده کیشی و بههستی بینین وهرده گیری و تیکه له بههست و سۆز
و نه ندیشه ی گوێگر و خوینه ری شیعه که ده ی.
١٠- له دپره شیعیکی هۆنراوه یه کیدا له رینگه ی لیکچوو اندن و وهسفر دنیکی جوان و
ناسکی خه ت و خالی ئافه رتی شوخه وه، وینه یه کی گه ش و گۆلی شیعیمان بو ده کیشی و ده لئ:

ده مت چی؟ پر له دور، دورجیکی یاقووت!
نیشانه ی مۆری چی؟ خه ططیکی زمرووت!!

ل: ٨٠

شاعیر له لیکچوو اندنی ده می یار به دورج (واته سندوقی بچکۆله ی خشلی ئافه رت) که
رهنگی یاقووتی بی و پر بی له دور و مرواری که ددانه کانیه تی و، گه نده مووی لیوی نه و
نازداره ش بووه ته خه تیکی جوان و بهه اداری وهک گه وهه ری زمرووت. به مانه ش وینه یه کی جوانی
شیعیبی بو دارشتووین و له جوۆی چه سپاوه و بههستی بینین وهرده گیری.
١١- شاعیر له دپریکی دیکه ی هه مان هۆنراوهیدا له رینگه ی لیکچوو اندنه وه، وینه یه کی
گه شی دیکه ی بو خولقاندووین و ده لئ:

به گریانم وه کو گول پیکه نی یار،
له باغی من به بارش غونچه شکووت!

ل: ٨٠

به لیکچوو اندنی پیکه نینی یار بهو گولهی که به باران ده پشکوی و لیکچوو اندنی گریانی مرۆف به پێژنه ی باران، وینه به کی جوانی شیعریمان بۆ پیکه وه دهنی و وینه که ییشی له جۆری چه سپاوه و به ههستی بینین وهرده گیرئ.

۱۲- له دێره شیعرێکی هۆنراوه به کی دیکه یدا، شاعیر له ریگهی لیکچوو اندن و (خواستن) وه، وینه به کی جوانی شیعریمان بۆ ده خولقیینی و با بزانی چي گوتوه:

به جیلوهی ئه و، وه کو شه ونم، فری هه ر عه قل و هۆشی بو
که سێبه ر مه حوه له و جێبه، هه تاوی له حظه به ک لیکه وت

ل: ۸۶

به لیکچوو اندنی یار به رۆژ و ئه قل و هۆشیش له ئاست بوونی ئه ودا وه ک شه ونم و سێبه ر وایه و له به ر گه رمی و رووناکی رۆژدا وه ک ئه وه ی هه ر رۆژ هه لبێ شه ونم ده بی به هه لم و نامینی و، ده جێته ئاسمان و سێبه ریش نامینی و هه ر که سێکی ئه قلی هه بی ئه و ئه و ئه قل و هۆشه ی لا نامینی و (۱۱)، له و لیکچوو اندن و (خواستن) هدا وینه به کی جوولا و مان بۆ ده خولقیینی، چونکه گۆرانکاری له باری دیمه نه کاندایه یه و شه ونم و سێبه ر به تیشکی رۆژ نامین و به ههستی بینین وهرده گیرئ.

۱۳- شاعیر له دێره یکی هۆنراوه به کی دیکه یدا له ریگهی پیکه وه نانی هونه ری (خواستن) وه وینه به کی شیعریی بۆ خولقاندوین و ده لئ:

که ی دل ده سێنری له بتی سه نده بیستی ئه و
لیوی له میصر و زولفی له چینی خه راج و باج!

ل: ۹۳

شاعیر له م دێره شیعه ریدا ده لئ: «ناتوانری دل له ئافره تیکي شوخی وه ک بت سه نری که لیوی شیرینی باج له میسر وهرگری که جیگهی شه کری نه باته و زولفه بۆن خۆشه که ییشی خه راج له چین وهرگری که سه رچاوه ی بۆنی میسکه و، له جۆره مامزێکی ئه و ولاته وهرده گیرئ. لیره دا که مه حوی لیوی ئه و شوخه وه ک که سکیکی ئاقل و به ده سه لات داده نی و باج و خه راج له ولاتی میسر و زولفه که ییشی ئه و باجه له ولاتی چین بستینی. به مه ش هونه ری (خواستن) ی ره وانبیری پیکه وه ناوه و له و ریگه به شه وه وینه به کی گه ش و گۆلی چه سپاوی شیعریی بۆ خولقاندوین و به ههسته کانی چیژ و بۆن کردن وهرده گیرئ، چونکه شه کری نه باتی میسر به چیژ هه ست و میسکی ولاتی چینیش به ههستی بۆنکردن وهرده گیرئ.

۱۴- له دێره شیعرێکی هۆنراوه به کی دیکه یدا، له ریگهی پیکه وه نانی هونه ری (خواستن) وه وینه به کی چه ند دیمه نی ناسکی بۆ دارشتوین و ده لئ:

سبایۆشن له داخی خهطط و خال و لیو و پروو و زولفت
 وهنهوشه و میسکی چین و ئاوی خضر و لالهو و عهنبهرا!!
 ل: ۱۳۱

مهحوی شاعیری مامۆستای هونهری وردهکاری رهوانبێژی، له کاتیگدا که کردهوی کهسی
 ناقل دهداته پال وهنهوشه و میسکی چین و ئاوی ژبان و گولاله و عهنبهرا، بهوهی که له داخی
 خهت و خال و لیو و پروو و زولفی یاره شوخهکهی رهش پۆش و غهبارن، زنجیرهیهک له هونهری
 خواستن و له ههمان کاتیشدا هونهری لهف و نهشرمان بۆ دروست دهکات و، له ئهنجامی ئهم
 هونهرانهیشی زنجیرهیهک له وینهی شیعریی چهسپاومان بۆ دهخولقیینی و تابلویهکی هونهرییان
 لی دروست دهکات و پیتشکهش بههونهر دۆست و شیعرناسانی کوردی دهکات.

۱۵- له دێره شیعرێکی هۆنراوهیهکی دیکهیدا، له ڕینگهی هونهری خواستنهوه وینهیهکی جوان
 و ناسکی شیعرێ بۆ خولقاندووین و دهلی:

شهو دهی بادهی له دهستی ساقیههک وهگرتهی
 ئهم سبهینهیه له مهشریق دێتهدهر مهستانه رۆژ

ل: ۱۳۸

شاعیر لهو کاتهی که شهو دهکاته کهسیکی (سهرخۆش و مهستی)ی وا که بادهی له دهستی
 مهیگێرێک وهگرتهی و سهرخۆش بووی، بۆیه رۆژ له بهیانی دا وهک مهستی و خومار لهو دیوی
 بهندهنی بهرزهوه ههڵدێ و بهمهش هونهری (خواستنی)ی پیتکهوه ناوه و لهو ڕینگهیهشهوه
 وینهیهکی جوانی شیعریمان بۆ پیتکهوه دهنی و، وینهکهشی له جۆری جوولاهوه و بهههستی بینین
 وهردهگیرئ.

۱۶- له دێرێکی هۆنراوهیهکی دیکهیدا، له ڕینگهی وهسفێکی وردهوه وینهیهکی شیعریی بۆ
 کیشاوین و دهلی:

لالغاوهی واعیز ئهمرۆ، مهوج ئه دا، دم پر له کهف
 ریشی قیرووسیا، کتیبی وهعظه کهی بوو بهر تهرهف!!

ل: ۱۷۴

شاعیر وهسفێکی ورد و وهستایانهی لا لغاوهی دهمی کارایهکی ئامۆژگاریهک دهکات که له
 کاتی پهن و ئامۆژگاری دادانی بۆ خهڵکهکه ئهوهنده بههات و هاوار وهعهزهکهی داداوه، لا
 لغاوهی کهوتوووته شهپۆلدان و دهمیشتی پر له کهف بووه و تهنانهت ریش و کتیبی
 ئامۆژگاریهکانیشی پیس و بی خیر کردوووه و بهمهش وینهیهکی جوولاهوی شیعریی بۆ پیتکهوه
 ناوین و بهههستی بینین وهردهگیرئ.

۱۷- له دێره شیعرێکی هۆنراوهیهکیدا، له ڕینگهی لیکچوواندن و خواستنهوه وینهیهکی تازه

و گەش و گۆلی بۆ کیشاوین و دەلی:

دلی سه‌نگه، ده‌باری گول به سه‌ریا،
ئه‌وی گول بوو، زه‌مانه‌ دایه بهر سه‌نگ!

ل: ۲۰۰

شاعیر له ره‌وشتی زه‌مانه‌وه ده‌دوی و، ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌خات که دلی ره‌قی وه‌ک به‌رد گۆلی به‌سه‌ر داده‌باری و، که‌چی ئه‌وه‌ی که دلی وه‌کو گول وایه زه‌مانه‌ ده‌یداته به‌ر به‌رد و په‌ریشانی ده‌کات و له‌و (خواسه‌) که به‌رده باران کردنی گوله له‌لایه‌ن زه‌مانه‌وه وینه‌یه‌کی جوولای شیعریان بۆ ده‌کیشی و به‌هه‌ستی بینین وه‌رگیرئ.

۱۸- له‌ دێرێکی هۆنراوه‌یه‌کی دیکه‌یدا، له‌ رینگه‌ی پیکه‌وه‌نانی هونه‌ری خواستن و وه‌سف کردنه‌وه، وینه‌یه‌کی شیعریان بۆ ده‌خولقیینی و ده‌لی:

شهنه‌ی بادی به‌هاری هاته‌وه، خۆشی له‌ تۆ بولبول،
به‌شایی هاتی گول کۆکی که‌ سازی چه‌چه‌هه‌ و غولغول

ل: ۲۰۴

شاعیر له‌ گه‌ڵ هاتنه‌وه‌ی کات و سه‌رده‌می بای به‌هاری مژده‌ ده‌داته بولبولی شه‌یدای گول و پیتی ده‌لی: «ده‌ سازی ده‌ چریکه‌ و ئاوازی ئاشقانه‌ی خۆت» به‌م وه‌سفه‌ و به‌پیکه‌وه‌نانی هونه‌ری خواستن، به‌مامه‌له‌ کردن له‌ گه‌ڵ بولبول وه‌ک که‌سی ئاقل تا‌کو مژده‌ی هاتنه‌وه‌ی بای به‌هاری پین بدات. به‌مانه‌ش وینه‌یه‌کی جوولایمان بۆ ده‌خولقیینی تا‌کو به‌هه‌ستی بیستان وه‌ری بگرین، به‌تایبه‌تی له‌ رینگه‌ی بیستنی ده‌نگ و ئاوازی بولبوله‌که‌وه‌.

۱۹- له‌ هه‌مان هۆنراوه‌دا و له‌ دێره‌ شیعریکی دیکه‌یدا، به‌وه‌سفکردن و لێکچوواندنه‌وه وینه‌یه‌کی دیکه‌مان به‌گه‌ش و گۆلی بۆ ده‌خولقیینی و ده‌لی:

چه‌مه‌ن هه‌ر سه‌رو و نه‌سرینه، له‌ طه‌رزی خوا بگه‌ی شیرین
سه‌ری کێوانه‌ یه‌کسه‌ر وه‌ک که‌ناری کۆهکه‌ن هه‌ر گول!!

ل: ۲۰۴

شاعیر باخی پر ده‌ختی سه‌ر و گۆلی (نه‌سرین)ی له‌ رازاوه‌بیدا به‌ئارامگای (شیرین)ی داستانی چوواندوه‌ و دیمه‌نی سه‌ری چیاکانی‌شی به‌که‌ناری ئارامگای فه‌ره‌ادی کێوه‌هه‌لکه‌نی ئاشقی (شیرین)ی چوواندوه‌ که‌ هه‌ردووکیان به‌گول رازاوه‌ته‌وه‌ و، وینه‌یه‌کی گه‌ش و گۆلی چه‌سپاوی شیعری بۆ خولقاندووین و به‌هه‌ستی بینین وه‌رده‌گیرئ.

۲۰- مه‌حوی شاعیری شیعریته‌وی فه‌لسه‌فه‌ ئامیژ، له‌ دێره‌ شیعریکی هۆنراوه‌یه‌کی دیکه‌یدا، له‌ رینگه‌ی وه‌سف و خواستنه‌وه وینه‌یه‌کی جوان و چه‌مک پته‌وی بۆ خولقاندووین، هه‌روه‌ک

دهلی:

له روو سووری عیبادهت لام و پروو زهردی خه جالتهت مام
به ناوی سیوی ناوم باخه وان و، من به هی ده گرم!!
ل: ۲۱۸

له وهسفه کانی (پروو سووری عیبادهت) و (پروو زهردی خه جالتهت) دا و له هونهری خواستن له
دهر برینی (من به هی ده گرم) دا، وینه یه کی جوان و چه مک به هیتی پیکه پیناوه و له جووری جوولاه
و بههستی بینین وهرده گیری.

۲۱- له دپره شیعیکی هونراوه یه کی دیکه یدا، شاعیر له ریگهی لیکچوواندنه وه وینه یه کی
ناسکی شیعیکی له بهژن و بالایی یاره شوخه که ی خولقاندووه و دهلی:
شمشاده ئەمه، یا قه ده، یا سه روی رهوانه
یا عه ره، یا نه خلی مرادی دل و جانه!
ل: ۲۸۰

شاعیری هونه رمه ندمان له لیکچوواندنی قه دی ئەو یاره شوخه ی به شمشاد و سه رو، یا
دره ختی عه ره و دارخورمای هیوا و ئاواتی دل و گیانی، وینه یه کی شیعیکی له جووری
چه سپاومان بو دوست ده کات و بههستی بینین وهرده گیری.

۲۲- له دپریکی دیکه ی هه مان هونراوه دا، دیسان له ریگهی لیکچوواندن و هونهری
(خواستن) وه، وینه یه کی ناسکی شیعیمان بو له سه ره گریجه ی یاره جوان و شوخه که ی ده کیشی
و دهلی:

داخو ئەمه ئەگریجه یه په خشاوه به سه ردا
یا سونبوله کردوویه سه با زولفی به شانە!
ل: ۲۸۰

شاعیر له لیکچوواندنی ئەگریجه له بۆن خوشیدا به سونبول و هونهری (خواستن) پیکه وه نان له
شانه کردنی زولفی سونبولی به پای سه با، وینه یه کی چه سپاوی شیعیکی خولقاندووه و بههستی
بۆنکردن وهرده گیری.

۲۳- له دپره شیعیکی هونراوه یه کی دیکه یدا، له ریگهی وهسفرکردن و کینا یه ته وه وینه یه کی
هونهری شیعیکی بۆ کیشاوبین و دهلی:

له پۆژی هه لدر ئەم کۆرنه خه میه ی تان و پۆشینه
له سایه یدا شه رابی به زمی عوشه رت گریه جۆشینه
ل: ۲۸۱

شاعیری هونهرمهندی لیتها توومان، له ریگه‌ی هونهری (کینایه) ی ره وانبیتژی (خه‌یمه‌ی تان و پۆشین) که مه‌به‌ستی له ناسمانه و له ریگه‌ی وه‌سفی نه‌و خیو‌ده‌ته، وینه شیعرییه‌که‌ی داده‌ریژی و له جو‌ری وینه‌ی چه‌سپاوه و به‌هه‌ستی بینین وهرده‌گیرئ.

۲۴- له دپیره شیعریکی هه‌مان هونراویدا، شاعیر له ریگه‌ی پیکه‌وه‌نانی هونهری خواستن، وینه‌به‌کی یه‌کجار نایامان بۆ ده‌کیشی و له‌و شا به‌یته‌یدا ده‌لی:

له‌کی پرسم دلی بۆ پر له خوینی هه‌سه‌ره‌ته یاقووت
هه‌زاپۆشی چیبیه و کتیه، جلی پیرۆزه بۆ شینه؟!

ل: ۲۸۲

مه‌حوی به‌بۆچوونیکه‌ی فه‌لسه‌فیه‌یه‌ له دیارده‌ی زۆربوونی هه‌م و خه‌فه‌تی زه‌مانه‌وه‌ ده‌دوی و نه‌وه‌مان پێ ده‌لی که نه‌و هه‌م و مه‌ینه‌تیبیه‌ وه‌ نه‌بێ هه‌ر تایبه‌ت بێ بۆ ئاده‌میزاد، به‌لکو دنیای شتی بێ گیبانیشی گرتۆته‌وه‌ و نموونه‌ به‌گه‌وه‌هه‌ری (یاقووت) ی سوور دینیتیه‌وه‌ و هوی نه‌و سووربیه‌تی خوینی هه‌م و خه‌فه‌تی ناو دلپه‌تی. هه‌روه‌کو گه‌وه‌هه‌ری پیرۆزه‌ش که ره‌نگی شینه و، نه‌مه‌ ره‌نگی به‌رگی تازیه‌داریتی. به‌لام بۆی ساغ نه‌بۆته‌وه‌ ئایا نه‌و پرسه‌ و تازیه‌ی بۆچی و بۆکی داناوه‌؟

کاتییک که مامله‌ت له‌گه‌ل گه‌وه‌هه‌ری بێ گیبانی وه‌ک (یاقووت) و (پیرۆزه) وه‌ک که‌سی ئاقل ده‌کات، پته‌وترین هونهری (خواستن) ی ره‌وانبیتژی بۆ هه‌ر به‌ک له‌وانه‌ پیکه‌وه‌ ده‌نی و دوو وینه‌ی شیعری جوان و چه‌مک پته‌و و قوولتی به‌بیری فه‌لسه‌فی ئاودراومان بۆ ده‌خولقیینی و هه‌ردووکیشیان له‌ جو‌ری چه‌سپاون و به‌هه‌ستی بینین وهرده‌گیرئ.

۲۵- له دپیره شیعریکی هونراویه‌کی دیکه‌یدا، له ریگه‌ی پیکه‌وه‌نانی هونهری کینایه‌ و دارشتنیکه‌ی هونهری پته‌وه‌وه‌، وینه‌به‌کی پر هه‌ست و سوژی شاعیریکی نه‌ندیشه‌ قوولمان بۆ ده‌خولقیینی و ده‌لی:

که بێ لیوی له‌سه‌ر لیوم بنی، روحم له‌سه‌ر لیوه
که لیوی لابه‌ری، نه‌لبه‌تته‌ روحم ده‌رده‌چی پتیه!!

ل: ۲۹۰

شاعیر له‌پیکه‌وه‌نانی هونهری کینایه‌ له‌ ده‌ربینی (روحم له‌سه‌ر لیوه) که مه‌به‌ستی باری گیانه‌ لای مرۆفه‌ له‌ کاتی مردندا، وینه‌به‌کی جوولایومان بۆ ده‌کیشی و به‌هه‌ستی بینین و هه‌ستی جه‌سته‌یی وهرده‌گیرئ، چونکه‌ ماچ کردن و لیو له‌سه‌ر لیو دانانی تیدایه‌ و جووله‌ و گوپرانکاریان به‌سه‌ردا دی.

سه ره نهامی باسه که

له م کورته لیکۆلینه وه بده دا، ئه وه مان دهرخست که وینه ی شیعیری وینه یه کی پروونبیتیه و له باری بی ناگایی شاعیر له هۆنراوه کانییدا ده خولقی، جا شاعیری کۆن بی یا نوئی و هاوچه رخ و به هیزی و بی هیزی ئه و وینانه ش بهنده به شاعیرییه تی ئه و هۆزانقانه ی پیکه وه دی دهنی و، له قالبیکی جوان و شیاودا پیتشکه ش به خوینه ر و گوئیگریان ده کات. ئه و وینانه ش له ریگه ی وه سفکردن و لیکچوواندن و خوازه (المجاز) و خواستن (الاستعاره) و کینایه وه له ناو پیچ و لۆچی شیعیری شاعیراندا ده خولقی و هیزی و جوانی و گهش و گوئییه کی دلگیر به به ره مه کانیان ده به خشی.

به پیتی ئه و که ره سه و چه مکه ی وینه کانی پیک دین، هه ره که یان به ههستییک یان چه ند ههستیکی ئاده میزاد وهرده گیرین، ئه گه ره وینه که له رننگ و دیهن و دیارده سروشتیه کانه وه دوا، ئه و به ههستی بینین وهرده گیرین و، ئه گه ره له دهنگ و دوو و ئاوازیسه وه دوا ئه و به ههستی بیستن و گه ره له بۆن و به رامه شه وه دوا ئه و به ههستی بۆن کرن دهرکی پی دهرکی و، خو ئه گه ره له تام و چیژی وه ک تالی و شیرینی و تیژی و ترشی و تفتیه وه دوا ئه و به ههستی چه شتن و ئه گه ره له نه رم و نۆلی و په ق و سه ختی و تورت و توئییه وه ش دوا ئه و به ههستی جهسته یی و ده ست لیدانه وه وهرده گیرین.

وینه ی شیعیری هه ره چه نده پتر له شیعیری وه سفی سروشت و جوانی ئافره تدا دروست ده بی چونکه پرن له هونه ره کانی ره وانبیتیه وه ک لیکچوواندن و خوازه و خواستن و وه سف و کینایه و له ناو شیعیری فه لسه فه ئامیزی به بییری ته سه ووه فی ئیسلامی ئاودراو که متر دروست ده بی و، مه حوی شاعیری لووتکه ی شیعیری ته سه ووه فی ئیسلامی، بۆیه هه لیتنجانی وینه ی شیعیری له ناو پیچ و لۆچی چه مکی شیعه کانی ئه وه نده زۆر و ئاسان نییه . به لام له گه ل ئه وه شدا به شاعیرییه تی به هیزی و زال بوونی به سه ره هونه ری شیعه ر و به کاره یتناتیکی وه ستایانه ی خوازه و خواستن له هۆنراوه کانییدا توانیوه تی وینه ی شیعیری جوان و نایانمان له و جوژه شیعه رانه ییدا بۆ بخولقیته ی و به سه ره هه موو گیروگرفتیه کی هاتبیتته رتی ئه و کاره هونه رییه ی زال بووه و چه پکیک وینه ی جوولا و چه سپاوی شیعیری له جوانترین قالب و جوارچییه ی هونه رییدا بخولقیته ی و پیتشکه ش به شیعیرناس و ره خنه گرانی ئه ده بی کوردی بکات و به چاکی له و تاقیکردنه وه ئه ده بیانه ییدا سه ره که وئ و گوئی هونه ره له و مه یدانه دا بباته وه .

سه رچاوه و په راویز

- ۱- الدكتور محمد مندور: فن الشعر، القاهرة، ص: ۵۲.
- ۲- الدكتور إحسان عباس: كتاب فن الشعر، بيروت ۱۹۵۹، ص ۴۶۴.
- ۳- سیسل دي لويس: الصورة الشعرية، ترجمة د. أحمد نصف الجناني وآخرين، بغداد ۱۹۸۲، ص ۲۳.

- ٤- ههمان سه‌رچاوه، ل: ٢١.
- ٥- ههمان سه‌رچاوه، ل: ٢٦.
- ٦- ههمان سه‌رچاوه، ل: ٢٣.
- ٧- دوکتۆر کامیل هه‌سه‌ن به‌سیر: زانستی ئاوه‌لواتا، به‌غدا ١٩٨١، ل: ١٠٨.
- ٨- پروانه دیوانی مه‌حوی: لیکدانه‌وه و لیکۆلینه‌وه‌ی مه‌لا عه‌بدو لکه‌ریمی موده‌ریس و محمه‌دی مه‌لا که‌ریم، چاپی دووهم ١٩٨٤.
- ٩- پروانه ههمان سه‌رچاوه، په‌راوتیزی لاپه‌ره (١٣).
- ١٠- ههمان سه‌رچاوه، په‌راوتیزی لاپه‌ره (٣٥).
- ١١- ههمان سه‌رچاوه، په‌راوتیزی لاپه‌ره (٩٣).

وتی میوهی بههشته شیعی مەحوی
خـوا نهیری له باغم داری بهردار

ههلبهستهکانی مهحوی و لایه نه هونه ریشهکانی ههلبهست

نووسینی: کامل زیر

من لهو باوهردام که ههلبهستیش^(۱) بهشیکه له بهشهکانی هونه ره جوانهکان و ههستیاریش^(۲) بههرهوهریکی هونهرمهنده.

هونهری ههلبهست، گهلی لایه نه گریته خۆی، وهک: ساز، ئاواز، داهینان، وینه، دارپشتن، رهوانی، وردهکاری و ههندی جاریش نهندیسه^(۳).

مرۆقی ههستیاریش، کهسیکی بههرهوهره. ئەو بههرهیهش، خهلاتیکی سروشتیه. بئ بوونی ئەم بههره زگماکیه، کهسیک بهههولدان و بهمشق و فیکردن نابیتته ههستیار.

گرنگترین لایه نی هونهری له ههلبهستدا، لایه نی سازه. له سازهوه ئاوازی جوړبهجوړ پهیدا ئەبئ. عهردب ئاوازه سهههکیهکانی ههلبهستی له شازده جوړدا کوکرتدهتهوه و هه بهکه یانی بهدهریا بهیک ناوزده کردوه. ههستیاری کوردیش پهیرهوی ههندیکی لهو ئاوازه یان کردوه که لهگهڵ سروشتی زمانی کوردی و زهوقی مرۆقی کوردا ئەگوئجئ. لهوانه ههستیاری پایه بهر زمان مهحوی.

راسته ههلبهستی وا ههیه ساز (مۆسیقا) ی تیدا نییه. بههلبهستیش ناو ئەبرین. راستیهکی، ئەوانه ئەگههچی بههسته له ههلبهست ئەچن، بهلام جهستهیهکی بئ گیان.

ساز له ههلبهستدا، بریتیه له کیش و سهروا له پلهی یهکه مدا. لهم بارهیهوه ههستیاری گهوهری ئینگلیز (کۆلج ۱۷۷۱-۱۸۳۴) یهکه م مهرجیک که دای ئەنی بۆ بلیمه تیی ئەو کهسهی بهههستیاریتی له دایک ئەبئ: ههستکردن بهخووشیی ساز (مۆسیقا) ی ههلبهسته کهیه تی^(۴). بهپیتی رایهکی تر: سازی ههلبهست بریتیه له کیش و ریکخستنی دهنگهکان و سازی ههلبهست ئەبیتته هۆی فراوانکردنی واتاکه ی^(۵) ههروهها رهخه سازان گهیشتوونه ته نهوهی که ئاواز و ساز دهوریکی گهوره و کاریگه ره گهیرن بۆ فراوانبوونی واتای ههلبهست^(۶) ئیوه سهرنجی ساز و ئاوازی ئەم ههلبهستهی مهحوی بدهن:

له ناکهس کاریا خاکم بهسه رهۆیی به با عومرم^(۷)

خودا تو بژبیتنه تا له بهر قاپیی کهسهی ده مرم

به ضایع چوو له (مالا یَعْنِي) یا وه قتم هه موو، به عنی ده بی وه قتی له (بو الوقت) ئی بخوازم تا تیا بمرم ئه جهل ده ورم ددها حاضریه، وادهی ده ورم و ته سلیمه منی غه فلته زده هیشتا خه ریکی مه سئه له ی ده ورم خه یالی پووچی دنیا وا ده ماغ و دل می پینچاوه قیامهت، هه ر مه گه ر پوژی قیامهت بیته وه فکر له پین که وتووم و نه فسم بو هه وا ده شنێ وه کو مندال له بهر پیری سه رم خو ی ناگریت و، تازه پین ده گرم چیه سووچ و گوناھی؟ بوچی ده ی کاته جه زاخانه؟ له قه پر هه لکه ن، هه تا پوژی جه زا ده عوا چیه قه برم سه به ینی (يُحْشِرُ الْمَرْءَ) هه برا گه ل، فرسه ته ئه مرؤ ته به راین له من، با که سه نه بی حه شری له گه ل حه شرم له من نازانم ئیتر نه فسی به دخوو چیه ده وئ «مه حوی» که بهد کردار و بهد رهفتار و بهد ئه فکر و بهد طه ورم مه گه ر بهر مه و جی به حری ره حمه تم خا وه صفی سه تتاری وه گه رنا، زه حمه ته پابوو نه ورم، نامومکینه سه ترم

له م هه لبه سته دا، ئه بینین مه حوی کیشی هه زه جی به کاره پیناوه که بریتیه له به کاره پینانی چوار جار مفاعیلن و پینی ئه وتوئ هه زه جی هه شتی بی خه وش.

مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن. واتا یه ک برگه ی کورت و سین برگه ی درپژ.

ب --- ب --- ب --- ب ---

به مەش هه موو هه لبه سته که، یه ک ساز و ئاوازی هه یه، بیجگه له تاکه دپری:

(له من نازانم ئیتر نه فسی به دخوو چیه ده وئ مه حوی)

که له م تاکه دپره دا جو ره له نگییه ک هه ست پین ئه کری. ئه ویش له پارچه ی دووه مدا که ئه لئ: (نم ئیتر نه ف). به و هه ئاوازه که ئه گو پیت و ئاوازی ئه و پارچه یه ئه بیته: (فاعلاتن) له جیاتی: (مفاعیلن) واتا: (ب --- ب ---) له جیاتی: (ب ---): (برگه ی یه که م درپژ، برگه ی دووه م کورت). ئه مەش با به تیکه که به عه ره بی پینی ئه وتوئ (زه حاف و عیله ل) و دوا بی گه رانه وه مان ئه بی بو سه ر ئه م با به ته.

له هه لبه سته کی تر داو به که میتک گو رانه وه له سازه که پیدا و له ئاستیکی به رزی هونه ری دا مه حوی ئه لئ:

به پیر ئه و ماهه وه چووم و به سه رچووم
 په ری بوو، ئه و نه بوو، شه و بوو به سه رچووم (۸)
 ته لئ نیرگسم و باغی حیره تم پی-
 به فه ر هات و وه کو گول زوو به سه رچووم
 گله ی پیشم له سه ر سه ره هم بووه بار
 که دبی من دولبه رم هات و به سه رچووم
 ده زانم بادیه، عیشقه خه طه رناک
 که چی هه رچووم، ئه گه ر مام و ئه گه ر چووم
 له حینی نه زعی رۆحا، رۆحی عاشق
 وتی: ئۆخه ی له میحنه تخانه ده رچووم
 به ئۆغر کردنی من بوومه قه قنه س
 که ئه و چوو بۆ سه فه ر، من بۆ سه قه ر چووم
 وتی: قه ت وا مه یه و من واوه هه ر دیم
 نه هات ئه و واقه ت و، من واوه هه ر چووم
 شوکر موورم بووه پامالی میری
 به بی نامی ژیا م و نامسه وه ر چووم
 غه می قاتیلمه «مه حوی»! مونفه عیل ما
 له حه شرا کفنی خوتیناوی به به ر چووم (۸)

مه حوی ئه م هه لبه سته شی هه ر له سه ر کیشی هه زه جه به لام هه زه جی شه شی لئ قرتا و، و اتا له
 دوا هه نگاوی هه لبه سته کاند، برگه یه کی لئ قرتاندوو. که ئه بیته:

مفاعیلن مفاعیلن فعولن

ب --- ب --- ب --

به مه ش ئاوازی هه لبه سته که گۆزانیکی که می به سه ر دا دیت له چاو هه لبه سته که ی پیشوودا.
 یا روونتر بلین: تریه (ایقاع) ی هه لبه سته که له هه نگاوی سیته مدا ئه گۆریت. سه رنج بدن:

که چی هه رچووم، ئه گه ر مام و، ئه گه ر چووم

ب --- ب --- ب --

هه نگاوی یه که م و دووم، هه ری که یان چوار برگه یه. به لام هه نگاوی سیته م بوته سی برگه.
 له به ر ئه وه هم ئاوازه که ی ئه گۆری، هم کاتیکی که متریشی ئه وی.

نهگه بیه دامه نی دهستی دوعا، جا ده به خاکی رتی
 طه ریه ی گوشه گیری به ده ده م، نه مجاره ری نه گرم
 که دادی به ئسی خۆم برده لا، نه عارفه توند بوو
 وتی ئاخر سه بینن جه ژنه، خوینی تۆ له پین ده گرم
 له روو سووری عیبادهت لام و روو زهردی خه جالتهت مام
 به ناوی سیوی ناوم باغه وان و من به هی ده گرم
 له سه رخۆ چوونه، شه بیدا بوونه، قور پیتوانه، سووتانه
 هه تا مردن، مه حبهت ئیشی زۆره، ریزی لی ده گرم
 چ شوخه ناگرم تی بهر نه دات و پیم ده لی: یا شیخ!
 به خاشاکی دهوت: شوعله، عه صامه دهستی پین ده گرم
 که سینه ی ریشمی به و تیغی نازه نه نجن نه نجن کرد
 وتی: په ژم سورده به نه لاله زاره ناوی تی ده گرم
 له پاداشتی قسه ی ساردا هه مه ئاه و هه ناسه ی گهرم
 که سی شیتانه به ردم تیگری، من به رقی تی ده گرم
 شوکر هوشیاره «مه حوی» تیده گا دنیا خه راباته
 که به دمهستی بکا نه هلی، خراپه ی بوچی لی ده گرم

مه حوی له و هه لبه سته دا که بو سولتان عه بولحه میدی وتوو، نه گهرچی نه و هه لبه سته
 مشتومرپکی زۆری له سه ره و به خالیککی نه ژمیردری له سه ره مه حوی و من له نووسینه کانی
 پیشوومدا وتبووم: به پیتی پیتوانه نه ته وه بیه که مه حوی نه و هه لبه سته ی هه ر نه بوایه باشر بوو،
 چونکه راستتر وایه بو کوردیک نه گهر دهستیکی نه بی له چه سپاندنی ره وادا، له هه ر کات و
 جیگه به کدا، نه و هه ر بی دنگ و بی لایه ن بی باشره (۱۲). به لام نه هه لبه سته، وه ک (ئاواز)
 ئاوازیکی پر له ئاههنگی هه یه. هه لبه سته که له سه ر کیشی ره جهزه و نه لی:

شه خصیکی ساحیب نه حوال پرسبی که نه ی فلاطون (۱۳)
 یونانیانی قه و مت بوچی به ده ردی سه گ چون؟
 نه و زوو فنوونه جوابی دا بو: به جیه و ابی:
 خو ی دایه بهر شیهابی ئاقیب که دپوی مه لعوون
 باطیل موقابیلی هه ق وه ستا، به تاله ئیشی
 گهردی به باده خاکی بی هه لپژی به گهر دوون

به پیتی کیشانهی عهرووز ئه بیته:

مستفعلن مفعولن مستفعلن فاعولن

-- ب -- --- -- ب --

ئه م کیشه، به پیتوانهی کیشی په نجهی کوردی، پیتی ئهوتری: کیشی حهوت برگه بی. حهوت برگه بی و دوو جاری حهوت برگه بی. چونکه ژماره ی هه ر نیوه دپرتیک حهوت برگه یه و دپره که هه موی ئه بیته چوارده برگه.

لیته دا شایانی باسه که هه موو کیشه کانی عهرووز، به کیشی په نجهی کوردیش ئه پیتوری. بو نمونه: هه ندیک لهو هه لبه ستانه ی له م وتاره دا هاتون:

(له ناکه س کاربا خاکم به سه ر پۆبی به با عومرم)

کیشی شازده برگه بییه، ئه شتوانین پیتی بلتین کیشی چوار برگه بی و چوار جاره ی چوار برگه بی که ئه کاته شازده برگه.

نموونه ی کیشی حهوت برگه بی له هه لبه ستی کوردیدا:

وهه ئه ی نازه نینم وهه گیانی شیرینم (۱۴)

نموونه ی کیشی شازده برگه بییش:

ئه ی چاو گه شه ی ته لیسماوی به نیگایه ک چاوه کانت

پام ئه کیشی بو جیهانی پر ئه ندیشه ی فراوانت (۱۵)

ههروه ها هه لبه ستی:

(به پیر ئه و ماهه وه چووم و به سه ر چووم) (۱۶)

به کیشی په نجهی کوردی ئه بیته کیشی یازده برگه بی. وهک:

ئه ی قژ زهرد، ئه ی به ژن و بالای که له گهت

بو کز پاره ستاوی به رامبه ری من

بو ده ستت ناوه ته ژیر چه نه ی خه فهت

له ئاسستی دیمه نی دهر به ده ری من

له هه لبه ستی گۆران (۱۷) که ماموستا گۆران زۆر گرنگی داوه به م کیشه لهو هه لبه ستانه یدا

که له سه ر کیشی په نجهی کوردی دایناون. وهک:

ئه ی کۆتره سپیه که ی ناو هیلانه ی بهرز (۱۸)

له گیانی پیکاسو ئیلهام ئه که م قه رز

ههروه ها هه لبه ستی:

ئهژدههاک زیندانت قهه لا قهه لایه (١٩)
دیواری کۆنکریت، دەرگای پۆلایه

یا وهک ئه لێ:

ئهی نه ته وهی کاوهی زنجیر قهه قهه بر (٢٠)
پۆژی نه ورۆز، دای به هه وری زستان در
گه رمی ژین و شادیی هینا به دیاری
کووردی خسته جهژنی تازهی به هاری
مه حوی لهو هه لبه سته ی دا که له سه ر کیشی رهمه له، ئه لێ:

دل له سه رخۆ چوونی په ی دهرپه ی ده لیلی یاره هات
عه قل و هۆشی ئه ی دل بکه حازر له پیشه کاره هات
ئهمه به ته رازوی کیشی په نجه ی کووردی، ئه بیتته پا زده بر گه یی. وهک:
هه لبه سته که ی کامه ران: (مسی مه نوونه) (٢١)

وهک گویم مسی مه نوونه ی تیکرابی
وهک دهره وه ی هه ستم خه ر داخرابی
نه هاوار و نه لاله نه وه و گه ریان
نه ئه گه ییت به ناخی دل و به گیان
وام ئه زانی تا سه ره ژین ئه به ی وایی
دوو له خه فته هه ر شادییم بۆ لوا بی

مه حوی له هه لبه سته که ی تری دا که ئه لێ:

چی بکه م نه ئه و که سه م که که سه م بی له لا به که سه
خۆشم نه گه یه ئه و که سه ی ئه و من بکا به که سه
ئهمه ش به کیشی چواره بر گه یی په نجه ی کووردی ئه کیشری. وهک ئه م هه لبه سته:

وتم: ئه شی پیت بلیم سه رسامی زه رده ی لیوم (٢٢)
وتی: نه تدیوه زه رده خه و الووم و په شی یوم
وتم: گیانه خوات له گه ل جا بۆ نالییت ئه تکوژم؟
وتی: من پی او ناکوژم، ته نیا خۆینی ئه مژم

بیینه وه سه ر جیهانی مه حوی و بزاین ئه م هه ستیاره چۆن چۆنی هه لبه سته ی داناوه؟.

به ر له وه لام ئه و پرسیاره، ئه شی جارێ پیناسه په کی هه لبه ست بکه ین، یونانییه کان پیناسه ی

هه‌لبه‌ستیان به‌م جو‌ره کردووه: (هه‌لبه‌ست که‌شتیه که دوو ئه‌سپی خو‌خه‌پان رای ئه‌کیشی. ئه‌و دوو ئه‌سپه: ئه‌ندیشه و هه‌ساتن. ئه‌و که‌شتیه، که‌سیکی زانا ئه‌یه‌ژوئی ناوی ژیریتی (عقل) هه‌شتیه‌که‌ش به‌سه‌ر هه‌وردا ئه‌کشی (٢٣) به‌لام عه‌ره‌ب و توویه‌تی: (هه‌لبه‌ست قسه‌یه‌کی کیش و سه‌رواداره) (٢٤). ئه‌مه ئه‌وه ئه‌گه‌یه‌نێ که عه‌ره‌ب گرنگیی به‌لایه‌نی ساز (مۆسیقا) داوه که بریتیه له کیش و سه‌روا. به‌لام یۆنان گرنگیی به‌خه‌یال و سۆز و ژیریتی داوه و لایه‌نی سازیان پشتگوێ خستووه. راستیه‌که‌ی هه‌یج کامیان پیناسه‌یه‌کی ته‌واوی هه‌لبه‌ستیان نه‌کردووه چونکه هه‌ردوو لایان ئه‌م تاییه‌مه‌ندیانه‌ی هه‌لبه‌ستیان له‌یاد کردووه له پیناسه‌کانبانا:

١- وینه

٢- داهینان

٣- هه‌لبه‌ژاردنی وشه‌ی گونجاو بۆ جیگه‌ی گونجاو که گوزاره له سه‌رووش (وحی) ده‌که بکات.

٤- جوانکاری له دارشتن و ریک‌خستنی بیروکه و شتوازا.

٥- ره‌وانی و گه‌لی لایه‌نی تری هه‌لبه‌ست. له‌وانه‌ش هه‌مووی گرنگتر: کاریگه‌ریتی هه‌لبه‌سته بۆ سه‌ر وهرگری هه‌لبه‌ست. وانا هه‌ژاندنی وهرگری هه‌لبه‌ست.

به‌و پێیه، به‌لای منه‌وه، ئه‌شێ پیناسه‌ی هه‌لبه‌ست به‌م جو‌ره بی:

«هه‌لبه‌ست دهرپرینی بیروکه‌یه‌کی داهینراوی ساز نامتیزی وینه‌داری جوان داریژراوی ره‌وانی هه‌ژینه‌ری بیر و هه‌ست و سۆز و ئه‌ندیشه‌ی مروژه».

به‌مه‌ش ئه‌توانین هه‌لبه‌ست له هه‌ژناره جیا بکه‌ینه‌وه. که هه‌ژناره (نظم) بریتیه له وتاریکی کیش و سه‌روادار.

شایانی وتنه لیره‌دا که هه‌ژناره‌ش بایه‌خی خۆی هه‌یه، مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه که هه‌ژناره نابسته خه‌وشیک بۆ که‌سیک. به‌لکو ژماره‌یه‌ک له هه‌ستیاران، له‌پال هه‌لبه‌ستدا، هه‌ژناره‌شیان هه‌یه. هه‌ندی جار هه‌لبه‌ست و هه‌ژناره‌ش تیکه‌ل به‌یه‌ک ئه‌بن. به‌گشتی هه‌ژناره‌ش وه‌ستایه‌تی ئه‌وێت و وه‌ستای خۆی هه‌یه و هه‌موو که‌س ناتوانی گوزاره له شتییک بکات به‌کیش و سه‌رواوه. ئیستا با‌زانی هه‌ژناره‌کانی مه‌حوی تا چ راده‌یه‌ک ئه‌گونجی له‌گه‌ل ئه‌و پیناسه‌یه‌دا که داماننا بۆ هه‌لبه‌ست.

ئیمه له سه‌ره‌تای ئه‌م وتاره‌دا، پیمان له‌سه‌ر (ساز) داگرت له هه‌لبه‌سته‌کانی مه‌حوبدا. چونکه به‌رای من (ساز) گرنگترین کۆله‌که‌یه بۆ هه‌لبه‌ست و بۆ هه‌ژناره‌ش. بی بوونی ساز، نه هه‌لبه‌ست دینه‌ ئاراهه نه هه‌ژناره. سازیش له هه‌لبه‌ستدا بریتیه له کیش و سه‌روا. کیش له هه‌لبه‌ستدا ترازووه. به‌هۆی ئه‌و ترازووه هه‌لبه‌ست له له‌نگی رزگاری ئه‌بی. بی بوونی کیش، ئاوازی هه‌لبه‌ست نا ساز دینه گوی و له جیاتیی هه‌ژاندن و خو‌شی، گرژبوون و بیزاریمان تیا دروست ئه‌کات. جو‌ره‌کانی کیش له‌ناو هه‌ستیارانێ کوردا کیشی عه‌روز و کیشی په‌نجه‌یه. مه‌حوی وه‌ک

زۆریه‌ی هه‌ستیاره کلاسیکیه‌کان هه‌لبه‌سته‌کانی له‌سه‌ر کیشی عه‌روز داناوه. راستییه‌که‌ی کیشی عه‌روز، ساز و ئاوازیکی زیاتر و ڕیکوپیکتەر و هونه‌ری تری تیدایه وه‌ک له کیشی په‌نجه. ئه‌و ورده‌کارییه‌ی له کیشی عه‌روزدا هه‌یه. له کیشی په‌نجه‌دا نییه.

به‌پیتی کیشی عه‌روز، نه‌ک هه‌ر ژماره‌ی ڕه‌گه‌کانی هه‌ر هه‌نگاوێک ئه‌بێ یه‌کسان بێ به‌ژماره‌ی ڕه‌گه‌کانی هه‌مان هه‌نگاو له سه‌رتاسه‌ری هه‌لبه‌سته‌که‌دا، به‌لکو ئه‌بێ جۆری. ڕه‌گه‌کانیش، وانا کورتی و درێژی ڕه‌گه‌کانیش یه‌کسان بن به‌یه‌ک، به‌وه‌ش دارشتنی هه‌لبه‌سته‌که‌ جواتر و چاکتر و هونه‌ریانه‌تر ئه‌بێ و په‌وانتر و خۆشتریش دیته‌ گۆی. راسته‌ خۆیه‌ستنه‌وه‌ی به‌کیشی عه‌روزه‌وه، باریکی گرانتره له‌سه‌ر هه‌ستیار. به‌لام وه‌رگه‌ی هه‌لبه‌سته‌ گۆی به‌وه نادات. ئه‌و ساز و ئاوازیکی بێ خه‌وش و خۆشتری ئه‌وی.

لیته‌دا ئه‌مه‌وی ئه‌وه‌ ڕۆشن بکه‌مه‌وه که ئه‌م کیشی عه‌روزه به‌ته‌نیا ملکی عه‌ره‌ب نییه. دوکتور ممدوح حقی له په‌راوه‌که‌یدا (العروض الواضح) ئه‌لێ: «ئیمه ناتوانین بلێین که خه‌لیل پایه‌ندی کیشی هه‌لبه‌سته‌ی هیندی و فارسی بووه یا نه‌بووه. ئه‌ش عه‌روزی عه‌ره‌بیی له‌سه‌ر شیتوازی ئه‌وان دانا. ئه‌و له هه‌موو باریکدا دۆزه‌وه‌ بووه نه‌ک داهینه‌ر». ئنجا زانایه‌کی فه‌ره‌نسی (ئیم پاری Aim Parie) ده‌ستوریکی وه‌ک ئه‌وه‌ی خه‌لیلی دانا له‌ بابه‌ت گۆڕینی تریه‌ی مۆسیقاوه‌ بۆ ڕه‌گه‌ ده‌نگی زمان. خه‌لیل هه‌نگاوه‌کانی له‌سه‌ر (فه‌عه‌له) پێشاندا. پاری فه‌ره‌نسی (یه‌که‌ی) ده‌نگه‌کانی به‌ (ta- pa- ta- ti) پێشاندا که ئه‌توانی، به‌و پیتییه، هه‌ر نۆته‌یه‌کی مۆسیقایێ بگۆڕیت بۆ ده‌نگی زمان له‌ناو ئه‌و یه‌که‌یه‌دا (۲۵). ئه‌مه‌ش ئه‌و راستییه ئه‌گه‌یه‌نێ که تریه (ایقاع) و کیش، دوو توخمی جیاوازی نین له هه‌لبه‌سته‌دا، هه‌ردووکیان یه‌ک وانا ئه‌به‌خشن.

مه‌به‌ستم له‌م وتانه‌ی سه‌ره‌وه، ئه‌وه‌بوو که ئه‌گه‌ر هه‌ستیارێکی کورد هه‌لبه‌سته‌ کوردییه‌کانی له‌سه‌ر کیشی عه‌روز دانا، ئه‌وه‌ لاسایی کردنه‌وه‌ی عه‌ره‌ب نییه، عه‌روز زانستیکه‌ وه‌ک هه‌ر زانستیکی تر، زانستیش مولکی هیچ نه‌ته‌وه‌یه‌ک نییه. ئه‌گه‌رچی له‌ناو نه‌ته‌وه‌یه‌کی دیاری کراویدا سه‌ری هه‌لدا. ب.

هه‌ر لیته‌دا ئه‌مه‌وی ئه‌وه‌ش ده‌رپریم که زانستی عه‌روز، زانستیکی تایبه‌ت نییه بۆ هه‌لبه‌ستیکی کلاسیکی. به‌لکو ئه‌کرێ هه‌موو جۆره هه‌لبه‌ستیکی له‌سه‌ر کیشی عه‌روز بێ. ئنجا وه‌رگه‌ی هه‌لبه‌سته، ئه‌گه‌رچی هه‌چیش نه‌زانێ له‌ باری زانستی عه‌روزه‌وه، به‌لام ساز و ئاوازی ئه‌م جۆره هه‌لبه‌سته‌ی خۆشتر دیته‌ گۆی وه‌ک له هه‌لبه‌ستیکی که له‌سه‌ر کیشی په‌نجه‌ دانا. ئه‌وه به‌مه‌رجێک که هه‌لبه‌سته‌ عه‌روزییه‌که (زه‌حاف و عیله‌ل) ی تیدا نه‌بێ. زه‌حاف و عیله‌لیش وانا که‌موکووری له کیشی ڕه‌گه‌کاندا، که ئه‌و که‌موکوورییه هه‌ر نه‌بێ چاکتره. ئه‌گه‌ر چاریش نه‌ما، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی وانا نه‌بیته‌ قوربانی هه‌لبه‌سته، ئه‌وا هه‌تا که‌متر بێ باشته.

بیتینهوه سه‌ر پیتاسه‌که و هه‌لبه‌سته‌کانی مه‌حوی:

ئه‌وه‌مان پیشاندا که مه‌حوی له‌سه‌ر زانستی عه‌روز هه‌لبه‌سته‌کانی داناوه. له‌ده‌رگای ژماره‌یه‌ک له‌کیشه‌کانی عه‌روزی داوه. به‌سه‌رنجدانیتیکیش ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رئه‌که‌وئێ که مه‌حوی له‌چاو هه‌سته‌یارانی عه‌ره‌بدا، که‌متر که‌وتۆته‌ کیش‌سه‌ی (زه‌حاف و عیله‌ل)ه‌وه. هه‌موو هه‌لبه‌سته‌کانیشی، سه‌روادارن. سه‌رواش به‌شیکه‌ له‌ساز له‌هه‌لبه‌ستدا. سه‌روا (قافیه) ئه‌و کۆتاییه‌یه‌ که هه‌لبه‌ستی له‌سه‌ر دروست ئه‌کری. ئه‌ویش به‌پیتیک یا له‌پیتیک زباتر ئه‌بێ. سه‌رواش چهند جۆرتیکی هه‌یه. دیارترینیان سه‌روای ستوونی و سه‌روای ئاسۆبیه. سه‌روای ستوونی بۆ هه‌لبه‌ستی ستوونیه‌یه‌ که کۆتایی هه‌موو به‌پیتیک به‌هه‌مان ئه‌و پیتانه‌ ئه‌بێ که له‌به‌یتی یه‌که‌مدا دیاری کراوه، به‌لام هه‌لبه‌ستی ئاسۆبی هه‌ر به‌یته‌ و سه‌روای تاییه‌تی خۆی هه‌یه. هه‌موو هه‌لبه‌سته‌کانی مه‌حوی ستوونین و سه‌رواکانیشیان هه‌ر ستوونیه‌یه.

داهینان

مه‌حوی، زۆریه‌ی بیروکه‌ی هه‌لبه‌سته‌کانی له‌داهینانی خۆیه‌تی. لاریمان له‌وه‌ش نییه‌ که وه‌ک پرۆفیسۆر دوکتور محهم‌هد نوری عارف له‌نامیلکه‌که‌یدا (چهند سه‌رنجی له‌بارهی مه‌حوی و حافه‌وه) (٢٦) پیشانی داوه، هه‌ندیک بیروکه‌ی له‌خواجه‌حافزی شیرازییه‌وه‌هرگرتوه. به‌لام وه‌رگرتنه‌که‌ ده‌قاوده‌ق نییه‌. به‌لکو مۆرکی تاییه‌تی خۆی له‌هه‌ر یه‌ک له‌و بیروکه‌کانه‌ داوه و له‌گه‌ڵ بارودۆخ و هه‌لکه‌وتی کۆمه‌لگاکه‌ی خۆیدا گونجانوتی. یان به‌واتایه‌کی تر ئه‌توانین بڵێین: له‌یه‌کچوونی هه‌ردوو کۆمه‌لگاکه‌ی حافز و مه‌حوی، وای کردوه‌و بیروکه‌کانیان له‌یه‌ک بچن. هه‌ر کامیان بێ، سوود وه‌رگرتن له‌یه‌کتری، له‌نیوان هه‌سته‌یاراندا، کارێکی پیتویست و په‌سنده.

وینه

هه‌لبه‌سته‌کانی مه‌حوی، پرن له‌وینه‌ی هه‌مه‌ جۆر. بۆ نمونه: که‌سێک که‌ گوی له‌ وشه‌ی سوڤی یا واعظ ئه‌بێ: ئه‌شێ دوو مرۆڤی ریکوپیتکی بیته‌ به‌رچاو. به‌لام مه‌حوی وینه‌ی ئه‌و دوو مرۆڤه‌مان ئاوا ئه‌خاته به‌رچاو:

ریشییکی پان و تووکی بنا گوی درێژ و لوول (٢٧)

سوڤی له‌ دینی لاده به‌دیمه‌ن له‌ جوو ده‌کا!

بۆ واعیظیش ئه‌لێ:

ئه‌شکه‌وتی بایه‌که‌ ده‌می واعظ که‌ دیته‌ وه‌عظ (٢٨)

وه‌ختی سکووتی، نه‌قشی سمیلێ له‌ قوو ده‌کا

قوو: ته‌یرتکی مل درێژه.

دوای ئه‌وه مه‌حوی له‌م هه‌لبه‌سته‌ی خواره‌دا، چهند تابلۆیه‌کی جۆراوجۆرمان پیشان ئه‌دات.

کاتییک که شوخه که ی له دووره ده ره که وئی، بزانی چو روو ئەدات!؟ چۆن ئەشک و ئاهی مه حوی و خه لکی تریش بهرز نه بیته وه؟ چۆن به ده ره که و تنی لیو و ئهو، له عه ل و گه وه هر بایه خی نامینتی و له بهر چاو نه که وئی؟ چۆن ده ره که و تنی ئهو وهک هه تا و که و تن وایه؟ چۆن هه ره که س به ره و پیری نه چۆ بوونی نامینتی؟ یا ده ره ده ره نه بی. یا هه ر دله و له سه ره خو نه چی. له وانه ش سه یرتر. ئەم جوانه ی مه حوی که وهک رۆژ و مانگه، له رۆژئاوا وه هه لدی! ئهو وه جگه له وه ی برۆی ئهو شوخه وهک تیغ وایه و بهر هه ره که سی بکه وئی نه جاتی ئەدات! مه حویش له و ناوه دا، له جیاتی ئهو وه ی به یی بروا به پیر ئهو جوانه وه که وهک رۆژ وایه، به سه ر ئه روا به پیره وه. به لام چۆن به ده ره که و تنی رۆژ شه ونم نه بی به هه لم و نامینتی، ناوا مه حویش نه تویتنه وه و نامینتی. فه رمون ئیوه و هه لبه سته که:

وهکو رۆژ ئهو مه هه له و دووره ده ره که وت (٢٩)
 له میوه ئەشک و ئاهی ئیمه سه ره که وت
 که ئهو لیو و ددانم دی، به جارێ
 له بهر چاوم، هه موو له عه ل و گوهر که وت
 وه نه وزیکم شه وئی دا گه بییه سه رم و
 وتی: هه سته، هه تاوت و له سه ره که وت
 له کێ یاره ب خه بهر پرسی بکه م من
 که هه ر که س بو خه بهر چوو، بی خه بهر که وت
 دلم وهک شییری بی شه ی شو عه له گرتوو
 له سینهی پر له سوژم ده ره ده ره که وت
 به تیر نه مرۆ درێ دا هه رچی پێش هات
 خودا پێدا وه هه ره که س بهر نه زه ره که وت
 له سه ره خو چوو به ده م گه ربانه وه دل
 گه ره ک پر بوو که ئه م مندا له ده ره که وت
 له رۆژئاوا وه ئیم شه و بی نیقابه
 مه هی من، ماهی عاله م بی مه فه ره که وت
 به خو پراییی ئه وه نده م نا له کیشا
 له سینه م دا پسا، ما، بی ئه ته ره که وت
 برۆی ئهو شوخه نه مرۆ تیغی کیشا
 نه جاتی دا به ره حمه ت هه رچی به ره که وت

به پیر ئه و رۆژهوه «مهحوی» ئه وهنده
به سه رچوو بوو، وه کو شه ونم له سه ر که وت

دارشتن

وايزانم له باره ی دارشتنه وه، پتويست به سه لماندن ناكا. ئه وه تا نهك هه ر هه لبه ستتيك، بگره هه ر دپره هه لبه ستتيكي بگري، ئه وهنده چروپ و توكمه دارپه تراوه كه چهنه لا په ره به ك شيكرده وه هه ل ئه گري، بۆيه كه سيكي وهك ماموستا مه لا عه بدولكه رمي موده ريس، له سه ر هه ر دپره هه لبه ستتيك شيكرده وه به كي هه به وهك له ديوانه كه ی مه حويدا، چاپي دووهم ١٩٨٤، هاتووه. هه روه ها كه سيكي وهك دكتور عه بدوللا ناگرين له سه ر به ك تاكه به يتي مه حوی:

هه به گه ر عيشقي سه رداري له سه رتا
به كه مه شقي له وانه ی چوونه سه ردار

زباتر له ده لا په ري له سه ر نو سيوه.

مه به ست له ره وانى (سلاسه) ه. ره وانى راستيبه كه م لهم رووه وه، مه حوی هه لبه ستتي ره وانى هه به وه هه لبه ستتي نارپه وانيشي هه به وه. هه موو ئه وه هه لبه ستانه ی لي ره دا خستمانه پيش چاو، له هه لبه ستته ره وانه كانى مه حوييه. ئه وه جگه له زۆريه ی زۆري هه لبه ستته كانى ترى. ژماره به كي كه ميبش هه لبه ستتي نارپه وانى هه به وه. هۆي ئه وه نارپه وانيش ئه وه به كه مه حوی زۆر پابه ندى و اتا (معنى) بووه، به جوژيک هه ولى داوه كه له به ك تاكه دپره دا چهندين و اتا بييتكى و زۆر مه به ست بدا به ده ستته وه، بۆ نمونه:

كوردی زوبانی ئەسڵمە گەر تهرکی کهم به کول (٣١)
بۆ فارسی، به کوللی ئەمن ده بیه بێ وه فا

له م هه لبه ستته دا وشه ی (بۆ فارسی) كه وتۆته نيوه دپري دووه مه. وا خوشتتر و ره وانتر ئه بوو، ئه م وشه به هه ر له نيوه دپري به كه مدا بوایه، بلتين ئه گه ر مه حوی بيوتايه:

كوردی زوبانی ئەسڵمە گەر تهرکی کهم بۆ فارسی

هه لبه سه كه زۆر ره وانتر ئه بوو. به لام مه حوی دياره له لايه ك ويستوييتي كيشي ئه م دپره هه لبه ستته وهك كيشي سه رجه مي دپره كانى نوئ بيت. له لايه كي كه شه وه ويستوييتي وشه ی (كول) دوو جار وهك ره گه ز دۆزی (جناس) يک به كار بييت. ئه وه جگه له وه ی مه حوی لهم هه لبه ستته دا، هه نگاوی پاشه كشه به كيشي بۆ خۆی داناوه، له ئاستي ئه گه ريكددا كه ليتي پيرسن ئه ی كه وايه تۆ بۆچی ئه وه هه موو هه لبه ستته فارسiane ت داناوه؟! ئه ویش له وه لامدا بلتي: من وتوومه ئه گه ر زمانى كوردی به کوللی تهرک به کم به بې وه فا. به لام من كه به فارسی هه لبه ستتم وتووه، ئه وه تا وازم له زمانه كه ی خوشم نه هيتناوه و ئه وه موو هه لبه ستته كوردiane شم

وتوووه. ئەم مەبەست و ناوەرۆکانه، وای کردوووه مەحوی گۆی بەو نارەوانیبه نەدات لەو دێره هەلبەستەدا، ئەوه سەرباری و اتاکە ی که پەرۆشی مەحوی ئەگە یەنیت بۆ زمانی نەتەوهی خۆی که ئەویش بێرکردنەوهیبه ک و هەولێکی نەتەوهییانەیه.

هەزاندن

ئەمەیان پێویست بەبەلگە لەسەر رۆیشتن ناکا. بەبەلگە ی ئەو هەموو گەرنگییە ی بەهەلبەستەکانی مەحوی دراوه، چ وەک بەدواداچوون و لێکۆلینەوه و ستایش کردنیان. چ وەک ئاواز دانان بۆ ژمارەیهک لە هەلبەستەکانی و کردنیان بەگۆرانی و بەتەواشیحی دینی، بەجۆرتیک که لەگەڵ هەموو دووباره کردنەوهیبهکیاندا هەژاتیکی تر دروست ئەکات لە ناخی بیسەرانیاندا و کار لە بێر و هەست و سۆز و ئەندێشەیان ئەکات.

راستییهکه ی نووسین و لێکۆلینەوه لەسەر هەلبەستەکانی مەحوی، مەودایهکی زۆر زیاتری ئەوی. بەلام کهمبێ کات و وابەستەبوونمان بە تەنیا ۲۰ دەقیقهوه لەم فێستیقالەدا، وای کردوووه زۆر بەخیرایی و تەنیا وەک ئاماژەیهک بەسەر هونەری هەلبەست و هەلبەستەکانی مەحویدا تێپەرین. کۆتایی وتارەکهشمان بەم هەلبەستە ی مەحوی ئەهێنن که هەموو لایەنه هونەرییهکانی تیا کۆبۆتەوه:

خەطی دەوری لێوی ئالت، ئە ی مەسیحا لام و بێ (۳۳)
 هەر لە جامە ی سەبزه ئەچی بۆ غەین و نوون و چیم و هێ
 غونچه بازار ی نەزاکە تداریی و تەنگی شکاند
 هەر که ظاهر بوو لە دەوری باغی حوسنت لام و بێ
 لەب شەکه ر تاکە ی لە حەسەرت خالی موشکینت دلەم
 داخدار و خەستە بێ وەک لام و ئەلف و لام و هێ
 لاله روخسارم لە سایه ی ئەشکی خۆینین رەنگه وه
 چونکه رووسورم لە قاپیی عەین و شین و قاف و تی
 عیشقت ئە ی جانا، منی ریسوایی عالەم کردوووه
 چاکە ئینسافت بێ بۆ ئەلف و سین و تی و هێ
 ئیستە بۆ لاف و گەزاف هەرکەس دەبینی عاشقه
 نەک هەموو کەس جانفیدا وەک میم و حی و واو و بێ
 مەحوی ئەمرۆ زۆر نەخۆشه قەت شیفای نایی بەهیچ
 گەر شیفای بیتن، بەبۆی زولفت و ئەو ئەگریجه دی

پهراویزهکان

- ۱- هه‌لبه‌ست: شیعەر.
- ۲- هه‌ستیار: شاعیر.
- ۳- من لام مه‌رح نبیه که هه‌موو هه‌لبه‌ستیگ ئه‌بێ تیکه‌ل ئه‌ندیشه بێ. بۆیه وتم هه‌ندی جار.
- ۴- پروانه: ر. أ. سکوت جیمس، صناعة الأدب، ل ۱۹۹.
- ۵- پروانه: کامیل ژیر، هه‌لبه‌سته‌کانی ژیر.
- ۶- پروانه هه‌مان سه‌رچاوه.
- ۷- دیوانی مه‌حوی، ل ۲۲۰.
- ۸- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۲۲۴.
- ۹- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۵۶.
- ۱۰- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۱۴۶.
- ۱۱- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۲۱۷.
- ۱۲- گۆقاری ناینده.
- ۱۳- سه‌رچاوهی ژماره (۷)، ل ۲۴۵.
- ۱۴- سه‌رچاوهی ژماره (۵).
- ۱۵- کامیل ژیر: جوانی، ل ۲۲.
- ۱۶- سه‌رچاوهی ژماره (۷).
- ۱۷- دیوانی گۆزان، ل ۲۰۶.
- ۱۸- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۲۵۳.
- ۱۹- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۲۶۸.
- ۲۰- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۳۰۹.
- ۲۱- دیوانی کامه‌ران، ل ۳۲۰.
- ۲۲- سه‌رچاوهی ژماره (۱۵).
- ۲۳- ممدوح حقی، العروض الواضح، ص ۱۴.
- ۲۴- ممدوح حقی، العروض الواضح، ص ۱۱.
- ۲۵- طلال عبدالرحمن، الإيقاع بين الشعر والموسيقى، جريدة العراق، العدد ۳۹۰۵، ص ۶.
- ۲۶- د. محمد نوری عارف، چهند سه‌رنجیگ له‌باره‌ی مه‌حوی و حافظه‌وه.
- ۲۷- هه‌مان سه‌رچاوهی (۷)، ل ۲۵.
- ۲۸- هه‌مان سه‌رچاوهی (۷)، ل ۲۷.
- ۲۹- هه‌مان سه‌رچاوهی (۷)، ل ۸۷.
- ۳۰- د. عه‌بدوڵلا ناگرین، له‌باره‌ی مه‌حوی لوتکه‌وه، ل ۲۶۹.

٣١- هه‌مان سه‌چاوه‌ی (٧)، ل ١١.

٣٢- هه‌مان سه‌چاوه‌ی (٧)، ل ٣٢٣.

٣٣- دیوانی مه‌حوی، ل ٣٢٣.

سه‌چاوه‌کان

- ١- ر.أ. سکوت جیمس، صناعة الأدب، ترجمة هاشم المنداوي، من مطبوعات دار الشؤون الثقافية/بغداد.
- ٢- کامیل ژیر، هه‌لێه‌سته‌کانی ژیر، دیوان، چاپی سوید ١٩٩٣.
- ٣- دیوانی مه‌حوی، لێکدان‌ه‌وه و لێکۆڵینه‌وه‌ی مه‌لا عه‌بدوڵکه‌ریمی موده‌ریس، چاپی دووهم، به‌غدا ١٩٨٤.
- ٤- گۆفاری ناینده.
- ٥- دیوانی کامهران.
- ٦- د. مدوح حقی، العروض الواضح، اليقظة العربية، الطبعة الثالثة ١٩٦٤.
- ٧- جريدة العراق، مقالة طلال عبدالرحمن، ص ٦، العدد ٣٩٠٥، بغداد.
- ٨- د. محمد نوری عارف، چهند سه‌رنجیتیک له‌باره‌ی مه‌حوی و حافزه‌وه.
- ٩- له‌باره‌ی مه‌حوی لوتکه‌وه، ناماده‌کردنی عه‌بدوڵلا ناگرین، چاپخانه‌ی سومر، به‌غدا ١٩٨٦.

له مه‌یخانه

له مه‌یخانه، خودا! گهر ئی‌مه ده‌رچین،
 به‌کێ به‌ین ئیلتجا، بۆ‌کێهه ده‌رچین؟!
 که ئی‌مه چوونه جه‌ننه‌تمان به‌تۆدا،
 له ئی‌مه لادا زاهید؟ ئی‌مه هه‌ر چین
 خه‌ت و زولفی به‌یه‌کدا دێ له‌سه‌ر روو
 مه‌گه‌ر زه‌نگ و خه‌تا شه‌ریه له‌سه‌ر چین
 له‌باوه‌شما ده‌دا مه‌وج نه‌شکی هه‌سه‌رت
 که‌مه‌رتی گه‌رته باوه‌ش تا که‌مه‌رچین
 نه‌وه‌نده ته‌نگ و ناخۆشه، له دنیا
 خۆشه ده‌رچوون، نه‌گه‌رچی بۆ سه‌قه‌ر چین
 سه‌رت پێ لازمه، مه‌ی بازه «مه‌حوی»
 ده‌بێ دولبه‌ر که هات ئی‌مه به‌سه‌ر چین
 مه‌حالاته له به‌ندی زولفی ده‌رچوونی
 چه‌ها چینه، چه‌ها چینه له‌سه‌ر چین

مه‌هوی ۱۸۳۰ - ۱۹۰۶ شاعیریکی شۆرشگیڕ له روانگهی ناینیییه‌وه

نووسینی: کهمال فه‌مبار

به‌راییی

مه‌به‌ستم له وشه‌ی شۆرش و شۆرشگیڕی شۆیازی توندوتیژی و خۆیناوی نییه‌ بۆ گۆرانی واقیع و بونیادی کۆمه‌ل، به‌لکو شۆرشگیڕی سپییه‌ له‌ ڕیگه‌ی چاکسازی و گه‌یانندی په‌یامی راستی و ڕووناکی و چاره‌سه‌رکردنی که‌موکۆری و ناته‌واوی و لادان له‌ ره‌وتی راست و په‌وانی ئاییینی و گومراکردنی خه‌لکی ساده‌ و نه‌زان، له‌ژێر په‌رده‌ی ئاییینی. واته‌ به‌ریاکردنی ڕاپه‌ڕینیکی کۆمه‌لایه‌تی گشتی.

مه‌حوی شاعیر، یه‌کێکه‌ له‌و سه‌رکرده‌ چاکسازه‌ و هزرخانه‌ شۆرشگیڕانه‌ که‌ شیعره‌کانی به‌لگه‌ و گه‌واه و شایه‌تن که‌ چ کارتێکردن و ڕه‌نگدانه‌وه‌بیکیان له‌ ڕینماییکردنی خه‌لکی کوردستان ببنیه‌وه‌، و یه‌ستوو به‌ته‌ی شۆرش له‌سه‌ر ئه‌و واقیعه‌ سه‌مه‌کاره‌ بکات و، میله‌له‌ته‌ چه‌وساوه‌ و دوکه‌وتوو که‌هی هه‌نگاو به‌ره‌و ئاسۆیه‌کی گه‌ش و ڕووناک هه‌لئینی و تۆز و گه‌ردی تاریکی و نه‌زانی و گومراییی له‌ جه‌سته‌ی خۆیدا به‌ته‌کینی.

له‌م روانگه‌یه‌وه‌ من مه‌حوی به‌خاوه‌ن په‌یامیکی پیروۆز له‌قه‌له‌م ده‌ده‌م که‌ له‌سه‌رده‌می خۆیدا وێرای زالبوونی عه‌قلیییه‌تی ویشک و داخراو و ته‌نگه‌به‌ر. به‌فراوانی عه‌قل و بویری پته‌وی بیروباوه‌ڕ و ئازادی و پاک و وێژدان به‌گه‌ژ ئه‌و ره‌وشه‌ ناله‌باره‌ دا به‌چیتته‌وه‌ که‌ نه‌ته‌وه‌ی کورد له‌ژێر حوکمی ده‌سه‌لاتی عوسمانی ده‌ینالاند، ئه‌وه‌ له‌ کاتیکی ئه‌و ده‌سه‌لاته‌ی دوژمنی به‌ویستی گه‌له‌که‌مان که‌ مبرنشین بایانی له‌ناو برد، به‌هه‌موو شۆیاز و شۆیه‌یه‌ک پشتگیری له‌ ژیان و ڕیبازی ده‌رویشی و به‌وه‌پیدانی بیروباوه‌ری پرۆپۆج و گه‌نده‌ل ده‌کرد، هه‌لبه‌ت له‌و سه‌رده‌مه‌دا بانگه‌شه‌ی چاکسازی و نوێکردنه‌وه‌ له‌ ئاییندا ئه‌رکیکی ئه‌وه‌نده‌ سانا و بی گه‌روگرفت و سه‌رئیشه‌ نه‌بوو، به‌لام وێرای ئه‌مه‌ش مه‌حوی وه‌ک شۆرشگیڕیک په‌رده‌ی له‌ ڕووی ئه‌و جه‌رده‌ و ڕیگرانه‌ هه‌لده‌دایه‌وه‌ که‌ ناینییان ده‌شیواند و بۆ به‌رژه‌وه‌ندیی خۆیان به‌کاریان ده‌هینا. بۆ نمونه‌ ده‌لی:

شیخێ هه‌مه‌وه‌ندیکی ده‌دا په‌ند و نه‌صیحه‌ت
ئهو قوربه‌سه‌ره‌ی دا بووه‌ به‌ر فه‌حش و فه‌ضحته‌ت
خۆش هاته‌ جه‌واب و وتی: تۆ حه‌قته‌، فه‌قه‌ط من
قووطاعی طه‌ریقم، نه‌کو قووطاعی طه‌ریقه‌ت (١)

كوردایه‌تی و شۆرشگێری مه‌حوی

له نووسه‌ریکی ناسراوی سۆقێیه‌تی پیتشووێان پرسی ئایا ئێبوه ئه‌ده‌بی نه‌ته‌وه‌ییستان هه‌به‌؟ له وه‌لامدا وتی: نووسینی به‌زمانی نه‌ته‌وه، ئه‌ده‌بیکی قه‌ومیییه، که شاعیریکی مه‌ته‌سه‌وه‌وی وه‌ک مه‌حوی شیعر به‌زمانی کوردی ده‌نووسی و دیوانیکی ته‌واوی به‌زمانی کوردی هه‌یه، که‌واته به‌هه‌ستیکی کوردانه‌ کاره‌که‌ی ئه‌نجام داوه که ده‌لتی:

کوردی زوبانی ئه‌صلمه‌ گهر ته‌رکی که‌م به‌کول
 بۆ فارسی، به‌کوللی، ئه‌من ده‌به‌ بۆ وه‌فا
 دووری مه‌بینه‌ تۆ له‌ که‌ری به‌ها نه‌ جو
 هه‌رچی که‌ کورده‌ پاکی به‌خشی به‌ (بوالوفا) (٢)

له‌کاتی که‌دا له‌وه‌ سه‌رده‌مه‌دا زۆریه‌ی پیاوانی ئایینی نووسینه‌کانیان به‌فارسی و عه‌ره‌بی بوو، حاجی قادری کۆبی ١٨١٥ - ١٨٩٢ له‌ هۆنراوه‌ی (کوردیکی کۆبی که‌وته به‌را‌دا، به‌ره‌رچی ئه‌و کابرایه‌ ده‌اته‌وه که‌ چه‌زی کردوه‌ کاکه‌ حمه‌دی شیخ مه‌عرووفی نو‌ده‌هی ئامۆزگاری و رێنمایی موسلمانانی کورد و رافه‌کردن و لیکدانه‌وه‌ی شه‌رع و قورئان به‌زمانی عه‌ره‌بی بکات نه‌ک به‌کوردی حاجی چۆن رووبه‌رووی ده‌بیته‌وه و گیانی کوردایه‌تییه‌که‌ی دیته‌ جو‌ش و خرۆش که‌ کورده‌ کۆبییه‌که‌ ده‌لتی:

که‌س نه‌ماوه به‌ غه‌یری کاک ئه‌حمه‌د
 شه‌یخ مه‌عرووف و عالیمی ئه‌رشه‌د
 چاکه‌ ئیسته‌دا ده‌کا له‌ بۆ کوردان
 ته‌رجه‌مه‌ی شه‌رع و ئایه‌تی قورئان
 واقعا خزمه‌تی له‌ بۆ خووايه
 چ ده‌بوو گه‌ر به‌ کوردی نه‌بووايه

حاجی لێی دیته‌ وه‌لام و پیتی ده‌لتی:

هه‌ر که‌ وای گوت وه‌ها موکه‌ده‌د بووم
 وام ده‌زانی کـــه‌ وه‌ له‌ دین ده‌رچووم
 گوتم ئیسته‌تاش له‌سه‌ر که‌ری ماوی
 چابو مـــستم نه‌دا له‌ نیو چاوی
 کوردی ئاخه‌ر بلێ چیه‌ عه‌یبی
 هه‌ر که‌لامی حه‌قه‌ نییه‌ عه‌یبی

یا له گهڵ فارسی چ فهرقی ههیه
 بۆچی ئه و راسته بۆچی ئه م کهمی نییه (۳)

که زمان، دیارترین و بهرچاوترین رهگهزی پیکهاتهکانی نهتهوه بی و، مهحوی بهم جوژه شانازی بهزمانه کوردییه کهی بکات ئه ی کوردایه تی گهر بهم شتیه نه بی، ده بی چۆن بی، ئه وه له کاتیکیا کاکه حه مه ی مه لا که ریم له بهراوردی نیوان نالی و مه حویدا له رووی کوردایه تییه وه بۆچوونیکی تاییه تی هه یه که ده لی: «راسته که ی له مه یدان ی کوردایه تیشدا، کوردایه تییه که ی مه حوی ئه وه ی له باردا نییه شان له شان ی کوردایه تی یه کیکی وه ک نالی و به لکو سالمیش بدا که هه یچ نه بی له بهر دو اکه وتنی سه رده می ئه م و ده رکه وتنی راستی پتر بۆ، ده بوو ئه گهر له وان پشیش نه که وتایه، هه یچ نه بی بگاته راده و پله یان، جووته چوارخشته کیسه که شی که ههستی کوردایه تی خۆی تیا یاندا ده بریوه، ته نها دهسته چيله یه کن له ناگری به تینی کوردایه تی و ههستی نه ته وه په رستی نالی وه رگیراون، به تیکرای دیوانی مه حوی پارچه شیعریکی وای تیا نییه که چ له مه یدان ی ناسینه وه ی دوژمنانی گه لی کورد و چ له مه یدان ی گیانی کوردایه تیدا به قوله پتی (قوربانی توژی رینگه تم...) ه که ی نالیدا بگاته وه» (۴). به لای منه وه ئه م بۆچوونه که مکرده وه یه له ناستی کوردایه تییه که ی مه حوی و لاسه نگیوونی ته رازو وه که یه تی له ناستی نالیدا، ئه و له کاتیکیا هه ربه ک له م دوو شاعیره له ره وش و چوارچیوه یه کی جیادا ژیاون، قه سیده ی (قوربانی توژی رینگه تم) له راستیدا گه رانه وه یه بۆ سه رده می میرنشینی بابانییه کان و نالیش وه ک شاعیریکی ده سه لاتخواز (سلطوی) لایه نگری خۆی بۆ سه رده می بابانه کان ده ره پری و ری چوونی خراپتربوونی باری ژیا نیش بۆ سه رده می رۆمیسه کان دانه تی و مامۆستا حه مه ئه م لایه نگرییه ده به ستیت به (نیشتمانپه روه ری) یه وه، بیگومان ئه مانه دوو چه مکی جیاوازن و پتیوسته له به کاره تیاندا به دقه ت به کاربری، رتی تیده چیت له قو ناغی ژیا نی گه لیکیا لایه نگیری فه رمان په وایانی ئه و گه له نیشانه ی نیشتمانپه روه ری بیت، به لام ئه مه رتسا نییه... ئه و لایه نگرییه به لای ئیمه وه بریتییه له (چاره نووس) به ستنه وه به و رۆژگاره وه که بابانییه کان فه رمان په وایان ده کرد و ئه ویش نالی ناچار کرد وه چاره نووسی خۆی به شتیه یه کی ره ها به و رۆژگاره ی حوکه وه به سه یته وه بریتییه له و سیسته می په روه ده سیاسییه ی ده سه لاتداری بابانییه کان بۆ ئیحتوا کردنی عه قلییه تی سه رده م» (۵).

من وای بۆ ده چم که جیاوازییه کی ته و او له نیوان نالی و مه حویدا هه یه، نالی وه ک شاعیریکی میری شاعیرانی ئه و سه رده مه ی ده رباری پاشایه تی، که پله و پایه کی تاییه ت و بالای لای سلیمان پاشای بابان و ئه حمه د پاشای کوری هه بووه و، مه حوی وه ک شاعیریکی مه ته سه ووفی بالای سه رده می خۆی که خه لیفه ی شیخ به هانه ددینی کوری شیخ عوسمان بووه و خه ریکی ده رسگوته وه ی زانیارییه تایییه کان ی ئه و کاته و رتینماییکردنی مرۆف بووه له دونیای ته سه ووفدا، خۆی به هه یچ جوژه حوکه میک نه به ستوته وه، ئازادانه بیری کردۆته وه، ناز و نیعمه تی

هیچ کاربه دهستیکی پێ نه به خشراوه، به لکو مرۆفیککی یاخی و شوڕشگێڕ و نهفس بهرز بووه. که ستایشی سولتان عهبدوولحه میدی کردوه، بارودۆخی ئهوه سهردهمه جوولاندوو به تی چونکه «له سهردهمی مه حوبدا ههستیکی موسلمانه تی، وهک شیهویهکی به ره ره کانیی ئه مپریالیزم، جیهانی موسلمانانی گرتیوه وه و کۆمه لێ له رۆشنییرانی ئیسلام به و رێگه یه دا ده چون، سه چاره ی ئه م ههسته له سه ریکه وه سه ودا ی خه بات له دژی ئه مپریالیزمی تازه هاتوو و، سه رکیشی له هاندانی سولتان عهبدوولحه میدوه بوو که ئالای (پان ئیسلامیزم) ی بهرز کردبووه، ئه م ههسته تیکرا ههستیکی پیشکه و تنخوازانه بووه، چونکه یه کێک بووه له رێبازه کانی خه بات بۆ پاراستنی سه ره خۆیی ولاته ئیسلامه کان له هیرش و دهستدریژی ئه مپریالیزم که چ له رووی سوپایی و چ له رووی ئابورییه وه رووی کردبووه ولاته موسولمانه کان، مه حوی ئه م ههسته ی به ئاشکرا تیا دیاره و له و مه یدانده دا له رۆشنییره موسولمانه کانی سهردهمی خۆی دوانه که وتوه».

هه ر چه نده مه حوی له دونیای ته سه و وفدا شاسوار بووه، به لام ئه مه مانای ئه وه نییه له وه خه لوه ته دا ده رنه چوو وه ئاگای له روودا وه کانی دنیا نه بووه، به لکو به پێچه وانه وه دژی نه خشه و پیلان و داوانه وه ی ده ولته تانی ئیمپریالی بووه، که ویستویانه گۆرانکاری و چاکسازی نه کری و یه کیتی موسولمانان تیکبده ن، له هه مان کاتدا که دیویه تی میلله ته که ی دوو چاری زولم و سته می حاکمانی تورک بووه، ویستویه تی له ولات سه ری خۆی هه لبگری و به جیتی بیتی، به لام خۆراگرتن و مانه وه ی و به ره ره کانی کردنی بارودۆخی ناله باری کۆمه لایه تی، جۆره شوڕشگێڕیه کی پێ ره و ده بین، که نالی نه یه توانیوه خۆی له به ریان بگری به ره و شام ره و نه کات. مه حوی ویستویه تی ئایین بکاته مه به سستیکی کۆمه لایه تی و خه بات دژی دوا که وتن و زولم و زۆرداری به ئه رکیتیکی ئایینی، بۆیه هه ولی نوێ کردنه وه ی بیروبا وه ری موسولمانان و راست کردنه وه ی کار و ره فتاری چه وت و چه ویلی داوه و، ئه وانه ی ریسوا ده کرد، که له پشت دینه وه خۆیان هه شاردا بوو، شتی ئه وتۆیان خسته بووه پال که دوور بوو له رۆحیه تی و ئوسولله کانی. که له رێگه ی نمونه ی شیعه ره کانییه وه رووناکییان ده خه ینه سه ر.

مه حوی چاکساز و رابه ری کۆمه لایه تی

هه ر چه نده مه حوی خۆی شاعیریکی مه ته سه و وف و له خوا نزیک بووه و، پشتی له دنیا کردوه، به لام هه میشه به ره له ستکاری ئه و که سانه ی کردوه، که خوا په رستییه که یان ته نیا به روا لته و له کرۆکه که ی نه گه یشتوون و کاری ریش و قژ درێژکردن به لادان له ئایین له قه له م ده دات و ده لێ:

ریشیکی پان و، تووکی بناگویی درێژ و لوول
صوفی له دینی لاده به دیمه ن له جو ده کا (۷)

له رۆژگاریکی ناهه مواردا، که پاره و پوول سه ره ره یی، دنیا پشتت تی بکات، که به رژه وه ندیی

خودی له جیاتی خزم و که سوکار بێ و مرۆف ههژار و نه دار بێ، چارهش چهک و دهسه لاتی بێ دهبی مه حوی ئهم واقیعه چۆن هه لسه نگیستی، ئه وهن به بێ که بلی:

گهر له تو دنیا بهری بوو، قهوم و خوتشت لی بهرین
گهر بهراتی بوو، هه موو عالهم باب و برات (۸)

مه حوی له شاعیریکی عه ره ب که باسی بێ پاره و پوولی ده کات چۆته ناو واقیعه که، ههر چه نده هه ردوکیان له یه ک خالدا یه ک ده گرنه وه، له دونیای ئه مرۆماندا ئهم حه قیقه ته له هه موو کاتیک زیاتر و زه قتره په نگی داوه ته وه. شاعیره عه ره به که ده لی:

فصاحة حسان وحظ ابن قحلة
وحكمة لقمان وعفة مریم
إذا اجتمعت في المرء والمرء مفلس
ونودي عليه لا يباع بدرهم

مه حوی ههر به م حه قیقه ته ده برینه ناوه ستی، به لکو ئه و که سه ریسوا ده کات که هه موو خه م و خه و و خولیای به ههر شتیه و شتیاوژیک بێ پاره په یدا کردنه و کوردیش به خۆزایی نه یگوتوه که ده لی: «خوا و خورمایان نه گوتوه»، چونکه هه رگیز ناکرێ جوړه هاوسه نگیبه ک له نیوان هه ردوولا دروست بێ و یه کتیکیان له سه ر حیسابی له ده ستچوونی ئه وی تره، ههر له م رووه وه مه سیح له ئینجیلدا ده لی: (کهس ناتوانی خزمه تی دوو سه ردار بکات، چونکه یا ئه وه تا رقی له یه کتیکیان ده بیته وه و ئه وه ی تری خۆشی ده وی، یاخود له گه ل یه کتیکیان ده بی و به سووکی سه یری ئه وی دی ده کات، ناتوانن خزمه تی خوا و پاره و پوول بکه ن) (۹).

مه حوی به چاویکی سووکه وه سه یری ئه و جوړه که سانه ده کات که نرخ و به های خۆیان نازانن و خۆ ده که نه پوولی قه لب و بو پارووه نانێ رووی خۆیان په ش ده که ن. ئا ئه مه یه به رز نه فسی مه حوی یاخی بووی شوڕشگیتر که په رده له رووی ئه و نزم نه فسانه هه لده مالن و ده لی:

بو پاره حه یفه خو ده که یه پوولی نا په واج
بو پارویکی نان ئه سه فه روو ده که ی به ساج (۱۰)

مه حوی سکالای ده روونی خۆی له ده ست ئه و خه لکه نه زانه ده کات که ریزی شیعر و هونه ر ناگرن. چونکه شیعر زمانحالی گه له و، شیعیری په سه ن ده ماو ده م ده گتیردیتته وه و هه موو کاتێ به روی خۆی هه به، وه ک کالای قه شه نگ و جوان له بهر ده کرای، به لام کتین ئه وانیه ئه م جوړه کالایانه له بهر ده که ن مه گه ر مرۆقی هوشیار و ژیر و ریکو پیک نه بن، لای مرۆقی گه مره و گپژ و نه زان شیعر چ نرخ و به ها و ته قدیریکی هه یه، بو به مافی خۆیه تی له ناو کۆمه لگه یه کی کوردا، مه حوی په رسیار بکات و بلی:

کێ قه‌دری شی‌عیری ئی‌مه ده‌زانێ، به‌ری ده‌کا

هه‌ر صاحیبه له‌به‌ر که‌ری کالایی بی ره‌واج (١١)

گۆزانی‌ش هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌م رێچکه‌ ده‌روات و گله‌بی له‌ ده‌ست ئه‌و کۆمه‌لگه‌یه‌ی کورد ده‌کات که به‌ چ چاویکی که‌م سه‌یری مرۆقی هونه‌رمه‌ند ده‌کات و له‌ هۆنراوه‌ی (ده‌رویش عه‌بدو‌للا) دا له‌گه‌ڵ مه‌حوی لوتکه‌دا یه‌ک ده‌گرێته‌وه و ده‌لێ:

به‌لێ، دیاره له‌ناو قه‌ومی به‌سیستا قه‌دری سنعه‌تکار

وه‌کو عه‌کسی قه‌مه‌ر وایه له‌ناو حه‌وزیکی لیخندا،

به‌لام ته‌ختی روفاه و تاجی حورمه‌ت می‌لله‌تی هوشیار

به‌ئوستادێ ئه‌دا وه‌ک تۆ له‌ناو شمشالی کون کوندا (١٢)

مه‌حوی وه‌ک مرۆقیکی قوول و وردی‌ن ده‌رکی به‌و مملاتی سهر ده‌سه‌لاتی دونیا کردووه، که هه‌موو شه‌رۆشۆریک له‌سه‌ر ئه‌و لاکه‌ تۆبیه‌یه، که که‌س له‌گه‌ڵ خۆیدا ناییات و تاسه‌ر نییه، مال و مولکی دونیا ئه‌وه‌نده ناهێتی که ئه‌و هه‌موو شه‌رۆشۆر و مرۆف قران و وێرانی به‌دواوه بیته بۆیه ده‌لێ:

ده‌زانی جی‌فیه‌یه دنیا، ده‌ حه‌یفه

وه‌کوو سه‌گ ئه‌م شه‌ر و شه‌ره له‌سه‌ر لاک (١٣)

مه‌حوی له‌ ناکۆکییه‌کان و هاودژه‌کانی واقیع ده‌دوێ و رووناکی ده‌خاته سه‌ر لایه‌نه چه‌وته‌کانی زه‌مانه و چه‌رخێ ناچیز و بی بایه‌خ، که چۆن پێوه‌ده‌کان سه‌ره‌و لێژ کراون، هه‌یج شتی‌ک له‌ شوێنی خۆی نه‌ماوه و کار و ره‌فتاری ئه‌م خه‌لکه‌ گۆراوه. بۆیه ئه‌م واقیعه‌ ناهه‌مواره به‌شی‌عەر ده‌رده‌بهری که شی‌عەر چاکترین چه‌کی سه‌رده‌می ئه‌و بووه و، له‌و ئان و زه‌مانه‌دا شته‌کان به‌م شی‌وه‌ بوون و زۆرجاریش می‌ژوو خۆی دوویات ده‌کاته‌وه. رووه تاریک و دژواره‌که‌ی سه‌ده‌کانی پێش‌وومان وه‌ک فلیمی سینه‌ما دیتیتسه‌وه به‌رچاو و ئه‌مرۆ و دوینی به‌یه‌ک ده‌به‌ستیتسه‌وه، مه‌حوی به‌م جۆره سه‌رده‌می خۆی وینه ده‌کیشی:

له‌ سایه‌ی ده‌وری چه‌رخێ سوفله په‌روه‌ر له‌ک به‌له‌ک ده‌دوێ

سه‌گی ئاواته‌خوازی ئی‌سکی و شتر له‌ شه‌ک ده‌دوێ

ده‌بینم شی‌ری شی‌ر ئه‌فگه‌ن ده‌له‌ک که‌ولێ ده‌کا، ده‌بیه‌م

به‌کۆلێ کلکه‌وه رێوی له‌گه‌ڵ که‌ولێ ده‌له‌ک ده‌دوێ (١٤)

گومانی تیدا نییه له‌ بارودۆخیکی ئاوادا که پێوه‌ری حه‌ق و راست و ره‌وان پێشیل بکری و، نرخ و به‌هاکان باویان نه‌بی، ده‌بی حالی هونه‌ر چۆن بی، له‌و زه‌مانه‌ نه‌گریسه‌دا چ بازار و بره‌ویکی هه‌بی، هه‌ر ده‌بی به‌هه‌مان ده‌ردی به‌ها به‌رز و بالا‌کان به‌چی و مه‌حوی یاخی و شو‌ر‌شگێی

بهرامبەر ئه و رهوشه دزیوهدا هه ر ئه وه بلی:

ئه مـرۆ له کن زه مانه هونه ر بۆته قه شمه ری
 شیـری ژیا نی بۆ چییه ، مه یه ونه گه ره ک!
 فیـطره ت بـلند و پایه بـلندم نه دی، به گـوتـش
 گه ردوون ئه وه نده دوونه ، که هه ر دوونیه گه ره ک (١٥)

هه لیه ت له م جۆره رۆژگارهدا، مرۆقی هونه رمه ند و، خاوه ن به هره و بلیمه ت شوینی شیای
 خۆی پیتادری، چونکه هه رگیز ناماده نییه ، به هره و هونه ر و زانست و ئه ده به که ی له پیتا و
 پله و پایه دا له ده ست بدات و سه نه ته که ی خۆی ره زیل کات.

به رانه ر ئه وه ی که مه حوی به م جۆره رو به رووی ئه و واقیعه تفت و تاله ی که تیبیدا ژیا وه
 ده بیته وه که زۆر جار گیرو گرفت و سه ر ئیشه ی بۆ دروست کردوه و، له م ریگه دا باجی داوه، له
 هه مان کاتیشدا، ناو ریکیش له مرۆقی مه رد و نازاد ده داته وه و ریزی ده گری و، ئه وه ی که ریزی
 ئه و جۆره که سانه ده گری، شیای ئه وه یه بیته شا کوپ و مه رجیش بۆ ئه م پله و پایه داده نی و
 ده لێ:

رۆله! گه ر هه ز ده که ی بیه شا کوپ
 په ندی «مه حوی» له گوئی گره وه ک دور
 مه ردی نازاده قه ت مه ره نجینه
 (کل شیء ولا شتیمه حُر) (١٦)

ویرای ئه وه ی که مه حوی شاعیری عیلم و عیرفان بووه، له و ده ریا یه دا مه له وانیککی باش بووه،
 به لام بی فیزی و ته وازو عه که ی ئه وه نده سه ری کردوه که دان به حه قیقه تیک بنی، که هه رچه نده
 مرۆف زانا و دانایی، هیشتا زۆری ماوه ته نانه ت له ئه لف و بیی زانسته کان بگات، هه رچه نده
 له و ره وته به رده وام بی، ناگاته مه نزلی زانیای و بلی ئیتر ئیره مه لبه ندی هه سانه وه مه و
 پیتوستم به زانین نه ما، بۆیه له م رووه ده لێ:

هه ر گفـتوگـۆمه ، که چی هه ر ده لیم و تی ناگه م
 هه ر جوست و جو مه ، که چی هه ر ده رۆم و پی ناگه م
 چاوم روا و گـۆشـه ی ئه و ئه برووه م نه دی
 دل بوو به به حری علوم و له ئه لف و بی ناگه م (١٧)

شاعیری نوێخوازی عه ره بیه ئه بوو نوواس دانی به و حه قیقه ته نا و، که مرۆف هه رچه نده
 لافی زانین لیبـدات و خۆی به زۆر زانیکی گه وره له قه له م بدات، شتیکی له و زانییه
 وه ده سه ته پیتا وه و زۆر شتیکی لا روون نییه و ده لێ:

فقل لمن يدعي في العلم فلسفة
عرفت شيئاً وغابت عنك أشياء

دلداری شاعیریش هەر له مه حوی لوتکه دوو دپیری یه کهم و دووه می وهرگرتوو و نائومییدی
بهرامبه رژیان دهرده پری و دهلتی:

هەر دهلتیین و تیناگهین
هەر ئه رۆیین و پیناگهین
هه موو ئه و گفستوگۆیه
داخه کهم رهنج هه رۆیه (١٨)

ئه نجام

له سه ره تادا ئاماژه م بۆ یاخیبوونی مه حوی کرد له داب و نه ریت و بیروباوه ر و کار و کرده و دی
ناهه مواری کۆمه لایه تی و ئه و که سانه ی که ئایینیان کردۆته هۆکارێک بۆ به رژه و هندیی ته سکی
خۆیان و له راستی لایان داوه و خواپه رستییه که یان ته نیا بۆ روالته و شیوه یه کی رۆتینی
وه رگرتوو، بۆیه له پرووی ئه و جوژه که سانه ده ته قیته وه و ریسوایان ده کات و ده لتی:

ئه غله بی ته کییه وو دهر گاهی بیلا دی رۆم
پشکنی، دی: چه له بی هه ر جه له بی بو، ده ده ده (١٩)

له سه ر ئه م رێچکه یه به رده وامه و، ئامۆژگاری ئه و که سانه ده کات که له جه وه هری دین
نه گه یشتوون و. ژیان به ده رویشی ده به نه سه ر و پێیان ده لتی:

نزیکه مـردنت ئه ی پـیره زاهـید
وه ره با تۆیه که یین، ئیـتـر ریا به س (٢٠)

مه حوی له حه ق بێژی لانا دا و به ته حه د داوه، بانگه شه ی حه ق ده کات و ئاماده شه له و رێگه
پیرۆزه دا گیانی خۆی بیه خشی و ده لتی:

هه تا حه ق ناصره، هه ر حه قمه مه نظور
وه کو مه نصور، ئه گه ر بکه ن به دارا (٢١)

مادامه کی هه ر قه سیده یه کی بۆته به حری (أنا الحق) ی مه نسووری حه للاج، نه ک ته نیا
چاوه روانی ئه وه ده کات که هه لئیسو سن، به لکو له باتی پاداشتی ئه و حه قه ی که دا کۆکی لیده کات،
پێویسته له دار بدری، ئه مه به و اجب له قه له م ده دات و بویرانه دهنگ هه لده بری و ده لتی:

له حه ق بێژی بووه به حری (أنا الحق) هه ر قه صیدیکم
له باتیی جائیزه، واجب گه را قه تلم بکه ن واجیب (٢٢)

حهق بئێژییه که ی زیاتر له سهه ره زاهید و سوڤیانه بووه، که به ناحهق خه لکیان له خسته بر دووه و کاری ساخته یان نه نجام داوه و، له نه نجامدا به شهه ره هاتوون و شهه ره که ش خیری نه و که سانه ی تیدایه له ناویاندا مه حوی که دهسته ی دلداران و، خواز یاری نه وه یه که هه ردوولا تیدا بچن:

زاهید و سوڤی به شهه ره هاتن له سهه ره ته زویر و شهید
خیری ره ندانه خودا کا بهر طه ره ف بی هه ره طه ره ف (۲۳)

مه حوی هه ره ته نیا به قه گیری و اعیزی چه نه باز و زاهید و سوڤی فیلباز و ساخته چی نه بووه، به لکو روو به پرووی نه و که سانه ش بو ته وه که هه یچیان له بار دانیه و شانازی به باو و با پیرانیانه وه ده کن و، له سهه ره حیسایی نه وان خو یان با ده دن و به لووت به رزی ده روانه خه لکی تر و، حه قیه ته ی که سایه یه تی خو یان نایه ته به رچاو. بۆیه پێیان ده لئ:

فه ضیله ی نه صل و فه صل ئینسانی پی نابی به صاحب فه صل
که تو کۆسه ی، به تو چی مامه ریشه ی باب و با پیرت (۲۴)

نه وه سه فه ی مه حوی جوانتره و بالاتره له م دیره شهعه ره ی عه ره بی که ده لئ:

لا تقل أصلي و فــــصلی أبداً
إنما أصل الفتى ما قد حصل

له کۆتاییدا ده لیم مه حوی رابه رتکی کۆمه لایه تی، شاعیرتکی یا خه یووی شوژشگیر بووه، په نجیه ی خسته ته سهه ره گیر و گه رت و ده رده کۆمه لایه تیه کان، روو به پرووی کار و ره فتاری ساخته کاری بو ته وه، بانگه شه ی بو حه ق کر دووه، وه ک هه ره شاعیرتکی کلاسیکی سه ره ده می خو ی، جگه به زمانی کوردی، به زمانی باوی میله تانی دراوستی کورد شهعه ره نووسیه، به لام هه رگیز زمانی دیکه ی لا به رتر و بالاتر نه بووه له زمانی کوردی، هه می شه وه ک کوردتکی دلسۆزی پاک شهعه ره به کوردی نووسیه و خه لکی له خه ی غه فله تا راپه راندووه و ریتمایه کر دوون و شانازی به زمانی زگماک کر دووه، ته نانه ت له قه صیده ی به حری نوو ریشدا، که هۆنراوه یه کی دوور و دریتی ئاینیه میله ته که و زمانه که ی خو ی بیر نه چۆ ته وه و بۆیه به کوردی دایناوه چونکه له هه مزیه و بورده دا سوودتکی که می تیا یاندا دیوه بو کورد، بۆیه قه سیده ی نووری له ریزی نه واندا داده نی و به م دیره شهعه ره نه م راستیه ده رده بری و ده لئ:

له (همزیة) و له (برده) م چونکه که م دی ئیستیفاده ی کورد
منیش نه م کوردیه م دانا له ریزی نه وه قه صیدانه (۲۵)

دوا و ته م نه وه یه که نامه وی له رووی ته کنیکی شهعه ره وه بچمه بنج و بنه ماکانی هۆنراوه کانی مه حوی، به لام نه وه نده ده لیم نالی شاعیره و مه حوی حه کیمه، هه ره به راوردتیک له نیوان نه م دوو که له شاعیره و لوتکه ی شهعه ره کلاسیکی ده بی له م روانگه یه وه بکری و به قوولی و سه رنجی

ورد مامله تیان له گه لدا بکری.

په راویزه کان

- ۱- دیوانی مه حوی (مه لا موحه مه دی کوری مه لا عوثمانی بالخی) لیکدانه وه و لیکۆلینه وه دی مه لا عیدالکریمی مدرس و محمدی مه لا کریم. چاپخانه ی کۆزی زانیاری کورد، به غدا ۱۳۹۷ کی - ۱۹۷۷ ز، ل ۱۱ .
- ۲- هه مان سه رچاوه .
- ۳- دیوانی حاجی قادری کۆبی، گرد و کۆ و په خشکار: گیویی موکریانی، چاپی سیتییه مین ۲۵۸۱ کوردی، ۱۹۶۹ ز، هه ولتیر ل ۱۱۸ - ۱۱۹ .
- ۴- دیوانی مه حوی ل: بیست و هه وت.
- ۵- کتیبی نالی، ریبوار سیوه یلی، چاپخانه ی موکریانی هه ولتیر ۲۰۰۱- ل ۷۰ - ۷۱ .
- ۶- دیوانی مه حوی ل بیست و نۆ.
- ۷- دیوانی مه حوی ل ۲۵ .
- ۸- دیوانی مه حوی ل ۵۷ .
- ۹- الکتاب المقدس، إنجیل متی الاصحاح السادس.
- ۱۰- دیوانی مه حوی ل ۹۲ .
- ۱۱- دیوانی مه حوی ل ۹۳ .
- ۱۲- سه رجه می به ره می گۆران به رگی به که م، دیوانی گۆران ۱۹۸۰، محمدی مه لا کۆزی کردۆته وه و ناماده ی کردووه و پیشه کی و په راویزی بو نووسیوه ل ۱۱۹ .
- ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۷ (دیوانی مه حوی) ل ۱۸۷، ۳۱۳، ۱۹۳، ۳۳۴، ۳۳۷ .
- ۱۸- دیوانی دلدار، عه بدوخلالق عه لاته ددین.
- ۱۹، ۲۰، ۲۱، ۲۲، ۲۳، ۲۴، ۲۵- دیوانی مه حوی ل ۱۱۲، ۱۲۰، ۸، ۵۴، ۱۷۴، ۷۴، ۴۵۲ .

دیاردی رەنگ لەلای (مەهووی) ی شاعیردا

نووسینی: مستەفا زەنگەنە

کۆلیتری پەرودە

پێشەکی

رەنگ گزنگییەکی تەواوی لە ژبانی مەژۆندا هەیە، ئەمەش لەبەر ئەوەیە کە دەورووبەری مەژۆف لەبەر پارچە رەنگی جۆراوجۆر پێک دێت، هێچ شتێک نییە کە رەنگی نەبێت، تەنانەت ئەو تەنانەش کە بەو ناو دەبرێن کە رەنگیان نییە، ئەوانەش لەخۆیاندا رەنگن، رەنگ لە رێگای یەکیەک لە پێنج هەستەکانی مەژۆف بەسەر دەکەرتەو، ئەویش چاوە، شانە تەشیلەکانی چاوە بەرپرسی جیاکردنەوەی رەنگەکانن، هەر گزنگێک و نەخۆشییەک لەو تەشیلەکاندا روویدات، مەژۆف تووشی نابینایی رەنگ دەبێت، کەواتە رەنگ لەناو چاودا هەیە و لە مێشکدا جیا دەکەرتەو، لە دەروەی چاوی مەژۆندا شتێک نییە پێی بگوترێت رەنگ، گەرچی پەيوەندی نێوان رەنگ و رووناکی، پەيوەندی پەيوەندی لەبەر دانەپراوە، بەلام ئایا هەموو مەژۆفێک وەکو یەک رەنگەکان دەبینن؟ ئەگەر بێت و نەخۆشییەکانی نابینایی رەنگیان نەبێت، ئەوا ئەو کاتە دەتوانین بڵێین هەموویان رەنگەکان دەبینن، بەلام وشەکانیان بۆ دەستنیشانکردنی پەلەکانی رەنگ جیاوازه، چونکە ژمارە ی وشەکانی رەنگ لە زمانەکانی دنیا دا یەک نین، گەرچی هەموو مەژۆفێکی ئاسایی ئەو رەنگانە دەبینن، بەلام وشە هەندە کەمن، کە ناتوانن بەژمارە رەنگەکان بن.

مامەڵەکردن لەگەڵ رەنگدا، کارێکی هەند ئاسان نییە، ئەمەش لەبەر ئەوەیە، کە وشەکانی رەنگ واتای فەرەهەنگیان هەیە، جگە لەوەش واتای گشتییان هەیە، بەلام لەهەموو گزنگەر ئەوەیە کە دەکری واتای کە لە وشەکانی رەنگ باربکری و لە بواری واتاسازیدا بەمیتافۆر ناو بیری، ئەم واتا خوازاو بەرکراوانە ناگیرین، ناشرکی بەئاسانی سنووریان بۆ داخستین، ئەمەش لەبەر ئەوەیە کە هەموو شاعیر و نووسەرێک بۆی هەیە واتای تایبەتی بەدات بەو وشانە رەنگ، دیارە، ئەو واتا بەخشینەش وا دەکات بڵێین خودی رەنگەش واتاکە دەگۆڕێت و شاعیر خۆی شتێکی نوێ دیتیتە جیهانی هەستەوهری کە رەنگە، لەلای کەسانی دی، ئەو واتایە بەئاسانی وەرناگیرێت یان وەکو کارێکی سوربالی لە قەڵەم بدرێت. ئەندێشە شاعیر بۆی هەیە شتی نوێ لەو رەنگانە و لە وشەکانی رەنگ ساز بکات. ئەمەش لەووە هاتوو. کە رەنگ خۆی واتای نییە، واتا کانی ئێمە بەخشیمومانە، لە ئەنجامدا هەر نەتەوێک خاوەنی کۆمەڵێ واتای رەنگەکانن، بەلام ئەمە رێگە لەو ناگری کە کەسێک واتای نوێ بەو رەنگانە ببەخشێت، یان لە

ئەنجامی بەکارهێناندا لە بواریکی واتایییەوه بیگویتزیتەوه بو بواریکی واتایی دی. زۆر ئاسایییە ئەو چۆن دەیبینی یان خەیاڵی دەکات بەو شێوە لێکی بداتەوه، خو ئەگەر پێگە لەو گوزارشتە بگرین ئەوا ناکرێ، هەر ئەمەش وای کردوو ئەگەرەکانی رەنگینک کە بێ ژمارەن، لە ئەگەری واتاکانی وشە ی رەنگدا بەدی بکرین، شاعیریش بوی هەبە رەنگە پۆزەتییەکان بەنیگەتییە دابنێ و نیگەتییەکانیش بەپۆزەتییە، ئەم بو بوونەش لە بواری تابلۆکیشانیشتدا دەشێ، شیعیریش تابلۆیە بەوشە، وشەکانیش رەنگن، رەنگەکانیش تیکەل بەهەموو شتیکن، کەواتە دەکرێ رەنگەکان بەپیتی ئەو هەموو شتانه لێک بدرینەوه.

سنووری لیکۆلینەوه

ئەم لیکۆلینەوه تاییبەتە بەو دێرە شیعیرانە ی مەحوی کە لە دیوانەکی گولبێژێرم کردوون، ژمارە ی دێرەکان « ۵۳ » دانەن، ئەو نەبێ وشە ی رەنگی لە شوێنی کەدا بەکار نەهێنابێ، بەلام من تەنها ئەوئەدەم هەلێژاردوون کە تێکرای مەبەستەکانی مەحوی دەپێکن، جگە لەو « ۵۳ » دێرە شیعیریە بەلوپۆ بو نمونە ی کە ناهاوین و مەحوی چۆنی فەرموووە ئیمە بەو چەشنە لێکی دەدەینەوه و هەول دەدەین لە سنووری ئەو دەرئەچین نمونەکانیش. لە دیوانەکی مەحوی وەرگیراون.

خستنه روو

مەحوی یەکیکە لەو شاعیرانە ی کە وشەکانی رەنگی زۆر بەکارهێناوه، کە رەنگە لەلای زۆریە ی هەرە زۆری شاعیرە کلاسیکیەکان بەو شێوەیە نەبێ. بو نمونە سەیری ئەم نمونانە بکە.

ظالمی دل رەقی روو گرژی موسلمان نازار
 هەر بەئیذایە کە رەنگی بگەریتە روخسار
 بەرد ئەگەر سەرنەشکینت بەچی روو رەنگین کا
 کە لە پی هەلچەقی ئەوسا روخی گولنارییە خار
 ل: ۳۳۷

مەحوی دەلی خوشەویستی من هەمیشە دلرەق و روو گرژە بەرانبەر بەمنی موسلمان و قەلەندەر، دیارە بەو نازاردانە ی من رەنگی جوانی دەگەریتەوه روخساری و دلی پی خوش دەبێ، ئەمەش وەکو ئەو وایە کە بەرد چۆن رووی رەنگین دەبێ ئەگەر سەر نەشکینت و خویناوی نەبێ، هەر وادریکیش کاتیک رووی سوور و جوان دەبێ، کە لە پی دەچەقی و نازاری کەسانیک ئەدات.

ئەری دل پی شەرابی لەعلی گول رەنگت لە گول چبکا؟
 کە جیلوی گول لەگولشەندا نەبێ بولبول لە چل چبکا؟
 ل: ۱۳

دیاره شه‌راب خۆی نه‌شئه به‌خشه، مه‌حوی ده‌لێ، دلێ من چی بکا له‌ گۆل و گۆلی بۆ چیبیه، له‌ کاتی‌کدا نه‌گهر شه‌رابی لیوی سووری وه‌ک گۆلت له‌من دوور بی، که‌واته‌ من شه‌رابی لیوی سووری تۆم ده‌وی، نه‌ک په‌نگی گۆل، چونکه‌ بولبول چی له‌چلێ په‌ق و ته‌قی دره‌خته‌کان بکات له‌ کاتی‌کدا شه‌ و جوانی گۆل له‌ گۆشه‌ندا نه‌بن.

چ حاجه‌ت نه‌رگسی مه‌ستت بکه‌م وه‌سفی به‌مه‌خمووری
که‌ چاوی سوورمه‌ کیشراوی خودایێ له‌ کل چیکا؟

ل: ١٥

چاوی نیرگسی مه‌ستت پتویستی به‌وه‌ نیبه‌ بلیم خه‌وی لێ شکاوه، چونکه‌ چاوی خۆی کلرێژی ده‌ستی کردگاره‌ و پتویستی به‌کل نیبه‌، ده‌برینی (که‌ چاوی سوورمه‌ کیشراوی خودا بی) به‌بی ناوه‌یتانی وشه‌ی (په‌ش) واتای په‌شی ده‌گه‌یه‌نی، نه‌مه‌ش نه‌وپه‌ری جوانی به‌کاره‌یتانی واتای خوازراوه‌ که‌ سه‌رچاوه‌که‌ی له‌ وشه‌ی (سوورمه‌ کیشراو) هه‌هاتوو، به‌واتای به‌کل رێژراو.

دوو نه‌سپه‌ مه‌نزله‌ت پی طه‌ی ده‌که‌ن تاسه‌ر حه‌دی مردن
به‌دیقه‌ت (مه‌حویا) تیفکه‌، شه‌و شه‌بدێزه، رۆژ نه‌شه‌هب

ل: ٣٠

ده‌لێ له‌ دنیا‌دا تا رۆژی مه‌رگه‌سات، دوو نه‌سپ هه‌ن نه‌م جیهانه‌ت پی ده‌گیرن (مه‌حوی)، نه‌و نه‌سپانه‌ش به‌کیکیان شه‌وه‌ و نه‌وی دیش رۆژ، دیاره‌ لێره‌دا نه‌سپی شه‌ویش په‌نگی (شه‌بدێز) ده‌بی، چونکه‌ له‌ تاریکی‌دا په‌نگ نیبه‌، لێره‌شدا ئاماژه‌یه‌ به‌نه‌سپی شه‌بدێزی خوسره‌وی په‌رویز، نه‌سپی رۆژیش کویته‌، که‌واته‌ ژبان له‌ دوو ماندوو بوون پیک دێ، نابێ مرۆف به‌فریو بچێ. شه‌بدێز و نه‌شه‌هب دوو وشه‌ن بۆ په‌نگ و لاغی به‌رزه‌ به‌کاردین، که‌ له‌ زمانی فارسی و عه‌ره‌بیه‌وه‌ وه‌رگیراون.

زوشت و ناشیرینه‌ پیر، نه‌ما چ شیرینه‌ نه‌گه‌ر
چاوی خۆیناوی نه‌دامه‌ت ریشی خورمایێ بکا

ل: ١٩

مه‌حوی ده‌فه‌رموی، که‌ مرۆفی پیر روخساری ناشیرین ده‌بی و له‌سه‌ر جوانیه‌کانی گه‌نجیته‌ نامینی، به‌لام پیر کاتی‌ک جوان ده‌بی و شیرین ده‌بی نه‌گه‌ر بیت و فرمی‌سکی خۆینینی په‌شیمانی له‌ گونا‌هه‌کانی رابوردووی ریشی چه‌رمگی ته‌ر بکا و به‌په‌نگی خورما سوور هه‌لگه‌ری. نه‌م دێره‌ شیعه‌ جوانترین تابلوی نیگارکیشیکه‌ که‌ گوزارشت له‌ په‌شیمانی بکات.

به‌نیله‌بی نه‌باتی می‌صری لیوت
جلم، سووحم، هه‌موو هه‌ر شامه‌ بی رووت

ل: ٨٢

مهحوی وشه‌ی (به‌نبیله‌ی) بۆ واتای شین و تازیمانی به‌کاره‌یتناوه، نه‌بات شه‌کرێکی کلۆی سپیی شیرینه، کاتی خۆی زۆربوو وه‌کو نوقل و ابوو، له‌ کاتی ریزگرتندا بۆ چا خواردنه‌وه‌ و دادنه‌را. که‌واته‌ ماچی شیرینی وه‌ک میصری لیوت، به‌شین و تازیمانی بکه‌ویتته‌وه، چونکه‌ رۆژو بگره‌ به‌رگه‌که‌شم وه‌کو خالی ره‌ش، ره‌ش و تاریکه‌.

نبیله: به‌واتای شین و تازیمانی، به‌واتای شینی ئاوی نبیلی ولاتی میسریش دێ که‌ مه‌به‌ست ره‌نگه‌ شینه‌که‌یه‌تی.

شام: به‌واتای (خالی ره‌ش) یان، (ئیتواران) که‌ تاریک دادی و دنیا ره‌ش ده‌بی.

به‌سه‌ر روخساری زه‌ردا جوگه‌له‌ی کیشاوه‌ ئه‌شکی سوور

به‌یادی سه‌رووی بالایه‌ک ئه‌وه‌نده‌م شین و زاری کرد

ل: ۱۰۸

روخساری زه‌رد: دهم و چاوی زه‌رد هه‌لگه‌راوی ده‌ستی عه‌شق و خو‌شه‌ویستی که‌واته: نه‌خۆشی.

ئه‌شکی سوور: فرمیسی خۆینین، که‌واته‌ سوور به‌واتای خۆین به‌کارهاتوه.

شین: به‌واتای، شیوه‌ن و تازیباری.

واتای دیره‌که‌ش ده‌لی: به‌سه‌ر دهم و چاوی منی نه‌خۆشی مه‌ستی عه‌شقدای که‌ زه‌رد هه‌لگه‌راوه، فرمیسی خۆینینم جوگه‌له‌ی کردوه. چونکه‌ من هه‌میشه‌ له‌ یادی خو‌شه‌ویستی بالا وه‌ک سه‌روودا له‌ گریان و شیوه‌ندام.

به‌خۆینم تینوو به‌نۆشی کات و نۆشی بی ئه‌ما

له‌سه‌رچی، تۆ بلتی، ئه‌و لیوه‌ مۆره‌ و له‌من بوو سوور

ل: ۱۱۸

لیوی مۆر: واته‌ داخراو، قفل کراو، هه‌میشه‌ نه‌دوو

له‌من بوو سوور: زۆر بلتی و له‌سه‌ر چوون پی داگرتن

ده‌لی، ئه‌گه‌ر دل‌به‌رم تینووی نۆشین خۆینی منه، با به‌رمووی و بیخواته‌وه، (با بکوژی)، به‌لام با من هه‌نده‌ بزانه‌م له‌به‌رچی ئه‌و ده‌مه‌ داخراوه‌ی له‌ خه‌لکی، هه‌میشه‌ له‌من سوور و زۆر بلتیبه‌ و خراپه‌م ده‌لی.

به‌زه‌رد و سووری دنیا زه‌رده‌واله‌ت لی نه‌گۆرابی

به‌هه‌نگی تی بگه‌ی، هه‌رنیشه‌، نۆشیکێ نییه‌ زه‌نبور

ل: ۱۳۰

زه‌رد و سووری دنیا: به‌واتای شتی جوانی به‌رچاوی، ئیستا بۆ مندالی جوانیش به‌کاردی.

دهلئى: شتى رهنگا و رهنگا و له بهر چا و جوانى دنيا، نهكات زهرده واله (كه زهرد و سووره) لىت بگورئ و بههنگى بزاني، چونكه زهرده واله تهنها جزوى ههيه و پتوه نه دات و ههنگوينى نيبه پيتى بيه خستى كه واته به شتى جوان ههلمه خه له تى نهگينا زهردت پى دهگه يه نن.

له ئىعجازى موحه بيهت چار فه صلّم جومله بۆ جه معه
سروشكم سووره، رهنگم زهرده، لىسوم وشكه چاوم ته

ل: ۱۳۱

له موعجيزه خۆشه ويستى كه هه موو وهرزه كاني ته مهن و سالى له يهك وهرزدا بۆ كۆكر دوومه ته وه، ئه ويش وهرزى ئازاره، له بهر ئه مه شه فرمى سكم خوينه و رهنگم زهرده (نه خۆشم، لىوم وشك بووه و چاوه كانم هه ميبشه به گريانن).

سروشكم سووره: به واتاى فرمى سكى خوينى
رهنگم زهرده: نه خۆشم

سىا پۆش، له داخى خه طط و خال و لىو و روو زولفت
وه نه وشه و ميسكى چين و ئاوى خضر و لاله و عه نيه ر

ل: ۱۳۱

سىا پۆش: رهش پۆش: تازى بار

دهلئى له خه م و داخى خه ت و خال و لىو و روخسار و زلقت، وه نه وشه و ميسكى چين و ئاوى حه ياتى خضر و لاله و عه نيه ر رهش پۆش و تازى بارن چونكه هه موو كه تۆيان بينى هه ند جوانى، ئه وان بۆ نه مانى جوانى بيه كاني خۆيان ناچار مان رهش بپۆشن.

كه ئه و لىو و ددانه م دى به جارئ
له بهر چاوم هه موو له عل و گه وه ره كه وت

ل: ۸۷

له عل: مه به ستى سوور بيه كه يه تى،

گه وه ره: مه به ستى سپى تى گه وه ره كه يه

دهلئى كه ديم لىوت هه نده سووره، سوورى له علم له بهر چا و كه وت.

كه ديم ددانته هه نده سپيه، چه رمى تى گه وه ره م له بهر چا و كه وت.

دهمت چى؟ پر له دور، دورجى تى ياقووت

نیشانه و مۆرى چى؟ خه ططى تى زمرووت

ل: ۸۰

پر له دور: پر له ددانى وه كو دور سپى

دورجێکی یاقووت: سندوو قێک یاقووتی سببی تێدا دابنری

نیشانه و مۆری چی: مۆر به واتای هه‌لنه‌پچراو و کارخانه

ده‌لێ: ده‌مت پره له ددانی وه‌کو دور سپی، بۆیه ده‌کرێ ده‌مت به‌قوتووی هه‌لنه‌پچراوه‌ی یاقووت دابنن، یان، نیشانه‌ی سه‌رمۆری ده‌مت ده‌کرێ خه‌تێکی شینی زمووت بی، چونکه جارێ نیشانه‌ی ده‌س لێ نه‌دان و نه‌کراوه‌ی قوتوو، مۆریکی شین بوو له‌سه‌ر قوتوو ده‌درا. بۆیه (سه‌رمۆر) به‌واتای هه‌لنه‌پچراو دی.

نه‌خۆشی عیشتی لێوت وه‌صیه‌تی کرد

بتاشن داری عوونابی به‌تابووت

ل: ٨٠

داری عوونابی: به‌واتای داری سووری عوونابی، مه‌به‌ست نیشانه‌ی شه‌هید بوونی پێگای عه‌شقه.

ده‌لێ: من که نه‌خۆشی ده‌ستی نه‌و لێوه‌ جوانانه‌ی تۆم، وه‌سیه‌تی نه‌وهم کرد که تابوو تێکم بۆ بتاشن له‌ داری سوور عوونابی، چونکه ده‌زانم له‌م عه‌شقه‌دا ده‌مرم و به‌شه‌هید له‌ قه‌له‌م نه‌دریم.

قوبوولم که‌ی نه‌گه‌ر، لوفتیکی زۆره

به‌که‌متر هیندویکی، خالی هیندووت

ل: ٨٠

به‌که‌متر هیندویکی: که‌واته که‌متر له‌ کۆبێله‌یه‌کی ره‌ش، چونکه هیندییه‌کانیش وه‌کو نه‌و کۆبێلانه‌ ره‌شن.

خالی هیندووت: خالی ره‌شت.

لێره‌دا وشه‌ی هیندووی به‌ دوو واتای ره‌شی جیاواز به‌کاره‌یناوه (عه‌بدی ره‌ش و خالی ره‌ش) که‌واته ده‌لێ:

تۆ لوفتیکی زۆرم له‌گه‌لدا ده‌که‌ی، نه‌گه‌ر به‌کۆبێله‌یه‌کی ره‌شی خاله‌ ره‌شه‌که‌ی خۆتم قبوول بکه‌ی.

تا له‌ ده‌وری لێوی ئالی خه‌طی سه‌بزی بوو عه‌یان

عاشقان جومله‌ وه‌ک به‌نگی ده‌بینم گیژ و وێژ

ل: ١٤٢

هه‌ر که‌ گه‌نه‌مووی ده‌ورو به‌ری لێوی یاره‌که‌م ده‌رکه‌وت له‌ جوانیدا، هه‌موو دلداره‌کانی که‌ وه‌کو به‌نگکیش به‌سه‌رخۆشی و گیژ و وێژ ده‌بینم.

خه‌طی سه‌بزی: لێره‌دا مه‌به‌ست شینه، چونکه ئافره‌تی جارێ ده‌سکاری ده‌م و چاویان

نەدەکرد، ئەو گەنەموو بەرێکانە لە دەوری لیبیان شین دەبوو بەماپەیی جوانی لەقەڵەم ئەدرا.

وێک داغی غەم نییە سەببە داغی ئینتظار
چاوم بێینە، چاوه؟ کە موطبیقییەتی بەیاض
ل: ١٥٧

خەم کە مەرۆف داغ دەکا و شوینەوار بەجی دێلێ، وێکو داغی چاوهنواری نییە، چونکە
چاوهنواری زۆر کوێربوونە، بەلگەش بۆ ئەمە فەرموو بزانه چاوی من، چۆن تانەیی سەببە بەسەر
داهاتوو و کوێر بوومە.

سەببە: بەواتای کوێری هاتوو

هەتا تۆ چووێه گۆلشەن، گۆل بەبێنی مسکی زولفت کەوت
کەوا ئەو رەنگە خۆشەیی سەیس و هەم بێنی بوو ضایع
ل: ١٦٥

کە تۆ چووێه گۆلشەن، گۆل کەوتە بۆنی زولفت کە خۆی مسکە،
لەبەر ئەمەش بوو گۆل رەنگی جوانییەکی خۆی لە دەسدا و بۆنیشی نەما.
ئەو رەنگە خۆشە: ئەو رەنگی روخسارە جوانی گۆل.

عیشق ئاگریکە بەرێوو هەرکەس دەبێ بەکەس
گەر پۆژە رەش وەکو شەوهبێ بوو بەچراغ
ل: ١٧١

پۆژە رەش: پۆژی پیر لە مەینەت و نەگبەتی و ناخۆشی و لێ قەومان.
دەلێ، ئاگری عەشق لە هەرکەس بەرێ، ئەوا ئەو کەسە ئەو کاتە دەبێتە کەسی راستەقینە،
چونکە کائزە لە ئاگردا پاک دەبێتەوه و دەردەکەوێ کە چەند بێ غەل و غەشە. گەر پۆژی رەش
بێ، ئەوا دەبێتە چراخان و دەدرەوشیتەوه و رووناک دەبێتەوه، چونکە نووری عەشق لە هەموو
رووناکییەک رووناکترە.

دەستی حەنا نیگار و، موژە و چاوی سورمەدار
بۆ غەیری خان و خانمە فەندی نییە موساغ
ل: ١٧٢

حەنا نیگار: بەخەنە نەخشینراو

موژە و چاوی سورمەدار: بڕژانگ و چاوی رەشکراو
دوو شیبواز بۆ رەنگ بەکار هاتوون. بەبێ ئەوەی ناوی وشەکانی رەنگی بەکار بردبێ.

لالغاوهی واعیظ ئەمەرۆ مهوج ئەدا، دەم پر له کهف
 ریشی قیروسیا کتیبی وه عظه کهی بۆ بهر تهرهف
 ل: ١٧٤

ریشی قیروسیا: لێره دا قیروسیا به دوو واتا هاتوو، به که میان به واتای گرنگ نییه،
 دووهمیش به واتای رهشه وهک قییر، که واته پیس و چلکنه و رهشه وهکو رهشی قییر و رهشی
 ته نی.

روتبهی که ماله، رۆژه رهشی بۆ جگهر به خوون
 ناکامه تاکه رهش نه بووه خوینی خامی مسک
 ل: ١٨٨

بۆ مرۆقی جگهر به خوینی عیشق، رۆژه رهشی ئەو روتبه و ناو نیشانی پیگه یشتنی، چونکه
 ئەو خوینه سوورهی له نافهی مامزی خه تاو خوته ندا ههیه به ناکام و پتی نهگه یشتوو داده نری،
 کاتی کامل و بۆن خویش ده بێ که رهنگی رهش بێ، که واته رهش نیشانهی کاملی و پیگه یشتنه.
 رهش: به پیگه یشتن و کاملی

وتی: بۆچی وه ها بێ تین و بێ رهنگ
 وتم: تۆ بۆچ ئەوهنده شوخیی و شهنگ؟
 ل: ١٩٨

بێ رهنگ: نه خویش، رهنگ هه لبرکاو، زهرد و زه عیف
 یه کێ عاشق به خوو، یه کێ طالیبی روو
 یه کێ مه جبووری بۆ، یه ک مایلی رهنگ
 ل: ١٩٩

مایلی رهنگ: هه ز به جوانی کردن، رهنگ به واتای جوانی به کار هاتوو.
 له چاوم خوینی جاری کرد و هه رهنگی له روو بردم
 ئەم ئاشووبی دل و دینه به لیبوی ئال و چاوی کال
 ل: ٢٠٢

رهنگی له روو بردم: رهنگی تیکدام و نه خویشی خستم
 لیبوی ئال: لیبوی سوور
 چاوی کال: کال به واتای که می توخمه کانی هه رهنگی، کال سیفه تیکه ده دریتته پال رهنگ،
 لهم حاله ته دا به دژ واتای (تیر- تۆخ) دی.

به‌غم‌مزه‌ی نازه‌وه ئه‌و سه‌روی نازه‌ که‌ی چووه‌ گولشه‌ن
که‌ نیرگ‌ز وا بووه‌ چاوی سپی، سه‌رووی بووه‌ توپال
ل: ۲۰۳

چاوی سپی: به‌واتای کوئربوون دئ
ده‌لئ: ئه‌و بالا سه‌رووه‌ به‌نازه‌ که‌ی چووه‌ گولشه‌ن و غه‌مزه‌ی چاوی کرد، ئیدی نیرگ‌ز کوئیر
ده‌بی و بالای ده‌شکیتته‌وه و ده‌بیتته‌ توپه‌ل.

بنا گۆشی له‌ چینی زولفیا ده‌رکه‌وتبوو ده‌تووت
ئه‌مه‌ بازی سپی صوبحه، چووه‌ بن بالئ زاغی شام
ل: ۲۱۷

بازی سپی صوبح: به‌دوو واتا هاتووه، سپیده‌ی به‌یان، بازی سپی له‌ ده‌مه‌و به‌یاندا که‌ خۆر
لیبی ئه‌دا و ئه‌چریسکیتته‌وه.
زاغی شام: به‌واتای قه‌له‌ره‌شی شام (سوریه)، به‌واتای قژی ره‌شی وه‌کو تاریکی شه‌و.
که‌واته، سپیتی بنا گوئییه‌کانی، له‌ توئی چین چینی زولفیا که‌ ده‌رکه‌وتبوو ده‌تووت، سپیده‌ی
به‌یانه و چۆته‌ بن بالئ شه‌وه‌وه.

له‌ روو سووری عیباده‌ت لام روو زه‌ردی خه‌جاله‌ت مام
به‌ناوی سیوی ناوم باغه‌وان و، من به‌هی ده‌گرم
ل: ۲۱۸

روو سووری: به‌واتای سه‌ره‌رز له‌ ده‌رگای خودا و له‌لای مرۆف
روو زه‌ردی: شه‌رمه‌زاری دنیا و قیامه‌ت

له‌ باغی سیو و به‌ی دا باسی روخسار و چه‌نه‌ی که‌ی بوو
خه‌جل ما سیو و، به‌ی ترسا، که‌وا ئه‌و سووره‌ ئه‌م زه‌رده
ئه‌گه‌ر چی من گه‌دام، ئه‌و شا، له‌ عورفی عه‌شقددا «مه‌حوی»
به‌سه‌ نیسه‌به‌ت له‌ به‌ینا، من سیابه‌خت، ئه‌وسیا چه‌رده
ل: ۲۷۲

سوور و زه‌رد: به‌واتای ره‌نگه‌کانی خۆیان به‌کارهاتوون به‌لام کینایه‌ن بو (شه‌رمکردن که‌
سووریه) بو ترسان که‌ (زه‌ردیه)
سیا به‌خت: به‌خت ره‌ش: نه‌گه‌ت
سیا چه‌رده: خالی ره‌ش

که واته نیتوان یه کییک به ختی رهش بی که (مه حوی) یه و یه کییک خالی رهشی بی که
(دولبه ره که یه تی) جیاوازی به کی گه وره هه یه و ریژه له نیتوان ئەم دوو حاله ته دا هه ره نییه .

ئا هووی خوته نه جیلوه ده کاتن له خه طادا
یا چاوی رهشی فیتنه گه ری سوورمه که شانە!
ل: ۲۸۰

چاوی رهش: رهشی سیفه تی جوانیی چاوه .

سوورمه که شان: کلرێژ، به کل رهشکراو دئ .

له رۆژی هه لدرائو که کۆنه خه میه ی تان و پۆشینه
له سایه ییدا شه رابی به زمی عوشه رت گریه جۆشینه
ده بیینی جیتییه که ئەمرۆ به زمی عه ییش و باده نۆشینه
سبه یینی زوو زه مانه وه ضعی گۆریوه ، له نۆشینه
له کئ پرسم دلئ بۆ پر له خوینی هه سرده ته یا قووت
عه زا پۆشی چییه و کییه ؟ جلی پیروژه بۆشینه!
ل: ۲۸۱-۲۸۲

خه میه ی تان و پۆشین: ئاسمانی به رین که رهنگی شینه

له نۆشینه: سه ره له نوئ تازئ و شینه ، خه ریکی به زمی ژیان و خوار دنه وه یه

عه زا پۆش: جلی رهشی عه زیه تباری پۆش

پیروژه: رهنگیکه له گرووی رهنگی شین

له سه یری خه سته خانه ی عیشیق ، ئەوی سه وزه ی که وا شینه

له سه ره هه ره خه سته دئ یا خویندنی یاسینه ، یا شینه

ل: ۲۸۳

سه وزه: ئەسه ره ریکی خوین گه رمی مه یله و سپی

یا شینه: مه به ست شیوه نه . «به واتای پیتی شینیش دئ که نیشانه یه بۆشین و شه پۆر .

شه هییدی غه مزه یه به عضی ، سه قیمی عیشوده یه جه معی

دیاره سه ره نوبشستی ئەهلی دل یا شینه یا سینه

ل: ۲۸۴

هه ندئ کوزراوی غه مزه ی چاون و ، کۆمه لئیکیش نه خووشی ده سستی عیشوه و نازن . دیاره
چاره نووسی دلداره کان ، یان شیوه ن و گریانه بۆ دولبه ر ، یان ئەوه تا مردوون و یاسینیان ده خوینن .

دهرد و داغیکی دهروونی، گهر بیی یا رهنگ و پروو
سیس و موغبه ری. که مالم بزجه مالم بو چیه!
ل: ۲۹۲

رهنگ و پروو: به رهنگی و بی رهنگی روخسار، به واتای خولقیش دی.
گهر خودا دهردو داغی دهروونیم بز بنیری، با رهنگ و پرووشم سیس و
گهردی لی نیشتووی، چونکه من نه مالمی دونیام، نه پیگه یشتنم بز جوانیی خۆم نبیه.
سه نه د و بی مۆز و خهط ده عوی مه حبهت کردنه (مه حوی)
ته عه ششوق بی دلکی داغدار و سینه بی ریشی
ل: ۳۰۴

سه نه د: قه باله ی خاوه نیتی زهویوزار و مولکی دنیا یه، سه نه دیش به خهت ده نووسری و مۆز
ده کری تا یاسایی بی و ته سدیق کرابی. بزیه مه حوی ده لی سه نه دی ده عوا چیی خۆشه ویستی
دلکی پر خه م و برینداره،

نه گینا بی نه خهت و مۆز کردنه، سه نه ده که ناخوا و پوچ و بی به لگه ده بی.
ته رسا به دینی نه و یه دی به یضایه بوونه جووی
بو کوشتنم که دهستی که ده رینا له باخه لی
ل: ۳۰۷

کاتی خۆشه ویستی من دهستی له باخه لی ده رهینا بو نه وه ی بکوژی، که چی له و کاته دا
مه سیحیه کان ترسان و چوونه سه ر ئایینی خۆشه ویسته که م هه ره کو چون له کاتی خۆیدا
جووله که کان که دهستی دره وشاوه ی هه زه ته ی مووسایان بینی و چوونه سه ر ئاینه که ی نه و.
یه دی به یضا: دهستی سپی، ئامازه کردنه بو دهستی هه زه ته ی مووسا.

که چ نه برۆ، دیده ئاهو، شوپشین خو، فیتنه جو، تورکی
خو رو ش و شور و شینی خسته ناو نه هلی نه ظه ر له نوی
ل: ۳۱۵

شین: به واتای شیوه ن و ماته مینی

لاله روخسارم له سایه ی نه شکی خوینی رهنگه وه
چونکه روو سوورم له قایی عه ین و شین و قاف و تی
ل: ۳۲۳

لاله روخسار: روو سوور

ئەشكى خۆين: فرميسكى خۆينين (سوور)

روو سوور: سەر بەرز

لەبەر ئەوەی فرميسكم خۆينينه و بەروومدا دەپژئ، لە سایەى ئەوەوە روخسارم سوورە و لە دەرگای (ع+ش+ق+ت) عشقتدا سەربەرزم.

رەشى بۆ كوشتنى يەك روورەشى بەدەستەووە بوو
بەدزیهوە وتی: فتواده، روخصه تم فهرموو
وتم: كه دەردهكهوئ زووكه ئەم غەزاكەرە تۆی
بەدەستی سەوز و سپی، بوونەووەی جەمال و روو
ل: ٣٥٢

رەشى: مەبەستی كایرەكى رەش پێستە، بەواتای (عوام) دى.

روورەش: پیاوخراپ

بەدەستی سەوز و سپی: دەستی سەوز: دەستی پیروژ، دەستی سپی: بەواتە دەستی حەزەرەتى موسا.

كەواتە كایرەكى عەوامى رەش پێست هات و داواى فتواى لەمن كرد كه كایرەكى روو رەشى خراپەكار بكوژئ. منبیش پێم گوت ئەو غەزاكەرە گەر تۆبى ئەوا ئیستا دەستت سەوز دەبوو، وەكو موسایش دەستت سپی دەبوو.

كە شایەد بێتەووە بۆ سەیری شینی ئەم سیابەختە
بەمەرگی مەحوى ئەى نەى نالەیی وەى دەف خرۆشیکە

شین: شیوەن و ماتەمینی

سیابەخت: بەخت رەش و نەگبەت

لە شینی فیرقەتى ئەودا ئەوەندە ئەشكى سوورم پیت
بەدەورى جیگەما تا بر دەكاتن دیدە گولزارە
ل: ٤٦٢

شین: شیوەن و ماتەمینی

ئەشكى سوور: فرميسكى خۆينين

ئەگەرچی مودەتیکە من لە ظولماتى سیابەختى
ونە، زەرەى و جودم، رۆژى رووناكم شهوى تارە
ل: ٤٦٦

سیابهختی: بهخت رهشیک

شهوی تار: شهوی تاریک و رهش

لهبۆ سهیرانی باغ و سهبزه تهکلیمفم مهکهن یاران

که سهبزه و گول له چاومدا بهبی ئه و ههر خهس و خاره

ل: ٤٦٣

سهبزه: شینایهتی، باغ و دهشت و دهری سهوز

لهو رۆژهوه جودا بووه لیم ئه و پهری وهشه

رۆژم رهشه شووعور و دلیم لی بووه جودا

ل: ٧

لهو رۆژهوه ئه و پهری روخسارم لی جودا بۆتهوه، رۆژم رهشه و پره له مهینهتی و ههست و دلیم
لهلای خۆم نهماون

وهه دهستی بهخوونم که نیگارین

خوونی من خهلاتت بی نیگارا

ل: ٩

نیگارین: رهنگاوپهنگ

ئهشکهوتی دهمی بایهکه دهمی (واعیظ) که دیتته وهعظ

وهقتی سکوتی نهقشی سمیلی لهقوو دهکا

ل: ٢٧

لهقوو دهکا: رهش و سپی بهوینهی بالندهی قوو

دهم و زاری بیامابیتسهوه رهنگاری ریق ئه ماما

بیالیتی عهقیقه، پر له بادیتی عهقیق ئه ماما

رهنگاری ریق: خوشاو و پاشماوهی تفی دواى ماچی خوشهویست

بیالیتی عهقیق: بیالهیهک سوور وهکو ئاقیق

نهجامهکان

- ١- ههست بهرهنگکردن لهلای مهحوی زۆر بههیز بووه و بهسهرچاوهی جوانی دایناوه.
- ٢- جیهانی سۆفیگهری له رهنگ بی بهش نییه، ئهگینا مهحوی وشه و واتاکانی رهنگ لهو دیرانه دا بهکار نهدههیتنا که دهچنه ناو سۆفیگهرییهوه.
- ٣- مهحوی جگه له واتا و وشهکانی رهنگی کوردی واتا و وشه ی رهنگی عهههیی و فارسیشی

به کارهیناوه.

۴- هه ندی دهرپینی ئاینی لای عیسای و ئاینهکانی که ی جگه له ئاینی ئیسلام، وشه و واتاکانی پهنگیان به کار بردووه، مه حویش لهو دهرپینانه ناگادار بووه به حوکمی ئه وهی ئاماره ی پین کردوون.

۵- پهنگ جگه له هۆکاری ته ندبار کردن و بهرجهسته کردنی شته کان به لای مه حویبه وه خۆی گرنگیبه کی هه یه، ئه و گرنگیبه ش له ژماره ی دووباره بوونه وهی وشه کان و واتاکاندا به دی ده کترین.

سه رچاوه کان

۱- هه ژار: ۱۳۶۹ ک، هه مبهانه بوژینه، فرههنگ-کردی-فارسی، یک جلدی، تهران، انتشارات سروش.

۲- مه لا عه بدولکه ریم موده پریس: ۱۹۸۴، دیوانی مه حوی.

۳- احمد مختار عمر: ۱۹۸۲، اللغة واللون، کویت.

كاتی (مه‌حووی) وێنه‌ی سه‌رده‌می خۆی به‌هۆشی ره‌نگاو‌ره‌نگ ده‌كێشێ!

ئه‌هه‌ده‌ سه‌لام

«به‌حه‌ق هه‌ر حه‌ق، به‌ناحه‌ق ناحه‌قم و توهه له‌ رۆژێ بووم
وه‌كو (مه‌نسوور) ئه‌گه‌ر بيشم‌كوژن ناكه‌م له‌ حه‌ق لاده‌م»

هه‌ر ئايين و مه‌زه‌ببێك يا هه‌ر تيبۆر و فه‌لسه‌فه‌یه‌ك بگه‌ری په‌یره‌و‌کارانی راسته‌قینه‌یان هه‌میشه‌ به‌و نیا‌زه‌وه‌ ئه‌و رې‌بازه‌ له‌ ئامیتز ده‌گه‌رن و ئاشقانه‌ وه‌ دووی ده‌كه‌ون تا له‌و رې‌بازه‌وه‌ بتوانن خه‌مه‌تیکی باش به‌كومه‌له‌ كه‌ بیان بگه‌یه‌نن.

دیاره‌ ئاشکرا و روونه‌ لای هه‌موومان كه‌ هه‌ر نووسه‌ر و شاعیرێك بگه‌رن ده‌بینه‌ی له‌ ریتی به‌ره‌مه‌کانیا‌نه‌وه‌ بوونه‌ته‌ شایه‌دی سه‌رده‌می خۆیان، بۆیه‌ ده‌بێ هه‌میشه‌ به‌و حیسابه‌ پروانی‌نه‌ شاعیران و نووسه‌رانمان كه‌، كه‌سانێکن زاده‌ی بی‌ریان ئاوتیه‌ی زاده‌ی بی‌روبوچوونی كه‌سانی سه‌رده‌مانی خۆیان بوون، ته‌نانه‌ت ده‌شێ هه‌ندی‌كیان کاربگه‌ری‌یان له‌ سه‌رده‌می خۆشیان تیپه‌راندبێ، به‌را‌ده‌یه‌ك به‌ره‌م و ره‌فتاریان بوته‌ زاد و توێشه‌به‌ره‌ی سه‌رده‌مانی دوا‌ی خۆشیان.

وتی: میوه‌ی به‌هه‌شته‌ شیعری (مه‌حووی)

خـــودا نه‌په‌ری له‌ باغم‌ داری به‌ر‌دار

مامۆستا کاکه‌ی فه‌للاح ده‌ریاره‌ی مه‌حووی ده‌لێ:

(هیچ شاعیرێکی ئه‌و سه‌رده‌مه‌مان وه‌ک مه‌حووی باه‌خی به‌ لایه‌نی کو‌مه‌لایه‌تی کورده‌واری نه‌داوه‌ و (که‌سیان و بو‌ترانه‌) و به‌جه‌رگانه‌ نه‌چوو‌ه‌ به‌گه‌ژ دا‌روباری زۆرداری و سته‌م و زۆر کاروباری نار‌ه‌واوه‌، كه‌ له‌ژێر په‌رده‌ی ئايين و به‌ناوی ئايينه‌وه‌ بو‌ سوود و به‌رژه‌وه‌ندی تاکه‌ كه‌سی و ده‌ره‌به‌گی کراوه‌).

له‌ عاریف عامییه‌ک پرسی هه‌وایی مه‌سه‌له‌خ و قه‌سه‌سباب

به‌ ئه‌نگوستی شه‌ها‌ده‌ی کرد ئیشاره‌ی مه‌حه‌که‌مه‌ و نایب

مامۆستا (کامل ژیر) یش رایه‌ک ده‌ریاره‌ی (مه‌حووی) ده‌رده‌په‌ی و ده‌لێ:

« بێینه‌وه‌ سه‌ر مه‌حووی بزانی‌ن به‌ پیتوانه‌ی (واقی‌ع) مه‌حووی هه‌ستیار (شاعیر) چۆن چۆنی ئه‌بێ هه‌لسه‌نگێند‌ریت؟ چۆن چۆنی ئه‌بێ سه‌یری مه‌حووی بکه‌ین، ئایا ئه‌بێ سه‌یری مه‌حووی بکه‌ین وه‌ک خۆی كه‌ هه‌بووه‌، یان وا سه‌یری بکه‌ین وه‌ک ئی‌مه‌ بانه‌وتیت بووبیت؟ ».

بۆ وهلامی مامۆستا (ژیر) مه حوی شاعیر ههردوو پرسیاره که به دوو وهلامی حازریه دهستانه ده داته وه ئه وه تا له وهلامی پرسیاره یه که می (ژیر) دا کاتی ده پرسی (ئه بی سهیری مه حوی بکهین وهک خۆی که هه بووه) مه حوی ده لئی:

چبکه م، نه ئه و که سه م که که سه م بی له لا به که س
خۆشم نه گه میه ئه و که سه ئه و من بکا به که س

بۆ وهلامی پرسیاره دووه می مامۆستا (ژیر) که پرسیاره تی (یان وا سهیری بکهین وهک ئیمه بمانه ویت بوو بیت؟)

شاعیر هه ر له م قه سیده یه پدا وا وه لام ده داته وه:

گه ر ئیشی رۆخته، که نه بوو که س به ده سه وه
ده ست هه لگره له رۆح و مه به ئیلیتجا به که س

هه ر شاعیره و بۆ خۆی مه به ستیکی به زه قی کردۆته پیتخۆری شاعیره کانی و له پال هه موو ئه و شاعیرانه ی و تونوی سیمای ئه و مه به سه ته تاییه ته نده ی خۆی به زه قی ده بریوه، هه ر بۆ نمونه خانی و حاجی قادری کۆبی به شاعیری نه ته وایه تی ناسراون، (نالی) به غه زه لیات، شیخ ره زای تاله یانی زیاتر به شاعیری داشۆزین ناو و ناویانگی ده رکردوه، گۆرانی شاعیر به شاعیری ئافره ت و جوانی ناسراوه، ئیتر به م چه شنه هه ر شاعیره و به جۆری، شاعیری ئه م بابه ته شمان (مه حوی) زیاتر سیمای ته سه وف و خوداناسی به شاعیره کانییه وه ده بینرین. ئه وه نییه ده لئی:

له حه ق بیتری بووه به حری (أنا الحق) هه ر قه سیدیکم
له باتی جائیزه، واجب گه را قه تلم بکه ن واجیب
یا له شوینیکی تر دا ده لئی:

موحه قه ق هه ر که سه ی مه سه له کیه حه ق و حه قیه مه نظور
سولوکی چوونه سه رداره طه ریه ی پییرییه مه تصور

(د. عه بدوللا ئاگرین) که بۆ خۆی یه کیکه له نه وه ی مه حوی شاعیر سه باره ت به مه حوی ده لئی:

«مه حوی نهک ته نیا شاعیریکه شاعیری سۆفیزمی هۆنیوه ته وه به لکو شاعیر خۆشی بروا و ئیمانیکی ته و او و به هیزی پتی هه بووه و به پله کانی سۆفیزمدا تیپه ریوه، تا ئاکام به مه رته به ی هه ره به رزی سۆفیزم گه بشتووه».

«له م شاره خۆ هه موو ره وش و ده ئیسی ئاده می
یه که باره باری کردوه، دین و حه یا خصوصی
نامه رد ئه وه نده موعتته به رن له م زه مانه دا
مه رد ئیعتباری که م بووه، مه ردی خودا خصوصی»

نەك من لێره دا بەلكو هەموو ئەو كەسانە بەش پێش من بە ناو دەربای قوول و بێ بنی شیعری ئەو شاعیرە دا گەراون و لە گەوهەر و مرواری شیعری (مەحوی) یان پشکنیوه، هێشتا لە سیحر و تەلیسمی شاعیرتیی ئەم شاعیرە یان بە تەواوی بۆ ساغ نەبوتهوه! ئەو تا شاعیرتیکێ وەکو مامۆستا (حەممە سەڵح دیلان) لە ئاستی شیعری مەحویدا دۆش دادەمینی و بەو هەموو پەسپۆری و شارەزاییهێ لە کۆن و نوێی شیعری کوردیدا بەرامبەر بە مەحوی دەلی:

(شیعری مەحوی چە کوش کارییه، قورسە. داخراوه، ئەبێ زۆر لێی وردبیتەوه، ئەبێ تەماشای کتیبی بۆ بکە، ئەبێ لە شەرە کانی حەدیث و تەفسیری قورئان و دیوانی شاعیرە گەورە کانی فارسی شارەزاییت هەبیت).

دیارم دەیری عیششقه، جی بە سووتن بێ لەوێ دەگرم
 کە، من مشتێ چل و چێوم بەچی بێم کەلکی کێ دەگرم
 نەگەیییه دامەنی دەستی دوعا، جا دەبە خاکی پێی
 طەریقە ی گۆشەگیری بەردە دەم ئەمجارە ی دەگرم
 کە دادی یەئسی خۆم برده لای ئەو عارفە توند بوو
 وتی: ئاخەر سبەینی جەژنە، خوینی تۆ لە (پێ) دەگرم

بە بروای من ئەم شیعەرە، ئەگەر کەسێکی وەکو مەحوی نە ی وتایە و هەر شاعیرتیکێ تر بیوتایە، دوور نەبوو تۆمەتی لە ی لادان و کوفریان بخستایە تە پالی! بەلام مەحوی نەك هەر لەم شیعەرەیدا بەلكو لە زۆری شیعەرە ئایینی و تەسە و فییه کانی تریشیدا ئەگەر تەجاوزیکیشی کردبێ ئەو هەر دیسانەو تەجاوزە کە ی بەو نیازەو بوو خزمەتیکێ زیاتر بە پێگا و تەریقەتی خۆی بگەیهنی، هەر لەبەر ئەمەیشه ئەو واتە یە دەبگریتەوه. کە دەلی:

(المعني الشعر في قلب الشعاعرا!)

پەنگە یەکیکی وەکو مامۆستا (عەلانە ددین سەجادی) لە هەموو کەسی زیاتر لە چەمک و مەبەست و غەرەزی شاعیر گەیشتی و هەر بە پێوانە ی بۆچوون و فەلسەفە ی بیرکردنەوه ی شاعیر توانیویەتی گەلی پەردە ی نهینی شیعەرە کانی مەحوی بۆ خوینەرانی روون بکاتەوه، مامۆستا سەجادی لەو پروانگە یهوه بەم چەشنە شاعیرمان پێ دەناسین:

(شاگردی مەیحانە ی مە ی فرۆشانی مە عریفەت لە سۆزدا، خەلفە ی کۆری
 جلە و کیشی ئەشکە و تان لە خرۆشدا، شێخی سەر بەرمالی دل رووناکان،
 بەو چاوی پر لە فرمێسکی خوینینەوه، پیری دیوێخانی پالەوانان بەو
 باوەری قایمی ئاسنینهوه، شەیدا بەگشتی قسە ی نەستەق لە باری
 ئایینی، والا بەزوشتی لەگەڵ نەفس پیسی راپەری بێ دینی. ئاشنا بوو
 بە عەشقی تەنھا بە باسی کردەوه بۆ روژی دوا یی، نەیداوه خەرمەنی

فیکری به دەس خە یالی شەن و بای دنیایی، دانا بووه به
 فەلسەفە ی ئەو رێگە بە که ریتی تەریقە تە، زانا بووه به وردە کاری ئەو
 باوەرە که بییری شەریعە تە، قسە ی ناوینە ی دلێه، شیعی رێ تیکە لاوی
 گلێه، نە فەسسیه تی سوۆفی بووه، بییری تیش و قسوولی بووه...
 هەر بۆ بە لگە ی راستی ئەو قسانە ی مامۆستا سە جادی با گوێ لەم چەند دێرە شیعی رە ی شاعیر
 بگراین کاتی دە لێ:

خە یالی پووچی دنیا وا دە ماغ و دلمی پیتچاوه
 قیامەت هەر مە گەر رۆژی قیامەت بیتە وه فکرم
 لە پێ کە وتووم و نە فەسم بۆ هەوا دە شنێ وە کو مندال
 لە بەر پییری سەرم خۆ ی نا گری و تازە پێ دە گرم
 چیه سووچ و گوناھی؟ بۆچی دە ی کاتە جە زاخانە؟
 لە قە بر هە لگە ن، هە تا رۆژی جە زا دە عوا چیه قە برم
 سبە ی نێ (یُحشِر المرء) ه برا گە ل فرسە تە ئە مرۆ
 تە بە را بن لە من، با کە س نە بی حە شری لە گە ل حە شرم

لە کوردستانی ئێمە دا شان بە شان چە ندین مە زە ب و تەریقە تی ئایینی دوو تەریقە تی سەرە کی
 رۆلی کاریگەری خۆیان گێراوه لە پەروردە کردنی رێبازی ئایینی خە لکیدا، دیارە ئەو دوو
 تەریقە تە ییش تەریقە تە ی نە قشە بندی و تەریقە تی قادرین، وە کو ئاشکراشە مە حوی شاعیر زیاتر
 پابە ندی تەریقە تی نە قشە بندی بووه، هەر وە کو زانراویشە پە یڕه وانی ئەم تەریقە تە درێغیان
 نە کردوه لە خزمە تکردنی رۆ لگە کانی مێ للە تە کە یاندا بە تاییه تی رە شوپووتی ناو مێ للە ت و هە ر بۆ یه
 دە یینین زۆر جار ئەم تەریقە تە یان تە رخان کردوه بۆ هاندانی خە لکی تا لەم رێبە وه بە گز زولم و
 زۆرداری و ستمە مکارییدا بچنە وه... لەم رووه وه مامۆستا مە حە مە دی مە لا کە ریم لە پێشە کی
 دیوانە کی مە حویدا ئەم راستییە مان بۆ روون دە کاتە وه و دە لێ (تەریقە تی نە قشە بندی خۆ ی لە
 خۆیدا دە ماریکی تیشی بێر کردنە وه و فەلسە فە کاریی تیا یه، لە وانە یه بە شیکیشی لە هیندییه وه
 هیتا بێ و لە کە لە پوووری سامانە فە لسه فییه دە ولە مە ندە کە ی ئەو ولانە بێ، لە بارە ی ریشە ی
 چینیایه تیشە وه تەریقە تە کان هە موویان بە تاییه تی تەریقە تی نە قشە بندی لە پێشیا رێبازی
 رە شوپووت و هە ژار و چە وساوە کانی کۆمە ل بوون) وینە ی راستی ئەم تەریقە تە ی شاعیر دە توانین
 لەم قە سیدە یه دا بە رجە ستمە بکە یین کاتی دە لێ:

ئەوی ئە مرۆ بە دەوری تەختیایه هە لە هە لە ی مە ظلومه
 لە دەوری نە عشییا سبە حە ی دە یینی وە لوه لە ی مە ظلومه

به پهل پهل کردنی سبحهی نه گهر بیوايه باوه پریان
 ده بوو قهت بهم سه وده نه بیوايه بو دنیا په لهی مه ظلومه
 ده خاته فکری نه هلی مه عریفهت شیوهی جه جال (نه لههق)
 ده بیینی به عزه نه شخصاصی به دو یا خه رگه لهی مه ظلومه
 وه ها پر فیتنه بوو عالم که ئیبلیسیتکی وهک ئیبلیس
 نه ماوه مه ئه منی غه پری کلیشه و که لکه لهی مه ظلومه
 له په ردهی جیلوه یه کتا رووخایه شووری سه د مه حشره
 نیقبا بی لاده له و چیه ره، ببینه زه لزه لهی مه ظلومه
 به ئاری تیگه یشته ئین ئیمه دنیا، هه ره سهرابی بوو
 هه موو ده شچن به خنکان و له و شیکله مه لهی مه ظلومه
 له سوقی ده هردا دوکانی هه ره کهس موده تی عومره
 گوهر دانه به پشکل دانه (مه حوی) مامه لهی مه ظلومه

ئه وانهی سه ره و گیانیان له پتی راستی و قه ناعه تی باوه پریاندا به خت ده کهن و ده بینه قوریانی
 نه و ریبازه یان نه وان هه میسه وه کو سونبلی قاره مانیتی و راستگویی له دل و ده روون خه لکیدا
 ده ئین یه کیتی وه کو (هه للاج) که ره مزی نه و خو به ختکار بییه بووه له میژوودا ئیستا نهک هه ره
 لای سو فیه کان ته نانهت لای هه موو هه لگرانی ئالای ئازادی و بییری رووناکی وینهی له و یژدانی
 هه موو که سیکدا ده ژی و هه موو عاشقانی ئازادی له هه ره کوئ و سه ره به هه ره نه ته وه یه ک بن یادی
 ده نرخیتن و ستایشی بیرو باوه ری ده کهن.

هه ره بویه شاعیری ئیمه یش مه حوی له زور شوینا به یادی عاشقانی ئه م ریبازه وه وتو یه تی.

به پییری مه رگه وه فه رسه خ به فه رسه خ رو یون مه ردان

ئه وی باکی له مردن بی دیاره بلح و نامه رده

یا له شوینیتیکی تر دا ده ئی:

ده بیینی با یه زیده، وهک به زیدیتیکی ده بیین خه لق

به بی په رده شه یا طینی له نه حوالی مه له ک ده دوئ

هه ره سه بارهت به سو فیه گهریتی شاعیر برای نو سه ره (مه مه د ئه مین حوسین) ده ئی:

«مه حوی شاعیریش هه ره وهک شاعیر له و بارودوخه ناهه مواره دا ده ژیا و سو فیه گهریش ده ریای
 پر له ئارام و هیمنی ده روونی سو فیه کانه، بویه له و بواره وه به هه لی ده زانی که ئازابانه و به بی
 سل کردنه وه وهک شاعیر و سو فیه کی پیگه یشته وه ئرا وه کانی ده کاته مینبه ری بانگی
 حه ق بیژی»

ههتا حهق ناصیره ههه حهقمه مهنظور
وهکو (مهنصور) نهگهر بمکهه به دارا

یا له شوینیکی تردا دهلی:

حهق بیتری یهک گوناویه مهنصور و حهقمه من
ئهه قهطعه گهر نیشانی نهدهم (مهحویا) بهکسه

ئهگهر وهک شایهه د حالیک لیتهدا له نزیکه وه له ههسهنگاندنی بههایی و رۆلی شاعیر بدوین
ههلبهته کهسیکی وهکو (سۆران مهحوی) که ئهویش یهکیکه له نهوهکانی شاعیر، دیاره
شایهه د حالیککی و نزیک بۆ ئهه باسهی ئیمه و بۆ ئهه شوینه سوود بهخوینهه دهگهیهنی بۆیه
مهبهستمان بوو بری له راوچوونی مامۆستا سۆران تیتهه لکیش کهین بهه باسه تا بری راستی
تری شاعیرمان بۆ روون بیتهوه، مامۆستا سۆران له پوختهیهکی قسهیهکیدا نووسیویه دهلی:

«بهلی راسته ئهه رۆژگارهی مهحوی تیا ژیا بوو وهک له دهلاقی شیعههکانیهوه بهدهردههکهون
تا بلتی رۆژگاریکی ناخۆش و باری دواکهوتویی کۆمهه له گشت لایهنیکه وه لاسهنگ و تیک
چوو بوو، بهلام نهگهر بهراوردیکی ئهه رۆژگاره لهگهه ئهه مرۆدا له رووی پیشکهوتنی زانیاری و
گهشهکردنی باری ئابووری و هههوه لایهنهکانی تری تهکنۆلۆژیاهه بکهین. دیاره ئهه مرۆمان
پیشکهوتوتره، کهچی لهگهه ئهه شهه لاسهنگی و تیکچوونی باری کۆمهه لایه تیمان بهریزهی
دوینی یا رابوردوههه پیم وایه ههه سههکهوتن و پیشکهوتنی له رووی غهصب کردنی (زهوت
کردن) مالی عیباده و کوشتن و تالان و پرۆ و رهههشت نرمی و درۆ و دوو رووییههه بهخۆیههه
بینیی!»

ئهگهر ئهه نمونانهی خوارهوهی شاعیر بهخینه روو راستی قسهکانی مامۆستا (سۆران) مان بۆ
ساغ دهبیتههه، ئهه قسانهه نزیکهه سهه سال لهمهوه بهری شاعیر سهه بههت به گهندهلی و
ناله باری ناو کۆمهه کهه و توونی، ئهگهر ئیستا زیادیان نهکردی باوهه ناکهه شتیکی ئهه توپان
لی کهه بوویتهههه فهرموو سهه رنج بهه شاعیر دهلی:

ئهه ربابی غینا ئهه وهنده غهه را به (زهه) ن
بی بۆنی بهه هار و دیتنی (جـ) دههه رن
ئهه میانه مهقام و بهستهه یان ناشکوورییه
یهه عنی دههه رن، ئهگهر (دههه بی) نههه رن

یا بیینه کاتی دهلی:

له واعیظم پرسی، یهکی شوخانه جوابی دامهوه
وهعظی چی؟! سهه لنگه دهستاری کرهه دهستاری هات

شیخ و طورەى میزەر و نهقل و نوقولێ هیج و پوچ
من به طورەى بار ئەسیرم، ئو به کۆلێ تورەهات

یاخود دەلێ:

چیە دنیا ژنیکە هەر شهوێ سک پر به سهەد فیتنه
سههینێ زوو به خوینێ جهرگی ئەهلی دل دهکا بیزوو
دهنی تهبعی به جارێ عالهمی داگرت ئەوا (مهحوی)
درهنگه ئیلتیججا به بهر دهري عالی جه نابێ زوو

راستییهک له شیعرهکانی ئەم شاعیرهدا بەدی دهکرتن ئەویش ئەوهیه شاعیر هه‌میشه
ویستووێهتی رووی راستی نایین و پیاوچا‌کانی نایینی له ریاکاران و بازرگانانی نایینی
جیا‌بکاته‌وه، ئەم‌هیش بۆ سه‌رده‌می‌کی وه‌کو سه‌رده‌می ئەوسای ئەو به‌پێوانه‌ی ئەم‌پۆ ده‌کری
به‌کارێکی پیشکه‌وتن و جورته‌تی را ده‌برینی بۆ له‌قه‌له‌م بدری، هەر با‌وه‌رێک بته‌وێ به‌پاکی و
به‌راستی به‌خه‌لکی بگه‌یه‌نی بیگومان له‌لایه‌ن بازرگانانی ئەو بیروبا‌وه‌ره‌وه‌ تووشی چه‌ندین
گیره‌و‌کیشه‌ ده‌بی و زۆر جار تووشی هه‌ره‌شه و گوره‌شه و بگره‌ سه‌رنگوم بوونیش ده‌بی، هه‌ر‌بۆیه
ده‌بین شاعیر له‌سه‌ر ئەو راستگۆیی و راست بی‌ژیه‌ی خۆی تووشی ئەو حاله‌تانه‌ هاتوو‌ه،
تیشکی ئەو راستییانه‌ له‌ زۆر شوینی شیعره‌کانیدا به‌دیاره‌ ده‌که‌ون هه‌ر بۆ نمونه‌ ئەوه‌تا ده‌لێ:

فه‌ضیله‌ی ئەسل و فه‌سل ئینسانی پێ نابێ به‌ ساحیب فه‌ضل
که‌ تۆ کۆسه‌ی به‌تۆ چی مامه‌ ریشی باب و با‌پیرت!

یا له‌ جێیه‌کی تر‌دا ده‌لێ:

ریشی‌کی پان و تووکی بنا گوی درێژ و لوول
سو‌فی له‌دینی لادا به‌دیمه‌ن له‌ جوو ده‌کا

زیاد له‌وه‌ش لهم نمونه‌یه‌دا راستی ئەو ریاکارانه‌ ده‌رده‌خاکاتی ده‌لێ:

شیخێ هه‌مه‌وه‌ندیکی ده‌دا په‌ند و نه‌سیحه‌ت
ئەو قور به‌سه‌ره‌ی دا‌بووه‌ به‌ر فه‌حش و فه‌زیحه‌ت
وه‌لێ کابرا خۆش هاته‌ جه‌واب و وتی: تۆ چه‌قته‌ فه‌قه‌ط
من قاطعی طه‌ریقم نه‌کو قوطاعی طه‌ریقه‌ت

ئیمه‌ وه‌ک له‌ شوینیکی تری ئەم باسه‌ماندا وتمان مه‌حوی شاعیر ئەوه‌نده‌ شیعره‌کانی
ته‌لیسموین ئەگه‌ر رێبواریکی ئەم رێبازه‌ به‌عه‌شق و سووتانه‌وه‌ خۆی ناها‌و‌پته‌ ناگرستانی
شیعره‌کانه‌وه‌ و دلسۆزانه‌ قرچ و هۆر تیبیدا نه‌سووتی زۆر زه‌حمه‌ته‌ بتوانی له‌ مه‌به‌ست و
ناوه‌رۆکی ته‌واوی شیعره‌کان بگات. که‌واته‌ که‌سیک بیه‌وێ له‌ دنیای ئەم شیعره‌ بگات ده‌بی

وهك (سهمه ندهر) هه مېشه دهر د و خولې شيعره كانى بدا و خوځى به پريشكى ئه و ئاگرانه
بسووتيني تا جاريكى تر ديسانه وه له ناويانا زيندوو بيتته وه .

هه ر بويه له كوڤايى ئه م باسه مدا له زمانى شاعيره وه ده ليم:

له ناكهس كاريا خاكه به سهه رويى به با عومرم
خودا تو بمڙينه تا له بهر قاپى كه سى ده مرم
به زايع چوو له (مالا يعنى) يا وه قتم هه موو يه عنى
دهبى وه قتمى له (بو الوقت) بخوازم تا تيا بمرم

سه رچاوه

بو نووسينه وهى ئه م باسه سوود له م سه رچاوانه وه رگيراه:

- ۱- ديوانى مه حودى: ليكدا نه وه و ليك كولينه وهى ماموستا مه لا عه بدولكه ريمى مو ده ريس و
محهمه دى مه لا كه ريم .
- ۲- كتيبى له بارهى مه حوى لوتكه وه: نووسين و ئاماده كردنى ماموستا عه بدوللا عه زيز ئاگرين .

مرۆشی تراژیک - Tragic مههوی وهک نموونه

کهه ریم دهشتی

بهبشی دووهم

«بهبشی به که می ئەم باسه له گۆڤاری ڕۆشنبیری کوردستانی ژماره (۳) ی سالی ۲۰۰۰
بلاو بوتهوه که به گشتی باس له سۆفیگهه ریتی و بهرجهسته بوونی چه مکی مرۆفی تراژیک له نیتو
موته صه و فهکان دهکات»

شه و هات و ئەمن مهستی خهیاڵاتی که سیتم
مهشغولی نهفهس گرنتی موشکینی نهفه سیتم
«نالی»

دی کارت و توو یه تی «رهنج و نازاری مرۆف له وهدا دیت که ئەو سههه تا منال بووه.» ئە گه
بهوردی له م چه مکهدا کار بکهین بۆمان روون ده بیته وه، که مه بهستی ئەوهیه بلتیت مرۆف وهک
مندالیک وایه که هیچ خواست و ئارهزوو و دهسه لاتیکی نه بووه کاتیکی فری دراوته ناو ئەم
ژبانیه و به شداری نه کردوو له پیکهیتانیدا که چی کهوتوته ژیر یاسا و ریساکانییه وه، ئەمه یان
پیکه ی بیرکردنه وه بیکی وجودیانهیه و زۆریه ی هه ره زۆری بیرمه نه ده موته صه و یفه کان و شاعیره
کلاسیکیه سۆفیه کان له ناو پانتایی ئەم بۆچوو نه دا کاریان کردوو، ئەمهش بیرکردنه وه یه ک نییه
په یه وست بی به هه لگه رانه وه له مه زهه بیک یاخود هه له شه شانده وه ی نه قیده یه ک یا
به گراچوو نه وه بی بۆ چه مکه کانی ئاسمانی، به لکو بیرکردنه وه بی که له نه نجامی تیرامان و
دامانیکی زۆر له چه ندىن پرسیاره وه دروست ده بی، به تاییه ت له و پرسیارانه ی سه ره به رمزی
«بۆ، که ی، چۆن» وهن، که تیکرا شیهه بیر و شیهه زاری مرۆفیکی کاره سات بار و نازار کیش
دروست ده که ن... ئەویش مرۆفی تراژیکه.

مرۆفی تراژیک مرۆفیکی نیتشه ویه، به و مانایه ی که جوژی بیرکردنه وه ی هه وینی
کاره ساته کانیه تی یاخود پرۆسیتی بیرکردنه وه ی ئەم جوړه مرۆفه پرۆسیتی هه لکشانه به ره و
خاچ، به ره و مه رگیکی هه قی، ئەلبیره وه یه تراژیدیای ئەو مرۆفه ده ست پیده کات و ده بیته
مرۆفیکی تراژیک، نمو نه ی مرۆفی تراژیک هیتجگار زۆره له میژووی بیرکردنه وه و ئەده ب و
هونه ر، که ده لپین مرۆفی تراژیک مه رج نییه کۆتایی ئەو مرۆفه ته نها به مه رگی جه ستیه ی بیت،
چونکه هه ندی جار هه مان ئەو مه رگه له گبیرمه و کیشه بیکی بی کۆتاییه دا له ناو خه یا لدا نی

مرۆڤی تراژیک دهژیت... ئەگەر بهوردی سهیری میژووی بیکردنهوهی مرۆڤی تراژیک بکهین بۆمان روون دهبیتهوه زۆربهیان مرۆڤی غیرفانی و سۆفی بووبنه، لهوانه سوهرهوهردی، ههلاج دوو نمونهی زۆر بهرزی بیکردنهوهی مرۆڤی تراژیک، ئەلیترهشدا مهجوی لهنیو ئەدهبی کلاسیکی کوردیدا نمونهی مرۆڤی تراژیک، که شیعرهکانی شهلالی گێرمه و کیشهییکی رۆحی گهوهن له میانێ بهبالا بردنی رۆحی خۆی بۆ مهقامی خودا و دهرباز نهبوونی له زهمینتیکی بچووک که جی خهونی ئەو نیییه، بهلکو ئەو به دواي خهونی ئەو فیردهوسهیه که لهناو پانتایی بیکردنهوهی ئەودا مهواییتیکی زۆری ههیه.

موحهقهق ههركهسێ مهسهلهكیه حهقق حهققیه مهنظور

سلوکی چوونه سهرداره طهریقهی پیرییه مهنصور

بهکارکردن لهنیو ئەو کاته گۆریایهی که دهق تیمای فهلسهفهی وجودی ساغ دهکاتهوه که دهلیت «ههموو ئەو کارهێ که لهژياندا دهیکهین بریتیه له بونیات نانی مهرك» واته مهرك پارسهنگی بابهتیه بۆ ژیان و ههولنهکانی، چونکه ئەوه تاکه راستخهری ههردوو ئەو گۆته ئابنگه راییه که چه مکی مهرك و ژیان روون دهکاتهوه بهوهی که «ئوهی ژیانیه بهئیمه داوه پاشان لیسانی دهسهنتهوه» یاخود «ئیمه له دایک دهبین و دهمرین» ئەمهشیان ترۆپکی کارهساته کانه که مرۆڤ بهتهواوی لهناو ماناکانیدا دهژیت و ههستی پیدهکات و کاری پیدهکات، بۆیه زۆرجار شاعیر ههول دهکات ئەلتهرناتیفتیکی هۆیهندی بدۆزیتهوه بهوهی که تهنها مهرك ههیه وهک چۆن مهجوی بهم دهلالهتهوه له ژیان رادهکات:

کهشک بهم مهحویا ههركه شهربهتی مهرك

لهسهر ئهززا نییه ئاوی گهوارا

یاخود بهههمان ئەو چه مکهوه کارهساتهکانی ژیان دهکا بهو ئەلتهرناتیفته و مهرك دهکا به چارهسهر:

بهو ههموو تالییهوه شهربهتی مهرك ئەهلی حهیا

خۆش گهوارا تره بۆی ئیسته له شهکراوی حهیا

چونکه مرۆڤی تراژیک خودانی چهند رهههندی که له بیکردنهوهی که دهکری بهمجۆرهی خوارهوه پۆلهندی بکهین..

مرۆڤی تراژیک بهنیو ئاستانییکی ئەگزیستانسیالیزمی که ونیدا تیدهپهري لهویدا ماناکانی مانهوهی مرۆڤ لهنیو بازنهییکی بۆشدا وینا دهکا و ههچ جهدواییک بۆ بوونی مرۆڤی ناهیلیتهوه و پیتی وایه بوونی مرۆڤ لهم سهر زهویهدا ههسهرتیکه چاره نووسی په یوهسته به خۆکوژی و مهرك چونکه تروسکاییهک نامینێ بۆ ئەوهی له تۆنیلێ وجوددا بهکاری بهینێ، بهماناییتیکی دیکه جیهان دۆستی و ژیان دۆستی وههمیکه مرۆڤ بۆ خۆی نهخشاندویتی و ئەگەر له بازنهییکی

حه قیقیدا سهیری ژیان بکهین هه مووی کاره ساته، به گوته ییکی شکسیر له هاملت دا ژیان بریتیه له و مرۆقهی گۆزی هه میشهیی لیده دا و گۆرانیش ده لیت. مه حوی له م مه وایه دا واته له مه وای بیرکردنه وه ییکی وجودیانه ی ئاینگه راییی بوونه وه ریکی هیجگار تراژیکه زۆر به وردیش له م چهن دپره شاعرانه ی و ا به دیار ده که وئ.

به خو کوشتن نه جاتی خو بده مه حوی وه کو فه رهاد

له زۆریه ی قه ره مانه ی عیشق ئه فه ندم هه ر ئه جه ل به سته

مرۆقی تراژیک له مه وای پارکردن له راره ی ئه گزیستانسیالیزمه وه بو راره ی ئاینگه راییی... به شتیه ییکی که ناومیدی و بی مانایی ژیان هه موو کایه کانی رۆحی مرۆقی تراژیک پرده کاته وه و پرستی هه ناسه دانی لی دهری و ژیان دۆست و جیهان پرستی دهین به جوژیک له دۆزه خ که ناچار بی به وای ستهیری به هه شتیکدا بکه ری که دلنیا یه ئه م به هه شته ته نها به جیهه جی کردنی فه رمانه کانی ئاسمانی ده ست ده که وئ واته ئه و ده بی به وای هه موو ئه و گوتاران ه دا بکه ری که گوتاری پیروژن، بو به ناچار په نایان بو ده بات و وه ک چون (نیستشه) له مه وداکانی ئه گزیستانسیالیزم دا په نای بو دارشته کانی پیروزی دهری و زه راده شتی ده کرد به مورشیدی خۆی و دانتی ئاسا فرجیلی له پیناوی میعراجی بیاتریس دا له گه ل خۆی بو ته به قاتی ئاسمانی دهری... ئه م پرۆسه یه پرۆسه ییکی ده سترکد نییه به لکو له سه رووی جه سته ی مرۆقی تراژیکه وه یه و له به رابه ریا ده سته پاچه یه ره نگه له مه شدا پرۆسیستی رۆحی (دانتی) هه ر له دۆزه خه وه تا گه یشتن به پاکستان (مطهر) و په رینه وه بو فیرده وس باشتترین نمونه ی مرۆقی تراژیک بی، له مه شدا مه حوی به چه ندين دیری شاعر گوزارشت له خۆی ده کات له په نابردن بو خودی ئینساندا.

نه گه یه ئه و جه وانه گه یه پییری

مه ده د یا پییری پییرانی بوخارا

مرۆقی تراژیک له مه وای پاکستانه وه بو فیرده ووسی ئه به دی و به هه شتی مه جازی، له و کاته ی که ته و او له ناو کاره ساته رۆحیه کانی خۆی قال ده بیته وه و ده بیته یه ک پارچه بیرکردنه وه و نازار، ده بی له نیو ته وقی ئاینگه راییی دا ریگه یه ک بدۆزیتنه وه پیی داپه ریتنه وه و ئیدی باوه ری به میان به ک نه بیته بیگه یینیتنه خواو، واته مرۆقی تراژیک وینه ی موته سه و فیکه گه وه وه رده گری که به ویت یه کسه ر له گه ل زاتی خودا دا تیکه ل بیت، تیکه ل بوونیک ه یج جه سته ییکی تیدا نامینی و ئه وه ی هه یه ته نها رۆحیکه به قوناغه کانی دۆزه خی زه وی و پاکستانی رۆحی و فیرده ووسی خودا تیه ریوه تا له گه ل نوری خودا دا یا خود له ناو نوری خودا تیکه ل بیت... مه حوی له ئه زمونی رۆحی خۆیدا ئه م سی قوناغه گرنگه ی نه خشاندوه و به له نیوچوونی یه کجاره کی جه سته ی مه حوی رایده گه یینی که بی ته فر و تونا بوونی جه سته کاره کان بو دوا قوناغی مرۆقی تراژیک به رجه سته نابی له فیرده وس دا:

چ خه یالێکه لیقایی به فه تاچوونی جه سه د
تا پریشان نشود کاربسامان نرسد

چهند نموونه یه ک لهو به یته شیعریا نه ی که مه حوی ده خه نه ناو سیفه تی تراژیکه وه:

(۱) غهیری وه حده ت له وجودا نییه که ثرته وه همه
ساده ته کراری به که مه نشه ئی نه وهامی عه ده د
(وجود: خودا)

(۲) به لکه لهو پێیه من په ی بهو عیمرانی به قا
مه حویا غهیری خه راباتی فه نا نیمه مه لاد
(به قا: فه نا)

(۳) موحه قه ق هه ر که سی مه سله کیه حه قق و حه ققییه مه نظور
سولوکی چوون سه رداره طه ریه ی پیرییه مه نصور
(ته ریه ت: مه رگ)

(۴) به خو کوشتن نه جاتی خو بده مه حوی وه کو فه رهاد
له زۆریه ی قه ره مانێ عیشق ئه فه ندم هه ر ئه جه ل به سته
(عه شق: خو کوشتن)

(۵) له سه ر تو بوومه په ندییی عاله من و تم وتی: مه حوی
به س بی مو شریکی به س یا له دنیا یا له من لاده
(دنیا: قیامه ت)

(۶) چلۆن ئه و دیته چاوی من که به کسه ر عونصوری ئاوه
مه حاله من که بچمه دلێیه وه دل کیشوهری به رده
(ژیان: دژ به ندی)

(۷) که شک به م مه حویا هه ر شه ریه تی مه رگ
له سه ر ئه رزا نییه ئه ناوی گه وارا
(زه وی: مه رگ)

(۸) نه گه میه ئه و جه وانه گه میه پیری
مه ده د یا پیری پیرانی بوخارا
(ته مه ن: پیری)

(٩) بهو هه موو تالبييه وه شه ربه تي مه رگ ئه هلي صه با
خوش گه وارا تره بۆي ئيسته له شه كراوي حهيات
(ژيان: مه رگ)

(١٠) مني بهم حال و قاله دي كه ده بوت
كتيبيكي غه ريبم ديوه په بوت
(مروفت: كاره سات)

(١١) تاسه ر نه بوته گو ده له دنيا ده تو شه قى
هه ر ئه م شه قه به كاره كه وا هه لدرى له هيج
(جيهان: هيج)

(١٢) چ خه يالتيكه لي قايي به فه نا چووني جه سه د
تا پريشيان نشود كاريسامان نرسد
(جه سه د: فه نا)

به مجوره هه موو وجودى لاي مروقى تراژيك و شاعبرى تراژيك بريتييه له سووران وهى ئه م
كه ونه له نيو باز نه يه كي بي جه مسه ر له وجوده وه بۆ مه رگ له مه رگ وه بۆ خودا ئايدياي بالا و
ئه به ديه ت.

بولبولی فەصلی خەزان

شمشادە ئەمە، یا قەدە، یا سەرۆی رەوانە
 یا عەرعرە یا نەخلی مرادی دڵ و جانە!
 داخۆ ئەمە ئەگریجە یە پەخشاو بەسەردا
 یا سونبۆلە کردوو یە سەبا زۆلفی بەشانە!
 ئاهووی خوتەنە جیلو دەکات و لە خەطادا،
 یا چاوی رەشی فیتنە گەری سورمە کەشانە!
 دڵ ھایمە دائیم کە ئەمە قەترە یە داخۆ
 یا جوژئێکی بی جوژئە موسەما بەدەھانە!
 ئەم مە ی صیفەتی خون خۆرە وا نازک و سوورە
 یا قووتی لەبە، یا گۆلە، یا قووتی رەوانە!
 نالاندم و فەرموووی ئەو ئاوازە حەزینە
 یا «مەحوی» یە، یا بولبولە کە ی فەصلی خەزانە

مه‌هوی له پرۆژهی «فه‌ره‌نگی شاعیران» دا چهند سه‌رنجیکی مه‌نشه‌جی

نووسینی: مه‌بدوللا قه‌ردهانی

پیشه‌کی

ده‌کری ئه‌م پرۆژه‌یه هه‌ر به‌و چوارچێسه‌ گشتییه، واته «فه‌ره‌نگی شاعیران»، یان «فه‌ره‌نگی شاعیران» ناو بیری، به‌و مه‌عنایه‌ی وشه‌ی «فه‌ره‌نگ» مه‌عنایه‌کی به‌رفه‌روانی هه‌یه که پێوه‌ندی به‌زه‌مینه‌ی رۆشنییری شاعیره‌وه هه‌یه و، لێره‌دا ده‌بی ئه‌و رۆشنییرییه له شیعره‌کانیدا ره‌نگ بداته‌وه. هه‌روه‌ها «فه‌ره‌نگ» مه‌عنایه‌کی تایبه‌ت و، تا راده‌یه‌ک به‌ر ته‌سکی هه‌یه و پێوه‌ندی به‌مه‌عنا‌ی زمانه‌وانی ئه‌و وشانه‌وه هه‌یه که شاعیر له شیعره‌کانیدا به‌کاربان دین. بێگومان، ئه‌و مه‌عنایه‌ی له‌م نووسینه‌دا مه‌به‌سته، یه‌که‌مین مه‌عنایه و، به‌مه‌ش ئه‌و فه‌ره‌نگه‌ ده‌بی بریتی بی له‌ په‌یکه‌ری گشتیی جیهانی شاعیر و، له‌ هه‌مان کاتیشدا بتوانی کللی خۆتندنه‌وه‌ی سیستماتیکی شیعره‌کان بدا به‌ده‌سته‌وه.

ئه‌گه‌ر ئه‌مه مه‌به‌ستی ئیمه‌ بی له‌ بواری «شاعیر ناسی» دا، ئه‌وه ده‌توانین به‌بی هه‌یج دوودلییه‌ک بلێین که له‌ ناستی کۆششیکێ تازه‌ داین، واته‌ کۆششیک که نمونه‌ی له‌ رۆشنییری کوردیدا نییه و، نه‌ک ته‌نها مه‌حوی، به‌لکه‌ هه‌موو شاعیرانمان پێویستیان به‌وه هه‌یه که «فه‌ره‌نگی شیعی» یان بۆ دابنری، به‌تایبه‌ت شاعیرانی کلاسیک، له‌ هه‌مان کاتیشدا ده‌توانین بلێین که شاعیرانی صۆفی، به‌تایبه‌ت مه‌لای جزیری و مه‌وله‌وی و مه‌حوی، پتر له‌ هه‌موو شاعیرانی دیکه‌مان پێویستیان به‌و جوژه‌ کۆششه هه‌یه.

ئهم چهند لاپه‌ریه هه‌ولیکه بۆ ده‌رخستنی لایه‌نه‌کانی ئه‌و پرۆژه‌یه:

پرۆژه‌ی «فه‌ره‌نگی شاعیران»

بیرۆکه‌ی ئه‌م پرۆژه‌یه لای به‌نده ده‌گه‌ریته‌وه بۆ نیوه‌ی دووه‌می هه‌شتاکانی سه‌ده‌ی رابوردو، ریک بۆ سالانی ۱۹۸۶-۱۹۸۷، له‌و کاته‌دا کتیبیکێ فارسیم به‌رچاو که‌وت به‌ناونیشانی «فه‌ره‌نگ اشعار حافظ»، و شیوازی لیکدانه‌وه‌ی زاروه‌ عیرفانییه‌کانی ئه‌و شاعیره‌ گه‌وره‌یه‌ی فارسی سه‌رنجی راکیشام و، ئه‌و ئاره‌زووه‌شی له‌ ناخدا خولقاند که شاعیرانی کورد و، له‌ ریزی پێشه‌وه‌شدا «مه‌حوی» ئه‌و هه‌له‌ی بۆ ره‌خسابا که فه‌ره‌نگیکێ

ئاوهها بۆ شیعرهكانی بکهوئیتته بهر چاوی خوئینه رانی.

له و سهردهمه دا له خۆم رانه ده بینه، به هۆی سهختیبه کانی ژیان و نه بوونی سه رچاوه و کاتی پتیوست ئهو ئه رکه بگرمه ئه ستۆ، به لام پاش راپه رین هه ولتی زۆرم خسته گه ر بۆ ئه وهی ئهو خه ونه به کۆمه ل بینه دی و، یه کیک له و که سانه ش که هه ولتم له گه لێ دا، برای به رتی و خۆشه و یستم دوکتۆر ئیبراهیم ئه حمه د شوان بو، که به داخه وه نه چوه ژیر باری ئه م ئه رکه وه، ئه گه رچی له تیزی دوکتۆراکه یدا ژماره یه کی باشی ئهو زاوه سۆفییانه ی کۆکردبووه که «مه حوی» له شیعره کانییدا به کاری هیناون.

پاش ئه وهی هه ستم کرد ده رگای هاوکاریم به پرودا داخراوه، ناچار بووم بیخه مه ئه ستۆی خۆم و، ناشزانم چۆن و بۆ پرۆژه ی فه ره نگی شاعیر لای من له سنووری «زاراوه سۆفییه کانا» رانه وه ستا، به لکو په لی بۆ هه موو ئهو بواره ش هاوئیشته که تیکرا زه مینه ی جیهان بینی شاعیر پیکدیتن، وه کو: قورئانی پیرۆز، فه رموده کانی پتیه مبه ر «د.خ»، ئوسوول، واته «علم الکلام، عه قاید- بیروباوه ی» و مه نتیق- یش.

تا ئیستا کاریکی باشم له م پرۆژه یه کرده وه. ئه نجامی ئه م کاره م تا ئیستا ئه وه یه که ئاواته خوازم هه موو شاعیرانی ش ئهو کاره یان بۆ بکریت و، ئه م پرۆژه یه ش کۆمه لیک کیشه ی مه نه جیی له به رده مدایه که ده بی چاره سه ر بکریتن. له وردبوونه وه م له م ده ره نجامه ی دوایی، ئه م باسه م دا به ش بووه سه ر سه ی به ش.

یه که مین به ش

کیشه ی زاراوه

له هه ر پرۆژه یه کی ئاوه ها دا کیشه ی زاراوه سه ره کترین کیشه یه، نه ک ته نه ا له به ر ئه وه ی پرۆژه که پرۆژه ی «فه ره نگی زاراوه» یه، به لکو له به ر کۆمه له هۆیه ک له ئاوادایه «زاراوه» ده خاته خولگه به کی ئه وتۆوه که له ده ره وه ی ئهو خولگه به دا مه عنای راسته قینه ی خۆی به ته واوی له ده ست ده دات. بۆ روون کرده وه ی ئه م راستیه یه پتیوستمان به وه هه یه که له م چوارچۆیه به دا له دوو گروه یه کیشه وردبینه وه، ئهو دوو گروه یه ئه مانه ن:

۱- کیشه ی میتۆد: واته ئهو کیشه سه ره کیبانه ی که ده ره نجامی راسته وخۆی له ده ره نجامی خوئندنه وه جۆریه جۆره کانی شیعری یه کیک له شاعیره خاوه ن مه نه جیه کانا ده رده که وی و هیل و سنووره ئیجگار باریک و نادیاره کانی نیوان خوئندنه وه ی مه نه جی و خوئندنه وه ی نامه نه جی روون ده کاته وه. به نیسه به ت مه نه جی سۆفییانه وه ئه م خالانه بانه ما سه ره کیبه کانی:

۱- ۱- جیاوازی نیوان دیوی ده ره وه «روالهت» و دیوی ناوه وه: ئه م کیشه یه له وه دایه که هه موو

گه و ره پیاوانی ته سه و ووف کۆکن له سه ره ئه وهی خودی مه نه ه جی ئه م رێبازه بایه خ ده دات به دیوی ناوه وه «جه وه ره» ی مه سه له کان، له کاتیکدا که شه ربه عت، بۆ نمونه، بایه خ ده دا به واته. ئه مه ش به و مه عنایه نییه که ته سه و ووف «ته ربه عت» جیا وازه له شه ربه عت و ناکۆکه له گه لیدا، به لکو به و مه عنایه ی که ته و او که ریتی له روانگه یه کی دیاری کراره وه.

لیه ره وه، ته نه نه ت قورئانی پیرۆزیش لیکدانه وهی سۆفیبانه ی تایبه تی هه یه که بایه خ ده داته ورده ئامازه ناسکه کانی ئایه ت و سووره ته کان و کۆششه به ناوبانگه که ی ئیمام نه بولقاسمی قوشه ییری له لیکدانه وه، جه وت جه لدیبه که ی قورئانی پیرۆز، که به «لطف الاشارات» ناو راوه، به لگه و به ره مه مکی دیاری ئه م کۆششه یه. هه ره له م روانگه یه شه وه، له کاتی لیکدانه وهی مه عنای هه ره زاراوه یه کی قورئانیدا که له لایه ن شاعیریکی سۆفیبه وه به کار هیترا بی، میتۆدی لیکۆلینه وه ناچارمان ده کات پشت به لیکدانه وهی سۆفیبانه ی ئه و زاراوه قورئانییه به سستی، هه ره ها ده بی بۆ فه رموده کانی پیغه مه ره ش په یه وه ی له هه مان رێباز بکه یه ن.

۱-ب- لیکدانه وهی سیستما تیکی له سه ره بناغه ی میتۆدی سه ره به جیهان بینی شاعیر، مه سه له یه کی گرنگی دیکه یه که له بواری لیکدانه وهی مه عنای هه ره زاراوه یه کدا بایه خیکی گه وه ی هه یی. بۆ نمونه ش ده توانین ئامازه بۆ ئه و خاله جه وه ره یبه بکه یه ن که سووربوونی شاعیری سۆفی له سه ره داکۆکی کردن له جه ق، به هه مو لایه نیکیه وه، پایه ندیبه به وه ی که ئه سللی شه ر «خراپه» له روانگه ی ته سه و و فه وه له و خاله وه سه رچاوه ده گری که هه لپه یه کی نابه جی هه یه بۆ تیرکردنی ئاره زوه ماددیبه کانی جیهان و، ئه مه ش ئه گه رچی بتوانی له گه ل بۆ جوونی چینایه تی، یان نه ته وایه تی له چه ند خالی کدا بگۆجی، به لام له هه یج تیسوری و میتۆدیکی نه ته وایه تی و چینایه تیبه وه هه لئه قوولا وه.

۱-ج- له مه سه له ی لیکدانه وهی زاراوه دا ده بی ئه و راستیبه فه رامۆش نه کری که ره وان بیژی، به هه مو بواره کانه وه، ئامرازی رازاندنه وهی دارپشته و ناکری ئه م ئه رک «وه زیفه» یه پتر له مه په ره ی پێ بدری و، ئه رکی په ره پیدانی چه مکیشی پێ بسپیترین.

۱-د- میتۆدی سکولاستیکی و سه پاندنی هه ره میتۆدیکی نامۆ به سه ره جیهان بینی شاعیردا، ئه گه ره له بواری لیکدانه وهی مه عنای زاراوه کاندرا په نگ بداته وه، بێگومان به ره و کۆمه لیک کیشه ی مه نه ه جی گه وه مان ده به ن. که ده به نه مایه ی شیانندی هه ردوو کۆششی لیکدانه وهی سیستما تیکی و فه ره نه گسازیمان.

۲- کیشه ی بواری: گرنگی «زاراوه» له هه ره بواریکی تایبه تدا ئه وه یه که له چوارچه یه ی بونیادیکی چه مک و پر نسیب «مبادی» و کاتیگۆری «مقوله» دا مه عنایه کی تایبه ت و جیاوازی هه یه و، ئه م تایبه تمه ندیبه ده بیته مایه ی جیاوازی و تایبه تمه ندی و په سه نایه تی بواره که. ئه م کیشه یه له جیهان بینی سۆفیبانه ی مه حویدا و، له بواری پرۆسه و کۆششی فه ره نه گسازیدا ناچارمان ده کات وربا بێه تیدیک له و سنورانه نه به زینین که بوونه ته

مايهی جياوازی و رهسه نایه تیبی رتیازی تهسه ووفی لای مه حوی. ئەو سنوورانەش ئەمانەن:

۲-أ- کیشە ی سەرەتایی تهسه ووف دوو گریمانە ی عەمەلی، یەك تیوری جەمسەرەکانیەتی، یەكە میان ئەو دیە كە كۆششێكە بەمەبەستی رەتکردنەو (نفی) كردنی خود لە پیتناوی گەیشتن بە «بوون» یان بەمانەو دیەکی پایەدار تر كە بە «مانەو دی پاش فەوتان- البقاء بعد الفناء» ناسراوە. گریمانە ی دوو هەمیش ئەو دیە كە ئەو كۆششە، هەر لە سەرەتاو بەندە بەو مەرجە ی كە خۆشەو یست «خودا» رەزامەندیی لەسەر هەبیت. ئەم دوو بنەمایەش، كە دوو گریمانە ی سیستەماتیکەن تهسه ووفی ئیسلام لە نەزە رۆحییە هیندۆسی و مەسیحییەکان و هەموو نەزەکانی دیکە جیا دەکاتەو.

۲-ب- بەهەلە رۆژەلانتاسان دوو ئاراستەیان لە تهسه ووفدا لێك جودا کردۆتەو و گوتویا كە «تهسه ووفی عەمەلی» و «تهسه ووفی تیۆری» هەیه و، دەرکیان بەو راستییە نەکردووە كە تهسه ووف لە جەوهەردا ئەزمونیکی عەمەلیی سەخت و نائاسایییە و دەرئەنجام و رەنگدانەو هەکانیشی نائاسایین، بۆیە نایێ بخرێنە بەرچاو و گوتی ئەوانە ی لە دەرەو دی ئەزمونە کەدان، كە بە «نامەحرەم» ناویان بردوون. ئاسایی نەبوونی ئەو «پاز» انە ی هیندی گەورە سۆفی درکاندوویان بۆتە مايهی بەهەلە تیگەیشتن و ناو زەدکردنی ئەو پازانە بەو دی گوايه كۆششی تیۆرین.

۲-ج- خودی ئەو ئەزمونە جیاوازه، چونکە پیتویستی بەو هەیه بەزمانی ئاسایی هەست تهعبیری لێ بکری، بۆتە مايهی پهیدا بوونی دەیان هیتما و رەمزی ئالۆز. لە دەرەو دی بواری تهسه ووفیشدا، گرنگترین ئەو بوارانە ی مەحوی زاراو هەکانیانی بەکارهیناوه، ئەمانەن:

۲-د- فیه (شەریعت). لە زاراو هەکانی ئەم بواردە پیتویستە ئاگادار بێن كە مەحوی شافیعی مەزەهەب بوو، بەلام بۆ هیندی مەبەستی ناسک سوودی لە هیندیك لە تاییەتەندییەکانی مەزەهەبەکانی دیکە ی «ئەهلی سوننەت و جەماعەت» وەرگرتووە.

۲-ه- لە بواری (علم الکلام - عەقاید - بیروباوەر) دا كە بەبواری (ئوسوول) یش ناسراوە، پیتویستە سەرفچی ئەو راستییە بەدین كە مەحوی سەر بەمەزەهەبی كەلامیی «ئەبولخەسەنی ئەشعەری» یە و دژی هەموو بۆچوونەکانی كە نارگیران (المعتزله) یە و، لەم بواردەشدا كاریگەریی تهواوی ئیمام (محەمەد ئەبو حامیدی غەزالی) ی بەسەرەو دیە.

۲-و- لە لێكدانەو دی زاراو هەکانی پیتویستە ئەو راستییە رەچاو بکری كە «مەحوی» لایەنگیری لێكدانەو دی پیتشینان (السلف) ه بۆ قورئانی پیرۆز.

۲-ز- لە هینانەو دی فەرموودەکانی پیتغەمبەردا (د.خ) زۆر پیتویستە رەچاوی ئەو بکری كە فەرموودە ی دانراو (موضوع)، یان لاواز (ضعیف)، هەن كە مەحوی بەکاری هیناون و،

ئەمەش لە جەوهەردا بەکێکە لە کێشە گەورەکانی کۆششی فەرھەنگسازی بۆ مەحوی.
 ۲-ح- ھەموو بەکارھێنانێکی زاراوی مەنتیقی لە شیعری مەحویدا لە چوارچێوەی مەنتیقە
 شەکلێیەکی ئەرستۆ داھێ و، پشت بەستنی بەھەر مەنتیقیکی دیکە ھەڵە ئی
 دەکەوتیتەو.

دووەمین بەش کێشە سەرچاوە

ھەموو سەرچاوەکانی تەسەووفی ئیسلامی لە کتیی بەناویانگی ئەبو نەسری سەراجی
 تووسی و «قوت القلوب» ی ئەبو تالیبی مەکیبەو تا گەورە سۆفیەکانی سەدە شەشەم و
 ھەتەمی کۆچی، دەتوانرێن بکرتێن سەرچاوەی لێکدانەوێ مەعنای زاراوەکانی لای «مەحوی».
 بەلام «شیخ محبەدینی ئیبن عەرەبی» پتر سوودبەخشن لە بواری قوولبوونەوێ لە چەمکەکاندا،
 بەتایبەتی چەمکی «کات».

لە بواری ەمەلێشدا، وەکو بەکێک لە پەپرەوانی رێبازی نەقشبەندی، رێ و ڕەسمەکانی ئەو
 تەریقەتە و رێنمایییەکانی شا ەبەدوللای دەھلەوی و مەولانا خالید و مورشیدە راستەوخۆکانی
 زۆر گرنگن بۆ تێگەشتنی زاراوەی سۆفیانە لای مەحوی، وەکو بنەمای سلووک.

سێیەمین بەش کێشە داھێنان

مەحوی سۆفیەکی خاوەن ئەزمونی داھێنەرانی بوو، لەم بواردەدا ئەوێ گرنگە ڕەچاوی
 بکری ئەوێ کە:

۳-أ- لە شیعەرەکاندا مەحوی جاری وا ھەبە پابەند بوو بە مەعنای زاراوە سۆفیە باوەکان و
 جاری وا ھەبە مەعنای دیکە یی بەخشیو، یان وەکو زاراوەیەکی ناسۆفیانە بەکاری
 ھێناون.

۳-ب- لەسەر بنەمای جیھانە گشتییەکی تەسەووف ھێندێ زاراوەی وردی خاوەن مەعنای
 تاییەتی داتاشیو، لەوانەش پیغەمبەرستان، وحووشستان و سەرابستان و ... ھتد.

ناوه‌پۆک

- 3 وته‌ی به‌رێژ نێچیرقان بارزانی له‌ فیستیفالی مه‌حوی
- 11 ئەم دەستپێشخه‌ریه‌ پێرژه‌ پتویسته‌ به‌رز رابگیریت - دکتۆر عه‌بدوڵلا ناگرین
- 13 شیعره‌ی مه‌حوی- له‌ نێوان سۆفیزم و ده‌رویشیزمدا - دوکتۆر مارف خه‌زنه‌دار
- 31 مه‌حوی له‌ خۆتدنه‌وه‌یه‌کی به‌کاوه‌خۆی دیوانه‌که‌ی و... : محهمه‌د مه‌لا که‌ریم
- 41 مه‌حوی میراتگری په‌یام و هه‌لوێستی جوامیرانه‌ی مه‌ولانا خالید، محهمه‌د حه‌مه‌ باقی
- 51 له‌ نێوان دوو غه‌زه‌لی شه‌و و رۆژی حه‌مدی و مه‌حویدا لیکۆلینه‌وه‌ و به‌رامبه‌ری: ابراهیم احمد شوان
- 67 کیش و سه‌روایه‌کانی شیعره‌ی مه‌حوی: شوکور مسته‌فا
- 81 ده‌قی کراوه‌ له‌ هۆنراوه‌کانی مه‌حویدا: په‌ئوف عوسمان
- 93 باسێک له‌ شیعره‌ی سۆفیگه‌ری مه‌حوی: عه‌بدوڵوه‌هاب چروستانی
- 103 وینه‌ی شیعره‌ی له‌ هۆنراوه‌کانی (مه‌حوی)دا: که‌ریم شاره‌زا
- 117 هه‌لبه‌سته‌کانی مه‌حوی و لایه‌نه‌ هونه‌رییه‌کانی هه‌لبه‌ست: کامل ژیر
- 133 مه‌حوی شاعیرێکی شۆرشگێڕ له‌ روانگه‌ی ئاینیه‌وه‌: که‌مال غه‌مبار
- 143 دیارده‌ی په‌نگ له‌ لای (مه‌حوی)ی شاعیردا: مسته‌فا زه‌نگه‌نه
- 157 کاتێ (مه‌حوی) وینه‌ی سه‌رده‌می خۆی به‌وشه‌ی په‌نگاوپه‌نگ ده‌کیشێ: ئەحمه‌د سه‌لام
- 165 مرۆقی تراژیک - Tragic مه‌حوی وه‌ک نمونه‌. که‌ریم ده‌شتی
- 171 مه‌حوی له‌ پرۆژه‌ی «فه‌ره‌ه‌نگی شاعیران»دا، چه‌ند سه‌رنجێکی مه‌نه‌جی: عه‌بدوڵلا قه‌رده‌اغی